

IV-8.

1066

o. doctore
state ad pa
ngulas qu
& iactim
ognita ab in
onere conf
e vera non
ius dominic
le. g. i. c.

Sancti Gervasii & Prothasii
die 18

[Faint, illegible text on a rectangular fragment of paper]

[Faint, illegible text on a small fragment of paper]

1066

hec est tabula libri sequentis de questionibus dubi-
tabilibus super sententiis 2

*Textus qui bene
corrigendus in
multis, seu et
alij impati.*

U trum theologia sit sua proprie.	1.
Utrum deus sit secundum theos sub aliqua ratione determinata.	2.
Utrum frui sit actus potentie appetitive uel cogitative.	3.
Utrum ratio sit attributor dicitur sit in deo ut in intellectu et creato.	4.
Utrum potentie anime scilicet memoria intelligentia et voluntas sint ac- cidentaliter anime.	5.
Utrum propter genus filii de unitate nature.	6.
Utrum potentia generandi in deo dicat quid uel aliquid.	7.
Utrum in filio sit potentia qua potest generari.	8.
Utrum posse generare et posse creare sint unum posse.	9.
Utrum in solo deo sit veritas.	10.
Utrum deus sit in genere.	11.
Utrum spiritus sanctus procedat a patre et filio.	12.
Utrum spiritus sanctus realiter distingueretur a filio si non procederet ab eo.	13.
Utrum pater et filius debeant dici unus spirator ut duo spiratores.	14.
Utrum emanatio creaturarum de unitate presupponat generationem filii et spiracionem spiritus sancti.	15.
Utrum caritas sit aliquid creatum in anima.	16.
Utrum caritas augeatur per additionem noue caritatis.	17.
Utrum augmentum caritatis habeat finem.	18.
Utrum caritas possit diminui per eum.	19.
Utrum in deo sit numerus.	20.
Utrum isti termini unus duo tres dicantur in deo rem relatiua ut ab- soluta.	21.
Utrum eadem sit proprietates distinctiua et constitutiua dicitur personarum.	22.
Utrum pater in se sit pater quia generat ut in se generat quia pater.	23.
Utrum pater in deo dicatur esse uel personaliter.	24.
Utrum inastibilitas sit idem quod paternitas.	25.
Utrum pater et filius sint idem principium spiritus sancti.	26.
Utrum omnia sita huerint a deo esse educe ab eterno.	27.
Utrum in deo sint ydeice infinitate.	28.

*Esta libreria del C^{nt} del Sr. Francisco
de Palma.*

- Utrū angls possit transire de loco ad locū i instanti. 29.
 Utrū futura sint reali pñcia etnitate. 30.
 Utrū sit possibile deū nō pñuisse i q̄ presit. 31.
 Utrū vñū i finitū sit magis alio. 32.
 Utrū deus possit dampnare petrū & saluare iudam. 33.
 Utrū predestinatus de naitate saluet. 34.
 Utrū prestia meritorū sit cā ut rō predestinatiois saluādox
 uel ē dare aliquā aliā cām. 35.
 Utrū deus possit facere aliquā magnitudinē ut mltitudiñ iñfīnī

De q̄stionibz sēcūdi libri.

- Utrū creatō realit̄ differat a creatura. 36.
 Utrū creacio & ḡsuacio sint idē. 37.
 Utrū aliam creaturē possint coitari potētie creādi. 38.
 Utrū deus potuerit facere a quā rē cēl̄ differētē a se etnā. 39.
 Utrū euz sit mēsurā hūsp̄tē post p̄tē ut sic tō sint. 40.
 Utrū eū dicit ad absolutū uel q̄ em̄ternū. 41.
 Utrū sit tñ vñū eū in numero. 42.
 Utrū angls sit i loco p̄ opationē suā. 43.
 Utrū angls sit ḡp̄itō ex mat̄ia & forma. 44.
 Utrū agls itelligat se p̄ eēm suā aut p̄ sp̄em. 45.
 Utrū i actu itelligendi hoīs requirat sp̄es p̄ potētiā it̄
 uel p̄tē absentiā obi. 46.
 Utrū nā huāna i p̄ sit nob̄ior anglica natura s̄ q̄ q̄siderā
 i ipis nālibz. 47.
 Utrū malz angls possit p̄ntere. 48.
 Utrū angli possint iducere nouas formas. 49.
 Utrū angls p̄ solā potētiā itellētiā moueat corp̄. 50.
 Utrū angli receperūt graciā & ḡham s̄ capaciē nāliū. 51.
 Utrū deus quocūqz anglo dato semp̄ pot̄ facere nob̄iorē nā q̄
 sit semp̄ ascendere sup̄ i infīnī iup̄stectōibz. 52.
 Utrū vñqz angls possit loq̄ aliū & p̄ quē mod̄. 53.
 Utrū vñqz angls p̄ illumare aliū & p̄ quē mod̄. 54.

- Utrū deq̄ possēt facere mat̄ia existere sine forma. .46.
- Utrū materia ex̄ns sub q̄ntitate h̄eat aquā extēssionē
aliā ab extēssione q̄ntitatis. .47.
- Utrū vacuū cē includat q̄ntitacionē. .48.
- Utrū anḡl̄q̄ d̄aia d̄rant sp̄e d̄ p̄ q̄ d̄ran. .49.
- Utrū celū empiricū ifluat i h̄ec i feriora. .50.
- Utrū maia oīum sit ead̄ s̄ eēn d̄ numerū. .51.
- Utrū sint pl̄res anḡli eiq̄d̄ sp̄ey. .52.
- Utrū cā i d̄iuiduacionis sit materia uel ad aliud .53.
- Utrū anḡli i t̄lligant p̄ sp̄es iuatas ut acq̄stas. .54.
- Utrū anḡl̄q̄ n̄ah dilectione diliget pl̄q̄ d̄u q̄ se ip̄m. .55.
- Utrū anḡli sint creati i gloria. .56.
- Utrū lucifer h̄uerit nobiliora n̄aha quā ās anḡl̄q̄. .57.
- Utrū afirmacio uel obstinacio mutet ut inuuat h̄bet i arbitriū .58.
- Utrū ipossibilitas p̄candi sit i b̄tis ex h̄ solo q̄ d̄u uident
d̄ amat uel ex aqua alia manutēnētia d̄i sp̄ali. .59.
- Utrū corpora asūpta ab anḡlis uel d̄moib̄q̄ sint iputabilia
i q̄ sunt asūpta. .60.
- Utrū d̄mones possint sensu h̄uānos illudere d̄ p̄ q̄ mod̄. .61.
- Utrū anḡl̄q̄ sine corpore asūpto p̄ h̄oīem d̄cē uel illudare .62.
- Utrū lumē educat̄ d̄ potētia m̄ d̄q̄. .63.
- Utrū lumē m̄t̄plicet̄ i t̄p̄re uel i instanti. .64.
- Utrū lum̄aria celi moueant̄ i orib̄q̄ suis motib̄q̄ p̄p̄is .65.
- Utrū aia brutor̄ sit d̄ aliquo. .66.
- Utrū aia brutor̄ sit for̄ extēssa uel ē t̄o i q̄l̄ p̄te corp̄y .67.
- Utrū aqua forma extēssa p̄ cē motor̄ sufficiens. .68.
- Utrū cor̄q̄ h̄uānū post p̄am poss̄ p̄petuari p̄ esum h̄q̄ vite .69.
- Utrū adam d̄ eua ante q̄ ad comedēt possent cohyre. .70.
- Utrū si adam d̄ eua nō p̄cassent i p̄ma tēptacionē possent
ex n̄c p̄care ut ip̄e ut ip̄a uel ās d̄ genere corp̄. .71.
- Utrū ad actū i t̄lligendi sit n̄cūm p̄uere i t̄llctū agentey
naturalē d̄rntem aptēciali. .72.
- Utrū h̄berū arbitriū sit potētia distincta d̄ rōēz d̄ volūtey .73.
- Utrū h̄berū arbitriū possit eligere malū sub rōne mali. .74.
- Utrū gr̄a p̄mo i sit s̄bē aīe uel potēnc̄y aīe. .75.

Utrū grā gratū faciens o virtū gratuita drant pccz. **87.**
 Utrū ad transcat i veritate huāne nē pactū nutritiue. **88.**
 Utrū aliq̄ exīnseū trāscat i veritate huāne nē pactū nutritiue.

Utrū aiā sensiblis i hoībz sit agenerante. **89.**
 Utrū aiā possit ifici a carne. **90.**
 Utrū pccm corrupat a quod bonū i aiā. **91.**
 Utrū pccm i spūm sanctū sit remissibile. **92.**

De q̄stionibz s̄c̄y libri

Utrū deus potue^t sibi vnire a qua creaturā irōnabile sic sibi vnire naturā huānaz. **93.**
 Utrū deus p vnionē aliē existat i huānitate a sup̄ta q̄ i aliis creaturis. **94.**
 Utrū deus potue^t sibi vnire aiām nō beatā. **95.**
 Utrū b̄ta virgo ḡtūdit pccm origiāle. **96.**
 Utrū sepata sit p̄sona. **97.**
 Cū deus i fūctio d̄ hō fūctio q̄rit vtrū ex eēnciā d̄ nā utriusq̄ possit eē vna p̄sona. **98.**
 Utrū deus debu^t naturā huānā assumere. **99.**
 Utrū hec sit vera deus asup̄sit hoīem. **100.**
 Utrū hec sit vera d̄p̄s aut icarnā d̄s. **101.**
 Utrū hec sit vera filio d̄i eē d̄uo. **102.**
 Utrū i d̄p̄o sint due filiaones. **103.**
 Utrū hec sit vera d̄p̄s q̄ hō eē i diuiniū. **104.**
 Utrū hec sit vera. hō i cap̄it eē deus. **105.**
 Utrū d̄p̄s asump̄sit potenciā peccandi. **106.**
 Utrū deus assumere potuit plures huānitates. **107.**
 Utrū aiā d̄ cōprehēdat verbū sibi vnitū. **108.**
 Utrū aiā d̄ cognoscat i verbo oīa q̄ cognoscat verbū. **109.**
 Utrū d̄p̄s si nō fūisset i f̄ctio redēmisset huānū genū p̄ mortē naturalem. **110.**
 Utrū deus potue^t genū huānū saluā sic satisfaciōē. **111.**
112.

- Utrū fides i formis sit virtus. 10.13.
- Utrū fides i formis p aduētū grē fiat formata. 10.14.
- Utrū spes hēat certitudinēz i fallibilem. 10.15.
- Utrū ex q̄tulacūqz caritate possit q̄s resistē quāqz tēptā. 10.16.
- Utrū i priā ad remaneat de fide. ut scia huius mūdi uel huius vite. 10.17.
- Utrū aliqua virtus cardinalis sit i stō irōnabli p̄e dicta. 10.18.
- Utrū virtutes dñant ad om̄s d quo modo. 10.19.
- Utrū virtutes sint q̄nepe. 10.20.
- Utrū mendaciū p aquā dispēsiōne p̄t eē sine p̄ato. 10.21.

De quæstionibus quarti libri

- Utrū i hys uerbis ego baptizo te i noīe patris d filii d sp̄s sancti amen. ita consistat forma baptismi p̄se q̄ nō liceat ad subtrahere ut addere ut p q̄cūqz aliū modū i mutare. 10.22.
- Utrū puer i fectus i utero matris ab aqua p̄secuto fidei sit baptizatus baptismi sanguis ita q̄ purget ab origināle p̄o. 10.23.
- Utrū carater sit ad absolutū i anima. 10.24.
- Utrū sacramētū altaris sit possibile. 10.25.
- Utrū sacramētū altaris dbeat eē. 10.26.
- Q̄d demonstrat hoc p̄nomē hoc cū d̄ hoc ē corpus meū. 10.27.
- Utrū deus p̄t facere unū d idē corp̄s sint eē i dūssis locis locatē. 10.28.
- Utrū deus possit trāsmutare stām panis eandē dūo i plura corpora. 10.29.
- Utrū ex passioibz remanētibz siē stō i sacramēto altaris p̄t aliq̄ generari. 10.30.
- Utrū deus posset dūtere panē mor̄le sine aq̄ satisfaciōe. 10.31.
- Utrū sit prior ordine siē grē i fusio quā culpe remissio. 10.32.
- Utrū i indulgēcie tantū valeat q̄tū sonare vident. 10.33.
- Utrū sp̄s sepan igne corporeo cruciat d p q̄ modū. 10.34.
- Utrū cessatio motū corporeo supiorē supracelēstū sit suffia eē cū q̄ elūta nō agant n̄ paciant ad dūctē. 10.35.
- Utrū b̄tudo equalis augmētetur itenssue i beatis p

Resurrectionem corporis.

utrum habitus principalis consistat in actu intellectus voluntatis. 10.26.

utrum in visione beata intellectus sit tunc passivus. 10.26.

utrum per potentiam subtilitatis sine aliquo impraeto corporis gloriosius possit esse simul in eodem loco cum non glorioso. 10.27.

utrum omnia separata cognoscatur seu intelligatur per species a se influxas vel per species in corpore receptas vel per species quas ex se separata recipiat. 10.28.

120.

Raymundo parisiensi studentis statusque mundi
huius perversum considerans multum
voluit desuper hoc potissime quod per artem generale quam sibi
dominus deus per sancti huius tenebris illustrandis contulerat rem
ecclie publicam promoveri non sibi potuit ut optabat. Sic quod
tristis tedio affectus quaedam die civitatem exiit ambulans
super ripam fluminis secans cum requirere de remedio super dolore
suo. 1 si **S**ed deus sibi forsitan dare vellet. Contigitque
sic eum venire ad quamdam arborem sub cuius umbra quidam heremita
sedente reperit legentem in quodam libro quem cum Raymundo
deus huius salutasset accessit ad eum querens ab eo quod esset 1 erat
de quo erat liber in quo legebat responditque ei dicens quod ipse
heremita deus parisiensi studuerat in theologia ad hoc quod ipse cum
libris suis in quibus studuerat deum posset melius cognoscere
et amare. Ad hoc spiritus in quodam loco solitario se statuit
perpetuo fieri heremitam. **U**terum quia in isto ipse scripto super
libros istos edico quod nunc lego quaedam dubias et difficiles

4

soluere

qstiones inuenio quas veritate videre nescio id sum.
 valde afflictus sum q de alijs veritatibus quas de deo ite
 go qstere nullo possim. **A**udies hoc raymūdg diuina
 tacens stetit. **C**ui heremita dixit. **R**aymū de i q cogi
 tas seu qstideras. **R**epūdit Raymūdg cogito magis de quada
 arte generali quā in deo i quada monte cūdit cū qua libet
 vras solucione qstiones ad honorē dei et ad vram pacē tēp
 lo. **R**aymū de ait heremita qstiones subitabiles et magis
 ut eximo difiales ar libros sinaxo sunt 180. sup qbz so
 go te q tu videas s tuā artē si ex ipis veritate nūqz michi
 possis cūdere. **A**ultū ei her sūre desidero qd si scās in
 pluribus alijs ex hoc pūciet magnū lonū. **R**aymūdg
 ait ad dei honorē et ex debito caritatis q nobis oibz ē nūqz
 ad salutē tibi i hac pte apio obedire. Et nūqz meū posse cū
 dei auxilio p artem predictā, veritatē de qstionibus iqrere sup
 dians. **V**erūtū oz q int te d me sit talis ord. v. q tu pūo
 qstione pponas. Et ego ipam postea solua d q tu rursū i eligē
 veritatē qtra me arguas d q ego rōnes tuas sic solua cū pū
 apus dicte artis. **R**aymū de ait heremita q sūt pūci tue atqz
 Raymūdg repūdit pūcipia predictae artis sunt hec. **V**eritas
 magitudo cōmptas siue duracio. pūas. sapia. volūtas. virtus
 veritas. glia. grā. gaudancia. qūctas. pūcipū. medū. fūqz
 maiortas. equalitas. dūmōritas. **E**t p ista de cō d oco pū
 gnalia miste d vūū pūcipū cū alio d respiciē d significacōz illi
 mōnois aplicā d qz illi mōnois significā ad pūitū sic i dte
 i plomū traditū. **V**ernas q qūit inuētur. **V**alde placuerūt
 heremite her verba Raymū di. q dixit heremite anqz qstione
 aliqua pponere iccepisset. **I**lla q i libro dicere ppono, volo q p
 intelligant i oibz salua veritate. honore d rēuēcia sacro
 sancte romane ecclie auz orōnōm her d oia mea dicta sūmto

Utrum theologia sit scientia proprie. de qstione pma.
 Raymūdg repūdit dicens. q theo ē scia duobz mōs. s. app
 ate d ppe. appriate s fidem a deo datam. ut catho p fide credat
 articulos fidei d sacra scripturā q p argumēta nō itelligit dē scia

appriata q̄a nō ē p̄p̄riū itellam credere. s̄ itelligere. s̄ credere
 sibi ē app̄iatū p̄ supremū ob̄m. ut p̄ fidem veritate illā attinge
 possit. quā d̄m̄itate attingere nō p̄t p̄ aliqd̄ impedim̄tū qd̄
 h̄t rōne s̄bi āt m̄at̄er̄. sic ob̄m sensibile i ymaginacōe restaurā
 i absenciā s̄m̄t̄ē d̄. sic d̄ m̄lto meli9 quō itellat̄e d̄iscursing
 p̄ n̄m̄as rōnes āt veritate articulo9 fidei. sic int̄m̄ mechaicā
 aut alicui9 ali9. q̄ stat ad p̄nciones tantū. restaurat̄ veritas
 articulo9 iere dubitate ite^m q̄ ip̄s credit. d̄ hui9 restauracōe
 multū idiget itellat̄e cū om̄s hoies d̄isp̄m̄ nō s̄nt ad iuestigand̄
 veritate articulo9 fidei d̄ sacre s̄pt̄ure p̄ n̄m̄as rōnes. sicut
 m̄heres. fabri. rustici d̄ sic d̄ similib9. **¶** q̄ theō sit s̄m̄
 p̄p̄rie ōnd̄ sit. p̄p̄riū itellam itelligere ut dictū ē sic ē p̄p̄riū
 multo magis igni calefacere d̄ oculis videre. **¶** Vn̄ cū de9 sit
 s̄m̄ theō d̄ ip̄e sit itelligibilis cū mag^{ne} sue itelligibilis. seq̄ q̄
 ite^m creat9 d̄ eāā sepat9 cū mag^{ne} itelle^m d̄isp̄m̄ sit ad itell̄d̄
 de9. **¶** Hanc aut̄ d̄isp̄m̄one int̄m̄ quā h̄t nō possit. si the
 nō esset s̄m̄ p̄p̄rie. cū p̄p̄riū d̄icat pl9 d̄ mag^{ne} p̄ncis. virtut̄
 veritatis p̄fectionis d̄ q̄. quā app̄iatū d̄ hoc naturali. q̄
 significatū ē q̄ theologia ē s̄m̄ p̄p̄rie. alioq̄m̄ sine itelligibilitati
 eēt iuriatū in q̄ itellecto9 huān9 im̄tate d̄nam d̄ itelligere
 nō possit secūd̄ magnitudinē supremi ob̄i d̄ s̄ magnitudinē ip̄i9
 itellat̄e. Et sic d̄ficeret d̄na bonitas. magnitudo. p̄ncis d̄ q̄
 apte supremi ob̄i d̄ apte itellat̄e qd̄ ē imp̄. cū de9 sit s̄m̄e lo
 nis d̄ s̄m̄e magis d̄ q̄. sic se comūant̄ itellat̄e ab ip̄o creato
 s̄ q̄ itellecto9 recipere p̄t ab ip̄o s̄m̄t̄udies d̄ p̄fectionis. Et q̄
 p̄ d̄nam magnitudinē recipere p̄t magnitudinē p̄t p̄ ip̄as d̄nam
 sapienciā recipere magnā itellat̄e sic p̄ d̄nam bonitatem d̄ w
 lūm̄te recipere p̄t bonā amabilitatem d̄ sic d̄ magna potestate.
 virtute d̄ q̄. Talem aut̄ receptionē ite^m recipere nō possit si
 theologia nō eēt s̄m̄ p̄p̄rie q̄ d̄ q̄. **¶** Itē manifestū ē q̄ int̄m̄
 quā d̄ sua natura v̄n̄ p̄t i f̄m̄ib9. ut p̄te d̄ū itelligit q̄
 tria ḡt̄ h̄t tres anglos d̄ q̄ d̄ q̄ h̄o d̄ as̄m̄ nō s̄nt ei9 d̄ sp̄i
 d̄ sic d̄ similib9. v̄n̄ si int̄m̄ itelligit p̄p̄rie ob̄a ad q̄ itelligend̄
 p̄ncipal̄ creat9 nō est. q̄nto magis v̄n̄ p̄t p̄p̄rie d̄ n̄a sua
 ad itelligend̄ sup̄m̄ū ob̄m ad quod creat9 ē p̄ncipal̄. alioq̄m̄

demonstrative

1. 117

oritur

amabilitates

obm sibi in quo pncipale est sibi magis appetibile qua obm suu
 magis pncipale. qd est impole. d. idd est suo modo de volutate
 cu theologia no est pncipale obm ad amand. d. sic de memoria
 ad recolend. qd e. vult. iqueiens q. d. d. **¶** Tunc heremita
 Raymū d. rō qd theologia nō e sua pncipale est qd suū sūm nō
 e demonstrabile. s. q. d. q. sit vna d. trina d. incarnata d. sic d. a. n.
 ad fidem pncipalibz. cū scētia nō sit nō de hoc qd e intellectus
 demonstrabile sine aliquo dubio. Et rō qd articuli demonstra
 nō pnt est. qd demonstratio fit p. cūm. d. qd bta d. trinitas su
 pra se ad nō hē nō potest demonstrari p. cūm. q. de unitate ipa
 trinitas sit. Et sic de volutate d. na qd volū q. s. d. d. cēt. ita
 unitas. s. mo. d. d. nō q. si articuli eēt demonstrabiles p. hā seq
 rent iqueiencia. s. q. huānū intellectū cōphēderet unitate
 qd e impole. v. q. finitū cōprehēderet infinitū. Et si articuli
 possint p. bari. fides amitteret i q. p. credere nō hēre nō iūmū
 qd eēt q. tra d. nam iusticiā d. p. q. tra suā bonitate magni
 tudine d. q. qd e impole. **¶** Tunc Raymū d. heremita. itellan
 duo b. modo d. obm suū attingit. subito. s. d. successue. **¶** Subito
 quō attingit q. ois triagla hē tres angulos d. q. Et hoc qd
 p. sensitivā d. ymaginativā certificatū e. d. p. hūc modū ut q. si
 mple d. nō d. d. q. trinitas sit demonstrabilis. cū ipa sensiblis
 nō sit nec ymaginabilis. **¶** S. s. modū discursum quē habet i
 tellectū i attingendū e. ipa trinitas demonstrabilis. nō p. quid
 h. p. equipanciam. sicut itellectū q. q. siderat d. nam sapiēciā eē
 magnā infinitū d. etnālē. d. sic p. q. d. d. na potestate d. de
 alq. d. q. attributis. d. qd d. na p. tās. sapiā eq. p. ant. i. magni
 tudine d. etnitate. scāt. de unitate q. si i. d. o. sunt itellectū i. d. ligibz
 d. itelligere p. itellan suū p. sapiām. q. ipa ite. sit magna d.
 etnā p. suā infinitū itranscend. opacionē d. etnām. d. q. d. na p.
 testas sit magna d. etna sicut e. d. na itellan. v. scāt. q. p.
 testas hē i. se q. bales poss. fieri d. poss. fieri d. poss. fieri d.
 sit ita infinita d. eterna p. agere suū p. n. sicut e. p. suū exis
 tere ut finis agendi et cōndi sit vna. sic i. potestate sic i. mte.
¶ Vn itellectū huānū sic q. siderat d. i. vestigans d. nam sapiā
 d. p. tatem p. equipanciam est p. tatem d. speculativū d. m. tatem
 cū sit impole eē i. p. tate poss. fieri d. poss. fieri d. poss. fieri

1 qce

quare

et

tie
demonstra

1
sine p̄ductione & sic de dīno īt̄t̄u cū equalis sit ī lōm̄tate
magnitudinē & et̄n̄tate & q̄. cū p̄tate. & sic rōne p̄ductionis
īt̄lecti īueſtigatiōis diſtinctionē p̄ duobz attingit. cū sit imple
cē aliqua p̄ductionē sine diſtinctione. Et huius diſtinctio ē in dīa
trinitate ſp̄ p̄batū eſt in aliqbz libris quos ſcimus ſic in ar
lore ſcience & ī libro de articulis fidei & q̄ ī aliqbz a^l libris
& diſtinctionē ante dīcā īt̄e^l q̄ attingit. quā quō īt̄ligit q̄
triangulo h̄t tres angulos & q̄. Et rō huius eſt q̄ diſtinctionē
p̄ dīcā attingit p̄ rōnes dī ī ſimtas. ſz angulos trianguli dīcā
gū p̄ ſimū & ymaginātiū q̄ ſūt ſimta. & q̄ dīcā q̄ ſi īt̄e^l
& n̄tate trinitate attingeret q̄ ip̄am q̄phē dēret. male dī
cā & de hoc exp̄ienciā h̄m̄q̄. **¶** Nam ſi tu guſtas aquā ma
ris. p̄ hoc q̄ attingis aquā maris & p̄ vnā p̄tē & aqua maris
īt̄ligis q̄ tota aqua maris ē ſalfa ſicut ē illa quā guſtas et
ſi totā aquā maris guſtare poſſes pl̄q̄ de ſalſedine q̄ ſentēs
quā ſentēs. cū pl̄q̄ ī toto ſit quā ī parte. ſic aſimilibz exp̄plū
ſit groſum q̄ de deo & creatura equalit̄ exp̄phicare nō po
ſſum̄. h̄uāq̄ īt̄lecti de dīna trinitate attingit hoc q̄ ſibi ſuſt
ſz tū hoc q̄ ē pl̄q̄ de trinitate ip̄e īt̄e^l nō q̄phendit. ſic īt̄e^l et
īm̄q̄ sine aliqua op̄atione tuā guſtas totā aquā maris nō q̄p
hendit. Et quō dīcā q̄ dīna volūtas nō ē ſub aliquo alio. ut
& n̄tate vellet ſcarnationē filij dei. v̄vū dīcā. ſz exp̄deo
tibi p̄ eq̄p̄antā ſic dīcā ſup̄q̄ de trinitate. v̄z q̄ ſic ſap̄ia dei
ſunt finē mūdi cū magn̄t̄e quā creauit ip̄m̄. ſic volūtas finē
mūdi dilexit cū magn̄t̄e. ſic ſim̄ equalit̄. Remot̄ ſunt et
abstract̄ p̄ dīnam ſap̄ienciā. & volūtatē op̄unitate. q̄ opp̄itū
eſt magnitudinē. & ſic amalia q̄ ē opp̄itū dīne lōm̄tate. &
ſic de p̄uocione. q̄ eſt opp̄itū dīne et̄n̄tatis. & ſic de cētis
q̄ opp̄ita ſūt dīna & dignitatē. & ſic ſim̄ tot̄q̄ v̄m̄ſi dīcā
ſunt ī alio gradu p̄ dīnas dignitates. Eq̄parat̄ exaltat̄
q̄ nō potuit pl̄q̄ talis exaltat̄o sine īcarnationē ſic nō potuit
& ſic ſunt īcarnatio filij dei q̄ ē ſim̄ tot̄q̄ v̄m̄ſi creat̄. &
ita ē ī alio gradu. q̄ dignitates dīne pl̄q̄ nō potuit exaltat̄
v̄tra illū gradū creaturā. Et ſic ī illo gradu ī effectu q̄ ſunt
v̄ ſic ad q̄ ſunt & illū gradū om̄s dignitates dīne h̄erent

exaltari

equalit. sic diuina voluntas equalit cu ipis gauet. Et sic in
 carnacione voluit libere ut tantu i carnacione illa diligeret
 cu magnitudine amabilitatis. sicut diuina sapia sicut cu magne
 intelligibilitatis. Et diuina pns potuit cu magne possibilitate
 Et sic p tale modum fuit fita benedicta filii dei icarna equalit
 p diuinas dignitates. Et qd dicitur si inte articulos p dmostra
 aone attingere possit. fides destruetur. male dicitur. qd qnto
 intellectu alio intelligit veritate articulo. tanto maius meritum
 assequitur ad intelligend veritate articulo creato. sicut
 huana voluntas ad diligend eoz veritate. Et sic de memoria
 ut supra dictu e. Eas sicut inte creatu e ad intelligend verite
 articulo. ita creatu e ad defendend ipam veritate qtra ifi
 xhu falsitate. Sed hoc facere no possit si veritate articulo ig
 noraret qd ignorat si ipam ignoraret et erroru. qd sicut q ipam
 sola voluntas hois catholici diligeret veritate et odiret erro
 res qd sicut qtra veritate articulo. Et ipa voluntas ipos erroru
 destrucere no possit. ymo na eet int ipos sic omis ut lapos
 Et sic de memoria. Adhuc dico tibi q xpus dno dno magis fide
 adgnitauit p morte i cruce. qd ipse erat verus ho et p qns
 erat resuscitaturus. qd magdalene apparuit. Et qd cu aptho
 de fauo mellis come dit. Et qd beato thome suu latu oudit.
 Et qd aptho presentibz ad celos ascendit. Et sic de lignis di
 uersis aptho. Et de multis alijs miraculis q fuerit fita ad
 pbam fidem. Et licet intellectu articulos fidei intelligat. no se
 quit q destruat fides. qd i qui ipos intelligit. intendit qd si ipos
 no intelligeret ipos crederet. Et adhuc fides instrumentu e
 iuuama. ut intellectu articulos intelligat ut legit. si crederet
 no intelligeret. Eas dico tibi q ho pnapali ad se creatu no e
 nec p qns ad habend meritum p fidem. ymo pnapali ad se
 e ad intelligend diligend ipam. sic ad ipam diligend. Recollis
 qd no eet si tua uerba uera eent i qntu dixisti qd no eet bonu
 intelligere articulos. ut hoc meritum fidei no amitteret.

no per

deus diligendo
 et uolendo
 pnt ad intellig
 ad re
 dendum

de questione. secunda.

Utrum deus sit scdm theologie sub aliqua rone det
 inqna. Raymudus dicit. duobz modis ad hac qst

1
ē respmissio faciēda . absolute . s . d . d . nate . absolute sic q̄no
q̄si d . rami d . uī cē vnu ens q̄d ē infirmitas d . cōmū nllam hūc d
terminacionē quo ad suā cēnā d . natura . sicut q̄si d . vna
lōntatē i abstracto ad aliq̄ nō contrāta s . nuda d . remota
ab oī alio ente d . q̄ nllm i se hē q̄cētū q̄d sit d . sua cē n . d . ah
ena . s . q̄ p se sit simplr exōs s . se nō hūc ad d . que sine . vū d
tal lōntatē nō p̄ cē āqua suā sub aliqua rōne d . iata . sic q̄si
cē d . d . q̄ s . suā simpliciā vntatē d . cōnā nō p̄ cē s . m
theologie sub aliqua rōne d . iata . s . s . e . d . mō p̄ iatū quas
deus hē i se q̄ d . i . e . f . f . e . m . suo . teneo affirmatā q̄si d . d . d .
sic ¶ In deo cēnā d . natura sunt idē numero . cui cēnā ē sua
d . itas . Et i ipā d . itate sunt plures rāones exōtes eodē
numero cū ipā d . quez cū alia . sic d . ita lōntas . magnitudo . et
ntas . potestas . sapiēcia . voluntas . virtus . veritas . gloria .
Et q̄a d . itas ē idē cū sua natura . q̄ rāio suā actū requir d
terminatū . ut lōntas q̄ naturalit̄ requir suā lōntatē . mag
tude suā magnificare d . q̄ . cū oī natura actū requir d . sine
q̄cēt . ut nō sit frustra nō otiosa . sicut cē que suā s . m . requir
i quo existere possit q̄ s . m . p . cēnā hē existēciā n . i . exōdo
hoc q̄d est . vū cū hoc nā sit . sicut elicitū se hē ad elicitū plātā
d . uegetatiua ad uegetandū . d . leo ad lōmificandū . d . hō ad
hōmificandū . d . sic d . multo plō d . ita natura se hē ad nandū
vū in cē d . ita naturalit̄ resultant p̄ ietates p̄ sonales d
terminatē . inq̄tū ad iuce sūt d . itate . q̄ sunt p̄ ietas . filia
d . spiratio . q̄ sunt ipā d . ita trinitas . Et sic rōne hūc d . ita
oīs exōte d . itate paternitate sub vna rōne d . sub alia rō
ne filiacione . Et sic suo modo de spiracione . existit d . d .
s . m . theologie sub rōnibz d . itatibz . Et sicut d . i . d . d .
p̄ ietatis p̄ sonalibz . sic i . t . l . l . g . e . n . d . e . d . p̄ ietatis p̄
atributis d . ita ¶ Preterea deo ē s . b . i . e . t . u . theologie q̄ ad s . i . e .
d . itatū . in hoc q̄ ē s . i . m . s . oīum creaturaz quas ad se crea
uit . Et iste s . i . m . s . plures hē branchas . sic p̄ ietas in q̄ p̄ iet
linee p̄ iapant . s . d . eū recollere i . t . l . l . g . e . r . e . d . amare . cū mag
tudine duracionis d . potestatis d . q̄ . Et quia deus vū ē mag
nus d . d . Et s . m . theologie sub rōne lōmificandi gubernandi
d . grandi glificandi Et q̄ d . effectus suos s . e . n . d . q̄ d . i . g . e . t . et
meruerūt . cū theologia sit sciēcia ex p̄ d . i . c . t . o . r . q̄si d . r . a . m . b . z

deitas ad deitatem
vntas ad vntatem

lōntas

constituta. **T**unc heresia. Raymū de deus ē ens ita gna
 le & incompossibile q̄ nō dīcuntur aliquid de ipō deitate an
 gere nō potest. Cuius int̄ finitū & ī finitū ulla sit p̄p̄o. &
 si ad de ipō aningeret tōtū deū anigeret & cōphenderet. cū
 ipō sit summa simplicitas & īdīsībīlītas & q̄ sine qualitate & q̄
 tate & sic de ceteris predicamētis. vñ q̄cludit q̄ tua rō
 ulla est & q̄ nō q̄stīōis ē tenēda. **S**icut Raymū dīcīt hēritū
 sup̄p̄o q̄ sit cēt de deo sicut de bonitate quā ī abstracto q̄sīd
 vānq̄ bēnū dīcīt. Verūm male dīcīt s̄ naturā dīnā. Et sūm
 agere dīnū īntrīnsecū rōne sīns. ac de attributis q̄ p̄ q̄
 secūdū actū extrīnsecū. ut dīxīms. vñ p̄ hēc q̄ dīcīt sūt sup̄
 p̄ solūcīō tūc obīcīōis. **De questione. Tercia.**

Utrum frui sit actus potentie appetitive ut cogitive.
Ante q̄ Raymū dīcīt ad hanc q̄stīōnē rēspondīssēt s̄
 p̄ncīpīa sūe artīs cōsīderānt dīfīnīōnē que ē ī p̄ncīpīo.
 Et quī dīcūt q̄ illa frūcīō est ille frūcīō qui ē ī alīo rādīo
 nobīlīorī magnītūdīnē bonītātīs p̄p̄tātīs p̄tātīs dīcīt q̄m
 p̄tātīs cēt īt̄ deū & beatos. hoc q̄ ē vñ s̄q̄uat̄ ille frūcīō
 quare deo creātūr bīnīversūm alīoq̄ n̄ cēt ī p̄dīcītō gradu
 deo q̄sītere nō pōssēt cū sūis rōmīs ī effectū sūo p̄ effectū ī ner
 deo nec ē sūis actū q̄ ē īmple. sū sic raymū dīcīt cōsīderānt arībūntīs
 dīcīt q̄ deo ē sūmā ītelligībīlīs & sūmā amabīlīs cū sūt ītelligī
 bīlīs & amabīlīs & cū sūmā magnītūdīnē bonītātīs p̄p̄tātīs
 potētātīs dīcīt q̄. vñ s̄q̄tur q̄ s̄ hūc antecēdēcīa s̄ q̄m ista q̄mā
 quā s̄ q̄ actū potētīe appetīvīe & cogītīvīe sūt adīncēm
 p̄p̄o adīncēm dīspōsīt & ordīnātī secūdū sūā amabīlītātē dīcīt sūmā
 gībīlītātē dīcīt Raymū dīcīt q̄ frūcīō equalī ē potētīe ap
 pētīvīe & cogītīvīe beatō. Et ē frūcīō equalī actū dīnā
 dīcīt q̄ cōdīnūtī frūcīōnē potētīe appetīvīe & cogītīvīe
 ī flūcīō attrahēdō & p̄fīcīō actū eaz. Et sic frūcīō dīcīt p̄tātīs
 q̄ actū potētīe rōne cūq̄ potētīe sūe atīgunt īntrā dēo
 mēdīante frūcīōnē Raymū dīcīt sic q̄sīderāntō magnītūdīnē frūcīō
 cōmīs vñ īdīcīt mōdū magnītūdīnē frūcīōnīs dīcūt q̄ ītātīs
 ī hac vītā & sic de vītātē ītelligīt deū p̄ sp̄m cū ī hāc vītā

que

sumas . actus

nō sit in illo alto gradu fruicōis de quo supradictū ē. s̄m
i intellectu beato quē in p̄ria nō ē. s̄p̄s ~~in alio~~ s̄ si eēt p̄cedat
fruicō nō eēt in alio gradu quē p̄cedit. s̄ si loco illi
s̄p̄i s̄ma intelligibilitas se comūcat intelligibilitatē illam
beati q̄a cū ip̄a in intelligibilitate p̄cipat sicut s̄mle cū suo
simili facit s̄cū intelligibilitate creata intelligibile q̄ p̄cipit se
sub intelligibilitate intellectū beati q̄ sic pulcrū d̄m uerū
bonū p̄tenciā exorat ut ab ip̄a sit apprehensum sic d̄m sup
mū exorat q̄ caduūat d̄mouet intellectuē illam ut
ab ip̄a sit intellectu sine aliquo medio cōneo. Et sic p̄stuz mo
dus fruicōis quē inuestigauim⁹ q̄ id mod⁹ fruicōis ē suo
modo de uolūtate beata. **¶** Aut heremita. Faymū de s̄mod
quē p̄tenciā aīe hnt i hac uita acq̄uendo uirtutū q̄ hnt
i patria ut nō mutant hōiem cui⁹ mutatio eēt p̄ntis mag
tudinis bonitatis p̄tentiā p̄tentiā d̄ q̄. rōne cui⁹ p̄n
tatis nō p̄ssent eēt i p̄re dicto alio gradu fruicōis i quo
oz. ut sint ut tu dicis q̄ quia p̄cedit ordinatiōe p̄tentiā
opp̄ eēt i p̄ria ut p̄batū est. d̄ p̄tentiā sit nobilior p̄tentiā
quā cognitiua cū cognitiua sit instrumentū inuestigāis electōis
ut uolūtatis suū habeat d̄m desideratū sequitur q̄ s̄m sit
magis p̄prie act⁹ uolūtatis quā intellect⁹ i tantū q̄ uoluntas
ē in alio gradu quā intellect⁹. **¶** Faymū d̄ d̄ heremita
nō bene s̄is coequationē magnitudinis d̄mra bonitatis du
rationis p̄tentiā d̄ q̄. quā deus creat i p̄tentiā anime
cū equali sit intelligibilis d̄ amabilis q̄ non eēt si uerū eēt
hoc q̄ tu dicis q̄ sic. Et si deus eēt magis amabilis quā in
telligibilis sua magnitudo d̄ficeret sue intelligibilitati q̄ eēt
malū q̄ bonū. d̄ p̄ua q̄tra se ip̄am q̄ sic de similib⁹ q̄ est
imp̄. **¶** Itē aliud i quociens sequeret. s̄ q̄ i fruicōe appet̄
eēt mediū int̄ diuinā intelligibilitate q̄ intellectuē beati
q̄ sic de diuina bonitate magnitudine d̄ cōmūte d̄ q̄. rōne cui⁹
intellect⁹ p̄p̄riā fruicōne nō hēret s̄ p̄p̄riatā. uō seq̄ q̄ eēt
beati q̄ nō b̄t q̄a eēt i patria nō beati q̄a nō q̄s̄eret in
ultimo fine fruicōis q̄ ualde ē inuēiens d̄ absurd⁹ d̄ uere
q̄ tu heremita nō bene d̄ intelligis ordinatiōe quā hnt p̄
tenciā s̄ d̄sp̄itiōne hui⁹ uite intensiue d̄ extensiue. sicut
uolūtatis q̄ intensiue d̄ subito ad suū obiectū desideratū d̄

illa

sentis

similitate

oportet
ordinari

sentis

beat⁹

se hēt

in mello
cūmca
rez

non sunt dicitur & sic Raymūdg admiras ad dīnā na-
 turā recurrit et ipām cū dīnis rōnibz considerat q̄ inent
 q̄ natura requirit agere ut se habeat ad aliquē finē. Intro
 p̄lōq̄ amma q̄ se h̄t ad recollendū & intelligendū & amādū. Sic
 inuent Raymūdg rōnem q̄re rōnes dei sunt reales licet sint
 idrūtes q̄a sicut natura requirit agere p̄tēficē. s. natura sic
 sua bonitas requirit bonificare & sic sua magnitudo magnificā
 & sua eternitas eternare & sic de alijs cū sint cū ipā natura
 idē numero ut p̄batū est. relucet q̄ rōnes eēndē reales
 i dīnna p̄ducione intrinseca sicut pater & rōne h̄t cōna-
 pit uerbū naturalē. Et ad hoc querunt omēs alie rōnes cū
 filijs sit ita longū p̄ bonitatē magnā p̄ magnitudinē & sic
 sapiens p̄ sapienciā & hoc idē de spū sancto p̄ p̄cessū a-
 moris & sic apparent rōnes reales i deo eā relucet p̄ dis-
 tinctionē dīnare p̄sonarū cū qua sunt ita idē nūo sic cū eēn-
 & natura et quē ipām cū alia. **F**uit heremita Raymūdg
 tu implicat contradictionē i q̄m dīas q̄ i rōnibz dei nō est
 realis distinctio & dīas q̄ naturalis generat filijs p̄ sapiēz
 & spū sancto q̄ p̄ amorē est spū & q̄a ē distinctio int̄ ge-
 nerationē & spirationē & generatio ē p̄ sapiēciā Et spira-
 tio p̄ amorē sequit̄ natiō q̄ dīa sit int̄ sapiēciā & uolūtātē
 & p̄ q̄m int̄ alias rōnes que sunt idē i eē cū ipis Et q̄a ta-
 lis contradictio stare nō pot̄ tua ratio iam ē & nlla. **F**ai-
 mūdg r̄pūdit i dīnng motū ut ita loquar caput p̄ na-
 turā agendi deo considerante cū intellectu suū posse suā boni-
 tatē suam magnitudinē & sic intellectu dīno reputante deo
 rōnes & p̄fectiones suas deo intelligit se ipm̄ p̄ q̄m illā re-
 putacionem. Et ē actō naty ut ita loquar ab oibz rōnibz suis
 .s. q̄ intellectus suus sibi reputat & exorat naturā ut ita loquar
 ut natura & sue rōnes nō existant otiose s̄ ut finē p̄sequūt̄
 i quo .s. sine intellectu h̄t suū officū .s. intelligere & uolūtas
 suū .s. diligere. & quē ē ratio realis quo ad agere & rema-
 nēt̄ eēndē idē i numero p̄ eēciā & naturā Et distinctio
 officiorū ē p̄ distinctionē generacionis & spiracionis cū genera-

no est

et natura

1 p̄

117

117

fit p̄ influxū intellectū & nō p̄ refluxū. Spiratio autē p̄
influxū et refluxū amoris et ad om̄es dignitates conuenit
concurrunt ut possit eē distinctio int̄ generationē & spiratio.

Sicut enim q̄ conseruat eēcialē & naturalē idē p̄
tatem numeri intellectū & uolūtatē et potestā infīnīta p̄
distinctionē int̄ officū uolūtatē & int̄ sustentatā i dīne
p̄sonis que distinctio bona est & magna & q̄. quare cū ip̄a
distinctione rationē dei sunt eē & reales & h̄nt suos actū i
agendo intrinsece. Et sic de natura dīna b̄n cū hoc ita sit nō
sequitur q̄ i deo sit gradus cū in ip̄o nō sit distinctio p̄ sua
eēcialē existentiā s̄ p̄ suam agenciā intrinsecā p̄sonarū.

de questione. quinta.

Utrum p̄tencie anime .s. memoria intelligencia et
uoluntas sint anima aīe. **R.** n̄ est s̄ba q̄ creata ē ut
recollat intelligat & diligat deum & i s̄ba pl̄e de longitate
magnitudine & duracione potestate & uirtute p̄fectiōe quā
i aīe. Et p̄ hoc s̄ba p̄ se existit aīe uero nō s̄e eī is
trumentū & i s̄ba sustentatū & ab ip̄a suas h̄t p̄fectiōes.
b̄n cū deo sit s̄me recollibilis intelligibilis & amabilis requirit
ab aīa q̄ ip̄m obiectet cū magnitudine longitatis duracionis
& potestate uirtutis & p̄fectiōis nō cū p̄tate ut nō sit
contra suā recollibilitatē intelligibilitatē & amabilitatē talē
autē recollitōe aīe deo facere nō posset si potēcie aīe eēt ac
adūcia sunt q̄ memoria & q̄ enīa q̄ s̄ba aīe ut deo nō
preiudicaret sue s̄me recollibilitati. **R.** Oret ea si me
moria & q̄ eēt anima plura i quocūq̄ sequent. .s. q̄ aīa
eēt que nō h̄eret p̄tes s̄bales cū quibz ageret sicut elicitū
q̄ h̄t p̄tes s̄bales p̄ quas agit & generat sicut plāta plāta
& b̄n aīa aliud et sic h̄t agere s̄bale & si aīa p̄tes s̄bales
nō h̄eret cū quibz ageret s̄ba corporalis q̄ minorē i uirtute
magnitudine duracione potestate appetitu uirtute & b̄n
& p̄fectiōe quā s̄ba sp̄ualis eēt minor i agendo licet sit mi
nor i exōdo q̄ est impole. **R.** Aut heremita. Raymū
secūdū tuā exemplū significat q̄ b̄na aīa generet & substan
tificet aliā sicut b̄n elicitū aliud q̄ est impole. **R.** ip̄i sit

et agit

te
uolūta

Faymūdo nō seq̄ quod tu dicas licet memoria illarū et
volūtas sint stales & tu nō sis q̄ dicitur & modū agendi eorū
qui ē significatū supra i 3. questione & i libro q̄ fecimus de
articulis dōpnatis parisī. Gu. m. g. ca. Et adhuc i h. ad
wlo tibi demonstrare & p̄mo de intellectu. Illarū nāl. i se
tra h̄t q̄stāha. s. intellectū q̄ intellectū agentē. Demof-
tramus Et intellectū intelligibile quē vocamus intellectū p̄le
Et intelligere q̄stāle p̄ qd̄ intellectū & intelligibile p̄p̄m
intrinsece & naturalit̄ p̄cipant & illā sp̄m q̄ de sensuuo
& ymaginatio ē deducta intellectu p̄p̄m i suo p̄o i telh
gibilis i quo ip̄am facit intelligibile aut̄ intelligibilis ē noua
& p̄ quē uenit intelligere nouū deductū & sustentatū i te
lligere qd̄ ē intra i quo ē i formatū Et sic i se p̄cipit h̄t ē
agit stāl. & acūl. ut dicitur ē intra & extra sicut dicitur
& generatio alius i se nichil de se nec de suo p̄p̄o intelligi
nec de suo intelligere stūdens augmentas uel diminuat cū
intellectū sit sp̄ualis & incorruptibilis. Sed de clita nō ē
ita sic leo qui h̄t potēciā stālem generatiua & sic de pla
ta i quo. s. leone potēciā generatiua ē generatio stālis
q̄ ē ip̄e leo. Et h̄t stāle & radicale generabile & genera
in quo. s. generabili hūm̄ radicalē qd̄ fluit & reflū gene
ratū est & illud stūdit ase & semen illud p̄mit i leonē
qd̄ stāle ē & radicale et i matrice sup̄ generatiō i suo p̄o
radicali generabili cū suo p̄p̄o intrinsece genera querit
i sua sp̄e hūm̄ nutritiua qd̄ sibi i fluit a leonēssa & de
ip̄o unit & se extendit lūeat & multiplicat sic lūm̄ in
lampade oleo & p̄p̄o i se i p̄p̄o i p̄p̄o. **¶** Aut heremita. Fay
mūde si verū eēt qd̄ tu dicas intellectū comūitū semp̄ intelli
geret i hoc qd̄ h̄t intelligere i se q̄stāle Et sic hō q̄ dicit
aut ebrius ē semp̄ intelligeret qd̄ sibi ē. **¶** Sp̄dit Faymūdo
nō bene intelligisti q̄ tibi dixi cū intellectū sine fantasmate
dū est i tra intelligere nō pot̄. sicut uisus qui ē in tene
bris sine luce uidere nō pot̄. s. sicut uisus q̄ ē in tenebris
dispositū ē ad uidendū sic intellectū ad intelligendū. **¶** Faymūdo
diximus de intellectu ita suo modo intelligendū ē de uolūte

1. m. m. a. g.

de
1

dist. 1. r.

743

de memoria. Verum de voluntate plq tibi dicere volo
Si voluntas est actus est mota ab aia q est sba ad volendum
cum nulla actus sba moueat set mouet a sba sic
agens q sua instrumenta mouet ad agendum Et sic aia
anteq voluntas sua oim appeteret haberet aliu appetitum

quod sicut
suba loq
quod
mouet

tu
sicut

voluntas est electio libertas est deliberatio i voluntate no est
liberatio circa oim anteq est et voluntas est pura passio
et sic de intellectu et memoria quod e impossibile Et de hoc exp
iencia hemo i recollendo itelligendo et diligendo ad pla
ctu

Preterea dico tibi heremita q si memoria est actus
no posset antistare neq gubernare spes quas intet et vo
luntas i ipa ad custodiend deponit qd sicut ens simile
natura no ht q p se existat et sustentat na natura no
habet q p se aliquid custodiat et antiqret sic calor ignis
q est actus similitate qua ignis ante recipit i se no susten
tat neq gubernat q si faceret est sba Et sic calor est
sba et actus qd e impossibile. Et ignis i suo ignificabili p
quod e in ipa sba similitate et alia actua sustentat et gu
bernat Et hoc idem facit memoria suo modo de spebo ac
quisitis pbatu e q q potencie snt sbales et no actuales

terra

101
et

Adhuc dico tibi q si potencie aie cent actua q aia beata
plq de glia haberet i suis accidentibz qua i sua sba pncipado
cu deo recollendo et diligendo cu suis actibz et no cu sba
Et idem de aia dampnata suo modo q pena haberet maiore i
suis actibz qua i sua sba

Heremita dixit Raymundo me
moria intelligencia et voluntas sunt potencie aie Et ois
potencia i creatis e actus cu potencia dicat i stru agentis
sicut caliditas q e potencia ignis et instrumentu suu et sic tua
ratio no pcedit Raymundo respondit. potencia duobz modis
considerari pot. sba. s. actuales. potencia sba e sic
potestas aie q est vna de suis pnbz sbaibz p qua aia pot
est sba et pot p se existere et agere q si est actus sba aie
posset esse et posset agere no p se Et sic i aante plq est
de magnitudine longitatis duracionis potestatis et q t

actus et

potencia
potencia
sta Et p qns plq de emptitate d sta cet sustentata
i acate d no eq quod e falsum. Et impo q pias pars
mesbals ab ipa dnoiatur memoria itelligencia d voluntas
potencie aie potencie uero acatales diuuant a stahbq
quia sicut calor e potencia ignis acatales ad calefaciend
aia potestatem ht acatalem i recollendo itelligendo d di
ligendo hnt d adducendo spes inatas de potencia i actu
d tales potencie acatales sunt similitudines d instrumeta
predicta q memoria itelligencia d voluntas d
noiant que significant supra i capitulo de intellectu.

de questione

Utrum pater generauit filium de naitate nate
Solucio Raymundi dicit heremita. deo ht na
tura p qua naturabit itelligit d diligit se ipm aliqni
si natura non heret suu itelligere d diligere cet ac
tale d artificiale quod cet malu cont bonu d pnu q mag
d in tempore contra eternu d sic de similibz qd est impo
ht ergo deo natura de naitate et p qns naturale itellctu
uu Et itelligibile uoluu d uolubile fiat ht uale itell
gere d amare. **Q**uine rationes sunt id numero ut sup
questione quarta pbatu est. bu sedtur q sic deo nale ht
itelligere d amare intrinsice ita ht intrinsice nale lom
ficare magnificare eternificare possificare uirtuifica
uerrificare glificare d pficere. **Q**u cu deo absolute sit
sume lom d sume magnu d d. Sic e sume itelligens
d sume amans. q p suu itelligere d suu amare sit ab
soluta de naitate d sic deo absolute se itelligit d diligit
Uerū tū absolute se lomficare nō p nec se magnifica
Eternificare possificare uirtuificare uerrificare glificare
d se pficere cū ab eterno d iterno sit pfecto i bonitate d
i magnitudine d d. qd nō cet si se simplr lomficaret
d si magnificaret se magnitudine i finitā nō heret nec
ceteratē si se eternificaret nec i finitā pntem si se possifi
caret d sic de similibz. **Q**um sic Raymū d d dicitur
p sua prinapia considerando in deo d i diuis ratioibz

videret

fuit existat

aut

Et non fuisse ausus affirmare quod deus absolute se ipsum glorificet eternificet et quod valde erat in huius consideratione
 expletus et admiratus usque divina gratia mediante qua
 se bene intentionem et voluntati coicant sibi declaratum
 significandi distinctione esse in deo de nativitate
 adhuc miratus fuit et consideravit de quibus erat quod erat
 illa distinctio Et Raymundo inveniunt quod deus in quantum intelligit
 se met ipsum naturaliter intelligit quod potest de se naturaliter glo
 rificare et magnificare et sic sicut intelligere et sic de
 se producat glorificatum infinitum et eternum et quod. Quia de
 alia essentia ipsum producere non potest cum nulla alia essentia in sua
 sit infinita nec eterna. Et producat permanet et glorificabilis
 et in magnificabilis et totum se glorificat magnificat et quod
 in producto ipsum producat de tota sua bonitate magnitudine
 et sic. Et tunc Raymundo precepit quod in domino intellectu quem co
 mune consideravit erat unus proprius intellectus personalis et
 ille in productione quem prius consideravit ut sit ipse glorifica
 tus magnificatus et sic. Et sic Raymundo hunc hoc quod de
 siderabat de distinctione que est inter patrem et filium de nativitate
 nature ut probatum est augustinus plenitas emanavit Et producat
 tem patrem apprehendit quia de se producebat cum oporteat quod omne
 producat aliquid de sua essentia et natura sit pater de nativitate
 Et de hoc experientiam habemus in plantis et in animalibus et
 tunc Raymundo de nativitate deum patrem apprehendit quod verbum
 intelligendo de se ipsum naturaliter concipit et generat quod
 quod verbum filium appellat cum pater et filius se habeant rela
 tive Et ad augustinus filii generatione concurrunt naturaliter omnes
 actus rationum dei ut filius naturaliter sit bonus magis sicut est sa
 piens Et sic de patre. bene cum hec omnia Raymundo vidit de
 nativitate rationis de questione autem dicta tenuit affirmativam ut
 perfectionis supra dicta in deo existant in quo essent in pro
 aone si negativa huius questionis si veritate esset tenenda
 heremita dixit Raymundo sic sequitur quod spiritus sanctus est
 filius cum in predicta de generatione supra naturaliter ama
 re sicut intelligere Et intellectus quem patrem appellat est ama

tuus volens filium generare quam si nollit ipsum generare
 non generaret quia spiritus sanctus est per amorem. Et est intellectus
 per patrem, est filius et generans, sicut filius. Et quia est quod dicitur
 .s. quod filius sit generans filium cum fides catholica sit de rebus
 veris concluditur quod tua ratio sit falsa. Nulla enim de
 questione negativa sit tenenda. **¶** Tercium dicitur dicitur
 dicens quod amor patris est infinitus in magnitudine longitatis
 eternitatis patris. **¶** Quia sequitur quod ratione talis mag
 nitudo tribus modis diligit sine quibus suus amor in
 predicta magnitudine non esset. Unus modus est communis. alius
 est proprius per generationem. alius est proprius per spirationem. **¶** Primus
 modus est sicut pater qui communit se diligit per eam et naturam
 et per suam longitatem magnitudinem. **¶** Et sic de sua longitate
 et talem modum commune habent filius et spiritus sanctus. Sic omnes
 tres habent unam communem essentiam et naturam. Et sic de una co
 muni longitate magnitudine. **¶** Secundus modus con
 sistit in hoc quod pater diligit filium naturaliter generare. quod
 si non ipsum non generaret contra suum velle et tale dilige
 re proprium patris ratione cuius proprium est simpliciter diligit filium ge
 nerare de se ipso et de toto quod habet et sic suus appetitus genera
 re consistit naturaliter in quo sit respondens naturaliter omni
 actus divinae rationis sicut longitas quae requirit naturale boni
 ficare. Et magnitudo naturale magnificare. **¶** Et sic de aliis
 bene sequitur quod appetitus predictus sit diffusus per omnes rationes
 ut sic per ipsum habeant appetitum ad generationem filii sicut habent
 instinctum ut ita loquar intellectum ad eam generationem. Et sic
 magnitudo sufficit de se ipsa et de longitate eternitate. **¶** Et
 ipsum appetitum iam est eternus. Et est finis. **¶** Tercius
 modus quod pater habet in diligendo est per reflexionem amandi
 diligendo filium ratione longitatis magnitudinis. **¶** Et sic filius
 et sui ipsius in quantum est longus magnus. **¶** Et per generationem
 et in hoc tertio modo participat filius cum patre diligendo
 patrem et se ipsum cum toto hoc quod habet a patre. Et sic magnitu
 do predicta sufficit ut sequatur spiratio per amorem non per naturam

+ Et

spiritus sanctus

19 p^o

ita est

Substantia

...

Et talis amor est contemplatio et debita ratio sed quia bonis
 morabilis significatus est per iustitiam et per caritatem Et per
 talem modum amoris tua ratio est soluta sine quo modo
 divina magnitudo non esset sufficiens de se nisi de aliis rebus
 Divino. amor. *de questione. 7.*

Utrum potentia generandi in divinis dicitur quod ut
 ad aliqd. *Solutio.* heremita dicitur Raymundo sicut
 divina potentia generandi dicitur quod esset absoluta simpliciter
 per generationem et non se haberet ad aliquod quo ad filium et hoc
 quia filius se honorificare non posset nec magnificare in diligendo
 patrem et filio deficeret magnitudo bonitatis eternitatis patris
 et sic. In hoc quod non haberet proprium actum agendi in diligendo patrem
 et se ipsum nec suam bonitatem magnitudinem et sic. Et sic in
 filio omnes divine dignitates suas atque amitterent Et esset
 otiose in spiritu filius cum ipse non ageret quod est falsum et impo-
 tibile cum oporteat quod filius sit ita bonus magnus magnus et bonus
 et sic. sicut pater ut sibi infinita magnitudo bonitatis et sic
 non deficiat filius ergo habet agere intrinsicè deducendo bonifi-
 care et sic in suo amare ut sit bonus magnus et sic in diligendo
 patrem et se ipsum Et sic pater ratione iusticie et caritatis te-
 netur filium diligere ita plene et perfecte sicut filius diligit patrem
 Et sic amor patris et filii deducitur per omnes actus divine rationis
 est unus in quo consistit potentia spiritalis et passiva spirabili-
 tas ex quibus est spirare de quo oritur persona spiritus sancti. Et
 sic quia ista tertia persona de natura sit inter patrem et filium ut
 amor ipse non sit actus sed substantia nec filius otiosus nec pater ex
 ga filium iustus nec est. Sequitur ergo quod ita bene et perfecte ad
 patrem sine paternitate quod se habeat ad spirationem sicut se habeat ad
 generationem. Et sic heremita respondendo ad questionem dicit
 quod potentia generandi dicitur ad aliquod et non quid. *Sed he-*
remita arguens sic inquit quidquid est in deo ut est proprium vel
comune proprium sicut paternitas filiacio et passiva spiratio
comune sicut cetera natura bonitas magnitudo eternitas patris
 et sic. Et quia tu dicit quod potentia generandi non dicitur quod sed ad

(+ pōc. gndi in
 Parre)

1 m q 7

aliquid, in phisica contradictione. s. q. potentia generandi absolute
 cu sit infinita sicut divina bonitas & est absoluta se habet abs-
 lute ad generationem sicut dominus intellectus qui est totus cu ipa. s.
 in quatuor diebus q se habet ad spiracionem sicut ad generacionem. dicitur
 q non est absoluta cu vngit respectu in posse generandi & dicitur
 in posse spirandi cu sit distinctio inter generare & spirare. Et
 quia contradictio stare non potest ratio nichil valet. **Raymundo**
 respondit. heremita concedo tibi q quidam est in deo est proprium ut
 commune. distinguendum tu est inter proprium & proprium & commune
 et commune. **Int** proprium & proprium sic inter paternitatem & filia-
 tionem & proprietatem spiratua que est propria patri & filio. inter
 & commune sic inter proprietatem spiratua q est communis patri & filio
 et essentiam bonitatem & est q est communis omnibus tribus personis. vnde
 cu hoc ita sit potentia generandi absolute se habet in quatuor costu-
 tuit vna commune proprietatem spiratua inter patrem & filium et
 esse in quatuor illa communis spiracio competit soli patri & filio. Et in hoc
 stat potentia communis & respectiva in predicta generatione in
 quatuor per vnum modum potentia est ~~partialis~~ est proprietatis partialis
 & per alium filialis & ipa remanet vna communis indivisa. cu patet
 sit ipa generandi filium de toto se ipso est filius genitus de tota ipa
 potentia. Et idem sequitur suo modo de passiva spiracione qua
 sanctum spiritum appellamus qui est de patre & de filio ad qua
 potentia se habet ita proprie & communis secundum modum passive spiracionis
 omnis sicut se habet ad actuam spiracionem suo modo est q potentia in bea-
 tissima trinitate secundum quid & sicut ad id ut probatum est.

de questione 7.

Utrum in filio sit potentia quae potuit generari
 Solucio. ait Raymundo. in domino intellectu suo intellectu in-
 telligibilis & intelligere. vnde si in intelligibili esset potentia per quam
 filius posset generari hoc est de quo posset esse generatus. Et quod
 illa potentia differret ab intellectu generatus non esset de esse gene-
 raturus nec de se ipso simpliciter. Et sic esset generatus secundum modum

per quem fit

per quē fit generatio i creatis. quā generationē i. q. q̄stione significauimq̄ sicut i leone qui ē pater q̄ ante quā generet filiū ē ip̄e filius i ip̄o in potētia Et ille filius q̄ ē in potētia h̄t in se potētiā p̄ quā potest generā d̄i potētia quā h̄t ē huius nutritiāle ~~nutritiāle~~ matiale & q̄ p̄t̄ ḡnā s̄ q̄ q̄c̄ph̄ficatū ē i prealegata q̄stione Et q̄a talis ḡnā sine motu fieri nō p̄t̄ nec sine t̄p̄ore & loco d̄ q̄. imp̄le est q̄ sūma generatio sit p̄ talē modū qui ē in creatis cū sūma generatio sit sine motu & loco cū sit īfinita & sine t̄p̄ore cū sit eterna. Vñ p̄t̄ hoc r̄p̄ndeo ad q̄stionē tenendū negatiuā

Queritū si intelligas de potētia q̄ est d̄i pater exōis i deo filio & filius i ip̄o sicut itelligit̄ q̄ est i intelligib̄i d̄ eō. affirmatiua q̄stionis ē tenenda. s̄ q̄ pater q̄ ē potētia. Illa p̄t̄ p̄ quā filius posset generari hoc ē q̄ d̄ eē patris ḡnari posset filio genito exōte ap̄re in īfinitate & eternitate ut sit genito īfinito vt remaneat īfinita & eterna ḡnabilit̄e q̄ est suamet eternitas.

Tunc heremita si filius nō h̄eret p̄pria potētia p̄ quā posset generari nō posset remanēte generari in īfinitate & eternare quia sua generabilitas p̄tis ēēt vacuabilis Et p̄ quō generatiuitas p̄tis imp̄ditā ēēt d̄ce ssabilis quod ē imp̄le. ratione cuius impossibilitatis affirmatiua q̄stionis simpl̄t̄ ē tenenda

Faymūd̄o r̄p̄ndit. sc̄cū d̄ hoc q̄ supra d̄xi d̄claratū est q̄ male d̄cas. q̄a si filius aliquid potētia p̄pria h̄eret p̄ quā posset genari q̄ ēēt differens p̄pria potētia ~~de p̄pria potētia d̄e p̄tis~~ Et sic ēēt genito secū d̄ modū generatiōis q̄ ē i creaturis & q̄a d̄cas q̄ generabilitas filii ēēt vacuabilis nō ē verū cū sit d̄ p̄pria c̄c̄cia patris q̄ est eterna & īfinita & sepata ab oī ac̄te cuius c̄c̄cia est p̄pria patri i q̄tū est pater ē p̄pria paternalis que id̄ ē cū c̄c̄cia que ēēt est p̄pria filii h̄s & sic d̄ p̄pria p̄ passue spiratiōis. //

est filius genitus
de tua p̄pria p̄
de nō de p̄pria p̄
& eē p̄tis.

De questione. q̄.

Utrum posse generare & posse creare sunt unum posse. **S**olutio. Raymūdo dicit q̄ p̄cedo est p̄p̄riū & commune ut supra q̄stione 14. Declaratū est Et in deo gene-
 rare ē cōis actū generatiū & generabilis q̄ p̄p̄rie p̄sone
 sunt & q̄a diuina potestas idē ē p̄ numero cū diuino ge-
 neratiuo generabilis & generare i se h̄t p̄p̄riū & commune
 q̄ sunt generatiū generabilis & generare Et rōne p̄p̄t̄
 sue sua generabilitas sua nō ē sua creabilitas cū creabilis
 non sit & cōcōtia diuine boni p̄tatis. s; quia p̄t̄s ē pater
 & filius et spiritus sanctus et tota trinitas ē creatrix est p̄
 testas creator sic sequit̄ q̄ posse generandi & posse creandi
 sunt unū posse. idē posse ē p̄p̄riū & commune p̄p̄riū quo
 ad generationē. Commune quo ad creationē. **T**ant heremita
 Raymūdo posse generare dicit generatiū & generabile
 cū relatiue se h̄ant intrinsece & nō extrinsece Et sic unū
 posse ē id quod ē intrinsecū simplr aliud ē qd est ab intri-
 seco & extrinseco In creando & sic tua ratio nō valet **R**ay-
 mūdo r̄p̄n̄ dicit anteq̄ mundo creatū ēēt erat mūdo i p̄p̄-
 cia dei hoc quod ē. Sed hoc q̄ mūdo i se ē Realit̄ anteq̄ fui-
 sset Realit̄ nō erat set p̄ unū modū sapiēcia dei attingit ip̄m
 Realit̄ nūc & p̄ alium secūdu q̄ prestuit ip̄m Et hoc ē q̄a p̄
 unū modū ip̄m i eternitate attingit Et p̄ aliu i t̄pore Et h̄
 modi sunt diuersi quo ad s̄b̄m nō tū sunt diuersi quo ad di-
 nū intellectū cū sit eternus & imutabilis a simli idē posse
 .s. posse generare ē posse creare. s; q̄a stricta d̄nt. .s. gene-
 rabile & creabile videtur tibi q̄ posse creare & posse gene-
 rare sunt plura posse Et i hoc cognoscere p̄t̄s q̄ tūq̄ ite-
 ens i speculo obliquo q̄ sibi faciem obliquā rep̄ntat an bi-
 detur q̄ faciem h̄eat obliquā : // **De questione. 14.**

Utrum i solo deo sit veritas. **S**olutio. ait raymūdo
 quidq̄ ē in deo est veritas sicut sua ē natura bonitas
 magnitudo & q̄. Enā paternitas filiacio & spiratio & rō

Suppt 7

supo

ca m

43

huius est quia deo totus sine parte est. Cum sit infinitus et eternus
 et simpliciter. Et purus actus. **U**n sequitur de veritate quod sit pu-
 ra veritas. Talis veritas est ipse solus et in ipso tunc set in crea-
 tis nullum. huius est veritas nec eorum. Et sicut homo qui non est
 sua anima nec eorum hoc est quod totum non est sua pars nec eorum. Verum
 verum est quod in homine est anima et quod homo habet corpus sed hoc non potest
 verum nisi esset aliqua veritas que differret a divina verita-
 te. **S**ed quod alia veritas a veritate divina. scilicet illa veritas per quam
 est verum quod in homine est anima et quod homo habet corpus. Et sic de quibuslibet
 Verum talis veritas creata est multum debilis in hoc quod cum
 suo se querit non potest. scilicet quod homo sit veritas. Et quia ipsa veritas
 officere potest in hoc quod homine mortuo non est verum quod anima
 sit. **T**unc heremita. Raymunde divina veritas est infinita mag-
 tudine potentis veritatis. Et sic non est quod sit aliqua veritas
 nisi in deo cum ipsa per suam potestatem et virtutem facere verum
 animam in homine. Et sic de quibuslibet nam quod divina veritas est causa
 verum esse animam in homine est effectus. ad hoc dico quod si esset aliqua
 alia veritas nisi divina terminata esset ipsa et non infinita in quantum
 divina veritas non esset omnis veritas. Et ut divina veritas sit in-
 finita alia veritas ab ipsa esse non potest. **U**n sequitur quod affirmativa quod
 nonis est tenenda. **R**aymunde dicit quod divina veritas po-
 testatem et virtutem habet infinitam cum qua causat aliam veritatem
 siue veritas immediate et ipsum iure gubernat. sic igitur
 quod est creatus a deo est causa huiusmodi sive calefactionis et prima
 causa cum secunda naturaliter comburit lignum sic prima veritas in
 quantum est deus causa veritatem creatam immediate cum qua facit verum
 esse animam corpore. Et sic de quibuslibet et huiusmodi veritas huiusmodi natura
 agenti naturali. Et artificiali quia sine ipsa nullum agens agere
 posset naturaliter nec artificialiter. Et hoc per se primo dico
 tibi quod talis veritas non esset deus naturaliter agere non potest in
 creatis in quibus naturaliter agere non potest immediate quia si posset posset
 ipse in se convertere. Et generare de ipso deum sic per deum primum
 facit in se ipso quod immediate de se ipso generat naturaliter deum filium. Quia
 talis generatio de deo in creaturis non est. est impossibile per predicta

ipossit

et per creaturam, sic de
qui mundum creavit
immediate

et oportet

B. 2.

secundaria sit ut deus naturaliter in creatis agere possit. Quod
dicitur quod per creatam veritatem est veritas in creatura limitata
male dicitur cum finitum in finitum limitare non potest quia si posset
iam esset divina pars finita in quantum participare non posset cum alia
potestate finita. Remanente in finitum quod est impossibile.

de questione. 11.

Utrum deus sit in genere. Solucio. In deum creatura est divina sicut in causa et effectum et in finitum et
in finitum. Sed illa divina non est ens reale nisi in intellectu creato
quod facit ipsum in se multiplicando speciem sed divina realis consistit in deo
per distinctionem divine personarum et per divinam que in creatura sicut
in corpore datam est. Et ex his duobus tunc dicitur que sunt entia
realia consistit una communis realis divina in veritate sic sus-
tentata et verificata sic creatio. Et ex predicta cum divina ite-
facit speciem predictam et sic deum ponit in genere dicitur ita ponit
ipsum in genere sub. sed sicut divina divine personarum est deus ab
illa que creata est per se et eam. sicut ignis que per suam caliditatem
est contra aquam et sic aqua per suam frigiditatem est contra ignem. sic
deus per hoc que est substantia est deus ab illa substantia in qua in te deum po-
nit in quantum dicit seu intelligit deum esse substantiam et sic sunt due sub-
stantie una est illa que deus est. alia est illa que genus est. unde cum hoc ita sit solu-
tio questionis per predicta declarata est. scilicet quod deus non est in genere
quo ad suam substantiam que est genus non est. sed est in genere que ad substantiam
que est genus. que quidem substantia deus non est cum omni genere. sed sit super aliud
aut sub alio sicut genus quod est supra speciem et sicut substantia creata que
est sub actibus et sicut per unum modum negativam questionis est tenenda
et per alium non. **Aut** heremita. Raymundus de omni illud quod non est substantia
nec actus est nichil. et sic secundum te non est aliquid preterea si deus
non est in genere non est in illa divina generali quam tu dicitur cum ipsa
divina sit genus et sic posita in veritate secundum te sicut creatio. unde
sequitur quod deus a creatura non differt et postquam non est in genere
dicitur quod est impossibile. **Aut** si deus non est in genere non est in ratio-
ne nec de ratione actionis et passionis nec est in isto nunc in quo
sumus nec in isto loco nec in alio et sic de similibus. unde ratione a

1 deus

1 genere

Deo remota non eēt in deo distinctio personarū. Et ideo de remo-
 tione actionis et passionis. rōne cuius in deo generatio et spira-
 tio nō eēt et sic de nūc et ubi sine quibus deus nō posset eē in oībus
 personis nec sua cōmūna in eodē loco nobiscū ~~pariter~~ eē posset
¶ Sic Raymūdg. heremita si bene intellexisses hoc quod p-
 diximus de dōna q̄ est int̄ deū et creaturā et int̄ s̄bam et s̄bas
 obiectiones quas fecisti nō fecisses. Et ad hoc qd̄ dicit qd̄ oē
 quod nō est s̄ba nec actus qd̄ nō ē aliquid verū dicit set p-
 hoc nō sequit̄ qd̄ deus nō sit aliquid licet nō sit illa s̄ba q̄ generat
 et hoc quia deus ē alia s̄ba quā generat exōis est eōs generat et nō
 sub aliquo actūte exōis. Et deus ē s̄ba in hoc qd̄ ē p̄ se exōis et
 sicut ip̄e qd̄ p̄ sua cōcōlem s̄bam q̄ est eadē cū sua cōcōli dōna di-
 fert a s̄ba creata sicut cū sua cōcōli rōne p̄ suacione et s̄militate
 et eternitate differt a creata rōne actione et passione loco et
 t̄pore. set int̄ conuictū deum p̄t̄ in genere ut veritates q̄s
 deus h̄t in se p̄ aliqua media cōsēplari et attingere p̄t̄. dicens
 qd̄ deus est in genere s̄be cū s̄ba sit p̄ stans. et dicit qd̄ in genere
 rōnis ut possit in ip̄o genere attingere p̄t̄ritatē personarū. et
 dicit qd̄ est in genere actionis et passionis ut in deo sua op̄acōis et
 p̄suacione intrinsecā intelligat et sic p̄ q̄s de t̄pore et de loco ut
 intelligat qd̄ deus est in instanti in isto in quo sumus p̄ presenciā et
 extra p̄ eternitatē est in loco in quo sumus p̄ eē et extra locū p̄

infinitate

De questione .12.

Utrum spiritus sanctus procedat a patre et filio. **¶**
 Raymūdg dicit. deus ē sumū p̄ncipiū. set sumū p̄ncipiū
 eē nō posset sine tribus conditionibus sibi assistentibus et eē h̄b̄s q̄ sit
 qd̄ ip̄e sit p̄ncipiū p̄ncipiās et nō p̄ncipiātū. et qd̄ sit p̄ncipiū p̄n-
 cipiās et p̄ncipiātū. Et p̄ncipiū p̄ncipiātū et nō p̄ncipiās
 Est p̄ncipiū p̄ncipiās et nō p̄ncipiātū ut sit ante oīa et q̄m̄t̄
 sit ante ip̄m ut possit eē p̄ncipiū p̄ l̄m̄tate et s̄militate et et-
 nitate et c̄. **¶** Item qd̄ deus sit p̄ncipiū p̄ncipiās et p̄ncipiātū
 ut de sua cōmūna et natura p̄ncipiās p̄ducere p̄t̄ p̄ncipiās
 p̄ncipiātū. alioquin n̄ de eē sua et natura l̄m̄tate et s̄militate et

sumū p̄ncipiū

et

eternitate & q̄ p̄duceret & p̄nciparet p̄ncipatū d̄
nd̄ eēt p̄ncipiū st̄balē n̄c̄ n̄alē s̄c̄ artificialē & p̄ om̄s
& sic careret p̄ncipatū et̄no & īfinito rōne cuius caren̄t̄ d̄
sumū p̄ncipiū p̄ncipatū nō p̄ncipatū p̄ducit p̄ncipatū
& se ip̄ rōne sue l̄mitatis īfinitatis eternitatis & q̄
Et p̄ncipiū p̄ncipans pat̄r̄ appellat̄ q̄ p̄ncipatū s̄
hū. v̄n̄ cū solū em̄ īfinito & et̄no p̄t̄neat tale p̄ncipare
& p̄ducere p̄ eē & est sumū p̄ncipiū. **¶** Itē q̄ d̄o sic
p̄ncipiū p̄ncipatū & nō p̄ncipans ut eē q̄ p̄ncipiū nō
p̄ncipatū Et p̄ncipiū p̄ncipatū nō p̄ncipans sibi īncez
corp̄ndant p̄ l̄mitatē īfinitā eternitatē d̄ q̄. aliq̄n̄ sic
tali p̄ncipio q̄ sp̄m̄ sanctū appellat̄ sumū p̄ncipiū non
eēt p̄fectū q̄a natura p̄ncipandi q̄ estere nō posset p̄ eter
nitatē & īfinitatē ī solo p̄ncipatē sine p̄ncipio p̄ncipato
& nō p̄ncipante & hoc q̄a exigeret multiplicare un̄q̄ sub
positōr̄ īfinitū Et sic ille numer̄q̄ sup̄positoꝝ semp̄ eēt
ī fieri & nō ī factō eē & sic d̄fficeret p̄fectio l̄mitatē et̄
nitatis et q̄. rōne cuius d̄o nō posset eē sumū p̄ncipiū. Et it̄q̄
sic p̄ncipare nō h̄eret terminū ī numero apte post̄ n̄ a
pte ante q̄a equalit̄ & n̄alē int̄ se corp̄ndant. numero
īfinita sup̄p̄ta & eterna & sic n̄lla pars eēt īnasib̄l̄s
v̄n̄ p̄ncipata īnasib̄l̄tate in ip̄o careat sum̄tate p̄ncipatū
q̄d̄ ē īmple. ē q̄ t̄rcia p̄sona q̄ a pat̄re & a filio p̄cedit
a filio p̄cedit ut ip̄e filio p̄ncipatū Et p̄ncipans. ap̄r̄e
p̄cedit ut ip̄e pater sit eē h̄s filio in b̄nitatē et̄n̄te & q̄.
p̄ h̄t̄ duas actiones. v̄n̄ā generādo & a h̄ā spirādo sic filio
h̄t̄ duas. s̄. v̄n̄ā passiōē ī q̄tū ē genit̄q̄ & v̄n̄ā actionē ī
q̄tū spir̄itū sanctū spirat ut p̄batū ē Et sic. q̄ sp̄s
sanct̄q̄ p̄cedat a pat̄re & filio ut equalis sit pat̄ri & filio
s̄. q̄ h̄eat sic duas p̄d̄es v̄n̄ā. s̄. a pat̄re & a h̄ā a filio sic
pater duas h̄t̄ actiones & filio v̄n̄ā actionē & a h̄ā p̄d̄ē
ut dictū ē. v̄n̄itū nō dicim̄q̄ duos spiratoꝝ s̄ v̄n̄ū t̄m̄

1 eē nō p̄fectū q̄d̄
ē sumū p̄ncipiū

a p̄ncipans

1 3

sibi

1 p̄ncipata

1 sit

1 a filio

pr̄ncipiū
acc̄ t̄m̄

ut pbauimus **H**eremyta dixit. Raymūdo beatus iohannes
 euangeliſta dicit. ſpiritus ſanctus a patre procedit. vñ bi
 detur qd ſpūs ſanctus a filio procederet qd ipſe dixiſſet & ſic
 ſecūdo dicta tua e contra ſacra ſcriptura qd dicit qd ſpūs
 ſanctus procedit a filio. Itē dicit contra naturā i dñis
 quia ſecūdo qd pater & filius dñi pſonali or. qd dicit i
 ope ita qd nō hēant ſimile de ad opacionē & de hoc i
 creaturis hēmg expienciā ſic rōne dñe viſq̄ audire
 qm viſq̄ audire nō p̄ nec audire videre nec p̄te^{re} ſibi
 gere nec volūtas intelligere. Et ſic de cōſilibz. ſic a ſimili
 ſi deo pater ſpirat deo filius ſpirare nō p̄ nec eq̄. **T**ertia
 tū fuit Raymūdo qd conſiderauit qd pater & filius de natū
 tate ſpiritu ſanctū ſpirant ut ſupra pbatu e. Cū bñ ioh̄
 nō dicit qd ab utroqz procedit. **V**ñ Raymūdo ad p̄ncipia
 ſue artis recurrit ad iueſtigādū de hoc veritate ſecū
 modi ſue artis p̄ que modū poſſunt auctoritates ſanctorū
 exponi & declarari. Et cū rōibz nōis declarari ut qor
 dari dicit qd ſicut deo p̄ ſuū filiū dñū miſit ad ſumēdū
 carnē ſic ſpiritus ſanctus miſit anḡlm gabriele ad anū
 cāz beate virginis marie quā ſpūs ſanctus ſpirauit. **D** ſpūs 190
 ſanctus i carnacionē beatus ioh̄ de ſpū ſancto & de patre
 & locum i auctoritate predita nec oportu^t dicere qd ſpū
 ſanctū a filio procedere cū ipſe euangeliſta cōſiderauit de m
 ſſione & ſpiracione incarnationis. **I**te dicit Raymūdo
 heremyta h̄ pater & filius diſtingunt^r p̄ p̄ntatē & filia
 tionē tū p̄ amorē nō diſtingūt^r vno altero diligente i
 tā magna lōntate & q̄. **V**ſq̄ quo corū amor ſit vñq̄ p̄ ſonato
 & qd ipſe amor ſit ſpiritus ſanctus & p̄ſona & nō accūs & ut
 ſit equalis i magnitudie lōntatis & c̄ p̄ri & filio. & ſic
 pater & filius h̄ ſunt p̄ſone diſtincte ſimile h̄nt opacionē
 i ſpū ſancto & hoc ſic & multo meli⁹ ſolū ignis qd dicit
 & h̄nt opacionē ſimile in lucificādo & ignis & aer i cale
 faciēdo & c̄ marting i viuēdo & generādo & ſic he
 remyta ratio tua nō valet. // **questione. 13.**

distingueret²

Utrum spiritus sanctus Reali² distinguitur a filio si
non procederet ab eo. **S**oli. aut. Raymūdg. Int. filii & sp̄s
sancti distinctio esse non posset nisi ipsa Int. ipse esset perfecta & unita
magis unitate eternitate & potestate & ceteris. sicut est in pa-
tre & filio & spiritu sancto Int. quos est proprietas
distinctiva & constitutiva & sic per solitudinem eius proprietatis actu
ta actus naturalis habet prout sic unitas bonificare. magnitudo
magnificare & ceteris. **H**ic distinctio predicta proprietate Int. filii &
spiritu sancto habere non posset si filius spiritu sancto non spiraret
sicut deficiente proprietate constitutiva & distinctiva deficeret
& distinctio Int. filii & spiritus sancti rōne cuius negatio q̄stionis
est tenenda & esset sic de beatissima trinitate sic esset de triangulo
quod triangulum non esset si ab ipso una linea esset remota ita illi loco
a quo esset remota illa linea esset vacuus. rōne cuius vacuitas
due linee que remanent ^{rem} preparare non possent nisi per unum angulum
que ad concordantiam unitatis magnitudinis & ceteris. Et quia prout
talis concordantie in dei beatissima trinitate declaratum est quod q̄stio
est fundata super impossibilitate. **D**icit heremita Raymūdg. L.
spiritus sanctus a patre procedit per amorem. & sic a patre per intellectum
est productus. Et sic remanente distinctione inter genera & spiritus
& intelligere et amare remanere potest distinctio inter filium &
spiritu sancto nec propter hoc vacua inter ipse sequitur quia possent
se intelligere & diligere & similitudinem habere in unitate magis
tudinē & ceteris. **R**aymūdg. aut. heremita non bene intellexit
unitatem rōnis que consistit in plenitudine preparationis q̄stio
tuēdo personam que secundum te ostendenda non esset nisi ita esset inter fi-
lium & spiritu sancto quod est impossibile in unitate & ceteris. sicut magis
inter filium & spiritu sancto sicut Int. prout & filium & Int.
prout & spiritu sancto q̄ d. c. v. **de questione. 12.**

Utrum pater & filius debeat dici unus spirator. vel
duo spiratores. **S.** Raymūdg. aut. heremita. dictum
est quod in deo est proprietas eorum supra i. 1. questione i qua per quod prout

filii debent, dicit unus spirator, & unum principium non duo spiratores nec duo principia. Sed ad huc dico tibi quod pater & filius est proprietatis distinctiva ratione cuius unus ab alio distinguitur sicut pater in generando filium ipsum a se ipso distinguitur & sicut in pater & filium est distinctio cum infinitate, eternitate & patre & quod sic per quos in quibus est concordantia que equalis est distinctio per infinitam bonitatem eternitatem patrem & quod. Et illa concordantia

concordantia in tunc est proprietatis

sicut pater & filium sicut distinctio plene distinctiva sed hoc esse non possit in concordantia unum pater & filium in unitate spiritalis sicut distinctio quos distinguit quod ad proprietates personales alioquin distinctio maior esset in magnitudine bonitatis & quod. quia concordantia quod est impossibile cum in deo non sit magis nisi unum. Et sic ostendit quod pater & filius sunt unus spirator, per concordantiam sicut sunt due persone per distinctionem. Item ostendit quod sit unus spirator, ut spiritus sanctus unus tamen possit esse ex ambobus quia si plures dicerentur essent spiratores essent plures spiritus sancti & unus spiritus sanctus quod est impossibile. Quod est impossibile quod est impossibile quod est impossibile.

pater

Quod heretia. Raymunde in deo est summa simplicitas que non esset si ista tua essent vera cum de unitate opteat quod ubique esset sicut in uno & ex partibus quod ibi sit compositio sicut per in homine que est unus ex partibus compositus & sic de omnibus creaturis. Sic a se predicatus spirator ex uno est compositus ex patre & filio. Respondit Raymundo tibi heretia quod in deo sit summa simplicitas. Et dico tibi quod deus est suamet simplicitas sicut est suamet bonitas infinita & quod. Unus sicut pater filium generat de suamet bonitate infinita & eternitate & quod sic per quos de sua simplicitate ratione cuius pater & filius a compositioe ex uno unus spirator sicut remota sicut ab omni materia per bonitatem ab omni finitate per infinitatem & ab omni mutacione per eternitatem.

Item dico tibi quod compositio fieri non potest nisi tercio numero fiat ex partibus & hoc contra naturam infinitatis & eternitatis sicut homo que est tercio numero ex anima & corpore constitutus & sic de simplicibus compositis. Sed predicatus spirator in thum numerum non transit cum non sit compositus ut supra probatum est ymo ipse est pater & filius

ab omni oppositio

A *uniforme*

Et in ipso spiratore pater & filij in sunt uniforme *id est* nu-
mero p[er] spiracionem sicut sunt *id est* numero p[er] eam natura lon-
gitudinem *id est* Et ad hoc gaudet dicitur quod cum omnibus alijs et
butis quo ad unitatem eternae patris & filij sicut dicitur
cum omnibus alijs attributis concurrunt ad rationem patris & filij q[ui]

*spirator
unitate*

& questione. 14

Utrum emanatio creaturarum de unitate p[ro]p[ri]e
generatione filij & spiracione sp[iritu]s sancti. *Secundum* Raymunda
dicit michi videtur q[uod] ista q[ui]s veru[m] deo p[ro]ducere possit
creaturas supposito q[uod] p[ro]sonarum dicitur p[ro]ductione i[n] se no[n] h[ab]et.
Et q[ui]a questio fortis est & ardua. o[mn]i solucio[n]e q[ui]stio[n]is i[n]vestigat[i]o
cu[m] p[ri]ncipio artis q[ui] i[n]vestigatio sic fit. dicitur potestas bona e[st]
& magna & sua longitudo & magnitudo e[st] infinita. *Unde* seq[ui]t[ur] q[uod] ma-
gis p[ro]p[ri]e e[st] ei magnu[m] bonu[m] infinitu[m] p[ro]ducere qua[m] bonu[m] p[ro]p[ri]e
finitu[m] & hoc significat[ur] i[n] igne q[ui] p[ro]p[ri]e caliditate sua p[ro]ducit q[uod]
sibi similitudo cu[m] q[uod] caliditas sit qualitas sibi magis p[ro]p[ri]a qua[m]
siccitas. vnde si dicitur p[ro]p[ri]e bonu[m] magnu[m] infinitu[m] i[n]tra se & de se
no[n] p[ro]duceret nec p[ro]p[ri]e q[ui]s bonu[m] p[ro]p[ri]e finitu[m] q[ui]a sicut nolle p[ro]du-
cere hoc quod sibi magis p[ro]p[ri]e co[m]petit nec p[ro]p[ri]e h[ab]ere quod
magis cu[m] de natura augm[en]t[ur] entis sit maiore h[ab]ere appetitu[m]
ad hoc quod e[st] sibi magis p[ro]p[ri]e q[uam] ad hoc q[uod] e[st] sibi magis cu[m]
oppo[n]itu[m] no[n] e[st] intelligibile & quia deo creauit bonu[m] p[ro]p[ri]e finitu[m] no[n]
de longitate magnitudine set de nichilo de necessitate sequit[ur] q[uod]
p[ro]ducit bonu[m] magnu[m] infinitu[m] & infinitate longitate magnitudie
de se. *Alioquin* hoc quod e[st] sibi magis p[ro]p[ri]e cet magis. vnde
ret ad p[ro]ducend[um] parte[m] p[ro] totu[m] Et lapide[m] q[ui] plantat[ur] & plata
p[ro] asinu[m] & asinu[m] qua[m] ho[m]inem & magis se h[ab]eret ad archilad[um]
totu[m] vniuersu[m] qua[m] ad gubernad[um] et q[ui]a hoc o[mn]ia s[un]t impossibilia
f[aci]t oppo[n]itu[m] e[st] natu[m] r[ati]o[n]e cuius declaratu[m] e[st] p[ro]ductione[m] e[st] i[n] d[omi]n[o]
Divina p[ro]p[ri]e e[st] eterna & sicut e[st] eterna p[er] eternitate[m]. o[mn]i q[ui]a
infinita sit p[er] infinitatem vt eternitas sibi no[n] co[m]petat ma-
gis qua[m] magnitudo Et quia p[ro]p[ri]e dei e[st] infinita p[er] de et[er]n[itate]

tate eternū **T**alioquin suū posse ī finitū nō ēēt. p^t g^o de eter
 nitate eternū pducere & si nō pducit nō vult pducere hoc p^t
 de eternitate ī infinitate **E**t dīna volūtas deficit ī volēdo h^o
 quōd sibi ē ppriū amabile & nō deficit ī hoc qd nō est sibi ppriū
 nec naturale amabile **E**t qd volū pducere eius pūū dī ī tēpore
 q^o magis g^o pducit eius ī finitū d eternū sequit^o g^o de nū
 tate q^o affirmatiua q^ostiois ē vera **D**īna sapiā sūt q^o dīa p
 testas & magna ī finitū sūre nō posset si sūret q^o p^tas pducere
 nō posset quid ī finitū de ipā sapiā & de ipā p^tate & de longā
 dīna magnitudine d q^o. **E**t qd sūt q^o dīna p^tas & magna ī
 pducēdo ītellectū creatū pūam hūtem p^tatem q^oto magis sūt
 dīnas potestate ēē magna ī pducēdo ītellectū ī finitū. **S**i
 q^o ipā sapiā nesciret nec p q^o pducitū finitū cū sibi ma
 gis opetāt sūre hoc qd ē magis quā hoc qd ē minus sicut con
 petit Regi magis dare eqū quā denariū g^o d q^o. **D**īna p
 testas ē pncipiū magnū d ī finitū. sēt pncipiū magnū ī fi
 nitū ēē nō posset si intra se de sua ēē d natura pncipiabile
 nō hēret quā sine tali pncipiabili sibi q^ostali pncipiū ī finitū
 d pncipiū ēē nō posset **E**t hoc qd īdigeret hēre exōnē pnci
 pōne cuiq^o ēēt pncipiū p actūs d artificiali d nō naturali
Et ī creatis agens naturale q^o de se d intra se sūū hē pncipiū
 ut supra ī tertia q^ostione significatū ē ēēt magis nālī pncipiū
 quā deq^o quōd ē imp^o. p^t g^o dīna p^tas ī se hēre q^ostale pnci
 pabile ut naturali possit ēē sūmū pncipiū nō īdigēs aliquo
 exō. **E**t si potest q^ostale pncipiabile hēre d nō hē actū. s. pncipiar
 ī pducēdo filiū d spūm sanctū ē contra se naturali **E**t sic nō
 vult agere intra se ut nō sit magnū pncipiū nē p q^o vult a
 gere extra se ut nō sit magnū pncipiū ī creādo creaturas
 de nichilo **E**t qd vult ēē magnū pncipiū ī creādo q^oto magis
 intra se generādo filiū d spirādo spūm sctm g^o d q^o.
 heremita ait. Raymūde deq^o p^t nō longificat se. cū iā sit long
 nec se magnificat cū iā sit magnus d sic de similib^o **N**ū seq^o
 q^o si ipā creatū pducit rōne pducti ī creati q^o pducti d sic
 sit creans d nō deq^o pater quōd ē fīn. d imp^ole cū tota tri

1 q^o
 sic
 ut
 A magra h^o aut
 hūte magra p^tat
 si aut p^tat p^tat
 sicut

1. sicut
1. quoniam

optas sit creatrix. vñ sequitur inueniens ex verbis tuis
sequitur de necessitate dicens in opposito Et sic nō oz. q. de q. hē
at opacionē intra se h. creaturas pducit s. q. q. q. nega
tua q. scilicet sit tenenda. **F**aymūdg rpn̄dit. licet de q. p̄
se ipm̄ nō pducit m̄ de se ip̄ pducit d. de toto q. hē pduc
tū intrinsecū d. sic pductū creatū nō posset eē sine pducto
i creatō nec p qn̄ sine pducere i creatō Et rō huius q.
pductū i creatū sine pducere i creatō eē nō p̄ q. d. d. d. d.
q. q. mea rō stat et tua nichil valet i. **de q. s. r. o. n. e. s. t.**

1. sicut

Quoniam caritas sit aliqd creatū i aia. **S.** Faymūdg
dicit sp̄s ē caritas d. ita ē cā noue caritatis sicut
dina lūctas noue veritatis ut supra. i. q. s. r. o. n. e. s. t. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. ū
est. vñ cū dīa caritas sit amabilis cū magnitudine creant
i homine magnā volūtate ut magnā hēret amantitātē
ad diligendū supremā caritatē d. sic summa caritas creant
d. posuit i huāna volūtate i potēcia hēret caritatis ut
illo hitu redūctō de potēcia i actu p volūtate d. p sumā
caritatē ip̄a summa caritas eēt multū dilecta ab huāna
volūtate. **A**lioqn̄ summa caritas nō satisficeret de crea
te sue magne amabilitati q. n̄ humana natura hēret h̄i volūtate
tū caritatis nō hēret naturalit̄ libertatē ad diligendū
sumā caritatē ymo eēt pura passio mota sic instrumē
tū ad diligendū spiritū sanctū Et hoc sic simpl̄ sic me
rito sicut martello q. est instrū simpl̄ motū ad pcutiendū
clauū d. sic sp̄s sanctus eēt q. tra suā amabilitatē magnā. d.
p qn̄s contra suā magnā bonitatē virtutē d. c. q. d. ē f. h.
d. impossibile nec alio modo ē intelligib. concludit q. q. d.
tas i aia ē aliqd creatū. **A**lit heremita. Faymūde si l. r. o. n. e.
eēt hoc quod dicit plūra sequent̄ inueniens s. huāna vo
lūtate q. actū caritatis sue hber̄ pduceret de potēcia i actu
Et si sic eēt causa suomet caritatis. ita q. sp̄s sanctus q. **1. n. o.**

1. volūtate

est causa in creando huiusmodi caritatis non in reducendo agere
 caritatis de potentia in actu quod est impossibile. Et sic caritas non
 est aliquid creatum in anima sed voluntas de qua tu dicitur ordinat
 et disponit ut habeat in suo velle uestigium caritatis sicut cera
 disposita ad habendum litteras sigilla. Unde sicut sigillum quod est sua cen-
 tiam de cera se in cera aliquid non transmittit sic spiritus sanctus qui est ca-
 ritas ex sua essentia aliquid non transmittit in voluntate licet ipsa
 suam imprimat similitudinem quod est sic de essentia voluntatis simpliciter
 hoc est de genere sue qualitatis sed sic lineam sicut quantitatis
Faymūdo respondit heremita deus qui spiritus sanctus duobus modis
 agit in creatis. immediate et mediate. immediate scilicet in creando
 cum deus sine instrumento et medio creaturam producat de non est in
 esse. Unde secundum tale modum producendi deus creat huiusmodi caritatis in ipso
 sicut huiusmodi caliditatis in igne simpliciter. Invenit sic deus posuit in
 natura ignis quod per se naturaliter calefacere potest in quo cale-
 factio sit dispositum sic asserit spiritus sanctus posuit in voluntate natura
 cum qua producere posset ipso coadiuvante de potentia actu caritatis
 et illa natura quod est ex parte voluntatis et sic potest sub prima caritate
 ad recipiendum suum uestigium et similitudinem sigilli. Unde sic signum
 illud addit in cera uestigium litterarum quod non erat in actu et reducendo ipso
 de potentia in actu. Sic et multo magis spiritus sanctus addit in vo-
 luntate actu caritatis quem actu non habebat sed erat in potentia
 quem si quod actu est aliquid ens creatum in anima et cum ulla additio
 possit esse nisi sit aliquid creatum additum. **De questione. 11.**

de

de

si sit huiusmodi caritas
de genere sue qualitatis

in materia

si sit per se sigillum ad re-
cipiendum uestigium et sit
in materia sigilli

Utrum caritas augeat per additioem nove caritatis
 Solucio. ait Faymūdo. heremita humana voluntas duo-
 bus modis est consideranda secundum essentiam. scilicet secundum agenciam
 et propter hoc secundum suum quiescere et agere caritate recipit a
 spiritu sancto sic essentia caritatis sustentata est in esse voluntatis
 sicut sensus in spiritu et velle voluntatis est indigentia et formatum actu
 caritatis qui ipsum informat de bonitate. Et magnitudine virtutis
 iusticie prudentie. Et sic actu voluntatis ex amore voluntatis

caritatis figuratq̄ recipit augmentū noue caritatis q̄ fluit
et refluit sicut hūmū nutritiū sustentatū i radicali et
illa nouatio et augmentatio caritatis ē reducere plū de pote
tia i actū / amare sicut sigillū qd̄ q̄nto plures hās h̄t a ma
iores plures et maiores figuratq̄ reducat de potentia i actū
i actū et licet figure sint multiplicatae quo ad numerū hūm
et lineaz et diffinitionē ēē tū cere nō augmentat sic a fili
nec ēē caritatis nō augmentat licet sui actū aut merēt
et renouat. Vñ p̄ hoc diffinitionē h̄t et p̄prietatē i volū
tate ēē aut nō augmentat licet sui velle multiplicet et
renouet p̄ actus. Vñ cū hoc ita sit de quō tenemq̄ negatiuā
quo ad eēnciā caritatis et affirmatiuā quo ad suū agere.
¶ Aut heremita aut Faymūde hō q̄ caritatē h̄t quō p̄cū
bitum caritatis amittit et quō conterit et satisfact et ag
de virtutibz moralibz et caritate nouā a spū sancto recipit
volūtas recipat uestigia p̄me caritatis ut meritū nō ad
m̄tat de bono quod facit sub vmbra caritatis antiq̄ Et p̄
uestigia recipare nō potest n̄ supuelat et est antiq̄
caritatis et sic sequitur de unitate q̄ ex duabz caritatibz
fiat additio et multiplicatio sicut ex duabz gunis aq̄ fit
additio et multiplicatio quo ad eēnciā aq̄ et quo ad q̄tate
et sic sequitur q̄ affirmatiua quōm̄ sit vera simpli. **¶** Aut ra
ymūde heremita hō creatq̄ ē ad beatitudinē ad quā tendit
quō h̄t caritatē Et quō ē lapsi p̄m̄ caritas quā hūit
st̄m̄ nō habet i quo sit sustentata q̄a si h̄eret p̄m̄ q̄ ēē
i p̄m̄ mortali mediāte caritate cū spū sancto p̄ciparet
quod ē imple cū caritas sit effectus suus Et illa caritas
quā tu antiq̄a locas nō reuertit ad eūd̄ numerū i q̄ p̄m̄
erat q̄a si sit st̄m̄ h̄eret et idē est de p̄m̄ mortali sicut p̄
luxuria martini q̄ simpli amichilata ē quō martini contri
h̄t et caritatē et alia vice quō reddat ad luxuriā amittit ca
ritatē et alia luxuriā h̄t i numero set nō i ḡne cū luxuria
nō sit mutabilis de genere i ḡne. s̄ de sp̄e i sp̄e et sic de q̄

ep̄m̄s

acriti / asimili de caritate. licet exemplū sit grossū ad capi-
tas sit dnu asspū sancto datū. Et luxuria sit atq olea
a voluntate. vñ cū hoc ma sit mea rō stat ad tua nichil na
let verūm p̄t antiquā caritatē homo mortuū i p̄cto n̄
novē hē penā in inferno sicut hō q̄ fuit i p̄cto mortuū et mō
tuū ē in caritate pugnet debet i purgatorio si i hac vi-
tā penitentiā nō fecerit. **De questione. 18.**

Utrum augmentū caritatis hēat finē. **Solu**
Raymūdo dicit. aīe nō sūt equales scilicet eam. n̄
p̄ quē secūda op̄acionē. sicut aīa beati petri q̄ maior ē q̄
aīa beati. **S.** quia s̄ equales eēt plura i quēntia se q̄rēt
cū in patria nō sit dare vacuū qd̄ eēt si aīe eēt equales
sicut aīa Guillelmi q̄ tū de gl̄ia nō meret̄ sicut q̄a beati
petri. **S.** sic vacua gloria remaneret. **S.** rōne tūc vacuitatē
plena gl̄ia nō hēret. **S.** illa q̄ritas s̄c̄ p̄ quā maiore glo-
riā recipere possēt eēt aīe creatā sup̄flue. **S.** impediret et
p̄ aīa p̄fectā gl̄ia nō hēret quod ē impo- **S.** si dicit q̄ de
implet aīam guillelmi p̄ gr̄ia de gl̄ia ut sit eālis aīe b̄i
petri i plenitudine gl̄ie dicit q̄ de q̄ iuria facit aīe b̄i
petri i q̄ritā pl̄ de gl̄ia dat p̄ gr̄iam illi qui tū de gl̄ia nō
meruit quā illi q̄ magis quod ē impo- **S.** rōne tūc iequalit̄
ē declaratū q̄ aīe sūt iquales. rōne tūc iequalitatis ad
q̄stionē sic r̄p̄ndit. **S.** q̄ caritas p̄t augeri usq̄ ad finē det̄
mātū i hac vita s̄ q̄ aīa ē capax ad recipiēd̄ caritatez
a spū sancto ut supra significatū ē. verūm q̄ ad spūm s̄m
semp p̄t augeri s̄c̄ nō quo ad s̄m sicut **S.** mltos magis ignis
p̄t flammā multiplicare h̄ndo suficienciā lignozē s̄ deficiēte
materia defiat ignis. augmentaciōez aut caritatis dicit q̄ con-
sistit p̄ agere ut supra i. **S.** q̄stione dicitū ē. **S.** de heremita.
Raymūdo caritas i fusa i aīa ē dnu **S.** effectū spū sancti datū
p̄ gr̄ia cū sibi placet. **S.** q̄ spū sanctus ē i fūctus p̄t bloria mō-
tes voluntatis ḡmā cōtinere **S.** augmentari i i fūctū **S.** sic

aīas
sūt

si Guillelmo
p̄t

sp̄s sanctus caritate nō mensurat secū d̄ s̄m s̄ secū d̄
amabilitate sua īfinitā. rōne cuius augmētū caritatis nō
h̄t finē. **¶** Raymūda aut. Nullū ens creatū de grā tū re
apere potest q̄m̄ ens ī creatū influere q̄a si p̄sset tū re
apere. īfinitū p̄sset ēē īfinitū quod ē imp̄le. **¶** sic sp̄s s̄m
grā nō limitat ī aīa quo ad se set aīa que finita ē ip̄s
limitat ī q̄tā pl̄a recapere nō potest. secū d̄ sua q̄tate
naturale. **¶** virtutes acq̄sitas. **¶** gloria. **¶** īsp̄cia dei
¶ p̄ sua p̄videncia q̄ oīa creata s̄t mensurat. **¶** cōphēdit
cū sua sapia sicut cū sua eccl̄itate. **¶** cōphēdit oīa q̄ p̄
t̄pore existūt. bñ cū hoc ita sit ratio tua nichil valet.

a mensurat

De questione. 19.

Utrum caritas possit diminui secū d̄ eē. **¶** Raymūda dicit. In q̄. q̄stione significatū ē q̄ ca
ritas nō potest diminui secū d̄ eē cū sit forma simpl̄s
q̄ partes nō h̄t q̄a sicut nō est augmētabilis eē. ut p̄ba
tū est nec p̄ q̄s nō potest suū eē eēcie diminui. **¶** p̄
si diminui p̄sset eēt de p̄tibus p̄tibus. **¶** d̄ d̄m̄sibiles. **¶** d̄ hōie
lapso ī p̄tō mortali sua caritas quā p̄t h̄t succ̄e
petur. Et p̄ q̄s p̄tō mortale succ̄e generaret quod ē p̄t. **¶** Atz
¶ Verū tū amare p̄tū caritatis diminui p̄t set nō spe
culatū. Sū aīa h̄tū caritatis h̄at s̄ subito caritas
recedit quō sup̄ actū p̄tū ē p̄vers̄ ī h̄tū p̄tō mortali.
¶ Raymūda aut heremita p̄ exp̄ienciā h̄tū q̄ caritas ē
h̄tū simpl̄s sine contrarietate rōne cuius eē. **¶** diminui nō
p̄t nec p̄ q̄s secū d̄ actū p̄tū cū p̄tencia. **¶** d̄ sup̄ actū. **¶** sibi
deant quō p̄tencia ē simpl̄s p̄ eē. **¶** sicut ite. **¶** d̄ suū ītū
secū intelligere ī ip̄o concreatū q̄ p̄t intelligere p̄tū nō
p̄t h̄ intellectū ignorare possit īpe d̄icente s̄tō d̄ materia
¶ Raymūda r̄p̄dit. heremita concedo tibi q̄ caritas ad suā
eēcie diminui nō p̄t ut p̄batū ē s̄ ī q̄tā d̄icē q̄ diminui

a in ignozone

no potest qtu ad actu praticu male dms d de h' copiecia
 hems i aliquibz hoibz q quoz sunt i caritate d quoz si
 ne caritate .vz. cu lapsi sunt i pccm d secus te postq' cent
 i caritate nuq' cent i pccm sic puplicas contradicoy. ipe
 tal' exeplu no valet cu tunc q' sit ens stiale d caritas am
 tale actu p'p'iu h' p' se cu sit instrumentu potencie stalis ^{et nly ens actuale}
 sic quod voluntas huana stare no uellet sub hitu caritatis.
 destructo actu pratico, ipa caritas pmanere no posset ne pre
 | dicitur est

De questione. 20.

Utrum in deo sit numerus **Q**uod Raymundo dicit
 pncipia numeri sunt duo d duo no pnt ee feal' n
 unu ab alio uno sit distinctu sicut dicere unq' ho duo hoies
 Et addit de numero ternario sic i deo una psona due psonae ^{ut tres psonae}
 d sic secundu huc modu dico q' i deo 2 numerus set hec appositio
 duo requirit p'p'iu i deo pbare pluralitate. d fm 2 disti
 guere numeru q' e in deo de numero q' e in creaturis **U**n
 pmo dicitur e de pmo in deo p'as e infinita cu q'q' sit i deo
 eencialr sit infinitu. infinita aut ee no posset si de infinita lom
 no posset pducere lomficatu d de magnitudine i finita mag
 i finitu d de eternitate eternatu d de se possifiatu d de sapia i
 intellectu Et de volutate amatu d sic de alijs attributis d
 hoc e quia nullu ens po' ee infinitu n sit i finitu ^{et nly}
 h' posse adagere su aliqd de i finitu s' p'as dei e i finitu
 q' de p'edians p' cu dia lomtas sit i finitu d sic de magni
 tudine d e. un cu dia p'as sit puru acty i finitu pducit
 i finitu de i finitu d qa pducens d pducty sine distinctoe
 ee no pnt cu relone se h'cant or. de naitate q' i deo sit p'as
 cu distinctio sine p'ibz rebz ee no possit. sed q' q' i deo est
 numerus binariy. s. unq' pducens d aliq' unq' pducty et
 isti duo sunt i deo pncipia numeri d qa pncipia numeri.

ipa

1

eē nō potest n̄ ex ipō sequat̄ aliquid .s. ter cū .qz. p̄ i deo sit
 numero ternariū .s. vniū duo tres ut numeri i ipō sit
 p̄fecti apte p̄ncipiū & apte finis . apte p̄ncipiū cū duo
 sunt p̄ncipiū numeri . apte finis sic ternariū q̄ q̄ m̄z sic p̄
 fiat sicut duo i quibz̄ manent̄ impie & q̄a numero p̄fecti
 ē q̄ p̄ p̄ncipiū & apte finis . numero ternariū nō ē
 q̄ in deo numero transeat i numero quaternariū quatuor
 & q̄ . q̄a quaternariū & quaternariū m̄z & c̄t̄ sup̄flū . sic
 i deo nulla ē sup̄fluitas cū ip̄e sit totū p̄fecti & sua p̄
 fectio sit inf̄nita . ē q̄ in deo numero ternariū & nō quaternariū
 & c̄t̄ ut p̄batū ē ut sua p̄fectio inf̄nita sit & c̄na s̄nt̄ nu
 merū q̄ in deo est & numerū q̄ est i creatis . & s̄nt̄ maḡ
 cū i numero q̄ ē in deo nlla cadat comparāo n̄ actis s̄nt̄
 i numero q̄ est i creaturis . sic sic gallemo q̄ cōp̄it̄ est
 de oia & corpore ep̄n̄te & corpore vno & c̄t̄ oia alio ex p̄t̄ibz̄
 ternis resultat q̄ ē hō q̄ nō est oia nec corp̄ n̄ est i quo
 hoīe sunt p̄ntas quattas & c̄t̄ . **¶** Itē i huāna sp̄e sunt
 p̄ntes hoīes quā tres & d̄nt̄ p̄ c̄m̄ & naturā p̄ ubi p̄ ip̄
 & sic de aliis & sic de cōis entibz̄ creans numerat̄ . s̄ de
 numero dei nō est sic q̄a pater & filius & sp̄s sanctus numerū
 faciūt q̄ cū ipō n̄lo q̄ deo ē cōūq̄unt̄ . Et pater ē deo et
 filius ē deo & sp̄s sanctus ē deo . quo ad p̄sonas ē tres & q̄
 ad c̄m̄ & naturā ē deo vniū & nō plures . Et hoc ē q̄a
 p̄sone d̄nt̄ nō multiplicat̄ sicut pater q̄ ē deo & sic de filio
 & de sp̄s sancto & ratio ē q̄a nō d̄nt̄ i c̄m̄ n̄ i n̄o n̄ i acti
 butis . Et hoc ē q̄a pater de toto hoc q̄ h̄t̄ filiū p̄duat
 Et sic filius p̄duat̄ de tota c̄m̄ & natura & de tota sua
 longitate & magnitudine Et sic de sp̄s sancto p̄duat̄ ap̄re
 & filio . **¶** Vn̄ sicut martello q̄ est de ferro & facit clauū
 de ferro nō differt a clauo p̄ c̄m̄ & naturā ferri . sic &
 multo pl̄s sine comparāone pater & filius & sp̄s sanctus nō
 d̄nt̄ p̄ c̄m̄ & naturā deitate magnitudiez longitate & c̄t̄

et sic deo

1 sc̄p̄s et de toto
1 est

heretica ait. Raymūde deo vnu ens infintū, ēē non¹ s; vnu ens infintū
 posset si sua limitas destrueret q̄a destructa limitate sua
 infintas ēē destructa q̄ si q̄d limitas destructa ēē si i deo
 ēē numerus q̄a vnu aliū terminaret vñ sequer² q̄ i deo
 ēē q̄ntas & locū & p̄ q̄ne finitū & composio in q̄tū &
 ex tribus numeris vnu deus ēē composio & subiectū ip̄ri
 actionū & passionū & sic de alijs actūib; & q̄a talia i deo ēē
 nō possunt cū sua infintas & limitas sint i destructibiles seq̄
 q̄ in deo nō est numerus. **R**aymūdg r̄p̄ndit s; distinctionē
 quā fecim; int̄ numerū creatū & numerū i creatū obieē
 quā fecim; solū potest. Cū tu arguas s; nūq̄ modū creatū nō¹ modo dūz
 i creatū & hec r̄p̄ssio suffiat tue obiectioni. **V**erūtū dicit
 q̄ impole q̄ sit limitatio int̄ p̄duces i finitū & p̄ducatū si
 intū exōte i infintate p̄ducatū finitū de i finitū p̄ducatū¹ eternitate.
 & p̄ducatū nec p̄ q̄ne composio cū p̄duces sit i finitū simpli
 atas sicut ē i finitū limitas magnitudō & **E**t de tota
 sua simplicitate p̄ducatū p̄ducatū rōne cui; composio resul
 tare nō pot¹ & int̄ naturā d̄cōm simplicitatis & q̄ntas¹ cui;
 sit magna distācia d̄ p̄ q̄ne de pane quā tu dicas cū filio¹ sic
 sit p̄ducatū de patre q̄ ē pura forma rōne cui; i filio p̄
 materialē ēē nō posset nec tempus cū sit i eternitate p̄ducatū
 nec p̄ q̄ne qualitas locū hitū & sitū cū sit p̄ducatū de i finitū¹ q̄ntitas
 & i finitū & sic de spū sancto rōne cui; ratio tua nō valet
 s; bene valeret si numerus q̄ est i deo ēē s; illū modū q̄ est
 i creaturis. // **de questione. 21.**

Utrum isti termini ut vnu duo tres dicant i diuisi
 rem stativā uel absolutā. **S.** raymūdg dicit hereta
 vtrūq; dici potest sed dūsi modo ut i pre dicta q̄one significā
 tū ē. relative. sic vnu pater vnu filio. vnu spū sanctū cū vnu
 nō possit ēē sine alio. q̄; etiā q̄ p̄dicat rem stativā ut i ip̄i
 possit ēē distinctio q̄cōr̄ p̄ncipiū equalitas q̄ sic rōne ēē nō

nō possēt cū rto sit ex ipis sicut distinctio & distinguitio
 & concordantia & concordabilis pncipiatu & pncipialis eq
 tuu & equabilis & sic de sima lmitate magnitudie et q. q
 i predicto numero eē nō possent ū unū duo tres rem dicit
 relatiua sicut lmitas q̄ in predicto numero nō eēt sic rone
 lmitatiu lmitabilis & lmitare ū magnitudi sine rone
 magnificatiu magnificabilis & magnificare & idē de gene
 ratione generatiu & generabilis & generare & de spiratio
 spirabilis & spirare. Unū cū hec oia ita psonas constituāt qz q
 predictoq numeroq rem dicit relatiua ut i ipis p̄ eē disti

*De rōne q̄
 p̄cipio, y rōne
 cū aliqua m̄p̄
 p̄cipio nō p̄ deo p̄cipio
 p̄cipio sicut.*

concordantia pncipiū equalitas q̄ sine rone eē nō possent
 cū rto sit ex ipis sicut distinctio & distinguitio & q. q. alioqn
 ip̄e numeroq eē nō possent. ¶ Preterea unū duo tres i diuinis
 dicit rem absolutā sicut guillerms q̄ ab te ē unū hō & marti
 aliq̄ & qz q̄ hoc aliter remaneat sicut int̄ guillermu q̄
 ē pater & martini filiu suū cū guillerms unū i d̄ d̄ et
 martini aliq̄ & unū ut unū hō & aliq̄ aliq̄ hō set i b̄n̄ssima
 dei trinitate nō ē sic simpl̄ s̄ sc̄d̄ qd̄ sicut p̄ q̄ absolute
 ē ut unū i d̄ d̄ filiu aliud sp̄q̄ sanctu aliud set ab te pater
 nō ē unū deq̄ nec filiu aliq̄ & sic de sp̄u sancto. s̄ ab te om̄s
 tres sunt unū deq̄ una eē & una n̄a una lmitas una mag
 tudo & q̄. Et q̄ hoc sit uerū in predictis q̄stōibz significatū

ē. ¶ Sicut heremita Raymū de tu ip̄icas cont̄dictōz cū nō ab tū
 & absolutū querti nō p̄nt q̄a si querti stare possint q̄tradio
 stare possit quod ē imple. s̄ q̄ unū sit absolutū & unū nō
 sit absolutū. Et q̄a i deo ē una absoluta eē natura s̄ba b̄itā
 & q̄. sequit̄ q̄ i deo nō sit aliquod unū q̄ nō sit absolutū &
 si est q̄ illud unū nō sit absolutū & hoc ē n̄m ut q̄tradio
 stare nō possit. ¶ q̄ tua cont̄dictio eē nullam. ¶ Raymū de
 r̄p̄ndit. heremita nō bene itellezisti exēplū supradictū qd̄
 suffiat ad r̄p̄nd̄ tue obiectōi qd̄ tu arguis s̄ mod̄ q̄ ē i creat̄
 s̄ int̄ absolutū & nō ab tū. sicut martini & guillerms q̄ nō p̄nt
 eē unū hō una eē una lmitas & q̄. & hoc ē q̄a martini non

a uingit

dei
affirmatio

causa & effectum recurrit ad principia artis sue considerans
 i attributis equalitate & equiparatione s qua se hnt ad gna
 ut neqz int ipa nec int generacione sit maioritas ut impori
 tas q dicit q utraqz pars qstiois e tenenda suam sic na dia
 e pater & e filius & sic de eencia & de attributis & natura.
 exigit narrare. cu de conditione ne sit agere rone cuius.
 seq agens & agibile & agere nali & p qns generat qd e
 idd cu naturare & agere Et qa pater & filius eencia & attri
 buta sunt idd cu dia natura & unitate sequit q pr io est
 pater quia generat & io generat quia pater. cu natura ma
 requat cu magnitudine longitatis eternitatis eencia pris
 sub generacione & fine filii & eq alioqn magnitud longitatis
 & e equali no coicaveret patri & filio nec p qns longitas
 eternitas & q. quod e impole. q dicit **¶** Aut heremita. ray
 munde omis acty anteq respicit agens & agibile cu sit de agere
 i agibili Et io de unitate seq q pater io generat quia pater
 & no eq. rone cuius ro tua no valet. **¶** Respondit Raymundo he
 remita tu no consideras generacione i diis sicut i creatur
 i quibz e succ^{ua} & vno i aliud Et i tpre qntate maioritate
 & minoritate rone cuius ro tua valet quo ad generacione q
 e in creaturis s no quo ad gna q e i diis i infinitate
 & de i finitate i eternitate & de eternitate i pntate & de pntate rone
 cuius succ^o tpois pntas & e i generacione dia ee no put gndq

sub

agens

de questione. 22

Utrum uerbu i diis dicat eelr uel psonalr **¶**
 Raymundo no fuit ausq dicere q uerbu i diis no dicat
 eenciale uel psonalr qa si negaret eem i uerbo negaret
 psuaone in diis qua pbant. i q. qstione & i aliqbz aliis
 qstioibz & negaret q filius eet de ee patris no heret eele
 pet ostale itelligere cu quo itelligeret se ipm patre et su
 ritu sanctu neteet equalis patri & spm sancto qui sunt ee
 neteet longitatis magnitudis & **¶** Finoc na q est ead cu eem
 Ver negant q eem

et q

et negant q

et cum attributis et si uerbum diceret autem non sicut quod est
 impossibile ratione aut impossibilitatis dicitur raymundus quod si dicitur
 uerbum de unitate dicitur essentialiter ut dicitur in quocumque non
 sequantur licet uerbum essentia dicitur pater et spiritus sanctus sit
 esse non propter hoc sequitur quod non sit distinctus a patre et a spiritu sancto ut
 questione .1472 p. et .21. probatum est Dubitauit Raymundus dicere
 quod uerbum dicitur personaliter ut ab essentia patris non distinguitur
 cum inter patrem et uerbum sit distinctio. Item dubitauit dicitur uerbum
 esse personam cum persone pertineat producere per intelligere sic pater
 quod est persona et producat filium per intelligere Et sic dicit Raymundus
 dubitabat considerauit si esset ausus dicere uerbum non esse personam *an auderet*
 inuenit quod non esset ausus dicere ut non esset contra. *erat*
 questione .1472 p. et .21. erat
 questione .1472 p. et .21. erat
 rationes in quibus est significatum quod uerbum est persona alioquin uerum
 tates in predictis questionibus probate essent destructe quare destruc
 et impossibile dicitur questione .8. in qua probatur quod filius generare non
 potest Item dicitur quod filius non distinguitur a patre esse cum sit sibi
 consubstantialis licet ab ipso personaliter distinguitur ut in allegatis questionibus
 significatum est. Raymundus dicit heremita. pater intelligendo
 uerbum intelligit semetipsum esse patrem et se non esse eum cum essentia
 absolute competat omnibus tribus personis et ratio quare se non intelligit
 esse eum in generatione est ut non generet ipsam quam signaret in
 intelligendo eum sicut generat filium intelligendo se patrem et quia
 essentia est ingenerabilis cum sit ab initio sequitur quod filius non dicitur esse
 sed simpliciter personaliter Raymundus respondit. heremita super
 probatum est quod uerbum dicitur esse et per dicitur impossibile non sequitur
 Item secundo hoc quod tu dicit alia impossibilia sequentur sic
 pater quod se intelligeret in parte et non in toto si intelligendo *intelligeret*
 se patrem non intelligeret se esse eum nec hoc de quo filius ge
 neratur quod est impossibile intelligit quod pater se esse eum sicut
 intelligit se esse patrem non sequitur quod ab initio generet eum quia sic *et sic intelligere*
 intelligit quod de sua essentia generat filium sicut intelligit se esse pa
 trem in generatione filium de sua essentia Item si uerum esset hoc
 quod tu dicit uerbum non esse a patre simpliciter productum sed si quis

filij

secundum personam non secundum eam et sic non est simpliciter
totus filius nec pater simpliciter totus pater quod est impossibile ut in p
sonis non sit unitas et sic tua ratio non obstat et declaratum quod
filius sic est et de eodem personam sicut personam et persona ratione
eius declarationis est significatum quod essentia filii relativa ad p
sonam est sic genita sicut est ingenta ad matrem relativa ad
personam ipsius patris cum pater sit ingentis: *de qoc. 27*

Utrum inasabilitas sit idem quod paternitas
Raymundus in hac questione timuit tenere affirmativa
cum distinctio sit inter patrem et spiritum sanctum et pater et spiritus
sanctus sunt inasabiles sed quia considerantur distinctio est in
generatione et spiratione dicitur quod in generatione inasabi
tas et paternitas sunt idem sed in spiratione inasabilitas
spiritus sancti non est idem cum patre sit una persona et spiritus sanctus
sit alia. *Secundo* dicitur quod in persona patris paternitas et inas
abilitas sunt idem ut pater sit principium principis et non
principium ut in questione. 12. probatum est et in 20. questione
significatum est. *Secundo* quod in patre paternitas et inasabi
tas sunt idem non daret filio potentiam generativam quam daret
si pater esset nasabilis et filius posset esse pater. *Unde* sequitur
quod paternitas proprie esset destructibilis quod est impossibile
et in 8. 2/20. questione. *Tertio* heremita raymundus per hoc
rator significat quod inasabilitas et paternitas in patre non sunt
idem cum spiritu sancto inasabilitate habet ex inasabilitate
patris non a paternitate quia si haberet a paternitate ab ipso ha
beret nasabilitatem sicut filius qui ratione paternitatis est nasa
bilis et inasabilis: quod est contradictio et quia contradictio sta
re non potest concluditur quod inasabilitas et paternitas in pa
tre non sunt idem. *Respondit* Raymundus heremita non be
ne recollis distinctionem quam fecimus inter proprium et improprium.

in nasabilitate

et

et sic ut dicitur in libro
et nasabilis

Proprium in dicitur

et propriū in dīnis sicut ut propriū singulare et propriū comūne
 sicut paternitas q̄ ē pp̄a proprietatis p̄sēdactia sp̄matio q̄
 ē pp̄etas patris et filij et sic ad tuā obīonē distinguēdū r̄p̄
 dēdū est q̄b̄nū iudiciū ē s̄ pp̄rietatē singulare et a secūdū
 pp̄rietatē s̄ comūne sp̄s sancty ē rōne filij nō generatū sicut
 ē rōne p̄s nō nasciblis et hoc q̄a est ex ip̄is et iō s̄ hoc ma
 obieatio est soluta et iō mea remanet.

1 et singlis
 1 rōis

1 Et ideo in dēp̄tib
 2 pp̄ietates rōis

De questione. 26.

Utrum pater et filij sint eodē p̄ncipiū sp̄s s̄cti
 S. raymū d̄ dicit heremita affirmatio q̄stionis
 ē tenēda ut supra significatū ē q̄stione. 12. 12. 2. q̄one. 20.

Utrum oīa s̄cta adeo hūerint eē. **De q̄ōe. 27.**
 eēnāe ab eterno. S. Raymū d̄ dicit heremita
 si oīa s̄cta adeo hūerint eē eēnāe ab et̄no plura seq̄rent
 iconueniēcia q̄ inueniēcia sunt imp̄ha sicut martij filij
 guillermy q̄ ab et̄no hūit eē hūanitatē ante quā eēt filij
 guillermy et filiacio. S. eēt actu sine s̄to et sic de paternitate
 b̄n seq̄ret q̄ eēt s̄to eēt actu et s̄to corruptiblis et gene
 rabilis i quo eēt generatio et corruptio cū eē illaz eēnāe
 s̄cta eēt adeo ab eterno et sic guillermy eēt pater eē h̄
 anteq̄ eēt pater qd̄ ē contradicō et cont̄ sp̄mciā quā h̄e
 m̄ sicut mater martij q̄ fuit virgo anteq̄ martij fuit
 filij **Preterea** si affirmatio q̄stionis eēt tenēda p̄t̄s
 dīna eēt limitata s̄m̄ta i q̄tū aliq̄ de nichilo p̄ducē nō
 posset cū eē eēnāe toaq̄ v̄m̄ersi et suaz p̄t̄ū eēt actu cū
 ab eterno sit s̄ctū adeo **Quō** seq̄ret q̄ s̄re sapiēcie d̄i h̄
 m̄taret posse dīne p̄t̄is i q̄tū ad de nichilo p̄ducē non
 posset et p̄ quō s̄re dīnū eēt limitatū cū sit idd̄ cū posse
 dīne p̄t̄is et qm̄ hec sunt imp̄ha q̄ d̄ d̄. **Quō** heremita
 cū intellectū dīnū i s̄m̄ta sit et̄nū. 03. q̄ totū v̄m̄sū et su
 as p̄tes comprehendat ita p̄fecte i eēnitate sicut i t̄pore s̄t
 i t̄pore eē eēnāe toaq̄ v̄m̄sū et suaz p̄t̄ū cōphēdit q̄ ab

1 eēt

eterno alioquin dñs intellectus est mutabilis & augmēta-
 bilis quod e' impossibile. **U**n sequitur q' oia sita a deo hñent
 eē eēnā ab etno. **R**aymūdg r'ndit. heremita verū ē
 q' deo ita pfecte comprehendit i eternitate eē eēnāe totū
 vniuersi & suarū p'tiā sicut i t'pore s' p't' hoc nō seq' q' oia
 sita a deo hñant eē eēnāe ab etno cū sit magna d'ra int' eē
 creat' a eternū secūd' hoc q' ē simpl' p se & int' hoc q' ē simpl'
 comprehensū ab eterno p dīnam sapiām. **E**t rō huius
 ē quia ens creatū actu exōis de nātate i loco & t'pore
 consistit set in eternitate dīfinita magnitudie ut cū t'p'g
 ab eterno eē nō posset nec i fīnita magnitudie. s' dīna
 sapiēcia ens creatū sic comprehendit ab etno sic i t'pore
 & i infīnitate sicut i loco & hoc q' comprehendit q' ad se
 i me'te simpl' est d'ca q' idē numero ē cū sapiā dei et
 nitate & i fīnita magnitudie cū dīa sapiā i sciēdo ab
 eterno aliquid extra se hēre nō indigeat cū simpl' p se sit
 pfecta set de tuo intellectu nō est sic. q' sine p'uante aliqd
 quod ē extra se itelligere nō potest ut quō itelligit turri
 aut ad aliud eē eēnā turriūnd' q'prehēdit s' s'itūdiēz ipiū
 Et sic tua rō nō valet set intellectu dñs itelligē de crea-
 tū nō indiget accipere s'itūdiēz ipiū s' ipm totū p se &
 i se & ante q' sit comprehendit sicut tu facies turri anteq'
 eēt si ipām sine ip'e itelligere posses. **E**t q' turris actu
 eē nō potest anteq' sit quo ad se: eēnā turris i intellectu tuo:
 sit intelligibitas intellecta de eēnā intellectū sic i deo y
 dea. q' sic eē eēnāe turris quod ē me'te nō est illud eē eēn-
 ac turris realis que est de lignis & lapidibz. **de q'oe. 28.**

creat'

no

intelligeres

Et

Utrum i deo sint ydē i fīnitorē. **S.** Raymūdg
 dixit q' i fīnitorē p'tibz modis q' siderari p't. s. i fī
 intū immensitate & i fīnitorē i duratiōe & i fīnitorē in numero
 et hoc tā rōz corporaliū quā spiritaliū ydē i fīnitorē cor-

idēate

poraliū actu eē nō pnt d hoc q̄a idigent hēre locū i finitū
 sū corpū nō possit eē sine locū q̄a locū eē nō potest sine
 corpore nec corpū possit eē i finitū q̄a sine figura triagla
 circulari aut quadrāgulari eē nō possit **¶** q̄a dicitur i **1^a m^o v^o p^ont eē**
 finitorū corporaliū **¶** Verū tū s̄ sapiēcia dei q̄ eē i finitū i
 deo eē nō pnt cū diā p̄as ip̄as quo ad se p̄ducē possit **¶** Et
 sic de volūate dei q̄ eē i finitū que p̄etate hē volendi ip̄e
 vñ sequit̄ q̄ diā sapiēcia q̄ p̄etate hē intelligit̄ i finitū
 i finitū ydeas hēat d̄ intelligat̄ t̄lihoq̄ suū intelligere **16° c**
 eēt d̄ finitū s̄t diū posse nō cū ip̄as possit p̄ducē d̄ sic
 d̄ diūo uelle q̄m ip̄as possit volūtas uelle **¶** An cū in deo
 posse scire d̄ uelle sint idē ḡ d̄ q̄. s̄ q̄a nō pnt eē reall̄
 actu ydeate nō vult diā volūtas nō vult s̄ ea q̄ vult nō
 sunt ḡ in deo i finitū ydeate actu ydeate resp̄tu creacionis cor
 p̄e s̄ n̄ i finitū sapiēcia dei q̄ quo ad se i finitū ydeas
 corporales intelligere potest d̄ intelligit̄ ḡ imple eē q̄ i
 deo sint ydeate actu ydeate omniū i finitorū corporaliū **¶**
 terea ydeate i finitorū spūaliū actu ydeate i deo eē nō pnt
 nec i numero neq̄ i duracione q̄a si possit diā p̄as eēt tria
 ta i p̄tū aliquid de nichilo p̄ducere nō possit n̄ addere nu
 merū supra numerū i finitū cū nō i finitū ad nouū addi
 tū reape nō pot̄ d̄ q̄a diā et̄nitas ydeas i finitorū et̄no
 actu ydeatas i numero sustinere nō possit cōt̄ i finitū **¶** Sic
 p̄ans sequit̄ ḡ imple afirmatiōis q̄stionis simpl̄ eē vera **16° c**
 quo ad ydeas ydeatas **¶** Ad huc dixit raymū d̄ si affirmā
 q̄stionis eēt vera simpl̄ diā sapiēcia eēt finitū i p̄tū int
 nphicacione numeri i finitorū actu et̄no cōprehēdere nō
 possit nec d̄t̄m̄are d̄ sic eā d̄ diā volūate q̄ aliquid
 unū extra numerū i finitū uelle nō possit **¶** Et q̄a hec oīa
 falsa sunt d̄ impossibilia ḡ in deo ydeate i finitorū i deate **16° c**
 ducte eē nō pnt s̄t i deo sunt ydeate i finitorū sic p̄ modū
 intelligendi sicut p̄ modū possendi d̄ volendi **¶** Ant here

q̄ i diuina sapia fin
 illa q̄ diuina volūta

Raymunde Sina sapiã e infinita quo ad se ipam & q ad sua
infinita magnitudiez & eternitate & potestate qd eet imple
si ydeas infinitoz etnoz here no posset & qd imple est
sapiencia dei quo ad se e infinita & quo ad sua magnitudiez
eternitate & potestate qd e. **R**aymundo rpdit. heren
tua obiecto e soluta. ite vade ad. 2. 27 qstione.

de questione. 29.

Utrum angelo possit transire de loco ad locum in
instanti. **R**aymundo dicit ymagina similitudiez loci
temporis motu attingit set similitudiez angeli attingere no. p
cu sit ymaginabilis nec p qns ymaginatio angeli opacois su
sui actu ymaginari no potest set itellecu cu ymaginatioe qur
ty similitudiez angeli & sua opacione attingere pot ut eaz
similitudiez loci temporis & motu. & hoc qd alior e & potenc
q ymagia & qd ymaginatio ad similitudiez angeli & suaz
opacione transit in te. iuuamē opacois ymaginatiois he
re no idiget ad itelliged angli & sua opacois. set denudat
se de actu ymaginatiois no considerat motu nec suatene in
transitu angli de loco ad locu set simp^r considerat q angli q
erat i omēte no e in illo instanti i quo erat quo e i omēte
nec q fuffit i transitu suo i corpe instanti qd tuc eet i motu
& i suatene quo ad se & suu ee & opacois eē ymaginabilis. vñ
sequet q ymaginatioe condicionaty eet s enna corpeha &
eoz opacois & no quo ad se quod e imple. q de loco ad locu
transire pot sic i vno instanti imobli sicut existere pot i vno
loco detormato & no in alio sine qmēte & conteto. **T**an
heremta secū natura & mody ite. nemo qcedere debet
qd sit uerū hoc qd no est itelligibile pot quā itelligi e sui
oppoiti eē uerū. s no e itelligi qd quod ens transire posset
de loco ad locu cu motu & tpre. **V**ñ sequit q tua pōio iph
cat i possibilitate eē possibile quod no e uerū s flm & imple
Raymundo rpdit. heremta sicut no e itelligi cu yma

no

considerat

eig

angeli inascedo

et indivisibili

denā fōd sine
astg trāscat de loco ad locū
nemo tū et tēpore

ginatione q̄ aliquod ens transire possit de loco ad locū sine
 motu & tempore. Sed sine ymaginacōe bene ē intelligibile
 q̄ aliqd̄ ens sicut anglt̄ q̄ ē s̄bā spūalis sepata ab oī figura
 corporali trāsire possit ī instanti de loco ad locū sine motu
 & t̄pore ut supra p̄batū est sed tu heremita es p̄ tuā ymagi
 nationē sic decept̄ eo q̄ transitū anglt̄ ymaginari uellis
 sicut ymaginatis q̄ antipodis ī ferus descendat quoz̄ des
 censū secūdy intellectū denudatū & ī suo intelligē ab actu y
 maginacōis eēt p̄sensū. *de questione 33.*

n̄ h̄c̄ ar̄ op̄ h̄m̄s p̄tes
 iores et posteriores s̄
 e intelligibiles cū imagi
 q̄ aliqd̄ ens trāsire p̄
 de loco ad locū.

Utrum futura sint reali p̄ncipia sine eternitati
 S̄. Raymūdy ait ī deo magnitudo eternitas p̄ncipia
 & sapiēcia sunt idē & sua magnitudo ē infinita eternali
 potenciali & hoc s̄c̄ dīna sapiēcia & q̄a magnitudo dei totū un̄
 uersū comprehendit. Cū oīa enca ī un̄ūso includant̄ d̄o
 cū magnitudo idē sit cū eternitate & sapiēcia de unitate seq̄t̄
 q̄ eternitati sic oīa futura sint p̄ncipia cū eternitas sit ubi
 cūq̄ ē sua magnitudo infinita & ubi cūq̄ ē sua sapiēcia q̄ s̄c̄ d̄o
 comprehendit q̄ q̄ ē ī un̄ūso cū ita sit infinita ī s̄c̄ d̄o fiat
 magnitudo ī mensurādo un̄ūsu & eternitas ī mensurādo
 tempore. Un̄ cū hoc ita sit seq̄tur q̄ affirmā q̄ncipis ē tenēda
Itē dīna potestas q̄ infinita ē p̄sentialit̄ ē ī p̄ductione
 dīnare p̄sonarū cū sine ip̄a p̄ductio ī dīnis eē nō possit.
 p̄ductio aut̄ ī dīnis ē ubiq̄. Ultra infinitura & suū posse
 ē ab et̄no cū sine ip̄a p̄ductio et̄na & infinita eē nō possit.
 Et sic rōe p̄ncipis oīa futura p̄nt eē p̄ncipia eternitati q̄ sine
 potestate dei p̄ncipia eternitati eē nō p̄nt. **Ant** heremita. Ra
 ymūdy de contingentibz nō potest veritas dari cū nō p̄ncipia
 p̄nt cū intellectu ī t̄pore futuro. Cū inte^{to} nō intelligat̄
 n̄ ī tempore p̄nti un̄ seq̄tur q̄ intellectu et̄no futura nō
 sunt p̄ncipia. **Itē** de contingentibz nō est n̄c̄ q̄ unū sit
 & reliq̄a nō ratione cuius inte^{to} dīng s̄c̄ nō potest & unitate
 ab eterno. **Itē** de duobz oppōitis eueniet cū unū sit ita

q̄ q̄ ē futurū rōp̄ly

bruz

possibile fiant aliud sequit̄ q̄ q̄ negatio q̄stionis ē tenēda
Faymūdg dicit heremta male faas ī p̄tū sic cōsidē
 ras de dno intellectu q̄ eternū ē (d̄ infinitū) sicut de tuo q̄
 est ī tempore (d̄ finitū) d̄ q̄a consideras q̄ d̄ing intē^{te} et
 tū intelligere ē ī contingentibz sicut ī eternitē (d̄ finite
 d̄ q̄a d̄ias q̄ ī contingentibz deo scire nō p̄t̄ d̄ terminate
 hoc quod euemet cū suūm h̄p̄itū possibile sit euemere ig
 ras similit̄ hoc quod d̄icunt cū q̄p̄ ī unūsd̄ sit ip̄le
 sine d̄ia potestate eternitate. sapia (d̄ imensitate) d̄ ba
 de ad. 27. q̄stionē in qua soluas tue objectionis ~~et~~

*no
 intelligi et intelligi
 re h̄p̄dit̄ h̄i ip̄e*

supra

ē ple

de questione. 31

Utrum possibile sit deū nō p̄stuisse illud qd̄ p̄st̄
S. Faymūdg dicit d̄ina potestas ē infinita ī
 bonitate (d̄ sapientia). vñ sequit̄ q̄ deus p̄ducē potu^t de
 nichilo totū unūsd̄ creatū ex quo ip̄m p̄duxo. vñ si p̄
 tuisset nō p̄stunisset ī quod p̄st̄ potuisset ei eē bonū
 ignorare hoc qd̄ sit p̄ p̄st̄am (d̄ q̄a de natura d̄im̄ itē^{te}
 nō ē ignorare s̄t̄ intelligere nō ē pole deū nō p̄stunisse
 hoc quod p̄st̄ cū ignorare eēt sibi malū (d̄ ip̄edimēt̄
 sui intellectū) d̄ p̄t̄is (d̄ q̄tra naturā intelligēdi p̄t̄ mūdg
 ē (d̄ hoc ex p̄t̄ia h̄emq̄ Et q̄a ē: adeo p̄st̄it̄ ē abet̄no
 cū sit de nouo creatū ut p̄batū est. **V**ñ si pole
 fuisset deū nō p̄stunisse ip̄m ante quā eēt creatū fuisset simp̄ pole
 cū nō p̄stunisse p̄ d̄inam volūtatē nō p̄ suā sapientia
 volūtatē eternitate potestate (d̄ veritate) q̄ q̄s volūtas
 uelle potuit mūdg nō eē creaturā s̄ sapia scire nō potuit
 mūdg nō eē creatū p̄st̄ st̄uit q̄ volūtas volū^t mūdg eē
 atū ī auḡ uelle fuit actū bonitatis magnitudis (d̄ q̄ q̄ actū
 nō eēt̄ ip̄o uelle si volūtas potuisset nō uelle ab eterno
 hoc quod sapientia dei sciebat eē uerū ab et̄no. s̄ nouitate
 mūdi (d̄ iō cū d̄ina volūtas) d̄ alie rōnes dei sūt ī q̄or̄

et anno remoto ab omni contrarietate sequitur quod divina voluntas non potuit uelle diuinam sapientiam non prestunisse hoc quod prestunisset si suum prestare fuisset cum longitate magnitudinis eternitatis. **S**icut heremita Raymunde divina voluntas est infinita in potentia et sic quod vult libere vult. Non coacte sed tale uelle liberum habere non posset si verum esset hoc quod diuina sapientia divina prestunisset ab eterno voluntas non potuit non uelle hoc quod sapientia prestunisset. Unde sequitur quod sapientia prestunisset omnia libere et voluntas non potuit vult omnia libere sed coacte quod finem et impole cum ipsa voluntas sit finita ita in longitate magnitudinis et sic sicut ipsa sapientia. Raymunde respondit uerum diuina quod diuina voluntas est ita infinita sicut diuina sapientia cum sit idem numero. **Q**uia sicut sapientia non potuit prestunisse si voluntas noluit ipsam prestunisse: sicut voluntas non potuit non uelle hoc, quod sapientia ab eterno prestunisset. Et hoc est quod uelle et prestare in eternitate sunt in contrarietate et in electione quo ad voluntatem non quo ad uelle et prestare: quod est contradictio, quod stare non potest. Et quia diuina quod voluntas est coacta non sequitur cum diuina voluntas sic se habeat libere ad diligendum hoc quod sapientia prestunisset sicut sapientia se habet ad liberum intelligendum hoc quod voluntas prestunisset et sic de processu diuine longitatis magnitudinis et eternitatis et de quod omnia processerunt antequam creata fuissent. **De questione.**

in eternitate
Nolle, et prestare
sicut se expectat.
sicut: uelle, et
prestare eorum
canon.

Utrum unum infinitum sit magis alio. **S**icut considerant Raymunde de quo infinito quod videtur. Utrum de personis diuinis uel de attributis dei uel de deo et mundo supposito quod mundus sit eternus aut de partibus mundi et sic per hoc. eorum membra expansionem facere proposuit. **D**eus pater est infinitus et deus filius est infinitus et sic de spiritu sancto. Unde unus non sit alius non sequitur quod sunt tres infinitates sicut non sunt tres diuitates nisi tres diuinitates nec tres magnitudines et sic. Et hoc est quia filius est de toto patre et spiritus sanctus de toto patre et filio.

Vn cu pater sit tota ifinitas tota deitas tota deq. teta
diuina longitas d qd no potest ee in diuis vnū ifinitum
mag alio d hac materia sumo locuti i. 28. 2. 21. que

Vn cu hoc ita sit quo ad hec q dromq d diuis negantia
tenemur attributis dei vnū ifintū no potest ee mag alio
cu maioritas no possit ee sine minoritate d qd i ifinte
minoritas ee no pot nec p qns maioritas ena cu dia lo
ngitas sit ifinta d sic de diua magtudie etnitate d qd.

Et ifinte oaz no possit maioritas nec minoritas n p qns
potest i ipis ee vnū ifintū mag alio cu rones equales
sunt exōdo ifinte d agendo sic longitas q est ita ifinta
i longitudo sicut i exōdo d itanto ifinta e exōdo d age
do d volūtas i exōdo d volendo d sic de alijs attributis d se
hoc o. d ee de naitate ut oaz fins sit vng i diuisiblis sine
maioritate d minoritate sicut vna ifinitas etnitas cen
natura d diuitas g d qd.

me pndo
capa in epndo et in
misdo

1 et

Supposito q mudo sit eternu
vnū ifintū sit mag alio secūdo quō d no simplr sic de q
qui e i ifintū qm et maior quā mudo cu sit cā d mudo sit
effectū d diua longitas q est ifinta maior e q longitas mu
di q quo ad se simplr e ifinta set p q ifinta. s. secūdi
finta duracionē mundi d sic de magtudie dei d de mag
tudine mundi d qd d de potestate d qd. sapia d sapia d qd
set de eternitate mundi no est sic et etnitas mundi sit effectū
d eternitas dei sit cā d ratio huius e quia etnitas mundi
quo ad ee sue eēcie e ifinta duracio p qua mudo e
vnū vnuersum d qd d supremo ifinto p ifintā dura
cionē simp d sic supposito q mudo sit etno (aug contradiuim)
conē pbamū i libro que fecim d arctis d depnatis.
g. q. cā ac ee i plibz abis libris nrīs) e vnū ifintū mag
alio. s. respectu cause d effectū d no simplr r. duracionis
ifinte set cā de q simplr d ab te p se sit ~~ab~~ ifintū sic sua
longitas longitate mundi comprehendit simplr sic etnitas dei
simplr duracionē mundi comprehendit ut sit ita magna i cō

1 potestate
1
1 diuersitatis
1 infiniti

comprehensione sui effectus sicut longitas dicitur per quos sic sua mag-
 tudine magnitudinem mundi finem simpliciter comprehendit et sic de
 aliis comprehensioibus dicitur attributorum quod simpliciter mundi partes com-
 prehendunt. **U**n sequitur quod sic simpliciter mundus est comprehensus quod ad sua
 durationem per durationem eternitatem sicut quod ad sua longitatem. **U**nde
 de necessitate sequitur quod mundus non sit et non eternus alioquin divina
 longitas non esset in tanta comprehensiva sicut divina longitas mag-
 nudo dicitur. **U**n sequitur quod si deo sua possit unum attributorum esse
 unigenitum quod est finem et impole quod dicitur. **U**nde supposito quod mundus
 esset eternus sue partes generales essent omnes in finem per duracionem
 eternitatis non per se ipsas sicut sua longitas quod non est in finem in bono
 sicut in magnificanda ad sua partes in possibilia dicitur et sic de aliis *neque sua magnitudi-*
 un sequitur quod duracionem esset magis in finem quam longitatem mag-
 flitatem possibilia dicitur. **E**t sic sola duracionem mundi esset finem
 ratione sue in finem et alia principia quod ad se essent finem. un se-
 quitur quod omne ens magis durabile esset magis perfectum quod ens
 magis durabile sicut lapis quod homo quod est finem et impole. *et per creaturam boni*
 homo melior sit finem intelligere et amare *ap*
 ac etiam per virtutem acquisitionem quam lapis per duracionem sequitur quod
 mundus non sit eternus ut inconuenientia ante dicitur et supra alia
 quod longum esset enarrare non sequatur. **T**heremista considerauit
 quod faceret obiectionem raymundo secundum quod alii faciebant supposito quod mu-
 dus sit eternus sed vidit quod sua obiectionem soluta erat per hoc quod mundus
 supra dicitur et sic obiectionem mutauit quam facere proponebat
 dicens quod divina intellectus magis est in finem intelligendum effectum quod
 divina longitas et voluntas cum divina intellectus intelligendum totum
 unumsum comprehendit sed divina longitas non omnes partes un-
 uersi longitatem sicut etiam homo patet quem non longitatem uel divina voluntas
 ipsum diligit sed divina sapientia ipsum intelligit. un sequitur quod unum attribu-
 tum in diuisis maiorem habeat actum in effectum quam aliud. ratione autem
 quod per eternitatem dei unum in finem sit magis alio cum deo in effectum suo
 agere non possit, intra se ut in .12. questione dicitur est. **R**aymundo *magis*
 dicitur quod dicitur agit secundum sua attributa et sic partes mundi

neque sua magnitudi-

et per creaturam boni
ap

capaces sunt & dispoite q' attributa sibi ipis agant sic
 totu' vnusq' & p'p' sue dispoite e' q' d'ina sapia itelligit
 set homo malo cu' sit contra vltate d'ina dispoite no' e'
 q' d'ina bonitate sit bonificatus cu' ip' hunc malu' illa sit
 concord' id sic de d'ina volutate q' cu' mala volutate concordat
 h'ere no' pot' set homo iusto tm e' bonificabilis a vltate sic
 e' intelligibilis id sic de amabilitate & id tua ratio m'ht. bak
¶ It' posses arguere q' magnitudo dei magis motes arboris
 magnificat & equos qua' hoies set vltas hoies magis bo
 nificat id volutas dei magis ipos diligit vltu' no' s'nt
 q' bonitas pl' uol' m'nt' i' hoie p'ducit qua' magnitudo sic de
 volutate cu' in deo sint id' numero s' p' q' m'nd' dispoite
 e' id sic de suis p'tib' sit equalis & magis copetit ali
 quib' magnitudo corporis qua' i' alijs sicut caput i' hoie qd'
 id'iget magis h'ere magnitudie q' uas' id' ho' magnitudie bo
 nificat' & amabilitatis qua' magnitudie corporis id' sic de d'.

1. sapia

1. dei

1. masis

de questione. 33.

Utrum predestinatus de ueritate saluetur. **¶** S. dicit
 qua' Raymū d' ad q'stionē r'p'nderet. Dixit q' de' i' cre
 aturis agit duob' modis i'mediate & mediate. i'mediate
 quo' creauit creaturā sine istrumento & sine d'quo ~~modo~~ in
 uanitate e' d'neo creans p' q' creare uult s' p' deā i' quab' h' **ab eterno**
 quod creat ab eterno ut supra i' q'one. 28. dicitu' e' q' q' d' e'
 creatu' differt ab ipā ydea i' p'tu' p'ductu' e' id' creatu' de u'chi
 s'git de' i' creaturis me' sicut i' igne cu' sole m'tuplicans
 calorē ignis i' calefacto & hoc qd' de' agit e' q' ad i'uarie
 sol' i' igne & calefacto & hoc qd' sol' agit i' igne. igit i' calefacto
 e' natura sue act' n'alis id' sic de alijs reb' n'alis q' ita i' di
 gent adiutorio dei i' agendo sicut i' gubernado. **¶** p' d'icta
 q' raymū d' dixit q'stionē soluere uoluit id' dixit. hō p' d'ictu'

sol'

et immutabilis

quo ad ydeam e deo cu ydea q deo sint idem q predestina
 illiq hois scilicet q e ydea e infaliblis, ser scilicet q p destina
 e in hoie creato e noua cu suu stm sit nouu q hact nouq
 ho creato no trit ab hoie ydeato p ydeam srt tu ab ip hoie
 ydeato inqtu ip ho creato e nouq hns quantate tepo loai
 q hngmo. Et io scilicet noua predestinatioz qua pbauing
 q ena signifiata e in .2. qstione ho predestiaty de naitate
 no saluatur cu predestinaty sit se cu mod p que deo agit
 in creatis me^{te} qz deo pdestinauit beatu petru sic cu bns
 que fecit rone meritoz illoz bonoz fiat calefact cale
 factu cu sole q igne q hoc sic optet rone die ordinatiois
 iusticie q sic de alijs suis attributis q rone libe arbitry bi
 petri q sue iusticie prudencie q **¶** Alhoqn si potry pdesti
 naty eet imediate scilicet mod p que deo agit i creatis i
 mediate predestinaty eet sine iusticia q ordiacione q idem
 suo modo de iuda seqret q me^{te} eet pdestinaty sine iuria
 sui q merito suoz vicioz quod flm e q imple s diuam
 bonitate magnitudine q **¶** Non seqtur q negatia qoms
 e tenenda **¶** Au heremita Raymu de sapia dei e eterna et
 imutabilis rone cuiq seqtur de naitate q pdestinaty saluet
 alhoqn sapia dei eet mutabilis q suu intelligere etnu no eet
 nec pfectu. quod e imple. quod imple eet possibile s dicta tua
 bz. si predestinaty de naitate no saluet q potest ee presnty
 q predestinaty sunt q semel Et sic dng inte^{ty} sure no potest
 de hoie anteq moriat. vtru erit saluaty supposito q ho libe
 tatem heat facien di bonu p quod saluet aut malu p quod
 dapnet **¶** Itē scilicet dicta tua dng inte^{ty} de scilicet ydeaz
 q antiqua predestinatioz q aliq e scilicet creatioz q noua pre
 destinaonez q sit mutabilis de vno i aliud q sic p qns no
 est eternq cunlla mutacio sit eterna q qa ois muta i deo
 e impossibile uerba tua nichil condu dit q de qstione affir
 matua e tened **¶** Respondit Raymu q heremita tua olo e

1 sine

1 et

1 falliblis

1 bē dicitur

1 bng e

in universis

soluta i hoc quod prediximus nec bene recollis hoc quod
 prediximus i questione .21. de qua secundum tua dicta affir-
 macione tenenda de questione bone cuius sequeretur quod nullum ens
 creatum esset neque novum sed quod vult cum creatum est non novum sed
 quod supra probatum est in questione prima et etiam significatum est
 i questione .21. et in .34. quod tua ratio non valet cum una sit pre-
 destinacio que deus est ut cum et alia sit predestinacio que est effectus
 i novo sub sustentata et creata et hoc sine mutacione di-
 intellectus que per suum effectum non mutat cum suus effectus non sit
 novus in se. *Ad* supra declaratum est sed est novum quod ad se
 ipsum cum de nichilo de novo sit productus et quod tu distinguere ne-
 scis inter ens ydeatum et creatum ex parte ente creato i eodem modo
 cum ente ydeato et ab ipso per creationem et per esse sue nature et
 condicionis sue nature. *Distinctio* falsam facis obsequens. *Spe*
 quo dicitur quod deus nesciret si petrus ante quod moreretur saluaretur
 aut dampnaretur. *Episcopus* sic non dicit dicere omnis homo est mortuus
 sic non est habitum dicere quod petrus deus sciat petrum esse predestinatum
 aut predestinatum. *psalmus* cum deus aliquis distans non considerat
 si sufficiat sibi considerare unam partem personis distans cum illa
 pars que est facta est supflua i consideratione sua et sic quod be-
 atum petrum predestinavit per modum mediatum de quo supra dictum
 est non curavit deus quod petrus dampnari potest postquam sciebat ipsum
 predestinatum sed solum hoc dicit in via considerare potest quod sit
 predestinatus aut presertim et hunc considerare potest quia suam
 salvacionem aut suam dampnacionem ignorat. reliquit ergo quod
 tua obiectio non valet. // *de questione .32.*

aut immortis

Utrum presertim merito sit causa vel ratio predestinacionis
 omnis salvacionis vel est dare aliquam aliam causam. *Solu-*
 tionem sicut questio supra dicta ita per distinguat inter presertim
 et predestinacionem secundum quod supra distinguimus. *vz.* quod presertim

meritorum est cum noue predestinationis cum inuicem presie
 & deo est sine mediante gracia dei sine qua nullus homo potest esse pre-
 destinator nec electus ad saluacionem cum merita que sunt *per se finita*
 non sufficiant ad accipiendum beatitudinem sempiternam datam per gra-
 tiam & iustitiam ratione meritorum *non* sunt heremita quia presia dei
 est antequam merita, est causa uel ratio predestinationis saluacionis non
 est dare aliquam aliam causam nisi merita cum presia dei sit et-
 na & merita eternaliter attingunt cum quibus ab eterno predesti-
 nat predestinatum ut suum prestare eternum remaneat, & inuicem
Respondit Raymundus heremita tua obiectio est soluta per
 que diximus in hac questione prima precedenti & in hoc quod
 dicitur quod presencia dei est ante quod merita verum dicitur si merita
 noua creata non secundum merita noua antiqua predata que idem
 sunt per ydeam cum diuina presia & quia non distinguuntur in
 antiqua & noua habent intelligere formam & sine forma ratione anti-
 tua obiectio est soluta & hoc quia concludis cum meritis antiquis
 et ego cum nouis que esse non possunt sine diuina gratia & auxilio

de questione 35.

Utrum deus facere possit aliquam magnitudinem aut
 multitudinem infinitam in actu solo. **R**aymundus dicit
 heremita hec questio querit utrum deus possit facere mundum
 eternum & quod mundus non sit eternus satis clare probatum est quod
 32. ad hanc questionem tuam respondens sic quidam deus facit ut
 questione secundum ordinem suum intrinsecum facit ut in questione. 14
 significatum est et contra suum ordinem intrinsecum ad facere
 non potest. sed contra ipsum facere possit si affirmatio questionis
 esset vera cum sit deus propria infinitas magnitudinis & ratione *solu*
 cuius est propria illi magnitudinem infinitas limitatis eternitatis
 potestatis sapientia & c. **A**lioquin diuina magnitudo non po-
 sset esse infinita. Et sicut diximus de magnitudine, ita intelligi *idei*
 de aliis attributis. Vnde si deus facere possit unam magnitudinem

1
uel multitudinem infinitam quod non est de esse suo eternae sed
quod est sibi proprium et singulare. scilicet infinitas bonitatis mag-
nitudinis eternitatis potentis et cetera. posset apparere illi infini-
tatem magnitudinis sicut quae. scilicet infinitate bonitatis et magntu-
dinis et cetera. et esse propria in se magno facto cum infinitate
bonitatis magnitudinis et cetera. propter esse per se et non
per appropriatum cum omne appropriatum finitum esse. et de necessitate et
sic, novum magnum productum infinitum esse est aliquid deus per
deum per esse appropriatum quod deus secundum est impossibile quia si esset
possibile diuine rationes tamen possent apparere in se et non
infinitate proprium proprie habent ipsam quod est valde impossibile ratione
cuius negatio questionis est tenenda. **¶** Aut heremita. Ray-
mundus dicit potestas est infinita magna infinita sapientia et
infinita voluntas. unde sequitur quod affirmatio quomodo est tenenda
da et hoc est quia sic dicit voluntas velle potest productum magnum
infinitum sic sapientia ipsum intelligere potest et potestas ipsum
producere potest et talis possibilitas est uana et dicit mag-
nudo equaliter se committet ipsis tribus rationibus cum sit idem
cum ipsis. verum non dico quod deus producat uel producere potest
magnum infinitum siue multitudinem nobiliter expressa ser-
uando concludere de magnitudine durationis sicut deus facit
potens magnum et eternum. scilicet ens magnum per eternitatem
sicut mundus angelum et sic de aliis incorruptibilibus. **¶** Item
Raymundus heremita sicut deus non potest facere esse se magnum
infinitum secundum magnitudinem immensitatis nisi per quod si mag-
nitudine eternitatis cum in deo magnitudo et eternitas sit
idem quia sicut non appetit potest sine quod producat magnum in
mensuram non coequet ipsum cum magnitudine immenso deo
sic per quod producere non potest magnum eternale ut non coequet
duratione illius cum duratione eternitatis dicitur quia dicitur
quod producere potest si diuina voluntas vult verum dicitur si

opoueret

1 opoueret

17

sed p quis dicitur voluntas non potest uelle aliquid sine limitate magnitudine dicitur et hec responsio sufficit ad soluendum objectionem per modum quem supra diximus: **de questione 31a**

11113

Utrum creatura realiter differat a creatura **Q**

de questionibus secundum librum.

est in effectu

Raymundus dicit ymago siue figura que apparet in speculo que recipit ab exteriori ymagine nichil esse intendendo de se et de sua natura sicut sigillum quod transmittit in cera suum caracterem nichil esse intendendo de se siue essentie. **Q**uestio dicitur quod ab eterno mundo. **P**otes eius sunt in intellectu diuino per ydeam siue ydeas in intellectu diuino nichil esse se intendendo de sua esse in natura non de esse siue essentie suorum attributorum. **U**bi quod deus creauit mundum nichil de se ydeam in creando misit esse. **Q**uia si transmississet ydea esset alterata **D**ico eterna quod est impossibile cum ydea sit deus. **S**icut uoluntas uoluit quod de nichilo fuisset creatum hoc quod ab eterno habet per ydeam **D**icitur sic uoluit sic potest per sua potentiam infinitam **D**icitur eternitas habet intra se uelle uoluntatis **D**icitur posse potentie **D**icitur uelle **D**icitur posse in tempore non transiret **E**t sic de diuina magnitudine que infinita est in qua fuerit uelle **D**icitur posse ut nec in quantitate nec in motu transiret **D**icitur sic de intellectu sic de uelle **D**icitur posse **D**icitur sic de limitate per quod creatura fuit limitata sic de uirtuificare per quod fuit uirtuificata **D**icitur de proficere per quod fuit perfecta secundum illam perfectionem quam recipere uoluit quo ad se **E**t idem quo ad omnes actus predictos qui ab eterno sunt in creatura fuerunt intra eternitatem **D**icitur infinitatem **O**mnino quod creatio reuera **D**icitur simpliciter sit creatura alioquin si creatio esset ex deo et creatura possibile esset quod actus predicti attributorum simpliciter fuisset quoniam fuit creatio intra eternitatem **D**icitur infinitatem. **E**t sic de creatio reuera **D**icitur totaliter creatura sine aliqua diuina uirtute **U**trum autem Raymundus impossibile est quod sit amatio siue actio **D**icitur passione **E**t quod actio amatis transeat in panem amati **D**icitur sic de operatione in corporalibus sic faber qui agens.

11113

nō p̄t in clavo n̄ trāsmittat suā mātū i motu quō moueat
 martellū cū quo clauū p̄mittit bñ scđtur q̄ creatio sit ex
 actione dīna d̄ passione, d̄ uita ut p̄ ex̄ sup̄ significatū d̄ creature. *V. d̄ ita*
Q̄tē si creatio simpl̄ ē creatura. creatur̄ simpl̄ p̄tia
 nō potest cū creatore sup̄posito ut tu dīas q̄ creator nō h̄t
 actionē i creatione. **Q̄** bñ scđ q̄ creatura sit creatā d̄ nō cre
 d̄ p̄ quōs q̄ creator sit creator d̄ nō creator qd̄ ē contradictio
 d̄ q̄a q̄traditio stare nō p̄t uerba tua sta sūt imp̄ *ha* **Q̄** p̄t
 Raymū d̄ heremita magna distācia ē int̄ creare d̄ face
 d̄ tu ex̄aplū d̄ dūis d̄ facere ad̄ creare qd̄ ex̄plū n̄t fa
 ad̄ p̄tū cū creare sit p̄ mod̄ p̄ quē supra dixim̄ d̄ i ama
 d̄ sit facere sp̄s amoris ex̄is int̄ amātū d̄ amare d̄
 amātē d̄ qd̄ cor̄ eē in p̄tū nō ē d̄ eē ambr̄. s̄ nō ē sic
 int̄ creatorē d̄ creaturā int̄ quos nō ē dare mediū cū q̄p̄ē
 sit d̄ deus uel creatura. Et hoc id̄ ē d̄ ex̄plo qd̄ d̄ d̄ d̄
 artificiali opatione i qua motū nō ē d̄ eē manū mouētis
 martellū nec d̄ eē martelli. **Q̄tē** q̄a dīas q̄ n̄ creator h̄t
 actionē i creatura nō p̄t cū ip̄a p̄trapare bñ d̄ d̄ *verū*
 nec ego nego qd̄ deus h̄t actionē i creatura q̄a iā dixi q̄
 dīa uolūtas uoluit q̄ creatura eēt d̄ ducta d̄ nō eē in eē d̄
 illa actio ē deus cū nō trāseat ex̄ eē tātē d̄ i finitātē ut
 p̄bam̄ q̄ d̄ d̄. **de questione. 38.**

Utrum creatio d̄ q̄seruā sint id̄. **Q̄. 38. Raymū**
 dixit heremita deus agit i creaturis duob̄ modis
 imediate d̄ mediate ut i. 38. q̄stione dixim̄. i med̄te quō
 creaturā p̄ducit d̄ nō eē in eē. i med̄te quō cū una creatura
 consuat motū elūtoz d̄ elūtoz q̄ eā creatura sit. *Et in motu celi q̄ creatura
 ra est.*
 sic d̄ similib̄. **Q̄** bñ scđ d̄ d̄ d̄ respectū unū ē creatio d̄
 aliud ē q̄suatio sic creatio celi d̄ q̄suatio celi creatio celi ē
 n̄patura cū celū p̄ducit sit d̄ nō eē in eē d̄ q̄suatio alia ē
 n̄patura cū qua deus celū q̄seruat d̄ gubernat d̄ q̄a ita est

creatio p[er] creare creaturam q[ue] conservat aliam creaturam sic p[er]
 creare aliam creaturam conservata sequitur q[uo]d creatio d[icitur] q[uo]d sua
 sunt id[em] **¶** Tunc heremita Raymunde int[er] creaturam creatam q[ue]
 semet ip[s]am no[n] q[ue]rnat d[icitur] creaturam q[ue] illa conservat e[st] d[icitur] r[ati]o
 cuius d[icitur] de n[ati]tate seq[ue]nt[ur] q[uo]d sit d[icitur] int[er] creatio[n]e[m] d[icitur] q[uo]d sua
 alioq[ui]n e[st] e[st] id[em] o[mn]is creatura e[st] q[uo]d sua semet ip[s]am d[icitur] p[er] se
 conservata q[uo]d e[st] impo[ss]ibile cu[m] n[on] sit ens cu[m] e[st] sue e[ss]e[n]cie semet
 ip[s]am possit conservare **¶** Raymunde r[ati]o[n]e[m] d[icitur] veru[m] e[st] heret[ica]
 q[uo]d n[on] sit ens cu[m] e[st] sue e[ss]e[n]cie se ip[s]am q[ue]rnat i[n] corruptibilib[us]
 sicut ho[m]o q[ue] cu[m] e[st] sue hu[m]anitate[m] simpl[ite]r semet ip[s]am q[ue]rnat
 no[n] potest cu[m] indigeat h[ab]ere ab[ut]u[m] d[icitur] p[er] t[er]ra[m] aere[m] d[icitur] p[er] t[er]ra[m] alia
 veru[m] t[er]ra[m] d[icitur] e[st] sue e[ss]e[n]cie e[st] suu[m] calor n[ati]t[us] d[icitur] sic de sua vege
 tativa cu[m] qua se ip[s]am conservat ad vivend[um] co[n]servatib[us] p[er]
 q[ue] d[icitur] d[icitur] v[er]u[m] b[ea]t[us] sequitur q[uo]d ho[m]o i[n] se h[ab]eat virtute[m] co[n]s
 uatua[m] q[ue] e[st] pars e[st] sue e[ss]e[n]cie sic deputata ad q[ue]rnat
 sicut volu[n]tas ad volend[um] d[icitur] o[mn]ia ad vidend[um] d[icitur] q[uo]d illa p[er]
 conservatua[m] e[st] creatura seq[ue]nt[ur] q[uo]d conservatio sit creatura d[icitur] sic tua
 obiectio no[n] valet si t[er]ra d[icitur] q[uo]d conservatio e[st] eternitas d[icitur] q[uo]d
 m[un]d[us] conservat **¶** Ap[er]t[us] d[icitur] tibi sec[un]d[u]m mod[um] p[er] que[m] tibi ip[s]am
 d[icitur] q[ue]stione . 37. **de questione . 39.**

Utrum aliam creaturam p[er] vicari pot[er]ia[m] creandi
 no[m]i[n]ib[us] supradictis e[st] significatu[m] . b[ea]t[us] si de[us] volu[n]tate[m] possit cre
 ature pot[er]ia[m] creandi aut illa pot[er]ia[m] vicari e[st] p[er] se cre
 aut co[n]s[ervat] . p[er] se no[n] possit e[st] cu[m] e[st] app[er]ta ad de[um] create[m] cu[m]
 n[on] sit app[er]ta possit e[st] p[er] se sicut qualitas q[ue] no[n] potest
 e[st] p[er] se q[ue]ntas aens postq[uam] sibi e[st] app[er]ta et p[er] se i[n] se
 e[st] no[n] potest cu[m] de[us] d[icitur] creatura equal[ite]r p[er] se no[n] possit
 i[n] co[n]s[ervat] b[ea]t[us] p[er] se p[er] se sicut p[er] se filio[m] suu[m] b[ea]t[us] p[er] se
 spiratuu[m] ut q[ue]nt . 2 . d[icitur] e[st] d[icitur] sic de[us] d[icitur] creatura crea
 tiva d[icitur] d[icitur] d[icitur] b[ea]t[us] creatura[m] q[ue]nta[m] ex deo

disposent[ur] e[st] b[ea]t[us] p[er] se
 p[er] se creativa

et creatura q̄ creatura creatā aliā creaturā de se crearet
 et sic creatura p̄ducta eēt creatura et nō creatā qd̄ ē q̄d̄
 no q̄ stare nō potest. bñ seq̄ q̄ negatio q̄stiois ē tenēda
¶ At heremita Raymūde deo p̄tate h̄t̄ īfinitā rōne aug
 m̄t̄m̄ ens ip̄am̄ īpedire p̄t̄ q̄a si p̄t̄ nō eēt īfinita seq̄ q̄
 q̄ p̄t̄ cōicere p̄tēnam̄ creādi **¶** Itē videm̄ p̄ exp̄iēciā sc̄d̄
 visionē fidei q̄ deo cōic̄at̄ p̄sb̄itō p̄tate cōfitēdi bap̄t̄
 absoluēdi et c̄. bñ sicut deo cōicere p̄t̄ p̄sb̄itō suā p̄tā
 ī p̄dictis sic alieū creaturē p̄t̄ p̄tēciā creādi q̄ d̄ cre
¶ At Raymūde heremita licet deo p̄tate h̄at̄ īfinitā
 duo sunt q̄ facere nō p̄t̄. s̄ p̄t̄m̄ et q̄trādiciōz̄ et talis īp̄tēn
 nō ē contra suā īfinitā p̄tate et c̄. **¶** Et q̄ p̄ se maḡifestū ē
 et q̄a supra p̄b̄am̄ q̄ ī deo et creatura eēt cōtrādiciō si deo
 et creatura possent eē unū p̄ncipiū tua obiectio ē soluta
 ad hoc qd̄ dicit q̄ deo cōic̄at̄ p̄sb̄itō p̄tate cōfitēdi alteris
 sacramētis sic de ceteris sacramētis verū dicit ex̄m̄ tū nō
 p̄cedit cū nō sit fite facere aliq̄ de aliquo et creare ad d̄ m̄
 qm̄ p̄sb̄itō nō creat set facit de pane corp̄ et de vino sa
 guinē et hoc facit cū p̄tēciā d̄iā q̄ se p̄sb̄itō cōic̄at̄ sic
 istrumētō et sic suomod̄ de bap̄tismo ī q̄ deo creat caratēz̄
 bap̄tismi cōic̄ans p̄sb̄itō p̄tate suā et ūba p̄sb̄itō p̄tate
 h̄nt̄ ī s̄tō īp̄rimēdi istrumētali caratēz̄ a deo creatū
 et sic de alijs sacramētis. **de questione. 20.**

¶ **U**trum deo potuit facere aliquā rē eēt̄ d̄r̄itē
 ad se eternalit̄ **¶** Raymūde at heremita hec q̄stio
 sonat utrū deo potuisset facere mūd̄ eē eternū et q̄ ne
 gatio q̄stiois sit tenēda p̄batū ē ī q̄stioē 22. 2/39. **¶** At
 heremita Raymūde int̄ deū et creaturā ē īfinita d̄iā cū
 int̄ finitū et īfinitū sit īfinita distācia et int̄ ip̄os nlla ē
 p̄p̄rio et q̄a illa d̄iā ē p̄ īfinitā magnitudinē et finitā p̄t̄
 eē sic p̄ īfinitā duraciōz̄ et finitā quo ad q̄titate d̄no q̄

ad tempus. *sp* p i finita duracio e no pot si no posset esse
 aliqd ens actu finitu d' eternu sine q' eia no posset ee i finita
 dra int i finita magnitudiez d' finita. Vn' Sicut tibi Raym' d' q'
 deus no tm posset facere mud' eternu ymo sicut t' q' o'z
 de naitate mud' ee eternu ut dra i finita ate d' ita s' om
 heat quo ad i finita magnitudiez duracione ut p' dictu e
Quod dicit Raym' d' q' heremita distinguens e int' d'ram
 reale d' itencioale reale dra e sic int' hoien d' hoien
 et afinu d' sic d' similib' Et huius dra e creatura d' p' m'
 generale p' quod create differre possit. *et* **S**pecificans d'ra
 a dra generali d'iuatas. h' dra itencioalis e sic int' fin
 tu d' i finitu nec pot ee ens reale no p'ncipiū geniale q' a si
 eet eet dare p' hui' qd no eet deo n' creatura qd e impole
 set deo d'ra adatura p' distinctione d'ra p' sona d' creatu
 d'ra adeo p' d'ram qua creatura ht i se d' sic heremita tua
 racio no obstat d' illa dra generalis qua facis no e rea
 lis set e itencioalis d' fantastica qua int' tu facit.

et hoies

spiritualis

de questione

Utrum eum sit mensura huius p'tem post parte
 uel si tota simul **S**olutio ait Raym' d' q' e una
 pars t'poralis ab oi motu naturali sepatū d' i ip' na stat
 angelo sepatū sine p'te mēsuratū quo ad duracionē sic fuit
 i loco sine mēsuracione loci d' occupacione g'tinētis d' g'ten
 Et rō huius e q' angelo e s'ba no h'ns p'te post p'te rōe ang
 i motu transire no pot cū nlla s'ba trāssire pot i motu s'io
 p'titate sustenta i s'io hūte longū latū d' p'fūd' Et h' hac
 materia satis sufficient' e dictū i. 29. q'one **V**n' cū anglo
 no trāscat i motu quo ad se no trāst i t'pore qd sine motu
 ee no potest set transit i t'p'g' euitnatū i quo e mēsuratū
 cū mensura i d'uisib' d' i mob' d' i alterab' d' rō illa mē
 sura e sine p'te post parte tota simul exōis d' p'tiaz mēsurā

wamq̄ eūm suū eūm̄tate st & angelū i ip̄o ē ^{em} eternū **¶**
 tū heremita Raymūde anglo secūdh hoc qđ dicit nō eēt
 motū de vno loco i aliū set qđ i vno t̄pore ē i vno loco
 & i alio t̄pore i alio or̄ q̄ transeat i motu & id̄ mensura sua
 h̄t partem post p̄tem & nō ē tota sūm̄t **¶** Itē dico qđ s̄ rō
 nē tuā deq̄ angelū am̄chilare nō posset postq̄ p̄m̄t̄ eēt i
 natura ^{lū} eūm̄tatis quod ē valde ignociens cū deq̄ sit ita p̄
 tens i redūcēdo ad nō eē totū vniuersū creatū sic p̄tēs
 sūnt i creādo ip̄m̄ de nō eē ad eē **¶** Raymūdq̄ r̄p̄ndit he
 remita qđ dicit aliq̄tē motū eē de vno loco i aliū ymagiāt̄
 qđ illud sit motū de vno loco i aliū succē^{ue}. vñ secūdh talē modū
 nō dico qđ angelū trāseat de loco i locū set trāsit i iustā
 cuius transitū ymagiācio ymagiārī nō p̄t cū sic succēne
 ymagiē ymagiārī nō p̄t & sūū trāsitū ita ē eē motū sic
 sua s̄ba ē extra locū sine occupacione & sic tua rō nō valet
¶ Itē ad hoc quod tu dicit qđ deq̄ anglo p̄m̄tū i eūm̄tate
 destruere posset male dicit r̄^o contradicōis quā qđ q̄ dicit
 aonē deq̄ facere nō p̄t̄. s̄ qđ anglo sit eūm̄tātū. vādm̄
 chilatū sūnt & semel set deq̄ bene posset adm̄chilarē equū
 martim̄ & sic de alijs corrup̄tibl̄ib̄ qđ i eūm̄tate nō sūnt
 p̄m̄tā set illa qđ sūnt p̄m̄tā i eūm̄tate deq̄ am̄chilare nō p̄t
 postquā vult ip̄a eē eūm̄terna i. **de questioē. 52.**

Utrum eūm̄ dicit ad absolutū ultra eūm̄tū
¶ S̄. dicit Raymūdq̄ dicitū ē qđ eūm̄ ē pars t̄p̄is
 eūm̄ternata & qđ angelū ē eūm̄ternū vñ cū plures sūnt angli
 mēsurati sub vna ab̄ta^m eūm̄tate eūm̄ dicit ad absolutū
 vltra eūm̄tū ita ē ab eūo absoluto mēsuratū sic t̄p̄isifi
 catū est mēsuratū atēpore Verū tū ē vñ aliud eūm̄ qđ
 nō dicit ad vltra eūm̄tū sicut eūm̄ bñ m̄chaet **¶** sic de
 eūo aliorū angelorū qđ ē eūm̄ternū p̄ suū eūm̄ specificū et
 p̄p̄riū sicut cēnā arietis saturni & solis qđ ē p̄m̄tā i eūm̄tate
 i.

qđ qđ deq̄ eūm̄ternū

ecna

cū sit incorruptibilis quoz queq; suam hē ppriā duraciōz
¶ Aut heremita. Raymūde si enū ē absolutū d sub ipō sūt
 plura eua specifica sicut tu dias seq' d naitate p oīa eua
 specifica sint de eēna cui absolutū d sic p qñs quib; agto
 ē de eēna tporis quod ē impole cū angelis sit sba spūalis
 nō indigens hēre temp9 d motū fet sua eēm d natura
¶ Raymūde q' rpn dnt i creatis ē duratio duob; modis
 vna duratio q' est de eēna sibi alia duratio ē de eē tporis
 sicut duratio martini cui; ē sic itina pars sic sua nālis
 longitas magnitudo d sic d alijs pncipis sibi q'stātib;
 ex quib; ē constitutus Et illa duratio ē mensurata p du
 rationē tporalem sicut de vno nūc i alio d d ptrib; nūc
 i vna hora Et de ptrib; homis i vno die. Vn sic duratioes
 ante dicte dnt p eēnias sic de eūo agtoz Et de dura
 aone quā quib; angelis hē p eēm d sic tua rō nō valet i.

de q'stione. 23.

Utrum sit tm vnu enū numero **¶** S. aut Raymūde
 heremita scū d q' d' d' in. 21. 2. 42. qōne ē vnu
 enū absolutū tm sicut ē vnu temp9 absolutū i quo oīa cre

imp'atay tēpouit'ina

ta sunt collata **¶** sic d alijs acūtib; nālib; q' creata fuerūt
 ut sbe cū ipis eē possent sine quib; acūtib; sbe creaty nō po
 tuerūt d illud enū absolutū dicitur q' ē vnu nūo sic vnu
 temp9 vniuersale d sic d alijs acūtib; **¶** illud
 enū absolutū ē pars tēporis curuata ut dicitur e. **¶** Aut he
 Raymūde si ē vnu tm. 03. q' vnu hēat s'bm s'vale **¶** cū enū
 sit acūis d acūis sine sba eē nō p' vū seq' q' illud s'bm sit
 angelo generalis oīb; anglis quod ē impole rōne cui; ip
 s'bitatis hoc qd dias ē s'bm d' impole **¶** Raymūde q' rpn dnt
 here^{ta} nō bene itellextisti solucioez. 22. qōms i q' **¶** dicitur
 de eūo quod ē s'cū d temp9 Et de duracione q' ē de eē s'bit
 sicut de duracione numeri q' ē vna pars sui tporis d de

1 enū 3

1 martini

1 02

distincta duracione sicut in quo ^{in materia} est temporificatio. Et sicut
 generale quod tu dicitur non est angelus cum angelus non sit de esse
 temporis sed est substantia mundi sicut 2. 2. 2. sicut mundi. s. etiam elata ^{in rebus}
 in qua. s. in materia substantia tempore est sustentatum sicut anima in situ suo. Et
 hoc tempore generale est coactio appetitus sicut mundi cum quod substantia
 mundi mensurat quod quod includit in substantia. Et hoc duobus modis ut ^{in ipa}
 dicitur est. s. quo ad tempore quod sequitur motum et quod ad tempore cui
 ternatum. **De questione. 29.**

Utrum angelus sit in loco per operationem suam. **Q. 29.**
 Dicit Raymundus nulla propria qualitas transit ultra se
 propriam sicut sicut qualitas ignis quod est propria qualitas eius
 ubi sequitur quod ubicumque sit ignis operatur per calorem quod ubi sit
 per suam essentiam et naturam stabit et principaliter alioquin sua quod
 dicitur in uno loco esset calefaciens in quo ipse non esset principaliter
 et sic sua caliditas suam propriam sicut dimitteret et anima esset
 sine suo proprio quod est impossibile. **Asimul** heremita. Sicut tibi
 quod ubicumque angelus operatur or. quod angelus in illo loco sit principaliter
 esset sine stabit alioquin sue proprie qualitates sine potestate suam
 propriam obiectum dimitterent sicut si videlicet ageret. **Ex** substantia sua
 esset principaliter aut quod ageret in martino item. **Et** quod sua substantia esset
 corpus nunc. **Et** quod angelus in illo loco ubi agit sed non est in illo loco
 collocatus nec sicut in quo habet operationem continet cum substantia sit stabit ^{angelus}
Heremita. Raymundus sol agit in orto virtualiter et effec
 tue calefaciendo illuminando et sic de ceteris in fluctibus sicut
 quod ad inferiora influunt licet sol non sit in orto celis. **Et** sicut
 quod faber non est stabit in loco clavi in quo agit cum martelo. **Asit**
 angelus posset esse in uno loco et suam agere posset esse in alio et
 magis maiorem potentiam et virtutem haberet quam sol vel quod faber.
Respondit Raymundus heremita unum agere est in quod est sine medio
 Et aliud est illud quod est cum medio. illud agere quod est sine medio
 est sicut manus fabri quod immediate movet martellum excludit tamen

aiam fabri. **U**llud agere qd e cu medio e sic motu
clau q est amant mouete martellu. **E**t sic p tale mod
epu deo tibi. Vn sic oz q manu fabri sint i loco ubi e ma^{nubru}
ma martelli rone tactu i me^{te}. sic oz q anglo sit i loco i
quo agit qno agit i swime^{te} for sic sol agit i orto me^{te}. **U**itag
de sua similitudine d virtute venen d veno illa dat in
curio d mercurio lune d luna elius qua qd similitudiez
d virtute elita suscipit supiq i concuitate lune d ipam^{demutu}
d virtute usq ad ortu suae^{ue} sic anglo stare pot cu volute
fabri i vno loco d mouere ipam i me^{te} ut volute manu
mij moueat d manu martellu d martellu dauu d sic p
tale mod q ad tibi q anglo e enat p mediu pot ee i vno
loco et sua potencia i alio i. **de questione. 84.**

et cas

Utrum angelo sit compositus ex materia et forma. **Q**
Raymundo iuestigare voluit veru possit i angelo
materia iueire. Qui dicit q omne ens hns ipa potena
sue qualitate nate magis appetit agere cu sua qualite
ppria p^o virtute sua q p^o aliena d p^o hoc calefat
aere d oia alia ena calefactibilia ut possit heri calefacte
i sua ipa materia q e fons calefactibilitatis i qua calefacit
oia calefactibilia siue calefacta ip^o me^{te} i eis carantez calefac
tibilitatis p^o qua sint calefacta uel p qua sint i potena ad
calefacte d sic ignis i p^o p^o appetit sua similitudiez mul
tiplicare qua multiplicat i se ip^o p sua materia d sic mul
tiplicat sua similitudiez se multiplicat i bonitate et mag
tudine p^ote istintu appetitu d virtute cuius multiplicat e
acq^o nate d p ipam qesit d sua h^o delectatione. **U** sic
Raymundo considerabat de actione d multiplicane i rebz co
rruptibilibz transiit ad considerad i sbz se p^o ag^o
Si p prima consideraoez pterat i anglo materia iueire
Qui dicit q angelo nate i tolligit d q magis e sibi nate

Intelligere

verificabile p suam veritate & glificabile p sua gloria
Consideravit Raymūdg i uestigacione qua fecit ut ma
 teria i angelo pot iucire Et dixit q ome bile q iuenit
 i primis pncipis ex qbo anglo consti e sic itelligible
 amabile & q. facit & constituit vna materia ageth p
 qns omis. ity. q i angelis sut qsbales sic itelleatq ama
 tuq & q. facit & qstuit vna forma angli Et qa oia
 are sic itelligere Et amare & q. q sunt ex ee for et
 materie sut vna concio & vna acty p que for & matia
 angeli se iuce qstuit coniugit & triu qstuit & q p
 nit qd e angelh copita & agregata ex illis Et ipse an
 p sua forma i sua pma materia acqrit concas itelli
 gibitares & alia obabta p suu actu mtriseu. s. itellige
 amare & recollere & ipa induat animalit de similitudibz
 supuientibz ut hitu sticac & caritatis here pnt i sua
 memoria ipis hitu consuare & p qns suu itellige rec
 llere & amare cu predictis hitibz animalit bonificat & q
Quare heremita Raymūdg si angelo copitq eet ex for
 & materia sequer q angelo eet gna h & corripitibz
 cu materia dicat generacioz & corrupcioe qd e imple
 nite sba spualis. **Q**re si eet sicut tu dicit sic angelo
 itelligit se ipm sic bonificaret magnificaret semet ipm. vñ
 seqret q angelo pduceret semet ipm qd e imple no eg
 angelo copitq ex forma & materia. **Q** Raymūdg ipm
 materia no semp dicit generacione & corrupcioz sic i sole
 q corrupitq e de forma & matia & sic de ceteris corporibz
 simpliabz & quo dicit q angelo sic se bonificat magnifica
 ret & q sic itelligit & dicit se vix dicit facty no fecit
 subdm i p bonificat magnificat & q suu itellige & amare
 et recollere p hitu sticac acqstiu & caritatis p spes acqsi
 tas ut suu agere sit bonu magnu & q. **de questione 26.**

Ubi anglo itelligat se p eem sua ut p speciem
 q. recollit Raymūdg terna & quata qstione i

quibus solutio huius questionis sufficit. **D**icitur quod in fruendo
 angelus qui deo fruatur deo se facit intelligibilem repositam
 de sua propria intelligibilitate de quibusdam angelis de his in mente
 sine aliquo instrumento de ipse angelus in sua propria intelligibilitate
 de qua in precedenti questione dictum est attingit deum sic medio ut
 cum ipso immediate possit participare de hoc est ratione intellectus et in-
 telligibilitatis dei que est facta intelligibilis in intellectu intelligibilitate
 angelus de sic beatus intelligit deum per sua essentia sic specie. scilicet per sua
 forma de materia ex quibus constitutus est ut in precedenti questione
 probatum est. **D**um sic Raymundus consideravit. videlicet quod angelus cum deo
 attingit per sua essentia sine specie dicitur quod angelus si semet ipsum in-
 telligeret per eum sine specie non haberet aliorum modum fruendi deo
 quod intelligendo semet ipsum de frueretur semet ipso intelligendo et
 diligendo de eum simpliciter malo angelus qui appetit frui se ipso ratione
 cuius appetitus recedit de pervenit de sic angelus bonus est beatus
 Et non beatus quod est contradictio non intelligit quod angelus semetipsum
 per eum sine specie set cum specie tanquam cum instrumento semet ipsum
 intelligit intelligendo cum sua intelligibilitate de duendo suas species
 innatas de alias quas appetit acquirere de ipsas intelligibiles fa-
 cit in suo proprio intelligibili in quo sibi reluctent de appetit sua
 essentia de natura de sue partes quibusdam de per quibus actus carnis
 intelligere amare de etc. **E**t hoc si modum quod dicitur in questione supra
 dicta. **¶** Aut heremita Raymundus intellectus intelligere non potest
 per speciem sine absentia obiecti de quia angelus semper est obiectum proprium
 sue intellectus cum semper intelligat de quibus non sit cum alia essentia
 que ipsum impedire possit sequitur de veritate quod angelus per sua essentia
 semet ipsum intelligit. **¶** Raymundus respondit heremita vadit ad
 predictam solutionem in qua tua obiectio soluta est. Et quod dicitur
 quod angelus semper obicit semetipsum verum est cum suis propriis speciebus
 innatis ut in supra dicta questione dictum est de sic adiutorio spiritus
 de ymaginatum cum quorum adiutorio intellectus convinctus per
 speciem attingit in absentia obiecti. **de questione. 210**

Utrum in actu intelligendi hominis requiratur spes propter
 intellectus habitum in te vel propter absentiam obiecti. **¶**
 Raymūndus dicitur quod requiritur esse de se ipso eadem requiritur agere
 sicut ignitas que requiritur quod ignis sit de ignis requiritur ignis et
 calefacere de luce de se huiusmodi que requiritur quod homo sit de homo requiritur
 hominificare intelligere de amare videre comedere de quibus per hoc
 predicta cogitavit Raymūndus solutionem huius questionis inuestigare
 et incipit a voluntate hominis dicens esse voluntatis requiritur amatum
 scilicet hominem in quo sit scilicet quid esse voluntatis. Et sic homo per voluntatem
 requirit amare de amatum de hoc per potentialem voluntatem cum que est
 amans sine qua hoc requirere non potest. Sicut amare non amatum
 sine amabile de qua amans non potest se habere ad suum proprium obiectum
 per amare sine instrumento ut in .24. questione significatum est appetit
 instrumentum sine instrumenta sicut bonum obiectum cum quo ratione finis est
 sit bonum amare. Requirit etiam quod obiectum sit magnum bonum per dura
 tionem potestatem sapientiam virtutem veritatem gloriam sine
 delectationem ut possit habere in suo agere bonum magnum de quibus
 amare de amatum quod amatum est suus finis principalis cum sit de
 genere amoris scilicet bonum magnum de quibus. ne in nullo ymo per
 actus appetit predicta obiecta ut suum amatum quod ad bonum
 magnum de quibus sit dilectum de de suo amare de amate ut sit
 amans quo ad bonum magnum set quia hoc amans sine se non potest
 facere non potest esse in absentia obiecti de ducat spem de se sitio
 in ymaginatio de de ymaginatio in suo proprio amabili ut in .24.
 questione significatum est requiritur ipsam spem propter absentiam obiecti
 set non principaliter cum illud obiectum non sit de genere amoris sicut
 mulier aut filius visum aurum de quibus. Set principaliter spem
 appetit propter suum amare de suum amatum que sunt de suo genere
 ut dictum est. Unde cum hoc ita sit secundum dictum est de voluntate me
 thas declaratum est quod in actu intelligendi hominis primo de principaliter
 requiritur spes propter potentialem habitum in te. Et secundario propter
 absentiam obiecti alioquin esset visus eadem aut non naturaliter
 et appeteret plus agere propter esse alterius eadem que propter se
 met ipsum quod est imple. **¶** Aut heremita in actu intelligendi

virtute dicitur. conducit qd qd afirmatio huius qstionis e te
 uenda. **¶** Att heremita Raymunde natura angelica incorrupta
 e immortalis e no indiget aliquo esse ad viuendū set natū
 hoīs e corruptibilis e mortalis n̄ hō pot̄ viuere sic ab
 et potu dicitur. itē angelus nō e ut ex ipso aliud tan fiat cū
 nō sit n̄ ex vna natura dicitur cū p se sit psona set i hoīe sunt
 plures nature sic aīa q p se nō e psona dicitur sic de cor̄e quaz
 nlla e ut ipa sit set e ut sit hō. **¶** Itē angelus nō e ipentis
 ad itelligendū recollendū dicitur amā dicitur totū itelligit dicitur
 recollit dicitur n̄ i ipso dicitur de pteā i actū set i hoīe e p
 opentū. vñ cū dicitur sit homo sequitur q nā angeli nobilior sit
 q natura pura huāna dicitur. **¶** Att Raymunde heremita ma
 le facit qd int̄ naturā huānā dicitur nō distinguit dicitur naturā
 aliorū cū natura aliorū hoīnū sit mortalis dicitur ipedita ad
 itelligendū sic tu dicitur p̄t̄ p̄t̄m p̄thoplausti set huāntas
 dicitur i instanti i quo fuit a deo asūpta nā dicitur p̄ducta fuit i nocē
 dicitur separata ab oī p̄t̄o origiālī dicitur actuali dicitur iō nō fuit corrupti
 nec ipedita ad itelligendū dicitur. cū corrup̄ mortlitas dicitur ipe
 dimētū i hoīe sicut p̄t̄m origiāle. verūtū dicitur i qd hō
 mortalis fuit set nō naturalis set p̄ actūs rōne finis ad ho
 norā dicitur. s. diuiaz naturā q tū ipm exaltauit dicitur ad recollē
 dicitur huānū genū sicut hō sanū dicitur sanū e nō e mortlis nāl
 set p̄ actūs mortalis quō alig hō ipm vulnerat dicitur it̄ficiat.
 Et quo dicitur q angelus nobilior e quā nā huāna cū nō hēat
 n̄ vna naturā dicitur ipe e ut ipe sit p̄t̄ p̄t̄m p̄t̄m p̄t̄m p̄t̄m p̄t̄m
 e sic de suo corpore verū dicitur sicut set naturalis i ipso nō fuit
 sic set sua aīa dicitur suū corpū fuerit ut deo foret hō q e p̄t̄m
 dicitur p̄ hūc modū natura huāna dicitur exaltata fuit sup om̄s aliā
 naturas creatas dicitur i diuina natura fuit suscitata dicitur asūpta
 dicitur sic ratio tua nō valet. **¶** Itē dicitur tibi q i quolibz hoīe sup̄t̄o
 q origiāle p̄t̄m nec actualē eēt i ipso nā huāna auātāgū
 hēret sup naturā angelicā quo ad aīam cū sit s̄ba spūālis
 Et ex similibz p̄ncipiis ex quibz e angelus. vñ. ex s̄bali lo

2

bonitate magnitudine d. q. vñ sequitur q. nã aie ita e. ite
 ssa i spualitate sicut natura angel. Et magis e. extensa p
 conuictu. s. p. corpo huãnu cu quo naturali pncipat d. ipz
 i format d. p. fiat et corpo e. suu naturale istrumetu d. ipm
 mouet augmẽtando d. alterãdo de vno ubi i alio/mouet eã
 potẽciã ymaginãtiã ad ymaginãdũ sensitiuã ad sentiẽdũ
 uegetatiã ad uegetãdũ d. elãtatiã ad elãtãdũ d. h. nã lã
 d. id natura hois magis e. extensa quã natura angel. q. e. d.
 se mdy agit naturalit. vñ cu plo dicit nã i vno stup. ite
 ssum ep. et extensum d. q. p. itenssu. trã h. modi predictu
 possibile e. q. natura huãna i aliq. hoibz q. ad se remota
 apãõ originali posset e. nobtior quã natura angel. *in aliquibus, inquam,*
qui e. g. p. r. u. i. g. e. n. e. i. n. n. o. c. e. n. c. i. a. m. , n. e. e. s. a. b. e. a. l. i. q. u. a. p. o. e. c. c. a. t. i. m. i. n. u. e. r. a. e. n. t. u. r. : p. o. n. i. s. s. i. p. e. n. e.
in illo p. o. t. e. s. t. d. e. c. e. a. r. e. h. o. d. e. q. u. e. s. t. i. o. n. e. 29. m. i. n. e. s. , o. x. q. u. e. 82.

Utrum malis angelis possit penite. **Q. 3. Rayd.**
 voluit solutione huius q. stionis iuestigare p. sensitiuu
 ronatiuu d. angelu malignu dicens gustatiuu i suo pprio
 gustabili sapore p. m. atigit d. sic de similibz d. sapore p.
 m. dulcis si organu e. organu set si sanctas ab organo re
 edit d. ifirmitas supueiat sapore p. m. qd dulce e. sentit
 amarũ d. id e. ligatu p. ifirmitate organu d. d. sapore p.
 m. falsu iudiciu facit i q. bu videt. ei q. h. qd e. dulce sit a
 marũ. vñ sequitur de unitate q. ante q. veru iudiciu face
 possit q. ifirmitas organu recedat d. q. sanctas organu q.
 absens e. reddat i tertia q. stione. Sufficata e. q. stionis S. me
 th. Sic ho i pctõ mortali exõis ifirmitate h. i suo pp
 itelligibi d. amabi. vñ sequitur q. quidquid itellectio i suo
 pprio itelligibi deducit d. itelligibi remoto sic pussit d.
 qd itelligibi hoc e. recipit caraterẽ i q. tuu sic sapor p. m.
 qd e. dulce i gustabi ifirmitate d. hoc id e. suomodõ de amand
 q. i suo pprio amabi ifirmitate p. uertit obã i q. r. io d. h. e. pp.
 p. am. p. quod creata obã sua deuata sunt ad fine illi p. a. o. p.
 a quo gracia dei e. absentata. pp. p. am. vñ sic ho nã posset
 filiu generare int. plantã cu absentia i fluidã corpõ su

Voluntarie

perior sic multo magis peccator non potest se iustum facere
 cum suo infirmo intelligibilem amabilem et gratiam dei superueniat
 quod deus sit coadiutor quoniam nemo bonum facere potest sine adiutorio
 nisi deus peccatore adiuuare potest dum suum intelligibilem et amabilem
 sunt infirma. Et hoc quia deus precipare non potest per sua bonitatem
 et virtutem cum malicia. Et vicio nec deus contra iustitiam suam agere
 potest. **¶** Dum sic Raymundus considerabat valde miratus fuit
 de magna ligacione peccatoris et absentie gratie dei. **¶** Iterum
 miratus fuit de peccatore qui libertatem habet penitendi qui tunc dicit
 quod peccator habet libertatem intelligendi suum peccatum et diligendi penitentiam
 et diuinam manum set libertatem non habet odiedi peccatum suum nec
 etiam diligendi deum. Et hoc quia ligatus est. Et quod hoc sit verum
 quod peccator si subtiliter considerare voluerit in se poterit experi
 verum si peccator multum suum intelligere multiplicat in peccato
 et deum et sua attributa et vilitatem peccati culpam et penam infer
 nale et gloria celeste et multum diligit agere penitentiam
 de commissis tunc se differt ad hunc contritionem et penitentiam
 tunc venit gratia dei cum misericordia et iustitia que sic remouet de
 peccato amabilem peccatoris caracterem peccati per quod est amatum sic gusta
 tuum amaritudinem penam remouet et de suo gustabilis per san
 tatem organum que euenit. Et tunc peccatum quod ante erat amatum
 est odium et hoc curatur. Et sic raymundus considerans quomodo pe
 cator libertatem habet penitendi et per quod modum exiit a corde peccati
 voluit solutionem questionis investigare. **¶** Raymundus recolligit
 .89. 2. 86. questionem ut per ipsas questiones adiutorium habere po
 sset ad amigendum veritatem questionis. Et dixit deus quomodo cre
 auit angelum qui postmodum fuit malus ipsum creauit principalem
 ut angelus ipso frueretur secundum modum qui dicitur in 1. 28. questione
 Et angelus quomodo creatus fuit incepit et voluit frui se ipso et tunc
 suum primum intelligibilem et amare fuerit infirma et deuata a
 fine. Et quia angelus deum intelligere non potest nisi amare in se ipso
 nec ipse deus potest ipsum diligere nisi eum iuuare cum sepe dum ipse ma
 lus angelus habeat peruersum intelligibilem et amabilem. Et sic est ligatus

et i pto icarceraty ratione ang libertate no hr ad pe
 nitens qa qd dicit i suo ppo naturali amabi obstat
 p odibilitate malicia viciu d contra fine oium entiu a
 mabili rone cuius obstinaty existit sic gustu i firmu p i
 firmitate organu sz si ipe anglo posset spem multiplicare sic
 homo ptoz ut supradictu e d ipam ponere int de ueris
 semet ipm posset penite s mod q d hoie predictu e **T**ant
 heremita Raymunde angelu malu p attributa dei itelligit
 deu bonu magnu eternu d qd alioqn ipm sic attributis
 itelligere no posset d qa deu itelligit pot ipm itelligere
 hr q angelo actu pntis itelligedo deu sine q ipm itellige
 no pot d qa pntis equalit se coicat itellectu suo d volutari
 sequitur q sicut deu pot itelligere p pntate sic deu pot dilige
 p pntem/ratio/si deu diligere pot. saq d naitate q pot pe
 nitere alioqn sua pntis ligata eet apte volutatis d no a
 pte itellectu quod e impo. s. q ead potena sit pntis qd
 ligata d no simpl. **T**Raymunde rpn dit heremita ipse est
 q sit itelligibile ee possibile hoc qd e impo rone volutatis
 no e sic cu sit po q hoc qd e amabile sit odibile d eq. d hq
 possibilitas existit p libertate volutatis q se hene pot ad
 utruqz set libertas itellectu no e p tale mod qa si eet sua
 appetitu no eet de rebz ueris. In quo angelo fuit creatu no
 fuit ei ipossible itelligere po se ipm frui set fuit ei po dil
 gere se ipm frui d sic tuc incepit appetitu i firmu p no hntu
 diligere d p qns suu ppriu qstale amabilis i quo angelo ma
 lu suu itelligere ifirmant d suu amare d sic de oibz suis p
 tibz costabilibz sicut actu sue nalis lonytatis q pntis fuit in
 malicia. bn sicut omis ptes corporis ifirme sut p dolores
 aut p bulnu corporis sic inte d alic rones ifirmate d p
 uerisse fuerit i lesione sue lonytatis d hnt ite d suu itelligit
 deu bonu magnu d qd sua volutas odit qd inte d deo ite
 lligit d sic ratio tua no valet : **de questione. qd.**

malu

Utrum angelu pnt i ducere ueras fois **T**S. ait

probati e in 39. qstione q soli deo competit creare dno agit
 veras formas inducere no pot. **¶** Itē soli agentī nali qperit
 naturare d p dāte nātū angelo aut p naturā suā nō appe
 tit naturare nec pducere stam naturatā cū nō sit sibi p
 priū generare āquid de se ipō d h qā suā spēm nō reqrit
 multiplicare cū sua stā sit i dnuisiblis d icorruptiblis. **¶**
 Nō pot g° angelo i stā spūali veras formas inducere cū
 stā veras formas hēre nō pot n p modū nālē q sic d matia
 agentis naturalis d paciētis n enā pot veras forō i dnuō
 i generabilibz d corruptiblibz q idigent hēre agētē nālē
 d stm ex quibz sint d p quos i p pna spē ponātur. **¶** Sic
 hō filiz q e de patre d matre d p ipōs e pntz i spē huāna
 d sic d similibz hoc angelo facere nō pot cū nā formabit
 d materialitē reqrat hēre naturale pncipiū mediū d fi
 nem d vacuitatē sustinere nō pot quā sustinet si agelo
 veras formas inducere possit q illud nātū pductū d be
 ris formis constitutū apte ante siue apte post pncipiū pē
 tes nō hēret nec cēt d aliquo naturali sct artificiali cēt
 naturatū quod e imple. vñ seq q negatio qstionis e tenēda
¶ Aut heremita Raymūde magfestū e q agelo e potētiō d
 nobilior agens q agentia natura i feriora. vñ si asuz pnt
 d planta d sic d similibz veras formas inducūt qto magis
 angelo veras formas ducē pot. **¶** Et qno dicit q pductū nā
 tū d stantū nātō hēre idiget agētē naturale d quo sic nō seq
 i oibz sicut i uermibz d locustis q p putrefaciōz fiūt d co
 rrupcionē q nō hnt patrē n matre d qbz sint tā veras forō
 hnt. vñ si p dicitte forme veniāt p putrefaciōz d corrup
 d i naturis d i spēbz pntē sic qto magis p agelū pnt. **¶**
 Raymūde q rpnōdit heremita licet sint potētiōres stō d nobi
 ores q i feriores nō seq q pnt i hoc q nō e eis p priū agere
 qd qd p priū agere spectat ad stās i feriores. Sic hō quibz
 nobilior sit quā planta d grus d sic d alijs nō seq q si pla
 ta possit generare plantā q hō possit ipām genera d quo

angel

diabolus q̄ angelos p̄t̄ iducere formas ī aiālibz q̄ p̄ corrup̄
 fiunt itendis dicere q̄ sic coadiutores d̄ bñ diabolus q̄
 sic p̄t̄ materia preparare ex qua sunt. sic. p̄p̄t̄ q̄ p̄pa
 rat materia ut īfirmus sit sanus cū haec aqua vermes et
 locuste sunt p̄ corruptionē naturalē. fuit d̄ p̄nc̄ hūc naha
 sic corpora supra celestia d̄ ex corruptione aeris ī q̄ ē mā
 suoz prece d̄ncū spē. ḡ d̄ c̄. **de questione.**

si si de p̄p̄t̄
 de p̄p̄t̄ de si.

Utrum angelus receperit grām d̄ gloriā s̄ capax
 naturalis. **Q̄.** Raymūdg dixit heremita i. 30. q̄c
 et i. 26. significat solucio q̄stiois. cū deo magis sit itelligibilis
 d̄ amabilis q̄ angelus sit itelligibilis intellectus. vñ sic ada
 mas q̄ p̄ maiore virtute amabit ad se ferrū q̄ maiore
 virtute h̄t sic asimpli sua itelligibilitas amabilitas dei implet
 d̄ amabit p̄ itellec̄. Et amantia tē angeli ex grā d̄ gl̄a
 q̄ grā d̄ gloriā sic d̄ mltro pl̄ redū dare faciūt ad gl̄az
 d̄ grā supra capaxitate nālē itellec̄. d̄ amant̄ angeli
 quā flama ferrū mltū ignem d̄ hoc r̄fluēdo d̄ r̄fluēdo
 ut deo satisfaciāt itellec̄ d̄ volūtatē d̄ grā d̄ gloriā
 quo ad se q̄ ip̄e angelus sit dignus recipere cū magis deo
 competat dare q̄ angelus recipere possit s̄ suā natura. **Q̄**
 sicut angelus itelligit q̄ itelligere d̄ deū c̄ bonū magnū d̄
 quā itelligere possit. Et sicut angelus magis deū diligit
 quā semetipm̄ sic deo s̄ predictū magis satisfaciē d̄ de grā
 d̄ gloriā quā angelus naturalē recipere possit. alioqn̄ deo iusto
 nō ēēt angelo ut liberalis cū angelo sup̄ se deo firmat̄ d̄ illā
 frunctionē quā supra se h̄t deo d̄ grā d̄ gl̄a nō implet q̄d
 ē imple. **Q̄** aut heremita nō ē itelligibile q̄ ī aqua s̄ba p̄ pl̄
 mutare de grā d̄ gl̄a q̄ ip̄a p̄t̄ quere sic ī amphora
 vino plena q̄ pl̄ recipere nō p̄t̄. **U**ñ seq̄ q̄ tua uerba nō sit
 vera. **Q̄** Raymūdg r̄p̄t̄ heremita tu dicis uerū ī q̄tū
 simplici consideras sic grā d̄ gl̄am cōtētā sic vinū
 ī amphora. set p̄ talē modū nō dico s̄ dico s̄ ex̄m̄ q̄d d̄ di de

magis

ferro multū igne i quo vna ead flama e p tota staz ipis
et extra. // **de questione. 12.**

Utrum angelus p sola potētia itellecua d b
litua moueat corpus. **3o** raymūdg ait q i oi tri
angulo oz. de natitate vni angulū cū alio pncipā cū tā
gula sit ex tribz hincis d tribz āgulis. postq raymūdg
dixit de triāglo figurato d lineato dixit q i triāglo q
ē de igne i quo pncipat vna āgula cū alio sic d āgula q
ē de igne q pncipat p calid d sicā cū āgulo aeris d āgla
q ē de aere q pncipat cū angulo tēre p calid d hūid et
angla tēre q pncipat cū igne p sicā d frigid postmod
trāsiuit ad triāgulū de rōnatio d ymaginatio d spūo
Et dehinc trāsiuit ad triāgltm q ē de itellecō vltimo d
recollio Et postmod ad triāgltm q ē de deo āgele cō
dū sic i pre dictis triāgulis cōsiderauit dixit q deo mouet
angelū ut angelus se ipm moueat ad bonū magnū d
Recollere itelligere d amare d deo mouet rōnatiū ut
i cūcto variōtū moueat ymaginatiū d spūū d mouz
ymaginatiū cū spūo d cū spūo ymaginatiū d cū ipis
semet ipm ad bonū magnū d Recollere itelligere d amari
simli modo de triāgulo q ē de igne aere d tēra d sic de
alibz tribz triāgulis ex quibz corpus elūtatiū lineatiū est
et compōitū sic triāgula de aere igne d aqua d triāgla
deo mouente aerē cū igne ut ignis se moueat ad calefaci
aerē et ut ignis moueat aerē ad calefaci d aqua cū
larit. **4o** sic Raymūdg cōsiderauit dū eē pūm moto
rē mouētē vni imediate d mediate vni cū alio ut dicitū
ē dixit q deo mouet angelū ut angelus moueat corpus ut
deus moueat corpus cū anglo. alioqu deo nō cōphēderet oēs
modos mouēdi qd ē impōle cū sit deus supūm motor i oibz
motibz pfectis. mouet q deo cū āgelo corpus. vni scq q ā
gelus moueat cū volūtate ut martellus clauū cū manu d i
triāgulo vna āgula alū mouet cū alio ut sibi sit pleni

articulati Et id heremita dixit Raymūdg angelo nō
 tantū mouet corp⁹ cū potētia intellectiā d' volūtiā ymo
 ipm mouet cū deo ut supra pbatū est. **¶** Itē cōsiderauit
 Raymūdg abū triāgulu q' ē de potētia intellectu d' volūtatē
 q' triāgulu ē i angelo d' quibz angelo pncipat cū alio sic
 intellectu q' intelligit potētiā d' volūtatē d' volūtas dicit
 intellectu d' potētiā d' potētiā se cōicat intellectu ut pōt' intelli
 gere et volūtatē ut possit dirigere. Vñ seq' q' q'no agelo mo
 uet corp⁹ q' ipm mouet p potētiā d' potētiā na ipse hēat
 posse ad mouēd' corp⁹ d' intellectu ad intelligēd' i motū
 d' finem ipi⁹ motū d' volūtas ad dirigēd' ipm motū d' fi
 nē ipi⁹ corp⁹. alioq' intellectu d' volūtas possēt moue
 corp⁹ sine posse quod ē impo'le. Et id heremita seq' q' agelo
 nō tm mouet corp⁹ cū intellectu d' volūtatē ymo cū potētiā
 et cū fine bonitatis magnitudie d' virtute. **¶** At heremita
 Raymūdg antiq' phi dicit q' angelo celū mouet tm p
 potētiā intellectuā d' volūtiā nec aliā indiget h're potē
 tiā q' suffiat q' obiectet p intellectu corp⁹ d' q' volūtas
 precipiat sibi q' moueat conced' tm q' ambe potētiē mo
 te sint a deo i mouēd' corp⁹ d' sic de potētiā angeli eadē de
 sua bonitate magnitudie d' q' sūt cōadiutores s' q' dicit
 pncipalit' q' potētiā intellectuā d' volūtiā mouet corp⁹ tm
 sine pncipali motū d' aliqua aliā i inferiōbz d' hoc ē nōnū
 post' p se sufficiūt ad eēnd' pncipales motū corp⁹ cū
 natura vacuū nec supfluitatē req'rat s' pncipali ordinatiōz
 q' ē mō' cā d' effectū. **¶** Raymūdg r'pndit heremita nō
 tm motore q' mouet immediate d' motore q' mouet mediate
 q' motū ē ab alio d' q' deo mouet immediate ē magis pncipali
 motor i mouēd' corp⁹ quā angelo cū deo moueat immediate
 angelū d' mediate moueat corp⁹ ut d' cū angelo moueat
 corp⁹. Vñ seq' q' angelo pncipalit' moueat p deū quā
 semetipm uel q' ptes ei⁹ cū simplici motū sit a deo ut sup
 dictū ē d' q'no dicit q' potētiā intellectuā d' volūtiā pncipali

pncipali

ores sunt ad mouendū corpū quā p̄tas angelū nō bene
recolis hoc qd̄ supra dictū ē ymo dico tibi si subitū cō
siderat magis conpetit p̄nti mouere corpū ut suo motū
sit p̄bitis p̄ anglicā p̄ntē q̄ p̄ itellecū d̄ uolūtatē ali

de questione 33.

Utrum deo quo cuiq̄ angelo dato semp̄ p̄t̄ facere
nobiliorē ita q̄ semp̄ sit ascendere sup̄iā ī infimū
ī p̄fectioibz. **S.** aut̄ Raymūdḡ p̄fectio angelū ē q̄ p̄fectio
sit p̄ cēm d̄ p̄ naturā d̄ p̄ magnā longitate duraciōis p̄t̄
sapiēciā uolūtatē finē d̄ gl̄iam. alioq̄n p̄fectio ē nō p̄t̄. bñ
suppono q̄ angelo sit ita p̄fectio ut diximus d̄ q̄ uocet̄ a. sa
piēciā dei q̄ ī finita ē. bñ p̄t̄ stare unū aliū angelū ī du
plo p̄fectiorē q̄ uocet̄. b. d̄ aliū stare p̄t̄ q̄ sit nob̄ior ī q̄
druplo q̄ uocet̄. c. d̄ aliū stare p̄t̄ q̄ sit nob̄ior ī actu
plo d̄ sic multiplicādo ad. 8. 3. Et p̄ q̄n̄s usq̄ ad lunā
d̄ mercuriū d̄ sic ascēdēdo p̄ om̄s stellas cel̄ d̄ p̄ om̄s gu
tas aqua maris. Et sic d̄ oibz p̄tibz unūsi d̄ ultra
set p̄tas dei bñ p̄t̄ multiplicare angelū ī tra unūsum
set nō ultra cū oporteat q̄ angelo sit pars unūsi rōne
p̄ncipij noui d̄ loci magnitudis d̄ duraciōis set q̄a p̄tas dei
tū p̄t̄ sic sapiēciā p̄t̄ stare cū sit bna ī finita magnitudo p̄
restas q̄ multiplicare nō p̄t̄ angelū ī nobilitatē cēm d̄ nē
longitatis d̄ magnitudis d̄ q̄. nō defiat quo ad se s̄ defiat
quo ad s̄m̄ multiplicaciōis sic sup̄ito q̄ ignis h̄ret ito
llectū bene possit s̄ suā uirtutē considerā q̄ ip̄e possit
plo d̄ h̄m̄s comburere d̄ ex ip̄is flammā multiplicā quā
aliquis ei d̄ h̄m̄s sufficere sup̄ito q̄ ī pedito nō cēt q̄
ad s̄m̄ d̄ locū ei. bñ cū hoc ita sit s̄ qd̄ pre dictū ē d̄ f
metha^{az} d̄ igne data dico tibi heremita q̄ deo nō p̄t̄ multi
plicare nobilitatē d̄ sp̄m̄ unū angeli sup̄ aliū ī infimū. **Itē** duo
q̄ sic ē impleⁱⁿ diuinerere d̄ diuiderē eū ī infimū ita est
impleⁱⁿ finitū ī finitū multiplicare d̄ ī finire. q̄a ip̄e ē igne

+ in Patria

fficiunt dilectio et intellectio duorum hominum quorum intellectio
 dilectio est eorum locutio et modus locutionis eorum consistit secundum
 modum quem dixerunt de triangulo. Sed adhuc per alium triangulum
 de modo locutionis eorum dicemus: quomodo duo specula se invicem
 respiciunt quorum unum est magnum et alium est parvum. Quod unum
 sit magnum et alium sit parvum ut in magno videri potest figura parva
 apparent in magno tres circuli, unus maior qui est in figura circuli
 qui est figura circuli magnum speculum continet in se unum circulum parvum
 qui est figura speculi parvi. Sed homo qui bene videt potest videre quantum
 quantum est naturaliter plures circulos qui invisibiles sunt, sed nos tamen
 de tribus circulis volumus exemplificare et vocamus maiores
 circulum .a. et medietatem .b. et circulum minorem .c. et sic per quos
 sunt in speculo parvo alii tres circuli, et maiorem vocamus .d. et
 est de magno speculo et medietatem vocamus .e. et est de parvo spe-
 culo et minorem vocamus .f. quod est de minori speculo. g. vocamus
 magnum speculum et .h. magnum et idem posset fieri de pluribus speculis
 sed a situatio et locus impeditur hominem ad videndum aspiciendum eorum
 et sic reputando se ipsum ad .h. et est recipit ab .h. et .a. et .b.
 reputando se ipsum ad g. recipit .g. in .a. sua similitudine
 qui est .b. et .g. ipsum .b. reputat ad .h. et .g. per ipsum .b. recipit
 .c. qui est similitudo .h. et idem .g. presentat et recipit et reputat
 ratione cuius continet in se .a. .b. .c. et hoc idem facit .h. in .g.
 et hec reputatio est recta, quomodo specula sunt recta. Et si unum est
 rectum et alium obliquum, speculario est neutralis et si ambo sunt
 obliqua. sed hunc predictum modum consistit locutio angelorum si
 sunt boni, siue sint mali, quorum eorum putante alii suam conceptum
 et quorum eorum reputante hoc quod ab alio recipit. sic .c. ad .f. et
 .f. ad .c. si angelus sunt boni et se intelligere non putant per rectam re-
 putacionem, mutant se in obiecta de .f. .c. .f. per lineas neutrales
 et sic de malis angelis et sic unus est bonus et alius est malus. bonus
 malum per rectam lineam attingit quo ad se et per obliquam quod ad angelum
 malum. sed angelus malus facit in contrarium. Et idem datus est modus
 quomodo angelus inter se loquuntur. **T**am heremita. Raymunda
 tua methaphora quo ad angelos nichil valet cum specula.

et multiplicata p participatione humiditatis et frigiditate
 et siccitatis qua caliditas ignis habet cum predictis quantitatibus
 in se clauditur. **U**bi sic ignis sic se multiplicat opponendo se
 cum alijs geliditate in recuperando caliditate multiplicata sic a
 similitudine suo in angelis inferioribus recuperando similitudines multipli-
 catas recipit illuminationem ab angelo superioribus et iste est modus per
 quem angelus superioribus illuminant inferiores et modus est ut
 angelus inferiores participare possint cum superioribus. alioquin
 maior participatio esset in suo speculo de quibus superioribus est
 quod speculo recipiente sua similitudines multiplicata in parti-
 bus arcibus et sic predicta quantitate ignis qua in angelis
 superiores et inferiores quod est impossibile cum angelus sint nobiliores
 et potentiores sebe quam inferiores sebe corporales. ubi cum hoc
 ita sit potest angelus superioribus illuminare inferiores ut probatum est
Quod heremita Raymunde beatitudo angelorum consistit simpliciter
 in visione dei et sic non solum secundum quod in hoc quod dicitur quod angelus in-
 feriores recuperant similitudines multiplicatas per quas angelus
 inferiorum esset beneficatus magificatus et sic. Et sic solus deus non
 sufficeret ad beneficandum ipsum quod est impossibile. tunc cum impossibile
 tua ratio non valet. **Q**uod Raymunde respondit heremita in. si. que
 dicitur est ac eadem in partibus alijs questionibus quod deus in seferu suo agit
 immediate et mente in partem agit in mente non indiget habere medium
 nec instrumentum ad beneficandum angelos sed quia nullus angelus agit
 potest sine adiutorio diuino nec sic deo habere potest agere naturale
 unus angelus agit cum adiutorio dei in alio sed illuminando et diu-
 gendo et hoc est nature ut participatione unus cum alio potest esse agere
 diuino alioquin eorum participatio non esset perfecta in beatitudine sed
 vacua et quo dicitur quod angelus superioribus beneficaret magifica-
 ret et inferiores et non deus non sequitur hoc quod dicitur cum angelis
 superiores sunt instrumenta dei ut cum ipsis illuminet inferiores
 qua illuminatione esse oportet. ut supra probatum est.

de questione
 .96.

Utrum deus posset facere materia existere sine forma. **Q**uod dicitur in philosophia sicut ignis qui est esse sue eternae cum esse est ignitas et ipse ignis existit per se in huiusmodi natura ratione finis. scilicet natura ignificandi calefaciendi lucificandi et cetera. Unde sic sapientia dei potest ut materia ignis ante quam ipsam creasset sine adiutorio forme ignis. sic potest deus qui idem est cum sapientia potest ipse producere sine forma cum sit per magnitudinem et virtute sapientie potest deus materia producere sine forma et ipsam sustentare et gubernare per eternitatem que est ita magna in virtute sic sunt sapientia et potestas et idem est deia voluntate que potest velle de actu et ducere naturam ignis sine forma et sic de aliis materiis et sic. **R**espondetur quod deus quo ad existere materie simpliciter ipse potest sustinere et gubernare sine forma sed quia materia sine forma naturam habere non posset ad aliquem finem se habere posset nisi deus ex ipso aliquid bonum facere posset. Quia bonitas que est ita magna in virtute sic sunt deia sapientia voluntas potestas sustinere non potest quod deus aliquid producere possit et gubernare sine bonitate fine et bonitate ex quo ex ipso aliquid bonum non sequeretur. Immo esset ab omni fine et bonitate evacuatum quod esset malum contra deiam bonitatem et primum contra magnitudinem et vicium contra deiam virtutem et per quod contra deiam sapientiam potestatem et deia voluntatem que est que voluntas impotens. **I**tem dicitur in philosophia quod deus respectu sui est finis et ducere et gubernare non potest materia sine forma cum deus non potest aliquid sine sua bonitate magnitudine et virtute. **Q**uod dicitur heretice dicitur in philosophia deia potestas est infinita et idem ratione sue infinita in creatis potest producere in mente unam creaturam sine forma alioquin non posset in una creatura sine alia et limitata esset et finita quod est impossibile. **Q**uod deus facere materia existere sine forma. **R**espondetur dicitur in philosophia heretice non bene. **R**econdit distinctionem quam fecit in predicta solutione cuius distinctione tua obiectio est soluta. **De quod. 42.**

Utrum materia eius sub quantitate habeat aliam expressionem ab expressione quantitatis. **Q**uod dicitur in philosophia aut materia

telligi q̄ p̄cutu clauū extēdit ip̄m q̄ comp̄dit & h̄c uia d̄ for
 d̄ sola sustancia recipit iū martelli nō q̄ntitas n̄ d̄ q̄d̄ sc̄is
 cū ac̄is istrumētū sit id̄ quo ad se nullaz p̄nē h̄c̄ possit
 q̄a si h̄ere possit eēt d̄ ḡne manē. v̄n̄ cū q̄ntitas p̄nē nō
 recipit p̄cutū martelli nō extēdit s̄ p̄ extēssionē s̄tē q̄
 iū d̄ p̄nē recipit s̄tā p̄ducēte p̄ suā extēssionē multiplic
 cationē q̄ntitatis d̄ p̄tē ī actu. v̄n̄. d̄ue seq̄t̄ extēssio
 vna q̄ ē d̄ ḡne s̄tē alia q̄ ē d̄ ḡne accidēis d̄ d̄ affirmatio
 q̄ntis ē tenēda s̄ q̄a extēssio manē nō ē ymaginābilis
 d̄ extēssio q̄ntitatis ē ymaginābilis v̄n̄ q̄ntē sit n̄ ex
 tensitas q̄ntitatis. ¶ Itē q̄ntē lais d̄ sc̄dit q̄ntē magis
 appiquat tanto pl̄ suū motū multiplicat d̄ h̄ ē v̄nē mt
 tiphacōis appetit̄ qm̄ q̄s̄ appē⁹ ē d̄ s̄tā nō d̄ suo motu
 v̄n̄ seq̄t̄ q̄ ī multiplicacōe appē⁹ cōseq̄ multiplicat̄ motū
 p̄ ac̄is d̄ h̄ id̄ ē d̄ s̄tā p̄tē q̄a q̄ntē pl̄ ad suū
 s̄tū optatū appiquat tanto pl̄ suā dilectiōz multiplicat
 d̄ hoc p̄z p̄ colitū d̄ p̄ gustū gaudet q̄ pl̄ s̄tā p̄ suā mt
 p̄hacōz q̄ p̄ multiplicacōz suoz ac̄itū. Et rō huius ē
 q̄a fims pl̄ ad s̄tā extēssio quā ad ac̄itū tu s̄tā d̄na
 sit d̄ matris suoz ac̄itū. p̄z q̄ q̄ s̄tā p̄p̄a h̄t extēssioz
 sibi ostēssio d̄ ita ē suā extēssio mēsurata p̄ extēssioz
 q̄ ē d̄ ḡne q̄ntitatis sicut corp̄ coloratū ē p̄ colorē d̄ fi
 guratū p̄ figurā q̄ d̄ q̄. ¶ Itē heremita nullū cor̄ sine
 q̄ntitate ē diuisibile. v̄n̄ q̄ntē diuidit̄ p̄ q̄ntitē d̄ d̄. v̄n̄
 sup̄p̄to q̄ uerū eēt hoc q̄d̄ tu d̄ias si d̄q̄ as̄tā q̄ntitē
 remoueret adhuc s̄tā remaneret diuisibilis p̄ suā extēssio
 d̄ q̄a ē ī diuisibilis sic q̄ntitate ē q̄ d̄ q̄. ¶ Itē Raymū d̄
 natura nichil facit sup̄flūū p̄ suā p̄ncipia q̄ntitatis q̄d̄ facit
 si uerū eēt hoc q̄d̄ tu d̄ias ī hoc q̄ ī ḡne d̄ue eēt q̄ntitatis
 d̄ d̄ue albediēs duo colores d̄ sic d̄ alijs q̄d̄ ē valde īquēis
 cū nature sufficiat vna q̄ntitas vna albedo vna color d̄ q̄.
 Seq̄ q̄ q̄ tua racō nō p̄cedit d̄ d̄ q̄e negatiua ē tenēda
 ¶ Ep̄ d̄it Raymū d̄ heremita q̄cedo tibi q̄ cor̄ sic q̄ntē

nō sic diuisibile nec p qns sine⁺ dīa. vñ sic sba sine qntē + extēsiua-
 diuisiblis remaneret p dīam, sic remaneret diuisiblis te, et
 p sua qsbale extēsiuitate. ^{remota} ~~potē~~ sic qntate nō sufficiēt
 dīa extēsiua diuisibilitati sbe, sic dīa d extēsiuitate, cū + sicut quantitas
 qntas ita sit mēsurā cū qua mēsurās mēsurat mēsuratū non sufficeret
 sic extēsiua q ē mēsurā mēsurata, i qua qntas ē sustēta
 tā d p augmētatiōēz sbe mltiplicata, ut supra dictū ē d d

de questione. 48.

Uacuum cōcludat cōtrādictōē. **Q**uestio. 48.
 iue figurare voluit vacuū. pōt modis. s. i deo dīo
 deū d creaturā d i sōis sepanis d i sōis corpōlibz.
 pmo i deo sic i deo sūt attributa. s. bonitas d magnitudo
 d dīo sō q p deo long sit p bonitate d magnā p magni-
 tudē d sic de alijs. vñ cū hoc ita sit videre volūt Raymūdy
 si deo sit ita pfecto d remotō ab oī vacuitate p bonitate d
 magnitudēz cōmūte pntē d veritate sic p sua sapiāz et
 volūtate Et dixit q deo se p sua sapiām itelligit d p sua
 volūtate se diligit set p sua bonitate se nō bonificat cū
 bon sit ab etno d i etno Et sic de magnitudē cōmūte pntē
 d veritate. vñ videt^{ur} q deo sit plens q ad actū itelligēdi
 d nō quo ad actū bonificādi d magnificādi d dīo. d plens p
 bonitate cū sua bonitas sit i finitā magnitudo d cōmūtas.
 nō plens p bonitate si nō hē p ipām ita magnū bonificare
 sic hē magnū itelligere p sapiām d magnū amare p v-
 lūtate. Set qā cōtrādictio stare nō pot dīo q deo bonifi-
 cat se sic itelligit se d nō bonificat se cū sit long ab etno
 Et sic Raymūdy ad huc remāsit i q dīctiōē s; euadere volūt
 ab ipā d dixit q deo p sua bonitate bonificat suū itellige
 d amare s; postea dixit q nō sufficit qā deo nō se bonificat
 set se itelligeret d amaret. vñ seqret^{ur} q finis existeret
 p itelligere d amare d nō p bonificā rōe aug bonitas se
 maneret i vacuitate finis d pfectiōis **Q**dū sic Raymūdy
 i pplexitate scit d cōtrādictiōē euadere volūt dixit q si

Deo sit pducio dīnā psonā q pducēs ita se pōt bonifi-
 care i pducēdo de tota sua bonitate lūm pductū sic se pōt
 itelligere d amare d iō Raymū dō a gēdictōe d oībō illi
 vacuū i dīa bonitate negant d q̄ i magnitudine d q̄ sine
 qua pducio dīnā bonitate itelligē nō posset sic vacuitate
 d i pfectioe Et sic de magnitudine et mītate d q̄. Int̄ dū
 creaturā ē dīa i tū q ab̄ dō nō ē natura n̄ creatura
 ē dō d pncipant sic cā d effectū illa pncipā ē pfecta cū
 dō sit cā pfecta p quā seq̄ pfectū cā d p̄ pncipā
 ē nō pōt p solā dīam ymo i dīget hēre ita magnā d pfect-
 tā q cordāciā i bonitate p̄tate d sapia d volūtate b̄te
 d veritate Q̄tia q p̄ma cā sit cū ab̄ p̄t b̄mūsi b̄mū
 sup̄itū d b̄na p̄sona. alioq̄ sine talē sup̄itō q̄ p̄m
 ap̄tām q̄ ē vacuitas cū ip̄a cā sit p̄fecta d p̄fectū p̄ sua
 causā ^{u non} p̄fectū q̄ ē cōtradictō d dīctō stare nō p̄t ne-
 gauit Raymū dō q̄ int̄ p̄mā cām d suā effectū vacuū q̄
 nō ē nō ip̄icat cōtradictōē sup̄itō q̄ sit icarna s̄ si nō
 ē cōtradictō d vacuū ut sup̄ dīctū ē In s̄mō sep̄tis
 sic i dēmoībō d i aiābō dāpnans ē vacuitas q̄ nō iclud̄
 q̄tradictōē q̄ vacuitas ē rōe p̄uacōis s̄mō p̄tē aq̄o aīe
 s̄mō maligūo sic volūtās q̄ semp̄ ap̄tū hēbit ad dī
 dīctō q̄ s̄mō s̄mō ē q̄ nūq̄ hēbit ut i. 29. q̄stōe dīctū ē
 d sic illa volūtās erit vacua. quā vacuā dō p̄ suā iusticiā
 facere p̄t p̄ absentiā suē amabilitatis quā illa volūtās dī-
 ligere nō pōt **¶** Raymū dō dīct. dō amchilo p̄t etiā oīa
 d oīa etiā d q̄ q̄ ē sub s̄pera lune d si facēt ēēt vacuū
 ubi erant etiā d q̄. Sed i vacuū nichil ēēt q̄ ad it̄itū
 set ēēt quo ad ymagināciōē hōis q̄ sic vacuū ymagināciōē
 ymaginādo arcū lūne d nō ad it̄ra sic i aphora vacuū
 ymaginat̄ quo i ip̄a nō ē b̄mū n̄ aqua n̄ aq̄ cor q̄ visile
 s̄ sol q̄ aer q̄ itelligiblis set nō ymaginābils Et sic it̄t̄ p̄
 phora negat vacuitatē d ymaginā ip̄am afirmat d q̄ it̄t̄

e potencior & verior p̄ qua ymaginatio deuenit ymaginatio
 qua inte^m deuenit Et idē seq̄ de amichilane elūtorē s; yma
 ginatio arctū tenēdo & q̄stione affirmatiōe semp̄ repuḡ
 net ymaginatio illū arculū set destructo p̄mo motū d̄ oib;
 arculis quadrangulis & triangulis ymaginatio nō hēret cū q̄
 vacuū reale ymaginari posset & sic & intellectu q̄ vacuū
 reale itelligere nō posset & tūc itelleatq; ymaginatio q̄cor^a
 hērent tenēdo a firmatiua q̄stionis. **¶** Aut heremita Fay de
 supposito q̄ oia elata & elata Et q̄p̄ ē sub golo lunari ēet
 destructa impo^{le} ēet q̄ inte^m nō vacuū posset itelligere ite
 lligendū arculū & sic tua rō nō p̄cedit. **¶** Aut Faymūdo
 heremita tu dicit uerū si inte^m ymaginatio cōsentiret
 itelligendū & ymaginatio arculū s; si inte^m de yma se de
 nudaret & nllm arctū int̄ figurā itelliget sic nllm ba
 cū nec figurā itelligere posset sicut ymaginatio nllm ba
 cū nec figurā itelligere posset sic ymaginatio nllm vacū
 ymaginaret p̄uans arctis oib; & figuris cū ymagi sic
 arculis q̄nētib; & cōtentis ymaginatio & d̄ q̄ nō possint

¶ **U**trum **de questione. 49.**
¶ S. dicit Faymūdo sic corpus leonis & cor hōis
 drūt p̄ spēm exōte corpe leonis sub spē leonē & cor hōis
 sub spē huaitatis sic suo m̄ angelo & aia p̄ spēm drūt e
 xōte aia sub spē hōis angelo nō sub nlla spē exōte q̄ sic ē
 sua spēs sic sola luna caliditas ignis & q̄. huius sūt suemet
 spēs. **¶** Itē angelo & aia drūt spē rōe ut nē opāms & finē
 rōne nature drūt q̄ aia natura h̄t q̄ sit cū cor quāta
 & q̄ cor informet & moueat nā. anglo ū nō rōe opāms
 drūt q̄ angelo atigit p̄ spēs suas inatas enā q̄ de sua
 ēē nō sunt set aia cōiūcta atigit p̄ spēs acq̄sitas Et q̄to
 iap̄ itelligere itra enā q̄ sit ēō set aia iap̄ ēō p̄ sp̄

tuum & ymaginatum Et attingit intra quodlibet entium
 sunt sunt spei aia & dicitur cu aia sit ut sit ho q no e aia
 set angelo no e ut de ipso sit a set e ut ipse sit suum de p
 factu & p sua spem **¶** Tunc Raymunda dicit e q angelo aia
 conuicta sunt spei & p qua dicitur in dicit q aia separata et
 angelo spei sunt qa aia separata no e psona Quia si cet p
 fuissent i hoie du erat conuicta due psonae qd e impo sic
 aia separata no e ita pfecta sicut sua spem sic angelo q p
 se ipm e psona set aia i qtu p se e suamet spes & de m
 chilo pducta & e sba spualis & immortalis & de similibus
 pncipis constituta & composita ex qbus angelo constitutum e
 & compositum ut i .xlv. qstione dicit e . est similibus eia anglo
 p spem & p itellige & diligere & recollere ut i .xlv. qstione
 qstione significatum e . Verumt dicit qa aia quo a cor recedit
 secum ducit caritates sine ipssione spiritus p & ymaginatio
 quas reap i suo ppo itelligit recolit & amat du et
 erat conuicta p qua ipssione hnt suam de rebus spualibus &
 ymaginabilibus set angelo hinc ipssione no hnt cu no idige
 at sensatio u ymaginatio ut i .xlv. qstione significatum e **¶** Tunc
 heremita Raymunda angelo aia no sunt spei p ipm set
 p appropriatum qa sic angelo e sba spualis & immortalis sic
 aia Et sic angelo e de memoria itelleatu & volutate sic
 aia . sunt q angelo aia eia spei p spualitate & ro
 nabilitate Et appacione quas hnt aia apud no pnt aiam
 ppe mutare n ipam ^{distingueret} differre aspe angeli cu ita ppu sit
 aie diligere Recollere & itelligere sic e ppu angelo dno
 qa ppu dicit plq p appropriatum p magnitudie duracionis pntis
 & qd e impo q appropriatum mutet ppu . bn seq q angelo aia
 ppe spei no sunt h p ams . s . p appropriatum & si differret
 pferret sequer a i quociens . s . q differret p itelleatu volutez

De memoria

Memoria in q si unus haberet tres potestas aliquid
 ipsas non haberet species non esset dicitur id quod per dicitur per
 inseparabiles sunt a se invicem sicut angelus et anima sic sequitur
 de unitate quod angelus et anima remanent eorum species **¶** Ray
 respondit heremita s quod significatum est in 26. quod quilibet angelus sua
 propria habet principia ex quibus est constitutus. unde sequitur quod quilibet angelus
 numeratur per se suammet species sicut in principio quilibet angelus habet
 sua propria principia equalia et similia sicut generis sicut bonitas magis
 dicitur remanent eorum species. unde sequitur quod secundum individua
 numeri angelus dicitur species sicut non dicitur sicut modus a se invicem per se
 id est dicitur sibi quod anima et angelus dicitur per speciem secundum individua
 numerum talis dicitur per appatum mutari non potest sicut per modum a se
 invicem principiorum suorum anima et angelus specie non dicitur, tunc per appa
 ratione anime ut supra dicitur est cum per dicitur appationes non sicut ab *+ differunt,*
 anima inseparabiles sicut caliditas aeris quod ab ipso est inseparabilis
 habet sibi sicut qualitas appatum et quo dicitur quod appatum est anime quod
 non sicut persona et sic de similibus male dicitur cum appatum sicut anime quod
 non sicut persona Et sic est proprium ratione finis ut ipsa sicut ut sicut homo
 sicut est proprium ut ipsa sicut per suum existere hoc quod est Et quod
 dicitur quod si anima et angelus per speciem differret angelus a anima esset
 mutatus de specie rationabilis male dicitur quod si posset remanere
 in specie rationabilis unum eorum numero ab alio distincto sicut unus
 angelus ab alio :// **de questione. 64.**

Utrum celum empiricum influat in infernum **¶**
 Raymundo ait ratio quare est celum empiricum est ut sit quies
 in ultimo fine sicut mare quod omnes aquas recipit et omnia flumina
 in eo appetunt quiescere. unde sicut mare est quies omnium fluminum et ma
 rie esset quies si nulla aqua ab ipso exiret sic suo modo celum empi
 ricum est quies beatitudinis omnium bonorum cum sit locus ad hoc deputatus.
 Unde sicut adamus attrahit ferrum ratione finis quod ferrum appetit

ut in ipso adamante desinat. sic celum empiricum quod est finis omnium
 mobilium attrahit finem eorum ad se ipsum quod est sic finis generis
 sicut primum mobile quod est finis omnium mobilium in illa ratione quod
 celum empiricum facit de finibus inferioribus est influentia quae sunt
 in inferioribus sicut longitudo quae influunt in bono ut agat bonum ut
 desinat in ipsa per id bonum quod facit in id est de agente naturali sine
 artificiali sic finis generationis quae agerem mouet ad generationem
 et sic habitatio quae mouet artificem ad edificandum domum et sic de aliis
 et talis influentia celi empirici quae est per attractionem est naturalis ut
 corpus beatum celum empiricum naturale appetit cum creata sit ad
 beatitudinem quae beatitudo est in celo empirico et mediante appetitu
 corporis beatum appetit aliorum corporum quae deputata sunt ad ser-
 uiciam hominis celum empiricum appetit. **¶** Aut heresita Fayde
 omnis influentia est per motum cum sine motu influentis et recipiens
 esse non potest. Et quia nullus motus potest esse de esse celi empirici quod est super
 mundum corpus immobile impossibile est quod in inferioribus per motum influere
 possit nec per quos per attractionem cum nulla attractio sine motu fieri
 potest cum attrahens in seipsum recipit sit mobile vnde sequitur quod tua ratio non
 valet. **¶** Faymudus respondit heresita non bene intellexisti so-
 lutionem predictam nisi distinctionem facias inter motum quod est per influentiam
 et motum quod est per attractionem sic agens quod influunt mouendo formas
 et per formam materiam a quod est fluxum et productionem sic homo quod producit
 hominem et artifex cameram sed adamas attrahens ferrum
 non mouet semetipsum nisi motum fieri ultimum motum recipit et sic
 de habitacione ut dicitur est quod sine suo motu artificem mouet ad
 edificandum. **¶** *de questione. vi.*

Utrum materia omnium sit eadem secundum eam et secundum numerum
¶ Sicut Faymudus si sunt plures materiae et non est una
 materia omnium dicitur per eam et per numerum et per eam dicitur non
 habere principium et esse commune principium per quod dicitur et quia dicitur per se sine
 ipso sic esse non potest si essent plures materiae sequitur quod dicitur. s. q.

q̄stiois ē significata verū tū dico tibi q̄ ōz. q̄ p̄tes āḡt
 sunt eīd̄ sp̄ey cū deo sic multo magis fructus p̄ āḡtōs
 q̄ sunt eīd̄ sp̄ei Et rō huius ē q̄a p̄d̄ptas sp̄ey ē q̄ad̄m
 uas ad p̄ntū d̄ū recollēd̄ it̄ligēd̄ d̄ amād̄ d̄ h̄p̄z ī d̄
 b̄ḡd̄ ī alijs id̄m d̄ms sub ead̄ sp̄e exōtibz sic v̄nq̄ h̄o
 q̄ n̄al̄o p̄l̄ p̄ it̄ligere d̄ d̄ihgere aliū h̄oīem q̄ equū at
 plātam d̄ sic de s̄tibz etiā dico tibi q̄ om̄s sp̄es sūt ī t̄bz
 modis. s̄ sp̄es q̄ ē de sensuabz. Et sp̄es simpl̄ d̄ it̄ll̄
 tuabz. s̄ sp̄es de sp̄uabz ē sic leonitas d̄ asineptas. sp̄es
 q̄ ē de sp̄uabz d̄ it̄ll̄ctualibz ē sic h̄uāntas Et sp̄es q̄ ē de ī
 tellectualibz ē angeleptas. v̄n̄ si n̄o eēt p̄tes āḡtōs sp̄ei
 p̄uata sp̄e eoz p̄uaret ab eis maior q̄ordācā d̄ p̄ncipā
 amoris virtutis d̄ delectationis q̄ maior q̄or̄ d̄ q̄. ī ip̄is
 ē n̄o posset sic p̄d̄mptate sp̄ey Et ī d̄idua īferiō magis
 eēt d̄sp̄ōita p̄ sp̄em ad p̄ncipā ad iūcē quā āḡtōs si n̄o
 eēt eīd̄ sp̄ey **T**ait heremita Raymūdo q̄ p̄tes āḡtōs
 n̄o sunt eīd̄ sp̄ei sic videt̄. q̄ p̄ d̄fert p̄ mat̄iā id̄m d̄m
 d̄fert. s̄c̄t̄ āḡtōs mat̄iā n̄o h̄nt q̄ d̄fferūt p̄ formā sp̄e
 aficā d̄ n̄o p̄ mat̄iā. v̄n̄ seq̄ q̄ n̄o p̄nt eē eīd̄ sp̄ey aut
 sp̄es sine mat̄iā eē n̄o p̄t̄ **R**aymūdo heremita
 ī. 4. q̄stione p̄batū ē q̄ angelo ex m̄ d̄ for̄ ē q̄p̄ōit̄. v̄zo
 tū n̄o dico q̄ āḡtōs sūt sub ead̄ mat̄iā n̄o s̄ q̄l̄z s̄uā h̄t̄ q̄p̄
 mat̄iā d̄ sp̄eaficā q̄l̄z eī ē sua sp̄es ut p̄batū ē ī. 49. q̄d̄
 d̄ om̄s sp̄es sp̄eaficā āḡtōs sic subsistūt sub v̄na sp̄e q̄
 angeleptatē vocam̄ sic om̄s stelle sub v̄na stellerate d̄
 subsistūt om̄s h̄oīes sub v̄na sp̄e h̄uāntatis si v̄nq̄ n̄o eēt
 gen̄t̄ d̄ id̄m d̄uat̄ ab alio n̄ ab aliq̄ alio **de q̄ōe. 63.**

Et sp̄es q̄e de
 sensuabz d̄
 it̄ll̄ctualibz

Utrum cū id̄m d̄uacōis sit mā ut ad d̄. s̄o
 Raymūdo d̄icit q̄ ad id̄m d̄uacōis id̄m d̄m h̄ns
 numerū sp̄eaficū p̄tes cause d̄ ist̄ra req̄rūt sic mā d̄

heremita faber q̄ de massa ferri clauū facit corpus dicit
 d̄stindit d̄ corpore d̄ sic nō tūc d̄stindit mat̄ia d̄ mā ymo
 forma d̄ forma cū corpore clauū nō p̄t̄ eē sine for̄ d̄ mā
 sic a simph generas quō instituit semē nō tūc d̄stindit d̄ se ma
 teria sem̄s set forma cū semē sic corpus set for̄ quā mā
 massa introducit nō ē d̄ sua for̄ sp̄sificā s̄ ē for̄ quā ḡnāl̄
 h̄nt d̄ pot̄cia d̄ducta d̄ ḡnāl̄ forma i nō pot̄cia i p̄
 d̄ ip̄e generas i suo pp̄rio ḡnāl̄ quod h̄nt ap̄tre ip̄e ge
 nerat d̄ p̄duat d̄ pot̄cia i actū d̄ q̄a i sua eē ip̄am h̄bat
 et gubernabat i sua sp̄m̄ p̄nt̄ d̄ nasa facit d̄ ip̄a for̄
 generalis se ip̄am gubernat augmētat d̄ forma ḡnāl̄ q̄
 usq̄ eē completū h̄at Et id̄ d̄ mat̄ia noua ḡnāl̄ ex q̄b̄
 ḡntū ē i diuiduatiō i nōo sp̄sifico pot̄cia d̄ ē sic d̄stindit
 a forma ḡnāl̄ d̄ amātia ḡnāl̄ d̄ multo maḡe nāl̄ s̄
 vñū d̄hū eēt plenū vñū d̄ aliud d̄hū plenū aq̄ eēt sup̄
 ip̄m̄ quoz h̄nt forma p̄ quā aqua d̄ vñū i sunt p̄cipa
 rent d̄ d̄hū vñū ad ḡnerat̄ comparat̄ d̄ d̄hū aq̄ ad for̄
 ḡnāl̄ d̄ ad mat̄ia ḡnāl̄ d̄ q̄a vñū ē aq̄ p̄t̄sificā p̄
 natura p̄cipat̄ d̄hū vñū d̄ d̄hū aque ex t̄ra vna mē
 sura d̄ d̄ho vñū ē i diuiduata ad d̄ho vñū d̄ i sp̄e vñū
 remanet. d̄ mēsurā i diuiduata ad i diuidu ḡntū ḡntū
 qd̄ ḡntū ita stat i chaos qd̄ ē cōp̄itū ex for̄ ḡnāl̄ d̄ mā
 generalis d̄ ab ip̄is augmētū recipit sic sup̄p̄t̄ q̄ mēsa
 vñū eēt pot̄cia i d̄ho aque d̄ p̄ i sua sp̄e remanet d̄ p̄ aug
 mētaciōz ab aqua recipit Et p̄dict̄ mod̄s i diuiduatiōis ē
 uera d̄ nāl̄s i diuiduatiō d̄ nō ille quē tu d̄as d̄ clauo
 q̄ ē artificialis i. *de questione. 62.*

Utrum angelus intelligant p̄ sp̄es inatas ut ad
 sitas *q̄. Raymūdoz aut heremita i. 26. q̄. d̄. 44.*
 q̄one solutio huius q̄st̄ōis ē significata ad hanc tū q̄one r̄p̄n
 dem̄ sic d̄ctū ē d̄ speculis i *q̄. q̄one q̄modo vñū al̄y d̄at*

suam similitudinē d̄ quomodo unū alio similitudinē recipiat
 d̄ hoc p̄ similitudinē suae p̄ spēs inatas d̄ hoc q̄a nō ī di-
 get h̄ere sensitiuū nec ymaginatiuū sic asit d̄ multo magis
 angelū itelligit spēs inatas cū h̄ere nō īdigeat sensitiuū
 nec ymaginatiuū intra se īcipit itelligere obiecta q̄ sūt ex
 spēs corp̄ sic ītē^{per} conuicta q̄ ē ex p̄sensitiuū d̄ ymaginatiuū
 īcipit itelligere spēs enaiū adq̄sitas quas int̄ se deducit
 d̄ itelligit veritā angelū p̄ spēs adq̄sitas mediātibz tū
 suis spēs inanis itelligit sic angelū quō vult scire utrū
 petrus sit ī statu virtutis aut vici d̄ ī qua virtute ī q̄ vicio
 d̄ quo spēs oī tūc ī suo p̄prio itelligibit recipit q̄ d̄ d̄ d̄
 petri p̄ quas spēs petri adq̄sitas adq̄rit scū d̄ q̄ petrus
 dispositū ē ad hūc spēs adq̄sitas q̄a petrus nō semp̄ dispositū
 ē ad hūc spēs adq̄sitas sicut quō dormit aut ē ebriz aut īg-
 rat aut eā quō spēs ita secretas tenet q̄ angēlū ip̄as ī suis
 spēs inanis attingere nō p̄t sic quō hō ^{capit} ymaginat̄ luxuria,
 tūc si sue carnes nō sūt ī motu sic angelū similitudinē illū
 attingere nō p̄t sicut hō sūt ī motu sic attingit similitudinē p̄
 cogitatiois ī suis similitudinē inanis d̄ p̄ ip̄as ī suo p̄prio itelli-
 gibit sic attingit ī ip̄o p̄ suas spēs inatas ī cōr̄ibz figurā co-
 lorem motū d̄ d̄. acūcia ex enaia st̄alia Et h̄ p̄ exemplū d̄
 duobz spectis datū Et nō heremita teneo ī hac q̄stione
 q̄ angelū p̄ spēs inatas n̄at̄ d̄ p̄ adq̄sitas itelligit. Dūssi
 mode tū ut p̄batū ē. **¶** Aut heremita Raymūde angēlū spēs
 nouas attingere nō p̄t p̄ spēs inatas q̄a sup̄posito q̄ angelū spēs
 h̄cat sibi sunt ḡnales d̄ antiq̄ rōne cuius d̄ contingētibz spēs
 nouas acq̄rere nō p̄t cū odia contingēcia sūt ex natura d̄ d̄
 q̄tate d̄ sūt noua factibz d̄ q̄a angelū itelligit quōq̄ petrus
 ē iustū d̄ quōq̄ iustū attingit q̄ spēs adq̄sitas. **¶** Respondit
 Raymūdḡ heremita tua oī ē soluta ī p̄dicta r̄p̄ssioe ī q̄
 dixim⁹ q̄ angelū naturalit̄ itelligit p̄ spēs inatas sicut

ai sunt de nichilo. creantur ergo deus angelos in gratia in p[ro]ducto
 ip[s]os de u[er]o esse in esse d[omi]ni d[omi]no eis magna esse multa mag[is]
 bona n[ost]ra alioquin n[on] in gratia ip[s]os creasset oportet de n[ost]ra
 q[uo]d angeli anteq[uam] fuissent meruissent esse d[omi]ni multu[m] magnu[m]
 bonu[m] esse quod e[st] imple[re]. **¶** T[ame]n deus creauit angelos in gratia r[ati]o[n]e
 finis. s. r[ati]o[n]e sue fruicio[n]is d[omi]ni eor[um] b[e]n[e]d[i]ctio[n]is. **¶** T[ame]n ip[s]os cre-
 auit in gratia in p[ro]p[ri]o d[omi]ni d[omi]ni p[ro]p[ri]o d[omi]ni libertate eligendi
 b[e]n[e]d[i]ctio[n]e d[omi]ni em[er]endi pena[m]. Et ut caritate[m] acq[ui]rere possent
 d[omi]ni hec o[mn]ia d[omi]na deus dedit eis in me[rit]o sine me[rit]o q[uo]d no[n] h[ab]e-
 bant anteq[uam] caritate[m] h[ab]uissent; sed boni angeli, quod se id[em]na-
 uerunt ad finem, quare creati fuerunt. deus p[ro] me[rit]u[m] id[em]natio[n]is
 caritate[m] in eis introduxit, mouendo ip[s]os me[rit]o caritate[m] qua[m] de-
 ait heremita Faynu[m] de si angeli creati fuissent in gratia. t[ame]n
 fuissent in gratia p[ro] caritate[m] sine qua deus gratia[m] facere no[n] p[ot]est
 d[omi]ni si fuissent in gratia creati p[ro] caritate[m] n[on] illi angeli p[ro]p[ri]o n[on]
 cadere p[ot]uissent ai caritas sit gubernat[or] bono[rum] uirtuosorum
 d[omi]ni q[uo]d angeli p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o d[omi]ni ceciderunt seq[ue]nt[er] q[uo]d angeli in gratia creati
 no[n] fuerunt. **¶** T[ame]n dicit Faynu[m] de heremita sic ca[usa] se[con]da
 n[ost]ra d[omi]ni d[omi]ni suu[m] effectum sic d[omi]ni multo p[ro]p[ri]o p[ri]ma ca[usa] suu[m] effectum
 d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni p[ro] caritate[m] set p[ro] effectum ip[s]um d[omi]ni d[omi]ni
 duob[us] modis v[er]o e[st] i[n] q[uo] e[st] ca[usa] effectum. alio e[st] i[n] q[uo] effectum
 e[st] bonu[m] p[ro] me[rit]u[m] d[omi]ni ad q[ui]sitione[m] uirtutu[m] sic p[ro] q[uo]d suu[m] filiu[m]
 d[omi]ni d[omi]ni naturalit[er] d[omi]ni moralit[er] ip[s]um d[omi]ni d[omi]ni quod suu[m] filiu[m] bonu[m]
 e[st] p[ro] uirtutes acq[ui]sitas sic i[n] p[ro]p[ri]o deo d[omi]ni d[omi]ni angeli n[ost]ra
 d[omi]ni ip[s]um d[omi]ni p[ro] uirtute[m] acq[ui]sita[m] i[n] p[ro]p[ri]o h[ab]uit uirtuosu[m] illi
 itelligedo q[uo]d diligere deu[m] sup[er] o[mn]ia d[omi]ni caritate[m] h[ab]ere adeo de
 siderabat cu[m] qua possit deu[m] diligere Et talis angelus fuit
 bonu[m] d[omi]ni adeo diligibilis d[omi]ni malis angelis no[n] cu[m] h[ab]uisset ma-
 lu[m] itelligere d[omi]ni amare amare sup[er]uendo p[ro]p[ri]o esse se h[ab]ere eq[ui]-
 paria cu[m] deo r[ati]o[n]e cui[us] p[ro]p[ri]o d[omi]ni cecidit d[omi]ni cont[ra] deu[m] fuit

de q[ui]e. 61.

A d[omi]ni uirtuosu[m]

Ubi dicitur lucifer fuerit nobiliora principia naturalia
 qua aliquis alio angelis. **¶** 2. antequam Raymundus ad so-
 lutionem quoniam voluit respondere de nobilitate dei consideravit
 per hunc modum de nobilitate habet naturaliter exordium dicens age de hoc
 tunc tunc quod magnam esset inquietans si lucifer fuisset nobiliora
 principia naturalia qua alio angelis quia nobiliora naturalia creata esset
 et summa natura et nobiliora creata et maior, naturalia creata non esset
 et hoc cum summa naturalia creata et esset dampnata et minor, naturalia creata
 cum naturalia creata quod dicitur haberet et salvata esset et tale inquietans
 ens summa bonitas magnitudo et quod preterire non posset cum sua sa-
 pientia fuisset antequam luciferum creavisset et preterire esset deus.
¶ Sed dicitur quod posita una libra naturalis bonitatis magnitudinis preterire vir-
 tute et veritate in naturalia intellectus unius angelis. et posita una
 libra nature bonitatis magnitudinis preterire virtute et veritate
 in natura intellectus alio angelis. angustia quod habet libra preterire mag-
 tudinis diffinitio est ad intelligendum quod deus quod est summa in bonitate mag-
 tudine et deus est amabilis quod aliqua creatura eadem quod totum unum
 versum creatum, qua angustia quod habet una libra. alioquin bonitas mag-
 tudo non haberent naturam agendi. scilicet bonificandi et magificandi
 quod est impossibile. unde sequitur quod nobilior angelis magis sit dispositus ad
 intelligendum deum esse summum bonum amabilem quod angelis minus nobilis.
 Et hoc idem sequitur si posita esset una libra naturalis bonitatis mag-
 tudinis et deus natura voluntatis illius angelis quod libera habet in suo
 intellectu et una libra in naturalia voluntatis alio angelis quod in suo inte-
 llectu habet una libra. scilicet quod angelis quod habet una libera in naturalia voluntate
 posset plus deum diligere naturaliter qua angustia quod habet una libra
 alioquin una libera et libera esset alteratio et distantia principia
 actus. Et una libra et una libra esset concordia et appropinquatio principia
 quod est impossibile. quod impossibile esset possibile si lucifer nobiliora naturalia
 fuisset per duas libras qua alio angelis unum per duas libras
 et ratio huius est quia due libre eorum deum naturaliter per hoc quod non habent
 naturaliter. Et due unice vincunt naturaliter.

naturalr p hoc q nō hē naturalr qd dicitur hoc autē ne
 gatio qstionis ē tenēda ¶ Raymūde dicit heremita unus
 comes magis dispoitū ē q diligat se cē simple Regi i mag
 tudine bonitatis pntis dicit qd unus miles cū comes sit i
 aliori gradu nobilitatis q miles alioqn nobilitas comitis
 nō posset cē piquior nobilitati Regis q nobilitas nullius
 qd ē impē. asimil cū lucifer nobiliore nāz hūit q omīs alij
 angeli magis sunt dispoitū ad appetendū q ceteri de similit
 quā a quō alij angeli d id affirmatiō qmōs ē tenēda ¶
 Respondit raymūde heremita tuā exēplū nō ē site cū tu cō
 pacione facis de finito ad finitū d id sic de infinito ad finitū
 int q nulla ē pportio adhuc dico tibi q exēplū qd dicitur ē q
 te supposito q comes sit subditū d Rex sit dñs qā comes i
 tanto maiore iudiciā hēret cont Regē quā miles i qnto
 magis iuriosū cēt qtra Regē q magis ipm honoravit d
 dicitur q nullū Et comes magis iuriosū cēt q suā mag
 nobilitatem puerissam i nobilitatis q miles q pua habet
 nobilitate q d dicitur de questione 68.

Utrum confirmatio d obstinatio mutet ut in
 nuat libertatis arbitriū ¶ S. considerat Raymūde
 de libero arbitrio hoīs q dicit q liberū arbi ē potētia
 d instrumentū p qd hō bonū pot eligere d evitare malū d
 ē cēle aīe d nō corporis s qā conūcta ē cū corpore d cor
 appetit p sensitiuū sicut comedere cohyre d cetera Et nō hē
 de se hētū electiū ad honestū a t i honestū aīa p aīe hē
 liberū arbitriū ut rōne spīe posset appetere i honestū co
 medere cohyre nūgere d cetera d p i honestū sentire libere
 hēt arbitriū ad bicū pgnādū d recollēdū i intelligēdū d
 ligendū ¶ Itē dicit q qdā ē liberū arbitriū spectatiū
 qdā praticū. liberū arbitriū spectatiū ē quō homo

deliberatione facit unum d. aliud sicut quod homo considerat
 utrum elemosinam faciat aut non. aut utrum uellit esse
 castus aut luxuriosus et sic de alijs et si istud liberum arbitrium
 electum quo ad malum a natura spiritus in facta per peccatum originale
 liberum uero arbitrium practicum est post deliberationem factam
 sicut homo qui liber in virtute consistit aut in peccato. s. liber se
 uult intelligit et diligit virtutem aut peccatum. **¶** Item dicitur
 Raymundo confirmatio uel obstinatio consistit in fine quem homo
 eligit siue sit bonus siue sit malus et in ipso desinit per liberum ar-
 bitrium practicum si in deum datam et separatam a spectatione cuius
 separatio d. demeritatio duobus modis consistit. uno quod deus con-
 firmat iustum in virtute per meritum bonum et in iustum in uicio
 per meritum malum. alio modo quod. s. iustus in bono est confirmatus
 per bona naturalem et per magnam uirtuosam et perseuerantiam
 in bono uirtuoso consequendo finem ad quem creatus est sic homo
 qui ita fornicat gula et luxuria demerit quod de ipso nullatenus habet
 temptationem nisi repugnantiam et talis confirmatio liberum arbitrium
 non diminuet sed ipsum perficit uerumtamen ipsum mutat de
 spectatione in practicum. sed quod peccator liberum habet arbitrium
 in practica peccandi in qua est confirmatus a deo ut per uincula in car-
 ceratus tunc liberum arbitrium est diminutum et mutatum de gratia
 in iram dei et a fine ad quam exotetur creatum est demeritum cuius natura
 per peccatum est infecta ratione cuius infirmitas consistit homo in peccato ob-
 tinatus per cuius obstinationem est obstinatus et impeditur hinc li-
 berum arbitrium in facto de bono in malum. **¶** Item heretice
 Raymundo. si liberum arbitrium esset mutatum et diminutum
 per confirmationem plura inconuenientia sequerentur. s. quod misericordia dei par-
 cere ipsi peccatori confirmato et obstinato qui contritionem
 eligere non posset nisi penitentiam et satisfactionem nisi etiam in deo

p̄tor, spem h̄ere nō posset d̄ h̄ oīa sūt valde īguē
 enciā. **¶** Itē hō iūst̄ postq̄ q̄fir̄t̄ cēt nō h̄eret ī
 tū ī agēdo bonū cū meritū liberū arbitriū electiū re
 q̄rat ad bonū d̄ ad malū d̄ sic iūstia d̄ hōi faciēti
 bonū remūnare nō posset q̄d ē imp̄le d̄ valde īguē
 v̄n̄ sequit̄ q̄ negatio q̄stiois ē tenēda. **¶** Faymū d̄ ip̄n
 heremita sup̄ dictū ē q̄ liberū arbitriū ē d̄ ēē aīe
 d̄ nō corp̄. Et q̄uis hō q̄fir̄t̄ sit d̄ obstinat̄ vata
 liberū arbitriū nō ē corrupta cū liberū arbitriū p̄ ēē
 sit īcorruptile sua tū nā p̄ aīe ē īfecta aīe īfectio
 ē sibi app̄ata p̄ p̄m obstinatōē d̄ q̄fir̄tōē d̄ q̄a p̄m
 ē libero arbitrio h̄ere v̄z electiū ad bonū ut sup̄ dictū
 ē p̄ aliā p̄petate hō q̄firmat̄ sue obstinat̄ nāz h̄e app̄
 andi d̄ disp̄nēdi q̄r̄tōē q̄f̄sione d̄ satisfactōē d̄ h̄
 q̄a p̄m ī natura dicit p̄ q̄ app̄atū d̄ sic talē facit q̄
 priatōē d̄ disp̄nōē tūc h̄ese iūstū facit ī q̄tū ta
 lē app̄atōē d̄ disp̄nōē d̄ tūc cū iūst̄ d̄i q̄er̄ h̄e
 p̄ q̄is cū mīa q̄ liberū arbitriū p̄ratū mutat ī specta
 tiū rōne aīe hō elige p̄ p̄mēciā d̄ commissis d̄ d̄o
 spem h̄ere Et quō dicit q̄ hō obstinat̄ sue q̄fir̄t̄
 bonū meritū nō adq̄rit ī agēdo malū d̄ m̄tū nō bene
 p̄dictā solutiōē itellexiſti q̄a q̄nto magis hō p̄ liberū
 arbitriū p̄ratū agit meritū multiplicat rōe p̄seueran
 d̄ obstinatōis d̄ multiplicatiōis op̄atiōis aīe d̄ corp̄is

d̄ q̄stione. 69.

Utrum impossibilitas p̄candi sit ī b̄is ex h̄o
 q̄ d̄ū vident uel amant uel ex aliq̄ alia
 manu tenēciā d̄i special̄. **¶** Ant̄ Faymū d̄ ī paradiso sic sa

p̄candi nō eēt sic ī beatis p̄ dīnā bonitatē magnitudē
 d̄ q̄. sicut p̄ dīnam sapiēciam d̄ volūtatē d̄ quō dīas
 q̄ p̄care p̄t̄ p̄notādo īfīnīta attributa verū dīas su
 p̄p̄t̄o q̄ cōmītas nō gubernaret n̄ cōnaret ordinē
 quē h̄c beati p̄ dīnā vīfīonē amorīfīcāōz bonīfīcāōz
 magnīfīcāōz d̄ q̄ s̄c̄ q̄a cōmītas gubernat d̄ cōnat ī be
 atis p̄dīca rō tua nō valet 2. // *de questione 10.*

Ubi dicitur corpora assumpta ab angelis ut dicitur
 sint īputrescētia q̄ sunt assumpta. *¶* Raymūdg
 aut īmp̄ e q̄ s̄c̄ putrefacīo sic uegetacīo d̄ d̄ h̄ exp̄
 enā h̄m̄g ī plantis d̄ ī aīabz ī q̄bz e uegetacīo d̄ quō
 corrūpūt̄ putrefiūt̄ s̄c̄ ī alijs clāis ī q̄bz nō e uegetā
 nō e putrefacīo sicut ī lapīdībz d̄ metāls et q̄a ī corp̄
 ab angelo asūptō nō e uegetacīo cū sit corp̄ artificiatū
 cū q̄ angelo p̄ncīpat sic quīctīoē d̄ nā, nō p̄t̄ ī corp̄
 putrefieri. Itē oīs putrefacīo fit ī t̄ra aut ī aqua
 ī corp̄e q̄d̄ cū t̄ra d̄ aq̄ p̄ncīpat s̄c̄ ī flama d̄ ī aere
 nō. *¶* S̄c̄ angelo benigno d̄ maligno ī aere d̄ d̄ aere
 Et sic d̄ flama corp̄ n̄ assum̄t̄ q̄ d̄ c̄. *¶* Aut heremīta
 Raymūdg aer ī quo generant̄ mures d̄ locuste. e q̄p̄t̄
 cū corp̄ ḡnacīo s̄c̄ p̄ corrupacīoē aeris d̄ q̄a mures d̄
 locuste putrefacībles sunt s̄c̄ q̄ corp̄ assum̄tū ab āglo
 d̄ aere d̄ ī aere corrup̄to s̄c̄ putrefacīble. Itē p̄ ex
 p̄enā h̄m̄g q̄ h̄ ferrū s̄c̄ uegetatū tū quōd̄ dū e ī
 t̄ra aut ī h̄gno e putrefacīble. asīml̄ cor̄ assum̄tū ab ā
 gelo h̄c nō s̄c̄ uegetatū e putrefacīble. *¶* Vñ s̄c̄ q̄ tua rō
 nō valet d̄ d̄ q̄one affirmatīa e tenēda. *¶* Raymūdg r̄p̄t̄
 d̄rā e īnt̄ corrupacīoē d̄ putrefacīoē q̄m̄ corrup̄ p̄t̄ eē sic
 putrefacīoē sic ī vīno q̄ corrup̄t̄ cū ex ip̄o s̄c̄ aīctū

et in aqua dulci q̄ corrūpit̄ cū ex'pā sit aqua falsa Et
 sic de sub' accre q̄ corrūpit̄ i aere spisso q̄ opōit̄ ex gro
 ssis vaporibz ex quibz sūt nubes. Q̄ h̄ cū sūt sic uegeta
 nonē p̄p̄ns sine putrefactōe d̄ idē ē de ferrā qd̄ ē co
 rrūpt̄ sine uegetacōe quā h̄ere nō pōt̄ cū artificiali d̄
 nō naturali sūt factū artificiali sic nō pōt̄ s̄ n̄ali s̄ aq̄ i
 vne putrefit̄ n̄ali p̄ uegetacōz d̄ sic de alijs putrefactibz
 2° d̄ n̄ali int̄ corrupcionē d̄ putrefactiōz Et quō d̄ n̄ali q̄ mu
 res d̄ locuste gēnant̄ i aere d̄ de aere verū d̄ n̄ali sūt ge
 nerāt̄ p̄ corrupcionē n̄ali nō artificiali ad diuinitibz cor
 poribz sup̄celestibz d̄ i iustitiā d̄ appetitū n̄alibz d̄ d̄ n̄ali
 d̄ p̄tētia i actū i muribz d̄ locustis q̄ sūt i s̄to corrūpto
 sūt nō i uegetato anteq̄ fieret gēnatio qd̄ q̄ s̄to corrūptū
 ē massa confusa de animalibz corruptis d̄ ma ē aggregata i aere
 corrupto sic sūt nubes i aere ex q̄bz gēnat̄ pluuia grāto
 d̄ hoc q̄ nubes ma gēnate sūt de vaporibz elatoribz sic massa ex
 qua mures d̄ locuste gēnant̄ aggregata ex vaporibz elatoribz ue
 gerabilū d̄ s̄tibū sūt q̄ angelz nō pōt̄ de illa massa n̄ali
 d̄ d̄ n̄ali d̄ p̄tētia i actū uegetatiuā n̄ uegetatiū cū nō h̄dat
 p̄tētia uegetandi n̄ gēnandi nō pōt̄ accipe ex i massa p̄dic
 ta corp̄ uegetatiū n̄ p̄ quō putrefactibile corp̄. //

De questione. Av

Utrum demones p̄nt sensibz huānos illudere d̄ p̄ q̄
 mod̄. **S**an̄ d̄ n̄ali d̄ heremiti h̄ qd̄ p̄ ex p̄tētia
 ē notū nō exigit p̄tētia eō q̄a i gromācia ē ars uera. ḡ
 demones s̄ i gromācia p̄nt accipe corp̄ d̄ face se vidē d̄
 illudere s̄bz hōinū mediāte cū i gromācia q̄ p̄ virtutē q̄
 i uerbis consistit mouet demones ad illudē s̄bz hōinū, vñ
 sic demones p̄nt mediāte i gromācia illudere s̄bz hōinū
 sic sensibz hōinū p̄nt illudere mediātibz corp̄ibz sup̄celestibz
 q̄a sicut ior diāte spectm̄ obliquū figurat̄ obliquē rep̄tat̄

et hoc quia spiritus est obliquus et principis obliquus et quibus est sic
 angelus malignus influentias recipit quas cum supercelestia
 influunt ad inferiora quas mutat in corpore opposita ut faciat o
 bliquas figuras per quas illudit spiritus hominum sic infirmitas quae
 inficit organum gustus per cuius infirmitate videtur gustus gustabile
 quod dulce est sit amarum et sicut sensitivus quod utrum videtur quod
 et concludit spiritus et sic de similibus. **¶** Ad id quod per quod dicitur spiritus
 illudit supra significat et per adhuc dicitur supposito quod sic corpus
 des quod in loco in quo pes sumus per nostram imaginacionem videtur nobis
 per antipodes inferiora quod ad nos cadant per inferiora est superius quod ad
 ipsos videtur eis secundum corpus imaginacionem per nos cadant. Unde
 per huius imaginacionem imaginatio corporis nostra est infecta et decepta
 et deceptio talis est per rectas lineas exites in opposito inter artem
 et libra et inter cancerum et scorpionem et inter geminos et sagittam
 et sic de aliis quae se recipiunt in opposito. Unde sic nostra imaginatio
 recipit per rectas lineas oppositas sic spiritus hominum illudunt et
 recipiunt quod dicitur recipiunt similitudines influentiarum libere
 et martis contra artem et pondus quo sunt super sita nostrum in quo
 sumus libra et marie exites super antipodes et illas simili
 tudines nostris sensibus recipiunt cum quibus spiritus hominum illudunt
 Et per quod omnes imaginaciones quae contrarias figuras recipit per co
 lorem obitatu visui infecto sic si dicitur accipit umbram spiritus
 de situ in quo habitant antipodes et ipsam nobis recipiunt in
 parte felio aut in ligno et sic de aliis et sic mundus per quod dicitur
 spiritus hominum illudunt et per illusionem spiritus imaginacionis et per
 imaginacionis potentias autem et per hunc modum temptaciones hominum
 faciunt vigilando dormiendo et sopnando. aut hinc ita dicitur
 si demones spiritus hominum sic tu dicitur illudere per et per spiritus
 ginationis inficere et sic de potentias autem plura in quibus sequi
 rentur contra attributa divina quoniam dicitur periteret demones illu
 dere et dicitur dicitur homines bonos iustos et virtuosos et hoc est quod

sua bonitate quod est impo^{le}. Vñ sequitur q negatio qstionis e te
 nenda. **¶** Quidam Raymūdy heremita hoc qd dicit eēt verū si dō
 pnteret hoies iustos cadere q ad potēcias aie licet pntat ipō
 cadere q ad spō ymagināciōes set hoies iustos qsuat q ad pote
 nō aie p quas credūt q illusiones demonū sint male d pte
 d contra res tēptaciōes fessit p quā resistēciā meriti ad
 grā d dēū laudant d bñdicūt d i sua grā confidūt. //

de qstione .12.

Utrum angelus sine corpore assumpto pot^{est} hoies docere
 vel illuminare. **¶** S. aut Raymūdy heremita i. q. q. qstione
 significatū e q affirmatio huius qōnis e tenēda qm sic vñs agtō
 loqur cū alio sic corpore d vñs aliu illuminat, sic aia hois
 q e pba spūalis reape pot^{est} illuāciōe hō ab aie pot^{est} hōe pta
 d dōrina. hoc idē e p. 62. que i qua dicitur q angelo itli
 gnt p spēs ^{innatas} ~~innatas~~ d adqstias sic angelo q itelligit motū
 fficitur d p motū spūi motū siue opaciōe ymagināciōis d spēs
 ab ymagināciōe acceptā angelo multiplicat dimitit aut mutat
 d ipam itellectū repntat p quā repntaciō hō reapt ab agtō
 lumē d dōrina qm frequē accidit q ymaginā hois dscurrit
 acasu d p illū dscursū angeli d dicitur d obito i obm ite^{ty}
 hois exarāt d illuāciō d itelligēdū aliq qd nō itelligebat
 nec ad itelligēdū appetitū hēbat. **¶** Tūc heremita nātū ite^{ty}
 hois capūt itelligere p sensitiuū d ygiātiū sic qbz spēs ut
 tiplicare nō pot^{est} d qd angelo nō hnt corū ituisiblis e ituisiblis
 d itangiblis nō pot^{est} sine corpore docere hoies n̄ illuāre qd si
 possēt sequer^{et} contradiciō. s. q angelo eēt spūalis d q hō ite
 ligere possēt pffirmat^{ur} sic sensitiō d ygiātiō d nō sic ipō
 d qd hec oia sunt impo^{ba} seq q negatio qstionis e tenēda. **¶**
 Raymūdy epūdit heremita nō bñ itellectiū solū p dicitū
 i qua dicit q angelo d aia ptiapant p nāz spūalitatē. d qd
 sic i triāgulo qbz angulo cū aliis ptiapat, sic ptiapantē agtō
 d aie p ptiapantē corpore d aie anglo d hā ptiapare

+ et mediante illa
 illuminatione

+ et non esse sen
 sibili.

pm, licet angelus corpus non assumat et ideo hoc quod tu dicitur esse quod
 torum non est contradictio sed est contradictio sic patet per
 et vadit ad .44. questionem . . . *de questione. 13.*

Utrum lumen educatur de potentia mediis. *Q. 13. art. 1.*
 primum probatum est in .61. questione quod una est materia omni corpori
 secundum dicitur in .61. sequitur quod omnia sphaera et omnes alie sphaere usque in
 feris participant per materiam. *Q. 13. art. 2.* Raymundus quod flama ignis
 in olla per contactum participant de aqua in olla. hoc sic patet ex
 similitudine quae est in potentia in aqua frigida et ducit in actu de frigi-
 ditate aquae quae erat actu in aqua in olla ex parte qua flama patet
 in potentia reducat sic flama ad dille lumen de potentia actu educat
 in camera in qua erant tenebre actu de illas tenebras quae actu
 existebant in aere tunc in potentia reducat. *Q. 13. art. 3.* de luce solis
Q. 13. art. 4. Raymundus quod lumen est color solis de ignis de umbra
 siue tenebre color terre de diaphanitas color aeris in cuius dia-
 phanitate lumen educatur de potentia in actu quod in ipso sunt ten-
 bre siue umbra de quod defficit lux solis siue flama ignis tenebre
 educatur de potentia in actu in ipsa diaphanitate in affirmativa
 questione est tenenda. *Q. 13. art. 5.* Aut heremita sol sine flama ignis educat in
 instanti luce in aere sic succene temporis de qua educatio de potentia ac-
 tu fieri non potest sic succene temporis non potest lux educi de potentia
 quasi posset educere ipsam succene. *Q. 13. art. 6.* Raymundus respondit heremita
 nulla qualitas siue operas dimitit suam ipsam sicut de qua lux solis
 siue ignis non dimitit sicut solis siue ignis sol sua similitudo
 dicitur lucis videtur veneri de beng mercurio de mercurio lumen de
 luna sphaere ignis de sphaere ignis sphaere aeris de similitudo
 sic multiplicata de sphaere in sphaera usque ad sphaeram aeris sicut
 lux lumen in diaphanitate cristalli prout super hanc
 educat lucem de potentia mediis de hoc sic succene de in tempore sic similitudo
 solis recepta in bene qua in mercurio de in mercurio quod in luna
 de Et de ubi quod est ante de post quod sic succene est probatum quod lux
 educatur siue de potentia mediis de ideo ratio tua non valet

de questione. 13.

Utrum lumen multiplicat^r i tempore ut i instanti
S Faymudg ait heremita hec qd
 soluta e p solutioez predictae qstiois verum exephsi
 care volo d pbare q affirmacio huius qstiois e tenenda sol
 qnto alaq ascendit tanto plq multiplicat calore ygs Et hoc
 facit multiplicado similitudiez sue luas iuvene diame et
 consumedo vapores d qa calor ygs multiplicat suave vide
 q sua cu motua sit multiplicata suave id qd p q d cereo ad
 te i camera qm flama q e actu suave ednat de p flama
 q recedit i fumo qm suave d multiplicat tporis e i sta fla
 me oz q sit i suis acutibz .s. in sua caliditate d luciditate
 Et de hoc experientia hemq sicut ygs qno lumen itendit
 i candela no ita itense aerem illuat d calefacit sic qno e
 bene itensa **Q**re calor d lux flame candele magis sit i ce
 llo ar flama candele q i extinguitibz aeris camere q no
 eet si calor d lux multiplicati eent i instanti d no i tpo
Qant heremita Faymudg e instans qd e indifibile d comue
 d e instans diuisibla d spensiu. i diuisible specifice d sunt pla
 instans q multiplicat tempus d de tali instanti no dico q lu
 men sit multiplicatu qa ma e cu multiplicacionis tenebrae
 sic e cu multiplicacionis luas h itendo dice de instanti secu
 dario qd e p secunda linea sicut qno orit sol d istan totu
 aerem illuat sine qntate discreta d p linea continua multipli
 cando luce sine tpo cu multiplicat tporis sit de instanti d i
 tantu d de hora i hora d de die i die **Q** Faymudg rpn dit
 heremita tua obiectio supra soluta e tu adhuc dico tibi q
 linea q est de instanti secudario de quo tu dicis sustentata
 e sub ptribz stibz .s. i venere i mercurio luna d q supra
 dictu e d qm ante est i vno q i alio cu sit geita de sole i
 venere d de venere i mercurio d q oz q sit de ptribz ista
 abz conpota d i tpo multiplicata g d q d qstioe

Utrum luminaria celi moueantur i orbibz suis p pms
 motibz **S** ait Faymudg pma ca nali mouet atz

secundaria propria proprietate quod qua dat causa secundarie ut
 causa secunda proprie per sua proprietate naturaliter moueat sine
 effectum sicut ignis qui cum suo proprio calore aqua mouet ad cale
 faciendum carnes habet car ignis facere non potest si sua caliditas non
 esset sibi propria qualitas nec deus proprie ignem mouere posset ad ca
 lesfaciendum si propria qualitate non haberet. **¶** Item si siccitas non
 esset propria qualitas terre deus ignem mouere non posset cum siccitate
 terre ad siccandum ignem per siccitate que est ei qualitas propria a
 terra mouet quod deus ignem ad agendum per propria caliditate per app
 arata de hoc naturaliter. Et est alius motus qui est super naturam qui
 est deus qui secundarias mouet de non esse in eis et facit miracula
 de quibus vult. **¶** Item est alius motus qui est artificialis est sic deus quomodo
 voluntatem hominis mouet ut manum moueat ad martellum in
 istis quatuor modis consistit motus in rebus corporibus de in duobus pri
 mis consistit motus naturalis ex quibus sequitur motus augmentati
 uis de in duobus ultimis consistit motus artificialis qui est
 natura consistit sicut deus qui artificialiter creauit mundum de sic
 homo qui se artificialiter mouet de uno loco in alium ut mouet de pe
 des suos de equando de nauigando. **¶** Item Raymundus heremita
 si sol de sic de aliis corporibus supercelestibus non haberet proprium motum
 ad se mouendum sic de igne sicut est sol proprium motum non haberet
 in agendo in inferioribus ut deus cum propria naturaliter de proprie mouet
 solem ad generandum flores de fructus in arboribus de sic de aliis
 nec sol appetitum proprium haberet ad generandum quatuordecim sicut appetitum
 proprium per alium haberet de sic esset vacuus proprio motu de appetitum
 qui est plus de magis naturalis quam proprium. Deus enim impediret esse
 in proprio solem mouere non posset ad generandum flores per proprium
 motum de appetitum solis. Et quia hec omnia sunt impossibile de or
 dine vniuersi de ordine quem habent dignitates in causis
 secundariis de effectibus suis sequitur quod luminaria celi in orbi
 bus suis motibus propriis moueant. **¶** Item heremita Raymundus
 si luminaria celi in orbibus suis propriis motibus mouerentur sequitur

Item

sequerentur vacuū sicut sol qui se moueret i suo pmo motu de
 vno ubi i aliud reliqueret vacuū d qd vacuū ed e iimple
 sequitur q tua nacio no pcedit s; si sol motu e p aliud e
 p tactu no relinqt vacuū. **R**espondit Raymudus heremita
 sicut hō mouēdo se de vno ubi i aliud frāgendū aerē apte ate
 post sic apte post claudit aer q locū implet i q erat d h
 ubi sequitur de pisabq p aquā natantibz a simli e quō sol
 d ahalumaria q mouent^{ubi} de vno i aliud locū i quo erat
 claudit d iplet apte post qui qd locū e de eē matie et
 forme vniuersalis de quibz dicitur e i. 61. qstioe. Itē sol
 cū suo orbe ita se mouet de vno ubi i aliud sic flama cū de
 lle p aliū mota de camera i camera se mouet cū sua luci
 ditate. Itē qd motu solis d circularis sup corpū mouet ar
 cularit sicut supposito q i globo fili eēt pncipiū motu flame
 i capite fili qd e i mē i centro globi d q motu eēt p lineā
 cōtinuā i filo usq; ad aliud caput qd e i mē supficie globi rōe
 anq globū eēt p se motu arcularit. **De qstione. 16.**

Utrum aia brutorū sit de aliquo. **R**espondit Raymudus
 illud de quo aia brutorū e d dicit q i ca
 pra d sic de alijs brutis est potēcia nutritiua d augmēta
 tiua p uegetatiua d qd aia uegetatiua e extēssa extē
 sionem quā hnt. habent p ipām. **I**tem i capra e appetitū
 sicut p quē appetit comedere d coire d qd. Et i capra
 e extēssiua d memoriā p ymaginatiua p stimatiāz
 spēs multiplicat qd memoriā qseruat d p extēssiua
 industria hē ad vidēdū d noticiā de amico d inimico sic ca
 pra q suū filiū diligit quē cognoscit d odit lupū q suū
 cognoscit. Itē sic Raymudus considerat dicit q aia brutorū
 e de tribz potēcijs q sunt similitudines aie rōnatiē q sūt
 extēssiua appetitiua d memoriā. Itē istis facit qd facit
 Et dicit q iste tres potēcie sūt de uegetatiua ymaginatiua

Et sensitiva sicut accidia q sunt de sba i strah d vegetata
 ymagiatua d sensitiva sunt potene sbales ut aia capre sic
 sba d vegetata sunt p excessu ut sba excessu p to
 tu corp qd totu negotabile e d q e de p elatia q e ex
 quatuor ebis compta d ipa vegetata e in etana suste
 tata d de ipa recipit hndy nutrimentale p qd cresat d nu
 trit d deficere elatia deficit vegetata sic destructo fu
 samento destruit tectū d parietes destructa vegetata
 d sba d ymagiatua destruit cotinua appetitia d me
 moratia d id mortua capra ad nichilū nūq aie d corpo
 su. est q aia capre d predictis aliq simpli eet d sba
 d ymagiatua d nō d vegetata eet icorruptibilis Et eet
 i qualz pte corpo sic aia rōnetia q est i mortis d i qz
 pte corpo cū quo e quāta qd e inqueiens **¶** aut herem
 Raymū de tu dicit q aia brutor e d vegetata sba
 et ymagiatua ~~d nō d vegetata~~ **¶** Vñ qro ate vñ sūt potē
 sba d ymagiatua d si dicit q sūt d alio dēnato qro
 ate d quo e illud d sic gradatū d vno i aliud usq ad vltm
 quod e d nichilo **¶** Epndit raymū d hēmyta pōte pōte
 sūt d pms pncipis sic d bonitate magnitudie duracione
 ptate iustitu appetitu d d alijs que ad corpū expectat
 d ista sūt pncipia sbaha d nichilo pducta d ex istis e qstū
 totū corpū vñsi secūdy q i. b r qone significatū e sic d vna
 bonitate gnali omīs bonitates q sūt d vna nā corpore
 d deduce p omīs spēs d idividua d sic d magnitudie dura
 aione d d. aut heremta Raymū de qro ate d quo sūt
 cōtū cotinua appetitia d memoratia capre d sic d brutū
¶ Epndit Raymū d heremta qd pncipū sbale d gnale
 creatū e cū alio acūtalī i nato qd e d suo gne sic vltas
 acūtalīs i nata q e acūtis bonitatis sbalis cū acūtalī bonite
 naturali bonifice magnitudiez duracionz d d. Et ex ipis
 pms pncipis acūtalibz constituit acūtales for sue pō

| sicut cotinua |

sicut ex materia appetitiva et memorativa capre eadem
 qualitas ignis et humiditas aeris et sic de alijs Et
 id continetur et quod est de bonitate magnitudinis et est bona
 per bonitatem magnam per magnitudinem et est. Et ex istis ac
 cedentibus naturalibus consequuntur animia in moralibus sic vul
 pes que bona magna industria habet ad venandum canes et a
 pis ad faciendum fauam et sic de alijs *de q. hoc. AA.*

Ubi dicitur anima brutorum sit forma extensa ut to
 in qualis parte corporis. *Q. Raymundo dicitur in q. 1. q. 1.*
 questione dicitur est quod extensitas status exoptat ad corpus
 et actibus ad quantitate corporis. *Q. dicitur quod in arbore*
in qua purus est incaule inserta et pomarium in puro est una
extensitas in diuisa status et actibus continua sicut vege
tativa que est in trunco puri et in trunco pomarii et sic de ve
getativa que est in trunco puri que non est sub illa specie sub qua est
in trunco caulis non est sub illa specie sub qua est in trunco puri
et in trunco pomarii et sic de vegetativa que est in trunco puri
que non est sub illa specie sub qua est in trunco caulis et pom
arii et sic de vegetativa que est in trunco pomarii sicut vege
tativa est per totam arborem extensa et diuisa et huiusmodi et
est status et actibus in quibus habet quantitate continua. consistit ergo ex
tensitas in discreta quantitate que ad species non que ad se ipsam
et id tota vegetativa non consistit in qualis parte corporis
Q. dicitur Raymundo quod anima brutorum est de vegetativa sen
sitiva et ymaginativa ut supra dicitur est de de vegeta
tiua in quibus inserta est in ymaginativa vegetativa et de spi
ritiva in quibus ymaginativa est in ipsa inserta Et ipsa anima bruti
ita est extensa per corpus bruti sicut vegetativa per totum
truncum arboris supra dicitur et corpus bruti est de etiam
in quo vegetativa formata anima bruti est in forma sicut vege

materialis cor d vegetativa corporis simpliciter e de ee p
 elatit q est fons d radius aqua pcedit augmentativa
 d nutritiva corporis bruti moti p sua aiã ad viues
 nutriend d augmentand d ad mouend se de vno ubi i a
 d io heremita aiã bruti e extensa p totu cor d sic no
 e in qualz pte corporis sic dicitur e de vegetatiã arboris
 cu vna natura heat q ad vegetatiã alia q ad spiritua
 d alia quo ad ymaginatiã **¶** Aut heremita Raymũ de. 03.
 omes extensitate ee p matia cu p ~~matia~~ ~~longu~~ ~~latu~~
 d pfund d qa aiã bruti e forma q det a corpore qd e
 materia e imple q aiã bruti sit forma extensa cu for
 no heat longu latu d pfund sine qbz extensitate he
 re no pot et e tota i qualz pte corporis cu corpp moue
 at ad viues nutriend augmentand d de vno ubi i aliud
 hoc facere no posset n eet in qualz pte corporis ee
 d virtuali **¶** Aut Raymũ d heremita aiã bruti. 03.
 ee de vegetatiã mediate qua pncipare possit cu elatitã
 sine qua cu ipã pncipare no posset h e de vegetatiã
 formal d vegetatiã materialis extensitate ad corpp d qa
 corpp compositu est ex ma d forma sequit q extensi
 tas sicutã longitudinẽ latitudinẽ d pfunditã sic ex
 forma d matia Et forma trãssit ad vegetatiã forle
 d matia ad vegetatiã materialem sic vegetatiã i arbo
 re aut i sanguine d io illa forma qua aiã bruti he p
 vegetatiã d ca sit sue extensitate forle sic i vegeta
 tiã arboris aut sanguis i quibz vegetatiã forma he
 extensam d io forma extensa q est i brutis habet
 formatu longu latu d pfund d io tua ratio no valet:
 neq sequit q aiã bruti ~~no~~ sit i qualz pte corporis qa sequit
 d quod sequitur si tota vegetatiã arboris p dicitur eet
 i qualz pte sui corporis **¶** Itẽ dico tibi q si aiã bruti
 no eet de vegetatiã ymaginatiã d sic d spiritua nature

N scilicet quod
 esse indivisibi
 lis i corpore
 rium corpus
 rientiã.

nō hēret mensurandi d̄ ymaginādi s̄m figuratū
 extensū p̄ longū latū d̄ p̄fundū sine q̄bq̄ ob̄m̄ auti
 gere nō potest d̄ sic d̄ sp̄cia q̄ sentire nō p̄t sine lō
 go lato d̄ p̄fundo d̄ adhuc dico tibi q̄ si sp̄cia d̄ y
 gnata nō eēt d̄ uegetatā eēt i corruptibiles d̄
 imortales d̄ mortuo ual̄ remaneret sic aīa rōalis
 remanet post mortē hoīs. vñ sequet̄ q̄ aīa bruti cū
 corpore cōmūta meritū acq̄eret p̄ virtutes. alioq̄n
 frustra eēt post mortē bruti d̄ deū d̄ sbas separas
 attingere p̄ssēt quod ē impossibile. *d̄ q̄stioē.*

Ubi dicitur aliqua forma potēssa p̄t eē motor
 sufficiens. *¶* **¶** Raymūdg dixit ē motor i aīatq̄
 d̄ motor aīatq̄. i aīatq̄ ē sicut ignis d̄ lapis. aīatq̄
 sicut arbor brutū d̄ homo. *¶* Itē dixit q̄ lapis forma
 hē extensam d̄ quō nō est impeditq̄ se mouet ad cē
 trū d̄ se mouet cū sua grauitate d̄ appetitū q̄ sūt for
 am̄tales cū quibq̄ forma lapidis se mouet i mat̄ia la
 pidis mota mat̄ia ad centrū q̄ appetit sic i arbore ue
 getatiua se mouet cū augmētatiua d̄ nutritiā cū q̄bq̄
 arbore mouet ut nutriat̄ d̄ augmētet̄ et iō i q̄one
 affirmatiā d̄ tenēda. *¶* Itē dixit q̄ i brutis i q̄bq̄ ex
 tensa ē forma ut i sup̄dicta q̄one dictū ē. est for̄ ex
 tensa sufficiens motor cū ip̄a sit motor mouēs semet
 ip̄am mouēdo sic corp̄ d̄ vno ubi i aliud sic i hoīe a
 nīma rōalis q̄ se mouet i mouēdo corp̄ cū quo ē quē
 ta. Et sicut aīa rōalis se mouet cū suis potēcijs sic for̄
 bruti. s̄ aīa se mouet cū suis potēcijs q̄ sūt extensā
 appetitiā d̄ memoriā ut sup̄dictū ē d̄ iō for̄ bruti
 ē motor extensū d̄ p̄fectū i q̄ cū suis potēcijs se mo
 uet i mouēdo aliud cū quo ē cōmūta sic capra q̄ fon
 tem ymaginat̄ quē appetit stimādo sicut q̄ ymagi

F. 2.

recolitis intelligiblis d amabilis **Q**ue dixit Raymūdg
 q̄t hoīe sp̄itū naturatū d simplr p se nō hē appetitū
 ad adq̄rendū virtutes .s. iusticiā prudenciā fortitudinē
 d temperanciā ymo absolute appetit delectā i oī delectā
 sp̄itū d q̄a hō hēre nō potest bonū magnū d q̄ recolē
 itelligere d amare sine virtutibz d dicit dē aīe hoīs vir
 tutem d p̄tatem supra corp̄s ut ipm̄ possit refrenā et
 ordinare ut sibi d corp̄ori meritū adq̄rere p̄t d cū ip̄o
 gl̄iam hēre magnā d iō adam d eua d sic d pentibz eq̄
 licet i p̄ma temptaciōe nō p̄cassent, p̄cā i possibilitatē hēre
 nō potuerūt, q̄a si potuissent i virtutibz p̄seuare nō po
 tuerūt cū libero arbitrio n̄ virtutes int̄rupte d frequēta
 resistendū i possibilitibz temporibz. vñ sequit̄ d iunūcio
 meriti d gl̄ie d sup̄fluitas n̄ abte sp̄itū ḡ d q̄. **Q**ant
 heremyta Raymūdg quō angelū creati fuerūt illi q̄p̄u si
 leporūt statim i graciā confirmati fuerūt d post eorū
 confirmaciōe p̄care nō potuerūt n̄ lucifer n̄ sui seq̄tes
 postq̄ p̄cauerūt bonū facere nō potuerūt q̄a i p̄cō q̄fir
 mati fuerūt Sic a simpli d p̄m̄s pentibz si i p̄ma tept̄a
 cione resistissent postmodū p̄care nō potuisset alioq̄n dē
 ip̄s i tali ordine nō potuisset sicut fecit anglos d eis iū
 riam fecisset quod ē imp̄le. **Q**Raymūdg r̄p̄ndit heremyta
 nō ē simplr d anglo d de hoīe q̄a angelū totū se q̄utit
 ad bonū aut se p̄uertit ad malū Et hoc q̄a ē s̄ba sp̄ualis
 cū corpore nō conūcta s̄et hō q̄ ē d corp̄e d aīa nō totū
 se possit quertere ad bonū n̄ se p̄uertere ad malū cū sit
 de p̄tribz d̄ntibz naturis d si possit cēt nā sp̄itū i mu
 tablis de vna sp̄e i alia q̄n nō cēt abta ad appetē oīa
 sp̄itū delectabilia d sic cēt tūc alia q̄ modū nō ē d cēt
 illa q̄ nūc ē quod ē imp̄le. **de questione. 82.**

Utrum ad actū intelligendi sit nūcū p̄ue itellatū

agentem naturalem dicitur a potentia **¶** Sicut dicitur
 in homine voluntas que in se tria habet coniuncta que sibi sunt co
 stantia et naturalia ut i. 3. quod dicitur in quinta significatum est
 et illa tria coniuncta sunt voluntas volente et uelle **¶** Et hoc
 est nature secundum naturam voluntatis et sui liberi arbitrii et sui fi
 nis ad quem creata est que deus est cum deus sit summe nobilis et
 amabilis **¶** Et ideo ad actum volendi est natura volens agens
 quod sit de esse volens ut libertatem habeat ad agendum ut
 meritum acquirere potest et quod ipsum volens habeat propriam naturam
 et volente in quo possit species electas deducere et in ipso ipsas
 volentes facere mediante suo velle constanti in quo imprimatur
 velle continentale quod fluit et refluit ut quando homo dirigit cas
 trum murum aut ad per velle acquisitum assumpti dico tibi habita
 quod ad actum intelligendi est natura intellectus naturalis dicitur ab intellectu
 possibilem que sit de esse intellectu **¶** Et idem de intellectu possibilem
 et quod inuicem habeant inter se intelligere constanti et quod ex
 omnibus tribus sit unus intellectus et quod intellectu que intellectu agere
 tenent locum in suo proprio intellectu que intellectu possibilem
 locum deducat species ad quas dicitur in ipso imprimatur et intelli
 gibiles faciat et in ipso ipsas intelligat ut intellectu ipsum et
 in esse et in natura intellectu entia sunt intelligibilia et sic ad
 quod sit intelligere continentale quod fluit et refluit in intelli
 gibilem constanti quod est natura et hanc nature est ut intellectu habeat me
 ritum et libertatem per agere actiue et passiue in suo proprio
 esse esse dicitur quod meritum et liberum arbitrium habere non posset
 sine intellectu agente quod esse intellectu que est una pars anime cum
 qua anima siue homo agit quando intelligit **¶** Sicut heremita dicitur
 ad actum intelligendi non est natura ponere intellectu agere
 quoniam sufficit intellectu possibilem que per se intelligere potest sic ad
 actum sentiendi non est natura ponere spiritum agentem quod su
 fficiat spiritus possibilem cui possibilem est sentire **¶** Et quia natura non se

quod vacuū nec supflūū sic nō est dare i actu itelligēdi
 intellectu agentem sicut nō est dare i actu spūe di spūz
 agētem. **¶** Respondit Raymūdg i potētia uegetatiā sūt nōiā
 pūm uegetatiū d pūm uegetabile d pūm uegetare
 alioqu nō posset eē gñacio nec trāsmutā mā d vna spē
 i aliam d q ista tria sūt d eē uegetatiē d q ipā sit ex
 ipis cōstituta adhuc requirunt ad actū uegetādi uegetale
 appriatū d uegetare sicut abq i stomaco d ē uegetabilis
 i pūo uegetabilis i quo recipit caratēem uegetatiōis
 qnō mātia abi ē uegetata d i carnē d i spēm aiāis tūf
 mutata vñ d nōitate sequit actu uegetādi agēs uege
 tans q i suo pūo uegetabilis d ducat uegetabile Remotū
 p aiūs. **¶** Alioqu Remotū uegetabile sicut appriatū nō po
 sset se uegetare nec insbare cū nō sit sibi pūm uegetā
 n hēat i se pūm locū uegetandi sic asimh ē d pō spūa
 sicut d potētia uegetatiā i qua potētia spūa .oz. eē spūm
 agentem vt i suo pūo spūb d ducat spūbte remotū i
 quo sit statū sicut sapor abi q sentit ē gustabilis pūo
 qd ē d eē gustū. asimh ē d intellectu pū q sine itellctu
 agente nō posset eē calps i qua spēs adq̄sate recipent
 caratēem itelligentis q si quid spēs nō sūt d genē
 intellectu nec pntē possiblis postq̄ pūit ē i gñe pūm
 p creacionē se potest facere itelligens q pūit ē i genere
 actiōis p creacionem **¶ de questione. 83.**

Utrum liberū arbitriū sit potētia distincta cōt
 rōnem d uolūtatē. **¶** S. dicit Raymūdg int
 tectu d uolūtatē hoīs ē d rā cū sūt pō p obm et
 actū dūsse et p qūs p eēm. vñ si liberū arbitriū nō eēt
 potētia distincta ab ipis potētijs eēt tū ab ipis q̄stitutū
 d intellectu d uolūtas eēt ipm liberū arbitriū. vñ seqrē

q totu est pars d pars est totu qd e simple aut est
 simple simple. Summe tunc e qd una psona no e alia
 set omis tres vna deq d vna d ipe deq e qd psona d qa
 tale similitudinez nlla creatu simple hie potest q d qd
¶ Ant heremita p expicda hemq q volutas hē liberu
 arbitriu cu ho p voluntate heat pntem eligedi ad di
 ligendū seu faciendū vnu uel aliud. Expicda hemq q
 itelleatq libertate hē ad itelligedū constiam q tractioez
 d honestu cu qbz afluat volutate. Itelligit ad qd
 solet volutas q optat q r^o itelleatq no itelligit set
 ignoraret. Et id de naitate oz. q i hoie duo sunt libera
 arbitria vnu qd sit idē cu volutate d aliud cu itelleatu
 aut q sint vnu liberu arbitriu no dnt ab itelleatu
 d volutate et qa e inqueiens ee duo libera arbitria
 i hoie postq vnu sufficere possit q nega qstiois e tene
 da. **¶** Ant Raymūdg heremita concedo tibi q inqueiens
 est in hoie ee duo libera arbitria qa si eent itelleatq p
 suu liberu arbitriu no possit vniq constrigere volu
 tate qm volutas se defenderet cu suo libero d eq^o duo
 e inqueiens q itelleatq d volutas heat coit vnu libe
 ru arbitriu quod sit eis istrumentu cu q libere agat
 sicut no est inqueiens q vir d mulier heat vnu filiu
 d vnu hospitiu ex quibz vsu heat no sequit q libere
 arbitriu sit in dnt ab itelleatu d volutate h sit eis oie
 istrumentu sic no e inqueiens q caliditate e istrum
 ignis cu quo calefacit sit dnt ab ip^o igne ex pte igne
 sba d calore acante. **¶ De questione. 82.**

+ inconuenient

Utrum liberu arbitriu p^o eligē malū sub
 rōne mal. **¶** S. ant Raymūdg in. 68. d i. 81. qd
 solutio huius qstiois e significata. Itē heremita dico tibi

q' ratio siue intellectus q' p' tu e' natura e' long' d' p' de h
 bero arbitrio. vñ sequit' q' intellectus d' liberu' arbitri'
 simpl' d' naturah' q' concordanciam hñt sub rōe boni q' malū
 cū bonū d' malū fiat q'ria. vñ sequit' q' liberu' arbitriū
 nō posset eligere malū sub rōne mali s' p' actus rōe s' p'
 auq' bonū siue delectacionē volūtas pl'q' d' bonū
 intellectus cū liberu' arbitriū eligit malū, cōs' sentit p'
 quo volūtas pl'q' h' de libero p' tate i' libero arbitrio q' h' t'
 p' tate s' sentit quo accidit q' m'lier pl'q' h' de p' tate i' reb' d'
 oib' quā vir suo viro consensente. sic accidit de q' dā m'lier
 q' nepotē sui viri q' long' erat paup' d' nud' expulsi' de
 hospicio d' suū malū nepotē in hospicio posuit vt ipm d'
 taret sciente viro suo q' suū nepos long' d' fidelis e' et
 nepos uxoris sue i' q' r'arū d' i' o' secū d' q' d' nō simp'
 affirmatio q' s' tōis e' tenenda. **T**at heret' Raymū de li
 beru' arbitriū e' id p' q' d' rō h'ere se p' ad eligē d' bonū
 aut malū d' sic de volūtate. alioq' de libero arbitrio nō
 e'et hoc q' d' est. vñ sequit' q' rō sub rōne mali p' eligē
 malū sic d' p' s' de viro q' i' t'elligebat i' q' sue uxori cō
 sentiebat q' sentire tū voluit malū q' r' bonū p' suū libero
 arbitriū vñ sequit' q' simpl' afirmā q' s' tōis e' tenēda
Raymū d' q' r' p' d'it heremita tua ūba e'ent nā supposito
 q' intellectus viri suū p' p'riū liberu' arbitriū h'eret d' vo
 lūtas suū aut q' nō e'ent potēcie d' r'ites d' q' vñ h'eret
 liberu' arbitriū cū quo e'ent id d' nūo s' ista suppositio iam
 sup' destructa e', sed vir libere m'lieri q' sentit, d' sua
 volūtas gaudebat q' a mag' d' i' i' i' libero arbitrio h'ere
 bat q' q' p' s' n' d' e' i' i' s' t' i' a m' tristitia d' dolore i' suo cō
 s' s' s' u' h'ebat. verū tā ipā rō p' tatem h'ebat i' d' i' s' s' i' f'
 cando s' sup' liberu' arbitriū d' volūtatē, d' i' sup' p' d' i' t' i' o'

ratio,

voluntate, et appetendo,

rimando

tu dicas q̄ gracia equalit̄ intrat d̄ itronit̄ i mediata p̄
 ē q̄ mediata tua ratio nō p̄cedit **¶** Respondit Raymūdg
 heremyta i introitu gr̄e i aia tria sunt q̄siderada q̄ sūt
 finis loci d̄ temp̄. finis ē q̄siderada i q̄tū aia ē vt d̄m
 recollat̄ itelligat̄ d̄ d̄ingat̄ d̄ q̄a aia ē de suis pot̄cijs
 finis vni ē q̄ ad st̄am aie d̄ q̄ ad pot̄as et id̄ ē de
 tēpore d̄ loco cū aia sit spūalis st̄a q̄ quo ad se loco nō
 indiget n̄ tēpore vt i .xx. q̄one significatū est d̄ q̄a gr̄a
 ifluitur rōne finis q̄nō ifluit̄ i st̄o spūali nō indiget
 tēpore n̄ loco n̄ medio s̄ ifluit̄ i mēte alioq̄ nō eēt gr̄a
 hoc ē si medio d̄ suat̄e nō indigeret Et sic tua rō nō
 valet set i rebz corp̄ libz bñ valeret q̄a s̄ d̄na n̄alia su
 at̄ d̄ p̄ mediū gracia ifluit̄ sic in filio regis cū mēte q̄ pa
 tre sit gracia d̄m̄ d̄ honoris Et sic de similibz 27

De questione .86

Utrum gr̄a ^{gr̄a} ~~gr̄a~~ virtutis gratuita
 d̄r̄at̄ p̄ eēm **¶** Solo. ait Raymūdg virtutis gratui
 ta ē fides spes caritas q̄ d̄r̄nt p̄ eēm cū vna nō sit alia
 d̄ q̄z h̄t actū suū p̄p̄riū sic fides q̄ h̄t credere d̄ spes
 sperare d̄ caritas amare s̄ gr̄a vna ē d̄ vniū actū h̄t .s̄
 gratiari d̄ iō affirmatiā q̄st̄iōis ē tenēda **¶** Itē virtutes
 predicte spectant ad meritū q̄a rōne m̄ti d̄ate sūt, licet
 grat̄o d̄ate sūt, d̄ ad m̄tū d̄ate sūt spectat̄: q̄a si ad m̄tū
 nō spectarent ^{implicaret̄} d̄ d̄atio; q̄m p̄ credere i d̄m
 et i ip̄m sperare d̄ amare .q̄z m̄tū adq̄rere d̄ nō adq̄rere;
 q̄d est imp̄le. Set gratuito facere gr̄am nō spectat ad
 m̄tū, quo ad ip̄m q̄ gr̄am facit; q̄a si spectaret, gr̄a grat̄o
 facta nō eēt hoc q̄d ē. quo ad d̄na n̄alia d̄ bona t̄p̄alia;
 s̄ virtutis gratuita nō. d̄ iō gr̄a grat̄o d̄ata d̄ virtutis gratuita
 d̄r̄nt p̄ eēm **¶** Ait heremyta Raymūdg de q̄ suo caritate

~~...~~
 vide d. Thom.
 2. secunde. q̄ne
 110. art. 3. et
 d. Bon. 2. dist.
 27. art. 1. q. 2.

+ Item gratia
 gratis facta
 est

quoniam

L. esse sine
alia

grām facere nō pot. n̄ illū diligere, diligētiā facit, grāciā
 ei nō faceret d̄ idē ē x̄ vice iussa, qm̄ deo sine grā. caritē
 dare nō pot. d̄ sic de fide d̄ spē d̄ iō grā gratis ^{causis} factis et
 virtus gratuita sunt idē p̄ eē, cū vna nō pot. in agente,
 n̄ ī p̄cente. **¶** aut Raymūdg s̄ba sine acūte creati nō
 posset, nec eō ōi r̄tatue se hēant sic s̄ba mūdi q̄ creati
 nō potuit sine q̄ntitate n̄ q̄ntitas sic s̄to. verūtu q̄nis
 s̄ba nō possit eē naturalit sine acūte n̄ eō n̄ deo vni
 sine alio facere nō potest nō sc̄tur q̄ s̄ba sit acūte nec
 acūte s̄ba: asimpli ē de grā d̄ virtute d̄ iō tua rō nō pot.

de questione. 81.

Utrum aliqd̄ trāscat ī veritatē huāne natē
 p̄ actū generatiōis **¶** S. aut Raymūdg i. 63. q̄one
 significata ē solutio huius q̄stiois **¶** Interū qm̄ deo mūdi
 creant sic hēdificant d̄ plantant q̄ntitates ī elētis
 sicut caliditate ī igne d̄ humiditate ī aere **¶** Frigiditate
 ī aqua d̄ siccitate ī terra sic creant plātant d̄ hēdi
 ficant ī potēcia elātā vegetatiuā s̄fituā d̄ ymagiā
 ut p̄ vegetatiuā eēnt vegetabilia p̄ s̄fituā s̄fitia d̄
 p̄ ymagiātuā ymagiabilia d̄ ex istis creant p̄mos effec
 tus naturales v̄z p̄mā ficulneā p̄mū leonē p̄mū hōmē
 d̄ sic de q̄similibz ut p̄dictas potēcias ī actu ducet sic
 semē qd̄ p̄ viam ḡnatiōis deducit d̄ p̄ ī actu alia plā
 tam d̄ sic de semē s̄fituū p̄ qd̄ s̄fituū ḡnat d̄ p̄du
 aliud s̄fituū d̄ ymagiātuū potēcia elātā eōnis sicut
 fons ex quo plures fuȳ derivāt **¶** Et id̄ quō hō. gēnat
 ī sua vegetatiuā de alio carnes d̄ sic de potu ip̄e hō ī
 sua vegetatiuā ē uegetans ī qua uegetatiā p̄p̄riū h̄t
 uegetabile ī quo edunt d̄ gēnat de alio vegetatiū matia
 abī eūctate p̄ corrupciōē illā spē ī qua erat q̄ ī spē
 hōis trāssit hoc ē uegetatiōe q̄ est de eē hōis d̄ d̄ ī

materia hō gignēs genat d atrahit i suo spibh carnis
 ffatas d sic d ee ymagiatiois vñ scetur de natitate
 p aliqd trāsit i veritate huāne nē p actū generatiōe
 alioqn i predicta corrupciōe d gñatiōe eet vacuitas nē
 d sbe quod e impo^{le} d iō hoc qd trāsit implet s. s. p
 dictū e m. n. qstione p vñū modū stat sub spē vegeta^{ne}
 d p aliū sub spē spīitue d p aliū modū sub spē ymagiā^{ne}
 d hoc continue cū vna spēs sit i alia d qm corpū hōis
 eo istis quatuor constitutū e d q pōitū trāsit ad ab eo
 trāscō i veritatem nature huāne p hōis generatiōe

Tant heremica Raymūde si verū eet hoc qd tu dicis
 plura seqrent iqueiēcia sic si hō comederet hōiēm ee
 corpū hōis comesti trāssiret i eēū hōis comedent
 d sic sup numerū destructū eet d adnichilatū rōne cuiq
 resurgere nō posset qd e contra fidem catholicā. Itē si
 matia abo trāssiret i veritate nē huāne nā huāna comē
 dentis nō eet plena s. vacua rōne cuiq vacuitatē p se
 epistere nō posset sub ppria spē s. p acūs. s. p hoc qd
 comedit quod e valde iqueiēns d iō tua rō nō pcedit
 s. mea sic. **R**aymūdg rpnidit i hōie. due sūt huāntes
 vna e radicalis alia e nutritiōalis. radicalis e i^a q est
 ex pūis pentibq. nutritiōalis e illa p quā huūū radi
 bunt d e duplex vna q e ex pūis pentibq. alia e q fluit
 d refluit et hoc e ab etno qa mēnsca qūit^o vt trāscat
 i veritate nature huāne d illa q e adueiēns trāsit it^o
 d p corrupciōe expelit illā q erat intra. epē^o de flama
 cādele i qua flama q est i cera i potencia educit^o d pō
 i actū d antiqua recedit i fumo s. flāma cādele i qūū
 flāma pmanet i sua spē q spēs flāme e edificata d
 durat p illā q euēnt d iō tibi rpndeo s. epē^o p dicitur
 q corpū hōis comestū trāsit i veritate nē hōis comedi
 us hoc idē seqret^o si lupū ipm comedisset. s. pō^o expt

pulsiva sic ipsam expellit per feces sicut dictum est de fumo
 flame candele sed ista materia est quiescibilis in suo proprio nu-
 mero usque ad diem iudicii per divinam potestatem sapientiam
 voluntatem et iusticiam dei. et quod dicitur quod spes nostre omne-
 dentis non esset plena nisi per hoc quod evenit ex alio et potu-
 male dicitur cum sit plena ex humido radicali et nutrimentali
 quod habet apertis penibus. Verumtamen absque humido nutrimentali
 quod evenit vivere non posset. *de questione. 68.*

Utrum aliquid extrinsecum transeat in veritate hu-
 mane nature per actum nutritivum. *¶* Sicut dicitur Raymundo
 purum in pomerio istum nutritivum dicitur vivere de materia que sibi
 adducit de trunco pomerii et hoc fieri non posset nisi materia de
 trunco pomerii transiret in veritate nature puri. transitus ergo materia
 dimittens unam speciem et accipiens aliam et per illud tra-
 situm sequitur nutrimentum et augmentum puri. *¶* Asit heretice
 dico tibi quod absque potu transeunt in vegetativa et spiriti-
 uale hominis ratione cum corpus hominis nutrimentum recipit et
 augmentum alioquin non haberet de quo nutriti potest et augmentari
¶ Aut heretice Raymundo exemplum quod dicitur de puro
 inserto in pomerio non est simile ad nutrimentum hominis cum in
 arboris una sit et continua per totam arborem sed de alio et cor-
 poris non est sic cum absque suam propria habeat materia et corpus
 suam et sic non participat per quantitatem continuam sed discretam
 ratione cum discrete quantitate de alio ad transire non potest in ve-
 ritate nature humane per quod corpus hominis nutritur sed nutrime-
 tum corporis hominis est per potentiam augmentativam que est de esse cor-
 poris per quam nutritur corpus hominis et augmentatur. Verumtamen
 absque sic de potu sunt coadiuvantes ad nutrimentum corpus
 et augmentum sicut corpora supercelestia que coadiuvant ad
 generandum nutrimentum et augmentandum corpus inferius. *¶* h. ex corpore

cencis i istis inferioribus nichil iacet. **¶** Respondit Raym^{us}
 heremita embrio i matrice femine e iustis p gñacione
 d hoc az quo puer natus e i quo gñuat iustentia cu
 umblico suo p qd iustentiu embrio abū recipit nutri
 mentū d augmentū d quo natus e puer recipit p os d
 reduat p stomachū ubi fit digestio p pncipalioz d cō
 tractū d vegetatio q e de sua cencia ad suā spēm attra
 hit hoc qd euert vt supradictū e p quā attractioz d ve
 getacione fit gñacio nutrimentū d augmentū ex h qd
 euert d quo tu dicit q nutrimentū fit p nutritiua q
 e de cencia hoīs Et sic de augmentatiua verū dicit ser
 nutritiua hoīs se ipām nutrit ex hoc qd euert alioq
 augmentatiua hoīs nō hēret de quo se ipām augmēta
 ret. augmētat g^o semetipām ex hoc qd aduēit iustmu
 tādō i suam spēm d hoc apparet i hoīe macro aug car
 nes p abū d p gñatū augmentat d i feabz e signū
 q rō tua nō pcedit q sine iustmutacione de vna spē in
 aliam feces nec vrina i hoīe fieri nō pnt s; sūt quā
 ad putrat de hoc qd euert intra p gñacione ex q iust
 fit nutrimentū d augmentum. **¶ de questione 89.**

¶ **U**trum aīa spiblis i hoībq sit agenerāte. **¶**
 Raym^{us} ait heremita sol lapis tra d planta
 Et sic de gñatibz colorat nō sūt de nā spualit^{er} set
 aīa spūū ipōs i suo pprio spiblis facit spibles sicut
 p suū visum ipōs i suo pprio visiblis facit visibles ip
 mēdō i ipīs caratēs visibilitatē p quos videri pnt et
 i ipīs caratibz visūū sic videt res visibles sic hō in
 specto faciem suā d iste res visibles q p se nō sūt visi
 set p aliud vt supradictū e p eūdem modū sūt p bruta aīa
 hā visibles sic p hoīes Et idē dicendū e de alijs spibz
 sic leo q p eūdem modū gustat audit d d odorat d tāgit

sicut hō. vñ sequitur q̄ aīa sp̄iblis sit vna ī gene. s. vna
 sp̄itua cōis oībz aīalibz tā brutis q̄ rōnabibz. alioquin si
 eēt due sp̄itue quare vna eēt a generāte d̄ alia acce
 ante impole eēt q̄ hoīes d̄ bruta hērent eāle mod̄ sen
 tiendi d̄ faciēdi res sp̄ibles cū sp̄itua brutor̄ eēt ḡualis
 d̄ a generāte d̄ ī quobz hoīe eēt sua sp̄itua a creat̄e d̄ spe
 cificata nō d̄riuata a genal̄ d̄ q̄ aīa brutor̄ e a gene
 rāte d̄ p̄ q̄is aīa sp̄itua hoīmū. Itē si aīa sp̄itua hoīmū
 eēt a creat̄e d̄ aīa sp̄itua brutor̄ a generāte plura ī quē
 encia sequerent̄ contra ordinē nē sic sequerent̄ si eēt due
 albedines due caliditates due hūditates due frigid
 itates d̄ due sinitates due q̄ritates duo tēpora duo lo
 ca duo cōrles hūditates due magnitudines d̄ q̄. etiā due
 vegetatiōe d̄ due elātie d̄ hoc q̄a nā eēt vacua p̄fectiōis
 p̄ sup̄fluitatē cū tū facere possēt cū vna sp̄itua sic cū
 duabz. Itē quō corp̄ hoīs mortuū e sic sūt ī ip̄o
 vermes sic ī cadauere bruti d̄ vermes q̄ sūt ī cada
 uere hoīs ita sūt uegetati d̄ sp̄ati sic vermes q̄ sūt
 ī cadauere bruti. Preterea si aīa sp̄itua hoīmū eēt a cre
 ante pl̄ eēt de parētella pat̄ brutū d̄ brutū q̄ pat̄
 hoīmū d̄ hoīmū sic pat̄ hoīmū pat̄re d̄ suū filiū nō eēt
 parētella p̄ sp̄itūū nec p̄ q̄is dilectio naturalis. set
 pat̄ asinū d̄ suū filiū sic. etiā asinū natural̄ pl̄ appe
 teret asinā q̄ hō mulierē eā corp̄ supra celestia pl̄
 īfluēret ī brutis de motibz nālibz p̄ sp̄itūū q̄ ī hoībz
 d̄ hec oīa sunt valde īquēciā d̄ hoc q̄d pl̄ e q̄ q̄
 d̄ d̄ d̄. vñ filij dei nō a sup̄sisset carnē sp̄atā aptā ma
 ria virgine s̄ carnē mortuā nō sp̄atā ī qua eēt crea
 ta d̄ īfusa aīa sp̄itua cop̄i. vñ sequerent̄ q̄ beata virgo nō
 eēt mater d̄ p̄ sp̄itūū n̄ p̄ q̄is p̄ vegetatiōē cū vege
 tatiū b̄tē virgins sine sp̄ituo ī nā huāna p̄ eē nō po

sit corruptibilis p̄ infirmitatē corporis aut p̄ vulneratōz
 siue p̄ suscitacionē d̄ q̄ sit corruptibilis q̄ i cadāne hōis
 i quo vermes ab ip̄o accipiūt spiritū d̄ vegetatiua d̄ q̄
 dicit q̄ numerus specierū hōis cēt adnichilatus male dicit
 q̄a ita dicere possis de sua elatiua p̄ quā hō h̄t corpus
 ossa membra d̄ carnes longū latū d̄ profundū et sic de q̄
 ip̄am elatiuā potest gubernare d̄ restaurare i eodē mō
 usq̄ ad diem iudicij sic p̄ spiritū auct̄ hōis gubernare
 restaurare usq̄ ad diem Resurrexiōis d̄ q̄a dicit q̄ si aīa
 spiritua remaneret i hac vita rōnatiua spiritua i alia vita
 nō hēret de rebz i feriōbz spiritibz d̄ ymaginātibz ma
 le dicit q̄a rōnatiua i suo proprio memorabili d̄ ducit spes
 ymaginābiles d̄ spiritibz quas i hac vita recipit d̄ illas
 reddit intellectio q̄ i suo intelligibili ip̄as adq̄siuit d̄ h̄
 rōnatiua facere potest cū a corpore nō sit impedita post
 mortem. **¶** Itē quō dicit q̄ q̄ ymaginātiua spiritua
 d̄ vegetatiua sint potencie inate aīe rōnalis ut p̄ ip̄as
 corpus faciat sentire vegetare d̄ hōiem ymaginari non
 sequitur q̄a sicut ignis cū sua caliditate aquā i etate mo
 ueat ad calefaciendū licet p̄ eē d̄rat d̄ naturā d̄ vo
 lūtas manū moueat ad scribendū sic aīa corpori quicūq̄
 mouere potest ymaginātiua ad ymagināndū d̄ spiritua ad
 sentiendū d̄ vegetatiua ad vegetāndū sic elatiua corporis
 mouet ad elatāndū materiā q̄ ab eō venit p̄ abū d̄ potū
 licet elatiua nō sit potēcia inata aīe rōnalis n̄ i vno t̄p̄
 re cū ip̄a creata d̄ iō tua ratio nō valet : **¶ de q̄c. 98.**

¶ **U**trum aīa possit infia a carne. **¶** S. Raymū
 d̄ q̄ duobz modis ad hanc q̄stionē r̄p̄ndit .s. p̄ pa
 tiapacionē d̄ dispoicōnē p̄ participaciōē dicens vniū
 cū aqua m̄otū i m̄oto qd̄ ē tenuid̄ ex ip̄is separātū ē

d remissum quo ad sua extensitate coloris d saporis
 d hoc a qa cu aqua pncipat q e frigida d hūda d ipz
 e calid d sic d id mutata e d alteratu d itensa p
 tate i itensa rone pncipacionis qntat asit qndo
 anima creatur d ifundit i corpore hois ipa venit mu
 da d pura cu suo gnali libero arbitrio Et corp q cu sua
 elutata vegetata spūna d ymagiata d p etatua
 q e d elūis hys e corruptibile d p vegetatua est
 mōribile d augmētabile d alterabile d p spūna hē
 magna potestate d mala appetendi magis delectabilia
 spūna contra castitate temperāciam iusticia prudē
 cia d fortitudine d paciēcia d sic d virtutibz qstibz
 et hoc qa spūna nālit e abta d ad appetēs magnam
 delectabilitatem ihonestā d iordinatā p ymagiatiua
 hē corp q naturā multiplicandi gaudibile d irascibile
 et iflamacionē d augmētacionē carnis d sic d alijs
 vū veniente sic aia ad corp q d corpore ad aiam vt
 supradictū e constituit terciū q e hō i quo aia mu
 tata e d ifecta nō quo ad sua eēm d naturā s quo
 ad hoc q ipa e i hoie q naturale agit d ipa i corp
 vt sit forma eius d ipm moueat ad elūas vegetas
 sciēdas d ymagiādas pmanēte corpore cu suis gnabz
 pprietatibz supradictis d aia id ifectionē reap^t a car
 ne agēdo d corpore naturali scūdas naturā corpore
 q natura e pūfusa i predictis potēcijs corpore **P**re
 terea ifectionē reapit aia a corpore cu hō p liberuz
 arbitriū aie d liberat ad agēdas bonū aut malū s sim
 plicat ad bonū ~~q~~ set hō q e ex duabz naturis cu libe
 ro arbitrio d liberat ad agēdas scūdas appetitū angh
 nature . vū seqtur q aia p aūis ifecta e remissa i pu

ai corpus apando cu corpore sicut castitas q̄ i facta ē
 i hoīe casto q̄ temptato ē aluxuria d̄ deliberat vtrū
 luxuriabit aut nō d̄ sic aīa muta ē i facta p̄ suā volū
 tatem i tellectū d̄ memoriā cu quibz hō agit i diligē
 d̄ i honestam corpore delectationē d̄ i tellegendū d̄ reco
 lendū ipm̄ d̄ iō heremita p̄ predica p̄ q̄ aīa i facta ē
 a carne p̄ p̄cipacionē d̄ i factio carnis ē apm̄s p̄tibz
¶ Itē heremita ait Raymūdḡ a carne i facta p̄ p̄ dispo
 sitionē d̄ hoc victūssa hō exōis i mortali p̄cō nō potest
 exire a peccato n̄ se disponat p̄ q̄stiam aut q̄stionē p̄
 i tellectū q̄stionē d̄ satisfactionē a simli n̄ aīa se disponat
 ad consentiendū appetitū corpore i honesto carnis aīam
 i ficere nō potest p̄ p̄cōm actuale cū aīa sit for̄ corpore
 d̄ p̄cedūns corpore naturalit̄ s̄ q̄nōq̄ disponit ad volē
 i tellegendū d̄ recollendū delectabilia corpore d̄ nō refre
 nā d̄ ipm̄ cū virtutibz constringendū s̄t consentit appē
 corpore sic aīa se i facit cū corpore sic hō qui cū suo
 gladio d̄ brachio se i facit s̄ d̄ q̄one affirmatiā ē
 tenēda **¶** Itē heremita Raymūdḡ aīa mea nō ē d̄ p̄
 m̄s p̄tibz. vñ sicut vñ corpore ē i factū p̄ h̄ q̄d̄
 de primis p̄tibz q̄ i facti fuerūt p̄ p̄cōm cōtio aīa
 mea ē i facta nō potest a corpore cū nō sit de primis p̄
 tibz **¶** Preterea Raymūdḡ tu sis q̄ fortior d̄ nob̄ior ē
 forma q̄ materia d̄ q̄a aīa ē forma corpore i facta est
 q̄ corpore aīam i ficere possit sc̄d̄ suā purā potētiā
 d̄ maxie cū corpore sit de natura brutali q̄ nō ē obliga
 tū ad acq̄rendū virtutes q̄a nō h̄t cū quo ip̄as acq̄rer̄
 possit d̄ iō tua ratio nō p̄cedit **¶** Itē Raymūdḡ h̄emita
 nō bene i tellexisti solucionē q̄stionis qm̄ h̄ tua aīa nō
 sit de primis p̄tibz i facta ē a carne p̄ p̄cipacionē

et i qtu ho cu ipa deliberat diligendo delectabilia et
 naturalia corporis ut predictu e. Veru tu ro tua va
 leret si ho no e de ee aie nec cu ipa ageret i corpore
 ptes ipiq sint ifecte d quo dicit q forma nobior e q
 materia veru dicit d ratio tua valeret si aia ageret de
 corpore d no ho set qa agit de pibus suis ifiat cu suo
 corpore aiam vt supra pbatu e d io tua ro no valet

de qtuoe. 91.

Utrum patm corrupat aliqd bonu i aia. **Q**
 consideravit Raymūdg corrupcioz lūm duobz mōs
 dicens q vna e corrupcio lūm stahs alia corrupcio lūi
 actūalis. corrupcio lūm stahs e sic corrup corpore
 hois qd bonu e quo mortu. Corrupcio lūm actūalis e
 sic corrup bonu. recollere itelligere d amare q p pāz
 corrupūtur. sic quo ho recollit itelligit d diligit d odit
 virtute d qd actū secundariū sūt aptētiōs aie aia ifiat d
 corrupit sua bona actūlia cu pāo. s. suos actū sarios p qd
 suum bonu stahle corrupit i qtu a suo fine deuiat qd
 creatū est d ipm ad penas deducit ifernales d io dico
 tibi heremita q quo ad talē corrupcionē afirmacio q
 nois e tenēda veru tu no quo ad corrupcionē eēncie aie
 cu sua eēncie icorruptiblis sit d imōrbis d p qns sua
 stahs bonitas d naturalis d sue potēcie q naturalis bo
 ne sunt. **Q**uā heremita Raymūdg patm e nichil. n̄ nullaz
 actionē hēre potest qa si hēre possit iam eēt ad qd e
 contradictio q d dicitio e imposs d io patm nullū bonū i
 aia corruppe pot. **Q**uā dicit Raymūdg herēta veru dicit
 q i qtu patm e nichil no potest corruppe aliqd bonū i aia
 set no dicit veru i qtu ho pot corruppe ad bonū i aia sua
 peccato.
 cu licet patm sit nichil quo ad se simpli no tu q ad pāz

hūmū virtutū cū prūuacō hūmū virtutū sic patm sic
 luxuria q̄ est pūuacō castitatis d̄ q̄a hō castus poterit
 eē nō castus poterit eē luxuriosus d̄ cū sua luxuria co
 rrūpere potest bonū sue castitatis q̄ castitas ē hūmū bonū
 p̄ iusticiā in ip̄a aīa cū qua hō diligit recollit d̄ intelligit
 castitatem d̄ sic de similibus. // *de questione. 92.*

Utrum patm in spiritu sancto sit remissio
 Raymūndus dixit in deo nō ē ū vna iusticia d̄ vna
 iusticia sicut nō ē in ip̄o ū vna bonitas vna magnitudo
 d̄ q̄d. vñ sequitur q̄ sicut sp̄s sanctus ē cōt̄ patm p̄ eādē
 iusticiā bonitatē d̄ q̄d. vñ sequitur ex hoc q̄ sic pater d̄
 filius sunt q̄ patm p̄ m̄ān magnitudinē bonitatē d̄ q̄d. cō
 cludit̄ q̄ q̄ p̄cat cōt̄ sp̄m sanctū sic pot̄ sibi remitti
 patm sicut illi remitti potest q̄ p̄cat cōtra patrem d̄ filium
 alioq̄n in p̄sonis eēt diuise d̄ diuinitate iusticia m̄ā
 bonitas magnitudo d̄ q̄d q̄d ē imp̄le. cōcludit̄ q̄ q̄ patm in
 sp̄m sanctū remitti potest alioq̄n patm in patrem d̄ filium
 remitti nō posset q̄d ē imp̄le d̄ cōt̄ diuā iusticiā m̄ā
 bonitatē magnitudinē d̄ q̄d. **¶** Aut heremita Raymūndus
 dixit in euanglio q̄ q̄ p̄cat in sp̄m sanctū nō remitti ei et
 q̄a or̄ q̄ uerba p̄ sint vera de naitate sequitur q̄ affir̄
 q̄stionis ē tenēda **¶** Raymūndus r̄p̄ndit heremita q̄
 quō dixit q̄ q̄ p̄cat in spiritū sanctū nō remittit̄ ei h̄
 dixit ad significandū p̄cessū d̄ p̄prietatē sp̄s sancti. vñ
 q̄ pater ē p̄ncipiū p̄ncipiās d̄ nō p̄ncipiātū d̄ filius p̄n
 cipiātū d̄ p̄ncipiās Et sp̄s sanctus p̄ncipiū p̄ncipiātū
 d̄ nō p̄ncipiās d̄ hoc p̄batū ē i. 22. q̄stioe d̄ iō **¶** ite
 llezon dicere q̄ q̄ p̄cat in morte p̄ obstinacōz postq̄ post
 mortē satisfacere nō potest nō remittit̄ ei patm q̄a iā

creaturis naturalibus dicitur immediate sit medius
 nature humane christi. Unde sequitur quod deus aliter existit in humanitate
 quam assumptis dicitur aliter in creaturis non assumptis. **¶** Preterea
 deus in quantum est incarnatus est factus creatura dicitur in quantum est in tempore
 dicitur in loco in motu dicitur figurate dicitur figura sine quibus creatura esse non
 potest sed deus est existeret cum aliis creaturis principaliter potentia
 dicitur essentialiter non propter hoc est creatura nec habet ordinem creaturam
 scilicet tempus locum dicitur scilicet suas habet rationes seu dignitates quasi
 si sunt coelestes infinite dicitur eterne cum quibus tamen distat ab ente
 creato sicut est distantia inter ens infinite dicitur finitum. **¶** Sic he
 remita Raymunde deus existit cum aliis creaturis principaliter
 potentia dicitur essentialiter ut tu dicitur dicitur unum dicitur dicitur quod homo est
 creatura ita uniformiter existit deus cum ipso christo homo presentia
 alicuius potentia dicitur essentialiter sicut cum aliis creaturis alioquin
 aut deus homo non esset creatura aut mutatio esset in aliis crea
 turis quod est impossibile. existit ergo uniformiter deus cum humanitate
 dicitur sicut cum aliis creaturis licet deus unum sit humanitas christi
¶ Raymunde respondit deus in humanitate sibi assumpta existit
 duobus modis immediate dicitur mediate. immediate sicut creator dicitur
 atura dicitur per nullum medium in natura principat dicitur sic per tale mo
 dum deus existit cum natura assumpta principaliter potentia
 dicitur essentialiter sicut factus in lapide sine in angelo in homine dicitur
 aliis existit deus in lapide principaliter cum sit in lapide dicitur dicitur
 habet dicitur per quos potentia habet sic sua presentia in lapide sic in
 se ipso cum sua essentia sit in lapide dicitur sic per quos in homine dicitur. Unde
 in quantum hoc non dico quod deus aliter existit cum humanitate quam
 assumptis quod cum aliis creaturis. Verumtamen mediate unione dicitur
 incarnatione aliter existit cum humanitate quam assumptis quod cum
 aliis creaturis ut supra dictum est ://

A intra

De questione. 99

3.

Utrum deus potuit unire sibi animam non beatam
 et consideravit Raymūdg modū unōis d̄ icar
 nationis qui dixit q̄ secūdg modū unōis icarnationis
 opteret ipm̄ ad q̄onē respondere d̄ dixit q̄ sic deus
 nō potuit assumere hominem s̄ humanitatē ut sup̄dictū nō
 assumeret sup̄ditū nō assūpsit ut nō eēt duo sup̄ita
 s̄ unū aut ut sup̄ditū sup̄uelens nō eēt diminutū d̄
 remissioh̄ ~~et~~ h̄ humanitatē asūpsit d̄ i se ip̄o fec̄
 de ip̄a d̄ ip̄am hominem existere sim̄li modo animā beatā
 sibi unire nō potuit cū huāna aīa sine huāno sup̄dico
 creati nō possit. potuit ḡ deus sibi unire animā nō beatā
 set ip̄a unita sine sic beata i ip̄o sup̄dico d̄no sic ep̄nā
 huāna fuit h̄o i ip̄o d̄no sup̄dico d̄ hoc fuit natē ut p̄
 eūdg modū fuisset b̄tificationis sic fuit hominifia. **U**trum he
 remita. Raymūdg deus nō asūpsit corp̄g gl̄ificatū q̄
 si asūpsisset mori nō p̄misset d̄ sic corp̄g nō fuit
 gl̄ificatū licet fuisset asūptū nec p̄ quib̄ aīa asūpta
 beata nō fuit deus ḡ assumere potuit animā nō beatā
 ep̄ntem actu nō beatā sic apte post sicut apte ante
 q̄d ē p̄p̄e cū beatū d̄ nō beatū sunt i q̄rio cū unū di
 cat p̄fectū d̄ aliud ip̄fectū. **U**trum Raymūdg heremita
 deus potuit assumere animā nō beatā ut sup̄dictū ē d̄ h̄q̄
 nō fuisset beata nō erat p̄ pecc̄m contra deū s̄ erat nō
 beata i q̄rio p̄ se completū eē nō h̄ebat s̄ asūpta fuit
 beata d̄ i eod̄ instanti de nō beata facta b̄ta d̄ iō tua rō
 nō valet d̄ hoc q̄d d̄ns q̄t sicut deus corp̄g gl̄ificatū
 nō asūpsit licet deus fuisset factus h̄o terrū d̄q̄ d̄ rō q̄
 nō fuit consistit i hoc ut illud corp̄g comederet d̄ bi
 beret ut corp̄g uerus h̄o appareret etiā optuit q̄ ip̄z
 corp̄g mortale eēt ut huānū ḡng redimere possit d̄

adhuc q̄a locq̄ iste i ferioz no p̄p̄at. ~~...~~ifica
tū s̄ celum de aīa uero op̄i nō ē s̄t. n̄ s̄t. i mortali
nō indigens pl̄q̄ vno loco quā alio. ḡ d̄ q̄. //

de q̄stione. 96.

Utrum beata virgo contraxit pat̄m originale
q̄s. aut Faymūdq̄ n̄ beata virgo dispoita fuisse
q̄ filiq̄ dei de ip̄a carne assumeret. s̄ q̄ nō ēēt cor̄p̄m
nec i aliquo pat̄o siue actuali siue originali filiq̄ dei ab
ip̄a carne assumere nō potuisset cū deq̄ d̄ pat̄m i d̄q̄
sto q̄cordare nō p̄nt d̄ q̄a illa asup̄cio carnis quā deq̄
i beata virgine asup̄ssit fuit i maiori magnitudine boni
pt̄atis virtutis d̄ finis q̄ deq̄ facere potuit i creatā
opp̄uit q̄ ex p̄te s̄bi i quo carne asup̄ssit fuisse ma
ior magnitudo bonitatis pt̄atis virtutis d̄ finis q̄ potuit
ēē ex p̄te patientis d̄ agentis alioq̄ nō ēēt p̄p̄tio
int̄ deū filiū d̄ beatā virgine i assumēdo carne. q̄du
d̄t̄ ḡ q̄ beata virgo nō contraxit pat̄m originale ymo
sanctificata fuit a se semine de quo fuit asuis parētibz
alioq̄ si q̄cepta fuisse i pat̄o originali toto suo tangit
de quo fuit. s̄ p̄ncipiū mediū d̄ finis sc̄rificatq̄ nō fuisse
d̄ p̄ncipiū suū malū fuisse d̄ viciōsuz p̄ pat̄m rōne
cūq̄ digna nō fuisse p̄ rōape cū maiori medio d̄ fine
magnitudinis pt̄atis bonitatis d̄ virtutis d̄ q̄bz sup̄d̄cū
est. **I**tem sicut deq̄ homē nō asup̄ssit s̄t n̄z huānā
sic semen de quo fuit beata virgo n̄ asup̄ssit pat̄m a
suis parētibz s̄t satisfactōez asp̄ū sancto q̄ sic viā sp̄u
i carnationis p̄parauit p̄ sc̄rificatōez sic sol die p̄aurorā
Oportuit etiā q̄ beata virgo fuisse q̄cepta sic p̄
vt sua q̄ceptio d̄ q̄ceptio filij sui iuncē itatue p̄ cor̄p̄m
derent d̄ vt int̄ ip̄os maior similitudo d̄ q̄ordācia ēē
posset d̄ int̄ filium d̄ matrē maior amor. **A**d huc d̄cō

tibi heremita q̄ sicut adam d̄ eua fuerūt ī inocētia.
 ante p̄m̄ origiāle sic quō īapit recreatio p̄ cē beatē
 virgīe d̄ sui filiū oz q̄ hō d̄ mulier fuissent ī statu ino-
 cētie simplē d̄ quāne de p̄ncipio usq̄ ad finē. alioq̄n
 recreatio p̄ncipiari nō potuisset sed p̄ncipiata fuit q̄ d̄
Tant heremita Faymūdē totū huānū genū corruptū
 fuit p̄ origiāle p̄m̄ d̄ p̄ quōs beata virgo q̄ p̄m̄
 origiāle cū sit de huāno genere q̄cepta ante q̄ fuisset
 recreatio. **T**erē si fuisset sicut tu dīas beata virgo nō
 idignisset p̄ suū filiū recreari d̄ sic totū genū corrup-
 tū p̄ p̄m̄ nō idignisset simplici restaurari s̄ f̄ quid
 q̄d ē contradictio. q̄cludit̄ q̄ q̄ beata virgo q̄tra p̄m̄
 origiāle. **F**aymūdē r̄p̄ndit heremita ante q̄ artifex
 camerā edificet, finis camere, q̄ ē h̄itare ē q̄ceptū; et
 postmodū sequit̄ camera iure d̄ ^{illam} h̄itare, q̄d ē actū
 reale a p̄mo cōsistit̄ deductū de potētia ī actū; asimpli-
 dico tibi q̄ finis recreatiois ante fuit q̄ceptū q̄ fuit re-
 creatio d̄ filij dei q̄ ip̄m̄ finē q̄cepit d̄ voluit sic d̄ m̄to
 meliū p̄paravit d̄ ordinavit oīa p̄tinecia ad recreatiōz
 a p̄ncipio usq̄ ad finē sic artifex p̄parat d̄ ordiat ma-
 teriā camere a p̄ncipio usq̄ ad finē. q̄cludit̄ q̄ q̄ filij
 dei p̄parare potuit materiā recreatiois ī p̄ncipio q̄cep-
 tiois q̄d h̄nt beata virgo a suis parētibz alioq̄n artifex
 q̄ camerā facit cū sua finita p̄tate m̄to magis materiā
 camere p̄parare potest quā filij dei siue sp̄s s̄ctū q̄ p̄tā-
 tem infinitam h̄t p̄parare potuit materiā recreatiois cū
 artifex p̄parare potuit materiā camere a p̄ncipio usq̄
 ad finē filij aut̄ dei nō n̄ de medio usq̄ ad finē ut tu
 dīas q̄d ē impole. **T**erē dico tibi q̄ sic beata virgo ī utero
 sue matris p̄ spiritū sanctū fuit sc̄ificata d̄ ap̄to ori-
 mū data ut aliqui asserūt sic sp̄s s̄ctū potuit sc̄ificā

3

epus heremita i oi sba duo considerare oz. existere
 f. s. agere. sicut sba solis q existit p sua pncipia i eo
 erupit sba sba d natura q snt sua for d
 sua materia d sua qstibus d nalis bonitas d magnitudo
 d sba solis e p se subsistens d incorruptibilis d
 si remoueret ab ipso omne agere remoueret ab ipso oes
 fines suos pncipio q ipm qstunt p se sine sic boni
 tas q sba solis consistunt ut agat bonu d magnitudo mag
 ni sequer q sua sba eet mala qa euacuata eet sic d
 bonitas d sic de alijs d i otiositate pita d hoc natura
 subsistere no possit. vñ sequer q sba p se existe no po
 sset asimpli dico tibi q aia sepata q sine fine p se q d nali
 e quia sine e hñ, existere no possit, licet suu existere i
 corruptibile sit, ut in dias, d veru est, sed puato sine hñs,
 ipa aia eet pita i otiositate d vacuitate finis p se que
 est, quia tua ratio no valet :- / **de qstione. 98.**

QUAM sicut finis d ho sicut qrit vtru ex ee
 d natura vna possit vna psona ee. **Q** s. Fay
 consistunt qia ex plibz rebz fit vna sic ex plibz
 clausis fit vnu cluatu d ex puro inserto i pmerio vna
 arbor d ex alitatio vegetatio sicut ymaginatio d rona
 tio vna hñ d ex forma d materia vna sba d ex duabz p
 missis d vna qdune vna filogising d sic de similibz d i
 oibz istis factis quodq remanet ab alio distinctu sic in cluato
 i quo qd h, cluato e ab alio distinctu p eam d naly d io pot
 q hec oia fieri pnt naly p pntem finit naly qd myru
 h deo cu sua pntate d supra cursu naly sibi pot vnyre naly
 huana finit d cu ipa vna psona existere ita tu q ipa
 psona diuinitas d huaitas disticta remanet alioqn p
 finit pntem possit fieri maior vno q p ifinita qd
 e impo pot q affirmatiua qstiois ee vera. **Q**re cu diua

ptas sit longitas magnitudo etiam dicitur quod plura existat ad
 ipm agere de maiori longitate quod de minori Et sic de ma
 iori magnitudine duracione dicitur quod ad idem quod si deo possit
 de minoribus rebus unire predicta etiam quod multo magis potest
 maioribus unire unum ens maius **P**reterea omne quod per se
 deo dicitur homo magis guardare potest dicitur ~~guardare potest~~ pu
 cipare potest dicitur ex quo maior dicitur nobilitate sine seipso non
 uniuso creato .oz. quod deo sit potest aliquid deo magis potest
 per maiorem quod per maiorem dicitur puritate quod per magnitudinem
 quod est imple dicitur quia maior dicitur nobilitate guardana dicitur puritate
 quod potest esse in deo dicitur suum effectum etiam maior sine uniuso
 uerfi potest esse per unione nature die dicitur huane quod dicitur

Quia heremita Raymunde unio elatoz i aliq dicitur de alijs
 non potest fieri nisi per operationem dicitur quod ex ipso fiat unum si elatum
 quod transeat i tertio modo sic lapis aut arbor dicitur quod lapis
 non est ignis nisi ignis est lapis dicitur sic de alijs. unum autem deo quod est
 istumtu i operatione intrare non potest cum finito nisi ex ipso et
 hodie tercia numerus fieri possit quod non est ~~hodie ipso~~ nisi
 est. **Q**uod dicitur quod ex esse dicitur natura istumtu dicitur finita non potest
 esse una persona **P**reterea natura humana sufficere non potest ad esse
 hois sic corpore humano nisi corpore humano assumptum potest a
 muliere ipso corpore quod forma fuit anima mulieris dicitur deo
 animam mulieris assumere non potuit nisi per quos mater eius
 idem unio fieri non potuit ex divina dicitur natura humana ~~formam~~
 unum facere potest per modum operationis sicut per modum deficienti
 ois dicitur hominificationis sic filius dei quod deficientis est dicitur deficientis
 a deo patre dicitur i sua deficientitate hoc est in se ipso deficientis
 potest humanitate quod hominificationis est i natura divina anima
 sic homo i qua deficientitate factus est homo deus filius ex natura
 humana dicitur quia filius deus est simplicitas licet se hoies faciat
 non possit se spiritum facere i quod se hoiem facit quod homo

sic for

Raymundus
 respondit, non
 dico quod natura
 divina et hu
 mana

ex aia d corpore e qvoty d io tua ro no valet cu bng
 modo sic facere vnu de rebz finyis aliu de ee d nata
 i fupia d fupia. a fupli tibi refpondeo ad hoc qd dicit
 f. q illud qd factu e ex plibz rebz trafit i terau num
 lora dicit q factu e de rebz finyis fet p fona q e de di
 na d m huana no ht parte qtu ad deitate fz qtu ad
 huantate. fet filiz deo sic tranfit i tertio numero p hua
 nitate i qtu se hoiem facit q ho e tercia nng ex dia d
 corpore sic tranfit i huantate facie de se hoiem d io ipa
 p fona no tranfit i terau numeru, cu ipa fit deo d ho qz
 ipa ante incarnatione erat deo d qd deo se hoiem facit ipa
 p fona q deo e est ho d io tua ro no pcedit d quo dicit
 q incarnatione fieri no pteft cu corpz huanu ee no p
 sine forma d matia d q deo ex beata virgie forma afu
 mere no potuit fet matia cu matia demudata fit ^{forma} tota for
 corporali d fubfiftat forme fpual q ipam i format ut
 fit corpz: fi tua opinio eet vera veru dices sic ptes di
 cit q i hoie no e d una forma d illa e aia ronahs fz tuis
 opinio no e vera ut e fignificatu i qone. 89. i q pbatu e
 q fupia i hoie e agenerate d io deo naz corpz affu
 mere potuit matiali d formalit postq e de ma d de
 fupia forma conu q forma fic mota e ab ipa ronah ad i
 formad matia corporis fic fenfitiva ad moued vegetatia
 ad uegenad d fic e vegetatia ad moued claratia ad
 clarand, qntre forma corporis hois fpec^{ra} ex pdictis

72

De questione. 99

forms

Utrum deo debuit natura huana assumere. **Q**
 Raymundus ait quod deo mundus creauit de nichilo mu
 ndus quo ad se nullam ius nec dignitatem habebat erga deum
 que ipam creare debuisset quia si huisset iam fuisset mundus
 aliqd fz deo p suam liberam voluntate mundus creare voluit

3

d' gratiā facere. **U**n sicut deus voluit creare p' voluntate
 libere ita p' suā voluntatem voluit creare p' bonū libere
 d' sic de magnitudine d' q'. Et q'a voluit sic p' eūdem modū
 debuit postq' voluit d' postq' sua bonitas veheret bonū
 p'ducere d' sua magnitudo magnū d' q'. Et is p' q' debuit
 creare quo ad se ipm d' q' ad actū suū dignitatis debuit
 assumere nāz huānā ut p' illā asūp' atq' mūdū exaltaret
 d' totū unūsq' i' maiori fine amabilitat' mūdū d' bonitatis
 d' magnificabilitatis d' q' quā mūdū reape p'nt
 d' deus i' nono eē p'ficere d' hoc finē p' unione d' hūm
 nature i' xpo. alioq' deus suū debitū nō solueret sibi ipi
 d' dignitatib' suis cū maiortate magnitudis bonitatis d' q'
 sedes cū i' mōritate q' ē impo'le q' d' q'. **U**nde cū deus cre
 auisset mūdū d' hoīes ad beatitudinē sempiternā d' huānū
 genū deviatū fuit a fine p'p' quē creatū fuit p' p'nt
 origināle debuit deus naturā huānā assumere d' eē homo
 d' mori ad recreandū genū huānū d' satisfaciē illi finē quē
 supra diximus ad quē mūdū creatū fuit. **U**nde heronimus
 Raymū de int' ens finitū d' i' finitū illa ē p'p' no. v' se
 q'nt q' deus nō debuit incarnari cū deus sit i' finitū d' hō sit
 finitū cū incarnatio sine p'p'noe d' recordācia dei d' hō
 fieri nō debeat. **U**nde i' finitū bonū virtuosū d' p'fētū
 i' mortē d' etnū sanctū d' gl'iosum d' p'ma cū oīum eū
 iudex d' d'ns se v'ire nō debet d' p'ncipare cū hoīe d' m'
 p' ducto mortē d' passibili indigēte alio d' potu q'a si debe
 ret se vituperaret d' sue nobilitati derogaret q' ē ip'e
 p'nciparet etiā cū natura p' unione incarnationis cū hō
 b' p'catorib' cū serpētib' d' verimb' cū q' b' hō p'clitū
 tuā vegetatiuā d' p'fētū i' natura p'ncipat d' q'a hoc oīa
 sūt valde i'quēntia d' i' honesta q' d' q'. **U**nde Raymū d' q'nt
 hēntia verū d'ns quō d'ns q' int' ens i' finitū d' ens i' fi
mūm

mōtū d'ens fūmū nlla ē pporcio ai ens fūmū q' ad se
 illam hāt dignitatem d' virtutē btendi ente ifūmō f'
 ens fūmū bene pōt rōne grē d' caritatis sic se hūka
 hūmō vūmōe sic p' dilectioēz cū deo suū effectū diligat
 d' q' d' magis d' meli' sit suū effectū diligere q' al' q'
 ab' voluit se cū natura huāna vūmōe vt suū effectū qual
 taret q'ū exaltare potuit d' q' suū effectū reape potū
 d' hūmō pporcio mō fūmū d' ifūmū nō ē impōle n' q'tra mag
 nobis nobilitatis d'ne longitatis d' q' q' e' t' effectū suo re
 que magnū longitate d' quō d'ias q' deo icarnā nō debet
 cū hō sit de nichilo p'ductū d' mortalis Et i' digens potū
 d' nō verū ē secū d' respectū d' statū hoīs d' ad hāc obiect
 rpn' deo sic ad p'mā. **¶** Itē d'io q' si deo icarnā nō debuit
 i' alia vita corpora beatorū remūnare nō debet cū corp' q'
 p' fūmū d' ymaginātiū i' deo finē suū attingē nō posset
 q' deo i' fūmū ē d' ymaginābilis d' p' hūmō mediū deo cor
 beatorū i' alia vita remūnare potest i' videndo audiēdo
 loquendo ymaginādo d' gūfando d' i' nā huāna a sumēdo
 d' quō d'ias q' i' honestū ē deū p'ncipā cū hōib' p'ratōib'
 cū serpētib' d' verūm'q' verū d'ias si d'ina nā i' fūmū
 cēt i' naturā huānā quā a sūp'it i' d' duatā q' nō ē vna
 d' cū hoīe p'ratore s' cū s'pente d' verme n' tibi ē deroga
 tū si ab' hō sit leps' cū tu sis vūm' hō nō leps' ab' ab' hāc
 leps' d' sic de serpente d' verme cū q' b' nō gūfatis . a sū
 d' de p'p' d' q'ū ad dūmūtatē d' huānitatē q' sūt vūm' su
 p'p'itū d'istūm' ab' ab' sūp'it . g' d' d'it' g' ex p'dict' q'
 me raciones nō p'cedunt **¶** **De questione . 100 .**

Utrum filius dei sit incarnatus aut incarnatus
 S. aut faymūdg heremita hec q'stio ē soluta i' h'
 articulo fidei catholice quē fecim' . Verū tū q'a i' h' libro
 m' facis q'stionē tibi v'lo rpn'dere dicē d' sic i' p'dicta

3

Prima questione probatur quod deus ^{uis} incarnatus est
bitum fuit per magnitudinem longitatis durationis patris
et hęc sciuerunt diuina sapientia et uoluntas. Unde sequitur quod filius
dei est incarnatus et non incarnatus quia si incarnatus est
in humana specie hominum magnam et durabilem et quod per illam incar-
nationem quia deus habet partem panis atque sue incarnationis
usque nunc et plures anime saluę sunt. Si si filius dei est incarnatus
quod dicitur est per panes de tempore pretérito et futuro, et sic et
patrem, et deus partem non habet opinionem nisi habebit usque ad filium.
¶ Si incarnatus non habet partem iudicium nisi sarracenum et tarta-
rum nec aliquem alium cum infideles sunt et quod fidem catholicam
et sic diminuta est magnitudo longitatis et quod incarnationis
et in otiositate posita quod est inconueniens et quod diuina sapientia
quod sit per fines incarnationis est posita in magnitudine longitatis
et quod non in puritate. et hoc uult diuina longitatis. Unde sequitur
quod filius dei est incarnatus ut diuina longitatis tunc diligit mag-
tudinem utilitatis incarnationis sic diuina sapientia ipsum scire
potest et diuina uoluntas longificare et diuina magnitudo magifi-
care et quod. et eadem ualde inconueniens quod deus sit sic ipse
quam mundum creauit ad se recollendum intelligendum et amandum
et laudandum et sibi seruandum. ¶ Item si filius dei est incarnatus
tunc quomodo erit incarnatus nullus partem sibi crederet et magis
essent iam increduli non credentes incarnationem illam sicut
tamen quia crederent ~~facile~~ preterea ut filius dei intenderet
partem uideret de qua carne assumeret panem et
credere ipsum iam incarnatum esse. sarraceni uero non
et sic de aliis quam omnes credunt incarnationem esse impossibilem
quia oportet quod incarnatio sit postquam probatum est ipsum scire
esse oportet quod sit facta in illo tempore quod sibi magis sit dispositum pro-
natum et ordinatum alioquin diuine rationes essent quod predicta
incarnationem quod est impossibile. ¶ Aut hereticum thymum de quod filius dei

nō sit incarnatū s; i carnā d; i hoc significatū ē qm si bñ
 opianq sit contā sunt q nō sunt dñi qd ē balde ignei
 cas .f. q tanta falsitas d error sit i mūdo ē nā p mūdo
 vntate d q veritas i carnatiois falsitate nō deuicat
 set falsitatem sit neglecta d inorata d qā hec sūa ve
 ritas nec alie dei rōnes pūt sustinere adudū q q si
 dei nō sit incarnatū set i carnā d; d q quō erit incarnatū
 rōne nobilitate virtutis i carnatiois omīs hojēs de mū
 do i ipām i carnatioē credent d ipām laudabūt d bñ
 dicent **¶** Raymū d; r pndit heremīa p; apostoli d mā
 tures exemplū dederūt multiplicādi fidem p mūdo q p
 ipō icepta fuit d exaltata vt eoz successorēs i idē
 facerēt vt i patria plures salū fierent p viā martiri
 d q p dñi ē i maiori sanctitē glia nobilitate d virtute
 q sine plurib; martirib; eē nō possēt . vñ ppē h; deus
 pūit eā i fideles vt sint mā fide lib; laborādi d mō
 andi ppē exaltatioē fidei d hoc pcepit i euāglio dices
 Dilige dñm deū tuū ex toto corde tuo d q; iē dicit
 eūos i mūdo vniūsum predicate d q; quō dicit petre
 amas me pascere oues meas d q; pē quō dicit long; pas
 tor d q; d adhuc quō dicit q diligit me tollat crucez
 suā d q; oca bñ petro dicit i canōica sua paccues fe
 dēre rōnem d q; . d sic de plurib; alijs qd longū cetera
 trare d si fides multū neglecta sit d ignorata i h; mūdo
 nichil i carnatioi ē derogatū set illis q fidem collūt i q
 ipām i mūdo nō multiplicānt d exaltāt secū d; pūatez
 quā hnt adeo datam d secū d; q factū ē eis pceptū set
 qā dictū ē p xpīm q erit vniū ouile d q; succē p viām
 martiri d factū vniū qfessor; hēbit i carnatio honorē
 p vniūsum mūdo d multo maiore honorē q si fig; d; eēt
 i carnā d; d q quā eēt i carnā d; q q; cogeret libertate
 oūz hoīum; vt i ipā i carnatioē a eēt rent **de qōe.**

3

Utrum hec sit vera deus assumpsit hominem
S. raymundus ait qd hō ē suppositū ex nā dō
q̄statū p se exōis hūis p̄rietate d nā, q̄ndi dō
hōiem d sua cē ē hūantat d cē ip̄is cēncie ē hō q nā
h̄t ḡnand cē uero nō d id deus hūantatē assūpsit et
hōiem nō ut hō p̄q nō h̄eret appetitū d naturā ḡndi
quā h̄eret si deus assūpsisset hōiem. **¶** Itē deus filius ē suppositū
d hō ē suppositū vñ si deus assūpsisset hōiem d nōitate
sequer̄ q p̄q cēt duo supposita aut vñū ex duobus
p̄itū d sic p̄q nō cēt vna p̄sona i qua deus cēt hō d
hō cēt deus d sic cēt vna p̄sona ex duobus suppositis
p̄q nō cēt deus nec hō nec deus d hō cēt p̄q d i p̄o
p̄o totū cēt pars d pars cēt totū qd ē p̄p̄o d id ut
hec p̄dicta i quēnciā nō sequat̄ deus hūanā naturā
assūpsit d nō hōiem d de ip̄a natura hūana se hōies
fecit ut suppositū cēt vñū ex nāis d naturis. **¶** Aut
heremita raymundus deus naturā hūanā q̄plectē sūbe
nō potuisset n̄ assūpsisset aiām quāntā cū corp̄e sūe
quibz hō cē nō pot̄ d quāntā aiā cū corpore vno istā
i dīnsibit sequit̄ hō d id deus hōiem assūpsit. alioquin
deus naturā hūanā assūmere nō potuit n̄ se hōies fa
cere. **¶** Raymundus r̄p̄ndit heremita incarnatio facta
nō fuit simpliciter s̄ dīnā naturā n̄ secūdy hūanā nā
set s̄ naturā vtriqz artificialit̄ sic deus q̄ assūpsit aiām
d corp̄ et i se ip̄o homificādo se ex utroqz aiā cū cor
conūxit d hoc potuit i eod̄ instanti i dīnsibit cū sit dūs
d creator illiq̄ instanti s̄ secūdy naturā creatā verū dīp̄
d qm̄ incarnatio secūdy naturā facta nō fuit nō deus
arguere p̄ nā cū mod̄ faciēdi nāt sit vñ d alio ar
tificialis d sup naturam. **¶ De q̄stione. 102.**

3

Utrum hec sit vera. xpo e duo. **Q**uod Raym^{us} .29. qstione recoluit i qua tractat^{ur} de nulo i di
 uinis d dicit q i deo tria sut supposita. vnu e pr aliud
 filio d aliud sps facty d pater e deq filio e deq d sps
 facty e deq d no tres d i ser vng e deq du sic raym^{us}
 de nulo i diuis qstionabat asupsit de illo nulo simpli
 tudine qua potant d p illa ad qstione rpnidit dicens
 q i xpo sunt due nature. s. diuina na d huana d p
 diuina e in xpo vna suppositu qd e deq d i qd suppo
 facty e ho de natura huana q e suppositu no distictu
 a diuo supposito vt i xpo no sint duo supposita s vnu
 Et sic vng xpo sic tres psone vng deq d sic pr e deq
 d filio e deq d spiritus facty e deq sic deq e xpo d ho e
 xpo d xpo e deq d xpo d ho d io secundu huc modu
 numerate dicit q xpo e duo. s. deq q e vnu suppositu
 d ho q e suppositu ser qa deq e ho d ho e deq no fuit
 ansh dicere q xpo e duo supposita qa si diceret asirma
 ret q deq i xpo no e ho n ho e deq qd e q facta fid
 catholica Et io dicit raym^{us} q distinguend e tene
 do p vnu modu afirmatiua d p aliu modu negatiua vt
 supis significatu est. **T**unc heremita Raym^{us} de tu dias
 p contradicno stare no potest q staret si tua vba eent
 vera qndu dias q xpo e duo d no duo d si e duo p deū
 d hoīem deq e suppositu d ho e suppositu q hec d vera
 xpo e duo supposita d hec e fla xpo no e duo supposita d
 eq ser si xpo no e duo supposita hec e fla xpo e duo sup
 d qa q dicio stare no potest tua ro no pcedit. **I**tem
 qm xpo e vng deq d vng ho de naitate sequit q xpo
 sit duo supposita alio. In xpo no eet deq n deq eet suppo
 n eet ho n ho eet suppositu cu suppositu dicat ene pfectu
 p se subsistens d sic de deo d hoīe q dicit enca pfecta

3

p se exonia **¶** Raymūdg rpn̄dit herem̄ta nō lene
 itellezisti meā quā feci nec simy bndicēz quā de b̄
 ssima trinitate accipi d tua rō eēt. Vera si de hōz
 asup̄sisset / set supra i p̄p̄ia q̄stioe p̄basū ē q̄ nō a
 sup̄sit hōiem s̄ huānā naturā de quā se fecit hōiem
 i se ip̄d cū quō sit vnu sup̄pōitū existit d nō dūo su
 p̄pōita qd̄ sup̄pōitū ē duo .s. deo d hō q̄ sit i sup̄pō
 sic de b̄tissima trinitate supra cōficatū est d q̄ d̄is
 tingo nō imp̄hōo contradicōēz d quō d̄ias q̄ i rōp̄
 sūt duo sup̄pōita postq̄ ip̄e ē duo .s. deo d hō nō s̄q̄
 cū homo i se nō sit sup̄pōitū set de sua huānitate ē s̄q̄
 sup̄pōitū i d̄ino sup̄pōito i quo sustentatū ē d s̄q̄ d̄i
 ip̄o ē hō hoc qd̄ ē d sic ip̄o nō ē hoc qd̄ ē n̄ p̄ se sustē
 tatū rōne cuius sup̄pōitū p̄ se simp̄lic̄ ē nō p̄t cū de
 natura sup̄pōita sit c̄ p̄ se subsistens d sustentatū d
 c̄ hoc qd̄ est **de questione. 103.**

Utrum hec sit uera s̄b̄g dei ē p̄destināz
¶ S̄ aut Raymūdg herem̄ta i .x. q̄one solu
 huius q̄stiois ē significata ex̄p̄te distincōe i p̄des
 tinacōēz d p̄destinacōēz. sic int̄ p̄ deā, q̄ ē deo, d p̄ de
 atū q̄ ē deo nō est, sic filius dei, q̄ ē p̄destinatus, sic ex̄p̄ta
 nō ē p̄destinatus, s̄ ē p̄destinatus p̄destinatus, sic p̄ de
 ans p̄ deatū, d hoc simp̄lic̄. Verūtū s̄ qd̄ q̄a s̄q̄ d̄ hō
 sic fecit hōiem i se ip̄o d de se ip̄o ip̄ia d̄ificatū sic i ho
 m̄ne se p̄destinavit sic hō rō q̄a p̄destinatus ē d p̄
 quōs filius dei q̄ ē ip̄e hō rō d iō negatō q̄stiois p̄ vnu
 modū ē tenēda d p̄ aliu modū afirmacō. **¶** Aut herē
 deo ullo modo p̄test c̄ p̄destinatus cū sit p̄destinatus
 oīa entia p̄destinata n̄ i asumēdo naturā huānā se
 p̄destinare posset cū om̄e p̄destinatus sit p̄destinatus

scū d q sua merita requirūt ut tu dīas ī pale^{ta} qstioe
 33. ut qā incarnatio p meritū hoīs fieri nō pot̄ cū nō
 mereri pot̄ eēndi dēū nōq̄ incarnatioēz deū posset p̄
 deservire se ipm. **R**aymūdg r̄pūdit herenq̄a sup̄pō
 sū q nō ēat incarnatio qcedo tibi q filiq̄ dei nō posset p̄
 deservire se qā incarnatio ē pot̄ predestinari. Verū tū nō p̄
 modū p̄ que alij hoīs sunt p̄destinati cū predestinati sunt
 p̄ eorū merita uel p̄ liberū arbitriū qd̄ hūt ut d. 2. sp̄
 predestinatiois dīctū ē ī 33. qstioe set hō p̄ p̄destinatioē
 nō ē v^o meritū n̄ sū liberū arbitriū cū ī 2° dīctas sic
 q̄at d. hūmilitate cū qua ē gūcta sic forma d. sua
 materia. **R**aymūdg d. sua de suo corpore d. hō d. sua volūate
 d. sic d. p̄ hūmilitate et iō tua ratio nō p̄cedit. **de qōe**

Utrum ī xp̄o sūt due filiacioēs. **R**aymūdg
 dicit qd̄ d. d. d. xp̄o ē hō d. xp̄o filiq̄ dei nō pot̄
 ēe sine filiacioē d. qā ē filiq̄ dei q. q. ī xp̄o sūt dīna fi
 liacio. **R**aymūdg dicit qd̄ xp̄o hō ē filiq̄ beate virgīe cuiq̄ fī
 cē nō posset sine filiacioē d. qā xp̄o ē filiq̄ hoīs sc̄q̄tur
 q. ī xp̄o sūt filiacio hūana p̄ quā d. d. d. q. ē v̄m d. purg
 hō d. iō. Raymūdg qcludere voluit q. ī 2° sūt due filia
 ciones. s. vna filiacio dīna dāta hūana sic vna nā hu
 mana dāta dīna dubitavit tū qcludere ī 2° ēe duo
 sup̄pōta cū ī xp̄o v̄tatē filiacio dīctat sup̄pōtū ex pte
 dīctatis d. hūmilitatis s. recordatq̄ ē d. dīctioē qd̄
 fecit supra ī. 102. qōne d. dicit dīstīguēdo q. sic ī
 dīno sup̄pōtū q. ē filiq̄ dīna ē hō factq̄ d. nā hūana
 d. xp̄o sup̄pōtū sustentatq̄ cū xp̄o v̄m sic ī filiacioē dī
 uia ē facta hūana filiacio d. nā hūana ex b̄ta virgīe
 asūpta d. ī dīna filiacioē sustentatā d. cū xp̄o v̄m d. iō
 dicit Raymūdg q. ī xp̄o sūt due sūt filiacioēs cū ī 2° sūt dēū

tes due cōtine due nature d due flacoēs d hūte
patre dū d fempiā matre negant tū i pō d duo su
ppōta s; unū ut i palea q̄tōe p̄batā ē. an heret
Raymū de sic 209 ē unq ma ē unq filiq d sic 209 ē q̄dā
natura d huāna unū sup̄pōtū nā ex duab; filioib;
ē una filiatio p quā ē unq filiq 209. alioq unq sine
nature d huāne sic nō posset aut. 03. q 209 ē duo
filij d duo sup̄pōta q tu negas d id tua vō nō pcedit
d de qōne tenēda ē simplr negatiā a affirmatiā tōe cui
tua distinctio nō valet. ¶ Raymū d; rpn̄dit heretia
ex p̄o i p̄merio ista ē una arbor i qua due sūt na
ture. s; natura p̄ri d nā p̄merij d si ex illis duab;
naturis fieret una nā exōis sic distinctioe illar; duar;
nāz; ēēt i natura p̄ri i radiab; d nā p̄merij i folij
florib; d p̄ris d ex d hoc simplr qd ē imp̄ d de h
expienciā hēmg s; colōre figurā d sapōre p̄rozo asti
sico tibi si in xpo ēēt q̄sse due nature due filioēs
due longitates due magnitudēs due duraciōes id ē
plura i quēiēcia se q̄rent. s; q i xpo nō remanēt
n̄ una nā d una filiatio d illa ēēt aut ex pte deitatis
aut ex pte huānitatis d sic q̄ simp̄ ēēt de; a hō
ex duab; naturis d filioib; ēēt q̄ unū terciū su
ppōtū i quo numer; filij dei ēēt mutati d id; se q̄ret
de n̄o filij hoīs qd ē imp̄ ut i. 101. d. 102. qōne d
tū est. itē sūma longitas d ifina quēterēt d sūma
magnitudo d sūma eternitas tēp; d creatur d creatura
d ens q̄tū d nō q̄tū d sic de alijs qd ē imp̄. nō cō
uertūt q̄ i xpo filioēs d nature n̄ una ēēt q̄tū
d alia consuat cū xpo sit unq de; d unq hō. unq
de; p deitātē d unq hō p huānitātē hūis quo ad
deū q̄q̄ p̄tinet ad diuinas q̄daciōes d q̄ ad hoīem

sequitur homo q̄ ē t̄m̄ d̄ v̄nū ī d̄m̄ d̄m̄ d̄ īst̄ē v̄nū
 ēndi ī d̄m̄ d̄m̄ s̄et aliq̄ mod̄ ēndi ī d̄m̄ d̄m̄ ē t̄m̄
 q̄a ī quob̄ hoīe ē ē corp̄ act̄ d̄ ē h̄oīe s̄m̄p̄t̄
 actualit̄ v̄nū v̄nū ad aliud quob̄ actu remanēt̄ d̄ d̄m̄
 ē q̄st̄m̄ sic ī d̄nario q̄ ē d̄ argēto d̄ h̄p̄t̄ s̄m̄p̄t̄
 r̄m̄t̄ d̄ remanēt̄ d̄ ad q̄st̄m̄ d̄ t̄m̄ q̄d̄ ē d̄nario s̄et
 q̄o fuit a s̄p̄t̄ n̄a huāna d̄ beata virgine q̄p̄ q̄ h̄oīe
 natura nō erat actu d̄ ī ē d̄ d̄m̄ s̄m̄p̄t̄ ī d̄m̄ ē t̄
 quo h̄m̄t̄ ē h̄o ē natura huāna d̄ ī h̄m̄t̄ q̄a ī mod̄
 d̄ modū ē d̄m̄ v̄t s̄p̄t̄ d̄m̄ ē nō s̄p̄t̄ q̄ hoc s̄p̄t̄
 p̄ v̄nū mod̄ q̄d̄ p̄sequit̄ p̄ aliū ēm̄b̄ p̄ d̄m̄ mod̄
 d̄m̄b̄ p̄ magnā d̄st̄m̄ d̄ ī r̄o m̄a s̄et d̄m̄
 r̄aio nō concludit : // **& questione. 116.**

Utrum hoc sit vera. hō incepit eē deo. **¶**
 Raymūdg d̄m̄ ī p̄ncipare s̄et duo, q̄ s̄t̄ p̄nci
 p̄ncipū p̄ncipabile. d̄ p̄ncipatū d̄m̄ ē d̄ p̄ncipabile
 recipit eē q̄nō ē p̄ncipatū. d̄ ī p̄ncipare nō d̄m̄ ē p̄nci
 aq̄ ad p̄ncipatū, q̄ ap̄t̄ p̄ncipabile, n̄ p̄ncipatū
 aut̄ ī p̄ncipare, q̄ p̄ncipabile, d̄ ī ip̄o s̄t̄ actū, d̄ p̄ncipi
 passū. d̄ q̄m̄ ī p̄ncipare b̄t̄ ī carna actū s̄t̄ s̄t̄ d̄m̄
 aut̄ d̄ p̄ncipatū. d̄ actū d̄ h̄o p̄ncipatū p̄ncipabile
 d̄ p̄ncipatū : q̄ d̄m̄ q̄ h̄o nō incepit eē deo, p̄ d̄m̄
 cepit eē h̄o. v̄rūm̄ p̄ncipare incepit eē deo ap̄t̄ p̄ncipabile
 d̄ n̄a huāna s̄t̄ s̄t̄ h̄o d̄m̄ ī d̄m̄ s̄p̄t̄ ē s̄t̄
 incepit d̄ p̄ncipatū. d̄ b̄t̄ ad .116. q̄st̄m̄ d̄ ad .116. **¶**
 heremita Raymūdg si hō nō incepisset eē deo. deo nō
 potuisset eē h̄o. sic si deo nō incepisset eē h̄o nō posset
 eē h̄o deo d̄ ista q̄st̄m̄ deo incepit eē h̄o. d̄ h̄o incepit
 eē deo. **¶** Raymūdg r̄p̄ndit heremita verba tua n̄a s̄t̄
 s̄cūdg q̄ s̄t̄ nō s̄m̄p̄t̄ s̄cūdg q̄ s̄p̄t̄ d̄m̄ d̄st̄m̄
 do s̄cūdg q̄ s̄p̄t̄ d̄m̄ d̄st̄m̄ s̄t̄ s̄cūdg, si b̄n̄ r̄eal̄t̄e s̄t̄

creandi simādy quō creatus fuit actus suū eē accipi
 dīspōitōm creauisset aut fūisset ante q̄ fūisset d
 fūisset autēq̄ fūisset qd̄ ē q̄traditō q̄ stare nō pot
 quōdā dīpōitō eē p̄e quō fūit sibi datū eē qd̄ h̄t
 p̄creandi sic asūm̄t passīue h̄t dīpōitō eē deo i deo, i q̄
 fūit sibi h̄t deo. Adhuc dīco ubi q̄ si h̄t dīpōitō actū
 de deo, ip̄sī deū se feasset, d̄ aliud sup̄pōitū: d̄ sup̄pōitū se fa
 p̄itū feasset: d̄ duo sup̄pōitū ep̄nā actū eēt unū sup̄pōitū
 d̄ nō unū sup̄pōitū, s̄ duo q̄ ē contradīctō d̄ hoc ē v̄ba
 tū i q̄suōibz p̄cedētibz. 9° d̄ q̄ 17 *de questione*

Ubi dicitur op̄a asūp̄sisset potētiā p̄candi. **U**bi dicitur
 op̄mādy i op̄o ē dīa i dīa naturā d̄ huānā
 d̄ op̄tēt q̄ illa dīa sit i q̄cōr̄ a^o i q̄rietate cū p̄e d̄q̄ ista
 dīa stare nō pot̄. i q̄rietate aut̄ eē nō pot̄. s̄ i q̄rietate bī
 dīuīnī virtuosī d̄ vīciosī dīligendī d̄ odīendī cū p̄ hūm̄ cō
 trarīetate dīuīnā nō fierī nō pot̄. ē q̄ p̄cedētia dīa
 i q̄cōr̄ bonī d̄ vīciosī d̄ virtuosī dīligendī d̄ dīdī
 d̄ q̄ p̄tū d̄ malū contra bonū d̄ malū d̄ vīciosū q̄ vītez
 d̄ vītez d̄ nō amabile nō pot̄. q̄ op̄ asūm̄t potētiā
 p̄candi q̄ si p̄uisset pot̄ fūisset p̄dīctā dīuīnā eē i q̄r̄te
 d̄ nō ē q̄cōrdānā quō facta fūit īcarnā d̄ hūm̄ p̄ssībīlītas
 d̄rogaret p̄dīctīme īcarnācōī quā eē op̄tēt i māiorī
 p̄dīctā d̄ p̄ncīpācōī d̄ ī māiorī māgnītudīe bītatē vīr̄t
 tūm̄q̄ vīlītātīs q̄ p̄ssēt eē mē d̄ d̄ū d̄ creaturā dī
 uīnā q̄altīcōī d̄ p̄fēctōī eodē bīnūsi creatū d̄ re
 dīmpōīe hūm̄ generīs. Itē si op̄ asūp̄sisset potētiā p̄candi, ip̄sī am
 bt deo: d̄ deo p̄ncīpādo cū hōīe p̄ bīnōīe p̄ncīpēt cū p̄
 p̄candi deo ep̄tē hōīe: d̄ h̄t eēt factū ī se ip̄sī de sua nā,
 d̄ nō ē dīno sup̄pōitō: d̄ q̄ h̄t potētiā p̄candi asūm̄t pot̄,
 s̄ q̄cōr̄ q̄ i op̄ eēt duo sup̄pōitū, qd̄ i p̄tibz locīs ē i
 p̄tībz p̄tībz q̄ q̄ d̄ q̄stīōīe negatīa ē tenēda. **U**bi he
 tenētiā nō mīnor nobītatē, bītatē, vīr̄tūe, d̄ vīlītātīs

*peccandi, ip̄sī am
 bt deo, ut h̄o,
 et non ut deus:*

3

De potestate et in christo ut homo quod in aliis hominibus videtur
 tot maior sine operatione, sed talis maior. *liberum*
 sicut esse in christo ut est homo sine libero arbitrio. *liberum*
 arbitrium eligendi bonum et vitandi malum. *liberum*
 arbitrium, assumptum potestatem peccandi: alioquin liberum ar-
 bitrium habere non potuit cum de conditione liberi arbitrii
 eligere bonum et vitare malum in hac vita, ut *liberum*
 respondet heretice non bene scis quod est liberum arbitrium, si bene
 collas quid de ipso dixerimus in questione. *liberum*
 collas modo per quem in deo supposito factus fuit homo ut in pluribus
 locis dictum est quia sic homo per se factus fuit homo *liberum*
 et non in se ipso, sic suum liberum arbitrium de quo patet ad
 suam animam rationalem fuit creatum in deo supposito: et corpus
 illius hominis factum fuit de brutissima carne virginis, quam assumpsit.
 Deo liberum arbitrium non potuit esse postquam ad eligendum
 peccatum, quia creatum fuit in deo supposito quod est esse deus
 apertum, sed homo per suum liberum arbitrium sic est peccatum in liberum
 bonum dicitur per liberum arbitrium de malum odium pro peccato
 peccandi, et quia in beatitudine scientie et gloria ostenditur fuit: sic
 de iure magis homo per suum liberum arbitrium libere dilexit
 bonum et odium peccatum, cum homo factus fuisset in deo supposito, in quo
 factus fuit deus, in quo potestatem peccandi assumere non potuit
 probatum est. De hoc liberum arbitrium de fuit, de nobilitate. homo per
 omnes homines in magnitudine longitatis virtutis voluntatis sunt
 de peccatis. Adhuc tibi dico quod peccatum peccandi non dicitur per se
 sed imperfectum: de si diceret perfectum, deus ipsam haberet, quod
 est impossibile. *liberum* de questione. *liberum*

Utrum deus assume potest plures humanitates
 S. Raymundus ait. sic est una summa virtus in deo in
 creata, de non plures; sic plures refert summa beatitudo de non plu-
 res. De sic de summa magnitudine increata de summa longitudo

A creata,

Increata de sic

3

in creata & sic de alijs. & rō huius ē, q̄a maior p̄prio,
 & d̄sp̄tio ē int̄ unū & unū, q̄ int̄ unū & plura. In
 sequit̄ q̄ q̄tū ad hoc plures huāitates recipere nō po
 unt, ut nō derogaret maiortate unōi incarnatōis,
 itē si filij dei assumere potūnt plures huāitates. i. x̄po
 plures potūissent eē unū sup̄p̄itū, qd̄ ē imp̄le. **Itē** si
 plures huāitates assumere potūisset, unq̄ fuis̄ i. car
 natōis sufficere nō potūisset p̄ unū hoīem, illo fine
 ex̄te i. sum̄tate creata. qd̄ ē imp̄le, ex̄te illa huāte
 asup̄ta cū sum̄o fine i. creata. & q̄a pot̄ exaltare unā
 d̄aturā i. sum̄tate i. creata. s. unū hoīem x̄p̄m, & nō po
 sset exaltare hoīes i. sum̄tatis creatis, cū sum̄tas re
 quat eē i. uno. & nō i. plibq̄; sequit̄ q̄ negatio q̄stiois ē
 tenēda. **Aut** heremita Raymūde i. deo sūt tres p̄sone,
 s. pater & filij & sp̄itus sanctus. **Itē** sic deq̄ filij asūme
 potūnt unā huāitatē, sic deq̄ p̄ potūnt asūme aliā, & deq̄
 sp̄s s̄ct̄ aliā. alioq̄n filij plq̄ hēre potūnt de potestate
 i. suo effectū, q̄ p̄ & sp̄s s̄ct̄. qd̄ ē imp̄le, cū unū deq̄
 equalit̄ creatū sit a patre & filio & sp̄u s̄cto. **Itē** sic ad
 deū p̄tinet agere cū maḡtudīe b̄itatis duracionis p̄t̄
 & q̄. ut tu dicit & nō cū p̄tate, plq̄ ad se p̄tinet asū
 me plures huāitates q̄ unā, cū plures huāitates plq̄
 dicat de b̄itate maḡtudīe & q̄ q̄ unā. potūnt q̄ p̄
 asūme unā huāitatē & sp̄s sanctus aliā. **Raymūde**
 aut heremita si deq̄ pater huāitatē asūpsisset, potū
 sset eē p̄ & filij i. uno sup̄p̄ito; & ^{idē} de filio hoīe, qd̄
 ē balde i. quēiens, & q̄ d̄st̄ctioēz r̄tonis p̄t̄tate &
 filiacōis. & q̄a i. quēiens sonat i. p̄fectioēz & q̄r̄tate,
 rōne auḡ i. quēientie deq̄ pat̄ naturā huānā asūme
 nō potuit. & idē sequit̄ de sp̄u s̄cto, q̄ si naturā huānā
 asūpsisset, eēt filij ex p̄te huāitatis & nō filij ū p̄

A

ex pte dicitur d si eet filius sine pre eet destructa rto
 d ille ho creatus fuisset factus i se ipso ho d filius. vñ sequer
 q eet p se vnu suppositu d sps factus d d eet vno sine
 incarnatio ex duobus suppositis actu ex vno qd e pmpole
 d quo dicit q pta d limitate d qd i tribus huamitatibus
 q i vna veru dicit quo ad qntate extensitate limitat
 d qd. no quo ad intensam nec q ad fine sic vna rep
 hns magna intensitate limitat sciatat d qd e i alio
 nobilitate q suo hoies aut ptes ei subdit hntes ex
 tensa d pua limitate sciatate d qd. d asit d duobus
 regibus d i vno regno q no pnt ee ita alia nobilitate
 sic vna pte d volutate asimili eet d ptes pps si
 omis tres psona dinc eent incarnate q d qd. *d qoe.*
.109.

Utrum aia p comprehendat verbu sibi vntu
 qd. Raymūdg dicit ho maru plu dicit q suu
 itellectu d volutas cu ipse sit totu d suu ite d volutas
 sint sue ptes tu cu suo itellectu se totu iteligit sic se
 totu cu sua volutate dicit d cu suis pibus se totu se
 comprehendit extensue tu no intensue qd si se intensue co
 phenderet omis ptes suas attingeret. si sciret qntu e sua
 augmentatio corrup d gena sciret eis qd suu sine vne
 ite qnta e sua qntas qualitas d qd qd e pmpole. *qoe di*
 pit q int verbu dnu d aiam q asupsit e magna dna
 cu verbu sit i finitu d aia finita s; int ipos mag d qoe
 p quictione d vionē d ita magna q verbu e aia d ho
 d ho e verbu cu oib; suis pibus s; d dna no e sic qd co
 suat q verbu sit i finitu d ho sibi quatu sit finitu d io
 quissio verbi d hois stat i qoe d no i dna. vñ sequer q
 rone dnc aia p no qphendat verbu sibi vntu qd si
 ipm qphenderet eet quissio i dna i vñ q dna eet a
 nichilata qd e pmpole set qphessio qstnt p qoe dna et

unione sicut xpus ut uerbu q cu aia qua asupstie se to
 comprehendit i intelligedo se totu cu suo intellectu huano
 d totu se diligit cu sua huana uoluntate aia tu p istru
 e d uerbu e dicens d io me te. **T**am p uerbu qphedit
 d no immediate sz illa comprehensio extessine fit d no i
 tempore cu no sit pp aie ifinitu attingere sz e sibi appa
 tu p uerba sibi untu sz uerbu se ipm d oia itenssue
 attingit cu sua sic pletas ifinite attingere. **T**pondeo q
 ad qstione distinguendo p extessum d itenssu d p me
 d immediate d p diuina d q cordana d p ppriu d appa
 d p exēplū qd d d d hōie d ad huc p istud exēplū
 daer aqua calefaciunt sz aer extessine d ius itenssue
 cu caliditas sit ppria pprietas ius d appata aeri. **T**
 aut heremita Raymūde sic distat d differit uerbu d
 aia d p ifinitate d finitate sic distat p itenssitate d
 extenssitate cu magna diuina sit int itenssu d extenssu
 d qd pntem hē aia d uirtute finita itenssue illo in me
 sue imēte hēre pot pntē d uirtute qphedendi ubi ifi
 nitu q si aberet natura siue pprietate p qua qphēde
 posset eis ifinitu qd e impo. qcludit q oibz mē q ne
 gatio qstiois e tenēda. **T**pondeit raymūdq heremita
 uerba tua eēt uera supposito q no eēt qūssio supdicta
 .s. q i xpo uerbu no eēt hō nec hō ubū set supposito
 q i xpo sit qūssio mea uerba sūt uera tua no d hoc
 declaratu e seāt hoc qd sup dicit d ad huc dico q hēt
 hō martiq d intellectu suq uō qūtant no pp hoc
 sequit q hō no faciat plq intellectu suū itelligē q ipē
 sit cu eum itelligē facit ptra enia itelligiblia q no se
 d sua eēt nec cu ipō quēta sic sūt lapis plāta d qd q se
 itelligiblia. vñ sequit q si hō martiq cōūssq eēt cu oibz
 suis ptribz sicut i xpo uerbu e qūssu cu aia xpi exōis

dicitur vult cu sua pte sit i finta d sic pte hē i fi
 qd in mō hē i finta s si genū huānū saluā nō pōt
 sē iustitiam satisfacio qē finta ligat d i pedit dūmāz
 pntē q mō qd ē impōt qd dicit q dō huānū genū
 saluā pōt sē satisfaciōe. **¶** Raymūndū aut hereta
 qd nō q dō pntem hē d mōm i finta d pōt qd
 vult s contra suū velle mchit pōt nō aut. suā longitate
 magnitudinē d qd. cū i dō longitas magnitudo pte d
 vltimū sit idē d sic de mō d iusticia d qā iusticia re
 qd i satisfaciōm dō contra iusticiā velle nō pōt aut
 mō nec eq s facta satisfaciōe mō pōt d iusticia pūmū
 vedit d dō ordiate de sua mō d iusticia agit.

de questione. 13.

Utrum fides iiformis sit virtus. **¶** Raymūndū
 dicit q dō ē intē d suū finē sic pōt cōhōd
 qd ē d oīa d corpore d finē suū q ē bñ agere deū re
 glare ielligere d amare d idē ē d moralibz q ē ens
 adeo datū vō hō credendo veritatē de deo attingat pō
 p ipām ielligēdo attingere nō pōt d tale ē datū dicit
 ens pōtū d ē fōrtū dō nō dat ē pōtū s pōtū
 i pōtū qōs ipām p acōis diformat i q se a fine demat
 pōtū ad quē finē creatū ē d sic h fides iiformis sit q
 ad hōiem pōtū diformis nō ē q ad se ipām cū formā
 hōt cōcēle sibi adeo datā d p ipām ē ipā fides hoc qd
 ē. s. virtū. s. talis hōitū virtutū qualis ē d sua iiformitā
 ē p acōis acōita p hōiem d ē hōitū pūaciōis virtutū. **¶**
 fides cū fides iiformis hōi pōtū nō pfiat s ita ē ei
 iiformitū iutile sic martellū iutilis ē illi q d ipō a
 gere nescit d iō heremita dico tibi q fides iiformis q ad
 se ipām simplē ē virtū s quo ad dōm pōtū nō cū
 nō sit ei iutilis. aut heremita Raymūndū nllm ens hē

capitulum tunc miles maiorem elegit dicens qd p[ro]p[ter]
 non volebat ad honorand[um] fidem p[ro]p[ri]am q[uam] vivere d[icitur]
 ee sarraceno d[icitur] ip[s]am fidem vitupare d[icitur] id heremita
 videt q[uod] hoc miles fuerit i[n] p[ar]te luxurie fid[em] h[ab]ebat
 q[uod] fidem honorare intendebat d[icitur] q[uod] ip[s]am mortu[us] fuit
 d[icitur] q[uo]d morte[m] elegit d[icitur] p[ro] aduentu[m] gr[ati]e d[icitur] fide[m] ip[s]am
 mutata[m] fuit i[n] fide[m] fortam ita q[uod] fides antiq[ua] i[n] for-
 tione d[icitur] fuit d[icitur] forta fuit. alioq[ui]n si nova fides ven-
 isset cu[m] aduentu[m] gr[ati]e d[icitur] fides antiq[ua] recessisset miles i[n]
 suspitione electionis mortis no[n] fuisset d[icitur] sic meritum
 no[n] acquisisset n[isi] p[er] p[en]itenciam d[icitur] satisfactio[n]em fecisset n[isi] p[er]
 quib[us] est s[er]m[on]is dispositu[m] ad recipiend[um] gratiam aduentu[m]
 nec nova[m] fidem d[icitur] est martir sine gra[m] d[icitur] fide[m] q[uod] e[st] ip[s]e
 q[uod] d[icitur] q[uod] q[uod] q[ui]one a[ss]ertiva e[st] tenenda **T**unc heremita
 Raymondus unu[m] e[st] fides. aliud e[st] credulitas d[icitur] credulitas
 e[st] magis co[m]m[un]is q[uam] fides sit cu[m] credulitas p[ro]p[ter] ad de rebus
 d[icitur] fides d[icitur] fides de rebus simpl[iter] veris d[icitur] id miles i[n] p[ar]te lu-
 xurie ep[iscop]i fidem no[n] h[ab]ebat sed credulitate[m] cu[m] fides
 sub h[ab]itu i[n]formato stare no[n] p[otes]t cu[m] sit donu[m] dei d[icitur] cu[m] p[ro]
 alio p[ro]cipare no[n] p[otes]t sed credulitas q[ui] magis g[ra]tis
 h[ab]it[us] e[st] p[otes]t h[ab]ere p[otes]t ad veru[m] .s. ad h[ab]itu[m] forta[m] ut
 i[n]formatu[m] d[icitur] id miles de credulitate i[n] forta[m] mutata[m] fuit
 p[ro] aduentu[m] gr[ati]e i[n] h[ab]itu[m] nove fidei forte quo[m]d[um] morte[m] ele-
 git sarraceno se noluit **T**unc Raymondus respondit heremita
 credere e[st] actus intellectus q[ui] n[on] e[st] de veritate n[isi] de suo supposito
 certificatus e[st] p[er] varias r[ati]ones Et quo[m]d[um] dicit q[uod] ho[m]o crede
 p[otes]t hoc q[uod] e[st] veru[m] e[st] f[aci]m[us] d[icitur] e[st] veru[m] dicit d[icitur] t[unc] actus e[st]
 de genere credulitatis d[icitur] ho[m]o i[n]fidelis quo[m]d[um] credit h[oc] q[uod] e[st] ve-
 ru[m] e[st] falsu[m] d[icitur] e[st] suu[m] actus q[ui] e[st] credere e[st] simpl[iter] de
 genere credulitatis cu[m] i[n]fidelis fide[m] h[ab]ere no[n] possit d[icitur] sit
 contra ip[s]am. Sed de fide[n]s no[n] e[st] sic q[uod] d[icitur] q[uod] quocunq[ue] m[od]o

credat de deo esse uerū hoc quod est uerū semp credere sui
esse de que fidei sue fides sit forma sue informā ut ipse
ne prima supra significatū ē. alioquin esset dicitur ueritas
fidei sue fidei dicitur ueritate quod est purus. Sed quoniam fides credit
esse uerū hoc quod est falsum dicitur eorum tunc ille actus est de que creditur
simpliciter cum fides sit semp de rebus ueris dicitur in tuarō ut patet
in uo dico tibi quod si tua rō perderet p̄tia alia inconuenientia
sequeretur sic miles qui mortem elegit in illo instanti in quo uerū
elegit hūisset dicitur credere ad eandem ueritatē dicitur uerū si
isset apte fidei dicitur aliud apte credulitate dicitur uerū dicitur
uisset dicitur de duobus uerū esset superfluum dicitur si esset anichilatum
intellectus in ueritatē fuisset postquam cum ipse ueritatē attinge
bat dicitur per quos suos hinc credulitate quod in ueritatē fuisset
per aduentū grē quod est purus. *De questione. 19. 19.*

Utrum spes habeat certitudinem infalibilem. *Q*
uit Faymū dicitur spes est donū a deo datū ut hō sup
ponat habere grām dicitur inuam dicitur inuamē ad p̄ficiēdū bonū
agere dicitur suū finē attingere dicitur in heremita. 19. quod tale do
nū sit donū dicitur ordinatū ut habeat certitudinem infalibilem et
sic sit dicitur sapia in dando dicitur donū dicitur fides quod dicitur
sibi inuamē respōdeat dicitur huius corruptionē dicitur inuamē
nat dicitur dicitur uolūtas diligit dicitur dicitur p̄tis possidet dicitur
quoniam omnes dei dignitates sunt rationes in dando spem. in fide
quod spes quo ad eam suā simpliciter sit instrumentū infalibile.
*Q*uit heremita Faymū dicitur plures homines sunt qui habent spes
quod saluentur dicitur cadunt in partem mortis in quo moriuntur dicitur sup
natur dicitur sic spes eorum est falibilis. *Q*uit plures audiunt
quod hō in deo confidit quod inuenit eum ad faciendū aliquid bonū
ad honorē suū aut est in parte mortis sic miles in bello
aut naupta in mari dicitur in deo confidit dicitur eorum confidit ad

3
 intellectum hominis creatum cum magnitudine longitatis durationis
 potest virtutibus et gratia. Unde sequitur quod beatitudo non consistit
 nec in ultimo fine sed in medio scilicet de fide in alia vita ad
 non remanere intellectus sic similitudine attingit suum finem
 ut patet per probatum est de profectio quod est in ultimo fine et
 deinde principium de fine non est quod est in ultimo fine pro
 de hoc sequitur quod de fide huius vite ad in alia vita non re-
 manet. **¶** Item dicitur Raymundo heremita sua in hac
 vita sic magis spiritum attingit spiritibus et ymaginatum
 in suo proprio ymaginabile de duos de primo similitudine illius
 auctoritate de in ipso ipam facit ymaginabile de intellectu
 illa similitudine ymaginatum in suo proprio intelligibile ipam
 facit intelligere de sic est facta sua de rebus spiritibus et
 a similitudine de rebus intellectuales et intellectus se demerere de
 speciebus in formis ascendendo ad species superiores scilicet ad si-
 militudines angelorum de magis de divinis rationum sue attri-
 butorum. Et de tali in scilicet huius vite ad non remanet
 in alia vita de sua huius vite per impressionem in hac vita re-
 copias sicut intellectus qui spiritum deducta de spiritibus de ymagi-
 nabile intelligibile in suo intelligibile de cum ipa recedit quod
 a seipso separatur de in ipa attingit colores figuras de
 quod de quodammodo coloribus de quibus habet suam de a similitudine
 et tibi de rebus spirituales sic beatus paulus qui suam habet de
 epistolis quas fecit in hac vita cum qua sua sic recessit
 sustentata in suo proprio intelligibile sicut facit cum ymagi-
 nabile enam coloribus. **¶** Item heremita Raymunde fides est de
 cogitatio cum obscuritate qua obscuritate remota in alia
 vita fides remanet certa cogitatio sic obscuritate. **¶** Item
 dicitur tibi quod de suavia huius vite ad non remanet in alia
 vita cum sit dispersiva de de uno in alio de reliquendo unum

instans d accipiendo aliud d qm i alia vita e transmutata
 i euo illa q erat hec no e illa q e illic d si h ita no de
 transmutata sue huius vite d e alia impo eor dno tuar
 no pcedit **Raymūda** rpnūdit heremita verū dicit
 q fides e certa cogno cu obstinate d illa obstinatio
 e supposito q intellectus facit de rebz veris recipit si
 non data a deo d remota i suppo acty intellecty suz
 ht i alia vita i qua ad no suppo h i suo intelligibili no
 dare d sine successu intelligibile intelligit sic d vltio vltio
 oaty i spectro sua similitu dicit atigit **Acte** quo dicit q
 sua huius vite e transmutata i alia vita verū dicit q ad
 modū vō q ad eōm cu eē sue illa e i alia vita q erit
 i hac vita ser mutata e de ipfectione ad pfectionē sic
 egressu color i intensum d pōmū d imaturitate ad
 maturitate d de succene ad emmūtatē d de mē ad fi
 nē d de iudritate ad maioritate d sic de qsimilibz
 d iō tua rō no valet 2. **De qstione 10. 8.**

Utrum aliqua virtus cardinalis sit i sto mōch
 appie dicit **Raymūda** aut i claritate pna
 pante ebūta stabit d acūbr d d ipm clarū e pna d q
 ignis appiat sua caliditate aeri d id no eor q dicit
 tū caliditas e p i aere h appate. a similitu hōie pna
 pnt oia rōnatiā dfficiā. vū sequit q p pū e dicit
 fficiā e pma cū aliaiq virtutē cardinalis h pna dicit
 sic caliditas ignis e pma cū caliditate aere q e cū se
 cū daria calefaciōis aq excludo tū dū q e pma cū oī
 d id ad qstionē rpnūdo q ippe dicitū e i sto eē pōto
 cū sto rōnato pncipate aliqua virtutē cardiale cu
 rōnatiā hēat de sua eē liberū arbitriū p qd e cū pna
 riā ad eligendū aliqua virtutē cardiale q viciū fficiā

3

Virtutes dicitur ad quod
 non heremita unq modq e dare ad de aliq
 re ad de nichilo. dare ad de aquo e sic ignis de
 ditate sua dat aeri d homo liberalis de suis bonis.
 dare ad de nichilo e sic spūs sanctus q caritate dat
 hōi ipā creata de nichilo i sō. s. i volūtatē hōis d sic
 de septē donis spūs sancti sic e fortuna d q̄. **¶** sic dicitur
 q virtutes cardiales dante nō sūt sūt acq̄sītē sicut
 deduce de potētiā i actū p hōiem d sicut d p simp
 tudies corporales d spūales ex q̄bq sūt hōis virtutū
 recollēdo itelligēdo d diligēdo deū alia virtū d feba
 ritatem cū magno d bono d q̄. recollere itelligē itll
 gare d diligere d iō sūt virtutes adōnis vōe cre
 acōis d adq̄sītōis vt supradictū e d modq p quē dnt
 e q̄a vna e illa fortuna d creatū q̄ data e d alia e
 q̄ dicitur e de potētiā i actū i adq̄sītōis sic vna sūt e
 q̄ e data p i fusiōnē alia e illa q̄ e adq̄sītā. **¶** sic he
 remita Raymū de ea q̄ i diffi hē quērit nō dicit sūt
 fortuna d data d adq̄sītā eādē hōie diffi hē d p eādē
 modq hō p ratis resistit d tēptacōibq d equalē meri
 tū adq̄rit iō i dīa e nō pnt. **¶** sic si i vno p dicitur
 sic tu dicitur sequet q̄ i eodē sō eēt. dūe virtutū
 eodē genere qd e i quēiens d q̄ ordīnatiōe q̄a vna p
 pfluitatē ipharet d iō tuas tua nō valet. **¶** sic
 ipūdit heremita nō e i quēiens q̄ i hōie sūt duo
 hūda. s. hūmū radicale d hūmū nutritiale q̄ sūt
 i eodē genere d eūdē actū hnt sic ignis q̄ d aer q̄ eūdē
 actū hnt i gēre calefaciēdo aqua d dicitur e de hōie q̄ sūt
 enā hē adq̄sītā d i fusiōnē d vna e hōis sūt ex ipis

3
 cupit p que hñ bñā actū hñ sciendi d sic de qñm p
 dñe tñm pñm qñ pñm cupit ex virtute data d ad
 dñe sub hñ bñā cupit e magis bñā durās potēs
 dñe pñm aqñ bñā ex bñā hñā adqñtō iō tuā rō nō
 valēs valeret tñ si hñā adqñtō d hñā datq eēt dñf
 tñā d i eedē genere d ex ipis tñm nō eēt

De qñtione. 10. 2.

Virtutes sunt quædam. **Q**uæ autem virtutes
 heremita quòq; virtutes quædam sunt p eēn dō
 pationē sicut i hoīe iusto i quo existit dagnū quòq; a
 nece sūt p pōnōē d dñfōnōē sicut i hoīe i q sūt
 prudētia d castitas d ipē hñ e intempatq q qñ prudē^{aa}
 d castitas sūt quædam sūt dñfōrte p itēpanciā p qñ
 hñ ad luxuriā e dñfōrte cū gula d luxuria qñ dñfōrte
 hñā dñfōrte itēpanciā luxuriā dñfōrte p aqñ dñfōrte
 hñā castitā ad luxuriā e temptatq sic prudētia fortitudo
 dñfōrte dñfōrte cū qua luxuriā resistat vt castitas rema
 neat d iō dñfōrte dñfōrte fortitudo quædam e cū pñdā d
 dñfōrte dñfōrte dñfōrte dñfōrte dñfōrte dñfōrte dñfōrte
 ab aliq prudētia d castitas i hoīe itēpato remanē nō pnt
 sicut hñā radicale qñ sine hñā dñfōrte mñfōrte vñe nō
 pñt. **Q**uæ autem virtutes sunt quædam. **Q**uæ autem virtutes
 pñm pñm virtute d virtute exōrte virtute i actu d
 dñfōrte dñfōrte ut sicut sic i potētia cū eñs exōrte i potētia
 nō sicut sicut aliqñ eñs d qñ dñfōrte e aqñ d exōrte
 tere nō pñt sicut exōrte actu rō tuā nō valet cū i hoīe
 prudēte casto d guloso nō sūt fortitudo actu qñ sicut
 resisteret gula d itēpanciā eueniret. Virtutes qñ ar
 dñfōrte nō sūt omēs quædam sūt d semel n p quēs vñā
Quæ autem virtutes sunt quædam. **Q**uæ autem virtutes
 nō sūt omēs quædam sūt d sic de alijs pñm pñm ex qñb

constituta d sic p illa virtute sibi quales sibi lo
 mias d sua quaha pncipia virtutis sibi p pnt
 lam libertate sunt bona d io sibi q pnt qd n
 e sustentata i virtute quah d pnt hoc vna d
 pot ee i potēcia d pot ee dispoio vna pnt
 d illa virtute q est actu cu sint pparaciones agentis
 vt hac libertate deducēdi virtute de potēcia i actu
 sine qbz libertate nō hēret d io mēdaciū pnt nō
 pcedit

de qstione. 10. 21.

Utrum mendaciū p aliqō dispoioe pō ee
 sine pccō **Q**uāntū autē dicitur qd hōmīnū veritas
 d mēdaciū dicitur, d corp dicitur simplr ^{omn} i qstione qst
 tit. choqn si consisteret s q i qcordāna, pnt d
 no. s. q veritas ^{effct} contra se ipam d qcordādo pnt q
 ris suo, d nō qcordaret cū qris suo resistēdo a. pnt
 q veritas d mēdaciū simplr dicitur i qcordāna. pnt
 dicit q qdā puella d virgo amasio suo pmissit q sua
 corpq sibi ad placitū traderet, d sibi corā dedit hō
 q ad ipm veniret d post recessū amasi puella qstū
 hūit d de pmissione sua penituit d amasio suo qstū
 noluit. vñ sequitur q i illo tūc i q cōtrānoēz hō d
 pccō doluit, fuit facta mēdaciū, d fuit facta i qstū
 hitu virginitatē spūalit fuit qstū, q hō i qstū
 hūit qcordānam d cū libertate d virtute i qstū plu
 dencie d fortitudis d qd veritas cū mēdaciū qcordā
 nō pot, vt pbatū ē, mēdaciū i puella sibi hō nō po
 tunt q ad hitū spūalit, qd si hēret i aia veritas d
 mēdaciū concor³ hēret mēdaciūq virtute d vna. q
 ē impōle. vñ tū puella fuit mēdaciū q adūba q dicit
 d d mēdaciū pccm mortale nō fuit sed veniale. d dco

intelligi moraliter

intelligi moraliter, q
 factum nulla est
 culpa. et hoc vult d
 cum dicit non esse peccatum
 spiritualiter, sed corpora
 liter.

heretice s. mala casum mendacium p. aliq. dispensatione
 p. cu. sine p. a. s. mortu. no. tu. sine. uia. alio. qu. fidi.
 p. p. a. s. h. casu. fieri. no. posset. no. posset. licit. pue.
 le. h. e. q. s. h. m. d. c. o. t. r. i. c. t. i. o. e. z. d. e. s. u. a. m. a. l. a. p. r. o. m. i. s. s. i. o. e. n. e. c.
 p. p. a. s. a. s. a. g. o. r. e. u. t. n. o. e. e. t. m. e. d. a. z. o. E. t. s. i. c. s. e. q. u. e. r. e. t. q. u. o. d.
 e. e. t. p. e. c. c. a. t. u. m. s. i. c. u. t. l. u. x. u. r. i. a. u. t. n. o. e. e. t. p. e. c. c. a. t. u. m. l. e. n. t. i. a. l. e.
 s. m. o. r. t. u. a. l. e. q. u. o. d. e. s. t. p. r. o. p. t. e. r. d. i. c. t. u. m. e. s. t. d. e. q. u. i. b. u. s. q. u. e. r. i. t. u. r. **Q**u. i. d. e. m. h. e. r. e. t. i. c. a.
 d. i. c. i. t. u. r. d. e. u. s. e. s. t. u. e. r. i. t. a. s. p. o. s. t. e. r. i. o. r. d. i. s. t. a. t. a. b. o. i. m. e. d. a. c. i. o. p. r. o.
 p. t. e. r. u. e. r. i. t. a. t. e. d. e. u. s. c. u. n. t. u. l. l. o. m. e. d. a. c. i. o. p. r. i. n. c. i. p. a. l. i. t. e. r. q. u. a. s. i. c. e.
 d. e. o. m. n. i. b. u. s. p. o. t. d. i. s. p. e. n. s. a. r. e. q. u. i. d. e. m. m. e. d. a. c. i. u. m. s. i. t. p. e. c. c. a. t. u. m.
 s. e. q. u. e. r. u. r. q. u. o. d. d. e. u. s. d. i. s. p. e. n. s. a. n. d. o. q. u. o. d. m. e. d. a. c. i. u. m. n. o. s. i. t. p. e. c. c. a. t. u. m. s. p. i. r. i. t. u. a. l. e.
 h. e. r. e. t. i. c. a. q. u. o. d. p. e. c. c. a. t. u. m. s. i. t. c. o. r. p. o. r. e. l. i. t. i. o. c. o. s. e. n. t. i. t. q. u. o. d. s. i. t. p. e. c. c. a. t. u. m. u. e. l. e.
 q. u. o. d. e. s. t. p. r. o. p. t. e. r. e. a. d. d. e. u. s. i. n. f. i. n. i. t. e. d. o. i. b. u. s. m. o. d. i. s. d. i. s. t. e. t. a. p. a. r. t. o. d.
 i. e. t. u. a. r. e. n. o. p. a. r. d. i. t. s. e. d. o. p. p. o. s. i. t. u. e. i. q. **Q**u. i. d. e. m. d. i. c. i. t. u. r. d. e. u. s.
 h. e. r. e. t. i. c. a. u. e. r. i. t. a. s. e. s. t. q. u. o. d. d. e. u. s. o. i. b. u. s. m. o. d. i. s. d. i. s. t. e. t. a. b. o. i. m. i.
 p. e. c. c. a. t. o. i. n. f. i. n. i. t. e. d. q. u. o. d. a. d. s. e. t. u. m. d. i. s. t. e. t. a. p. a. r. t. o. u. e. r. i. a. l. i. s. i. c. a. m. o. r. t. u. a.
 s. e. d. h. o. m. i. n. e. i. n. p. e. c. c. a. t. o. m. a. g. i. s. d. i. s. t. a. t. a. d. i. a. l. i. t. e. m. a. g. i. s. t. e.
 d. i. e. d. q. u. o. d. p. p. e. c. c. a. t. u. m. m. o. r. t. a. l. e. q. u. o. d. p. u. e. r. i. a. l. e. d. s. i. c. d. e. u. s. c. o. s. e. n. t. i. t.
 q. u. o. d. h. o. m. i. n. e. f. a. c. i. a. t. p. e. c. c. a. t. u. m. u. e. r. i. a. l. e. d. n. o. f. a. c. i. a. t. m. o. r. t. u. a. l. e. a. l. i. o. q. u. i.
 m. a. g. i. s. d. i. s. t. a. r. e. t. a. d. i. a. l. i. t. e. d. q. u. o. d. p. p. e. c. c. a. t. u. m. u. e. r. i. a. l. e. q. u. o. d.
 p. m. o. r. t. a. l. e. d. s. i. c. d. e. u. s. n. o. l. i. c. e. n. s. a. r. e. t. h. o. m. i. n. e. q. u. o. d. f. a. c. i. e. t. p. e. c. c. a. t. u. m.
 u. e. r. i. a. l. e. n. o. f. a. c. i. e. r. e. t. p. e. c. c. a. t. u. m. m. o. r. t. a. l. e. q. u. o. d. e. s. t. p. r. o. p. t. e. r. e. z.

Ex veritate
 standi est pro
 missi: si eam
 men promissio
 est iniusta, te
 nemus non adin
 plere illam.

de questione. 1022. de questionibus. 2. libri.

Ubi dicitur in his uerbis ego te baptizo in nomine
 patris et filii et spiritus sancti amen ita consistat for
 baptismi posse quod licet ad subtrahere ut addere
 uel quod ab alio modo mutare **Q**uod dicitur Raymundo dicitur
 sacramentum est instrumentum per quod homines per vim mirabilia
 faciunt sacramenta cum diuinitate cum qua miracula facere non po
 ssunt si sacramentum non esset for detinere qualificata et

Ordinata d sub tali q̄nitate q̄p̄o sit multitudine
 n̄ d̄m̄n̄n̄b̄lis d̄ iō p̄s̄b̄r̄ h̄c̄ n̄ā nō h̄t̄ ad add̄n̄d̄m̄
 d̄m̄n̄n̄e d̄ formā sacram̄ti cū sacram̄tū r̄ n̄ā p̄
 sit īpressū p̄ aliū d̄ nō p̄semetip̄m̄. Verū si r̄st̄
 cū n̄ā r̄t̄ ī abs̄encia p̄s̄b̄ri p̄uerū baptiz̄are p̄
 re ut d̄m̄n̄n̄ere r̄ōe n̄ā r̄t̄ baptiz̄m̄ d̄ īfr̄ān̄ā r̄st̄
 sub tali cōd̄it̄ōe q̄ for̄ sacram̄ti reman̄at r̄st̄ r̄ u
 bis r̄st̄ q̄a si nō reman̄et r̄st̄ n̄ ex̄p̄l̄ite r̄ uer
 bis r̄st̄ for̄ sacram̄ti s̄b̄m̄ h̄ere nō p̄s̄s̄t̄ d̄ sic r̄st̄
 t̄iq̄ baptiz̄are p̄uerū nō p̄s̄s̄t̄. q̄ r̄st̄ ad̄ere p̄
 sic videt̄ d̄c̄e d̄ sic: ego te baptizo ī noīe dei p̄ris d̄
 ī noīe dei filij d̄ ī noīe dei sp̄s̄ s̄c̄i s̄c̄i q̄ s̄c̄i v̄nḡl̄e
 d̄ v̄na s̄c̄ta d̄na tr̄init̄as. d̄ iō ī h̄is v̄bis īph̄r̄āc̄a ē
 forma baptiz̄m̄. s̄ ī noīe p̄ris d̄ filij d̄ sp̄s̄ s̄c̄i s̄c̄i
 cū pater sit d̄s̄ d̄ sic d̄ filio d̄ sp̄s̄ s̄c̄o d̄ s̄c̄o v̄na s̄c̄a
 tr̄init̄as si tū r̄st̄ d̄c̄eret ego mart̄n̄ baptizo
 ī noīe dei for̄ nō ēet īph̄r̄āc̄a ī uerbis suis q̄a ad̄d̄
 ill̄q̄ noīe mart̄n̄ d̄m̄t̄ p̄sonā d̄ q̄ form̄at̄ formā
 sacram̄ti s̄c̄e quo baptiz̄m̄ fieri nō p̄s̄s̄t̄ d̄ q̄o d̄c̄o
 ego baptizo te ī noīe dei d̄m̄t̄ noīa s̄p̄c̄ific̄a d̄ p̄
 p̄sonaz̄ cū istud vocabulū d̄s̄ sit vocabulū nō q̄ct̄ū s̄
 p̄h̄r̄ ad̄ p̄sonas n̄ ad̄ r̄ōnes eaz̄ s̄c̄e quaz̄ noībz̄
 baptiz̄m̄ nō ēet for̄t̄ si tū r̄st̄ d̄c̄eret ego te
 baptizo ī noīe tr̄init̄at̄ dei tūc̄ reman̄et for̄ b̄p̄
 īph̄r̄āc̄a cū pater d̄ filij d̄ sp̄s̄ s̄c̄i s̄c̄i sit ip̄a tr̄init̄as
 d̄ nomē tr̄init̄atis sic noīa p̄sonaz̄ d̄ iō d̄st̄iḡuēdo
 s̄ q̄ supra d̄st̄iḡuēdo ad̄ q̄st̄ionē ē r̄p̄nd̄nd̄ tenēdo
 s̄ v̄nū modū affirmat̄iā d̄ s̄ aliū negat̄iā. **Q**uod h̄
 rem̄ta Raymū d̄ tu d̄c̄as q̄ p̄s̄b̄r̄ nō p̄s̄s̄t̄ add̄ere
 n̄ d̄m̄n̄n̄ere formā b̄p̄ s̄ d̄m̄n̄n̄ere r̄st̄. ^{111.}

videtur quod sua uerba uerum non excludant cum proprium officium
 sit presbitero baptizare et non rusticis, ubi si rusticus
 hunc ad hunc ad hunc et diminuendi, quanto magis presbitero
Raymundo respondit heremita licentia quod habet rusticus
 ordine ueritate et sue ignorantie sic dicitur ueritas non habet
 legem sed presbitero qui habet formam sacramenti scilicet et bap-
 tizare est suum officium cum ipsa forma baptizare, et sic addi-
 tione et diminutione. alioquin mortaliter peccaret quia forma
 sacramenti uilipendit si ipsam ignorat aut si ipsam sit et
 et addit aut diminuit de suo capite, ipsum uilipendit quod
 formam baptismi tradidit de qua est quod suum officium.

De questione. 1023.

Utrum puer interfectus in utero matris ab aliquo
 presbitero fidei sit baptizatus baptismo sanguinis
 ut quod purgetur ab originali peccato. **Raymundo** he-
 remita puer et mater sua copulantur per hunc nutrituale
 matris de quo puer uiuit et ipsum recipit per umbilicum suum
 et intestinum quicquid cum matrice mulieris per quod intestinum
 puer cum sua matre est quicquid et copulatus et ideo uere copule
 puer baptizatus est per baptismum sanguinis matris sue quod
 martirium est quia martirium tamen supplet ad baptizandum puerum
 per sanguinem, sic aqua supplet per rusticum ad baptizandum pu-
 erum ipse uere ueritate. alioquin rusticus cum non est proprium bap-
 tizare nec cum puero est copulatus magis dispositus est ad
 baptizandum quam mater pueri per martirium sanguinis quod cum ipso
 est copulata quod est valde inueniens de qua magnitudinem uirtutis
 et bonitatis baptismi sanguinis et extra magnitudinem bonitatis
 et uirtutis et uoluntatis matris quod plura diligit reape non
 tem ad honorandum fidem quam mortem euadere et fidei diuinitate
Heremita dixit Raymundo puer in matrice matris
 interfectus non habet uoluntatem nisi paternos de qua ipse est

d' p'faciend' sacramentū. **T**ant herē Raymū de aīa ē stia
 spūalia nō p' reape caractēz cū carat' sicut figurā
 d' p'faciend' s' lineas carat' quadrāgūh d' triāgū d' q'a
 aīa lineas tales reape nō p' p' ip'ssioz ip'a carat'
 d' absolutū d' p'itū eē nō p' **R**aymū d' g' r' p' d' it' h' t' a
 v' r' u' d' ias q' ip'a p' d' ias lineas i' s' e' ip'ssas herē nō
 p' s' s' e' t' quo ad suā eēn' d' eē lineaz p' d' ias q'a si p' s' s' s'
 eē d' e' e' d' ias d' ias q' figurāz reape i' actū p' signi
 llū d' d' ias d' ias s' u' a' eē d' p' o' t' e' n' t' i' a' i' a' c' t' u' p' s' i' g' n' i' l' l' i' s' s' d' e'
 caractē sacramētū nō est sic qm nō ē sub figura lineaz
 d' sub figura i' t' t' e' n' d' i' d' i' g' e' n' d' i' d' r' e' c' o' l' l' e' n' d' i' b' i' n' f' i' c' a'
 d' i' p' o' s' s' i' f' i' c' a' n' d' i' d' i' c' t' u' . v' t' s' a' p' r' a' d' i' c' t' u' i' q' o' e' . q' a' d' i' c' t' u' ē . s' .
 q' i' t' e' l' l' i' g' e' r' e' r' e' c' e' p' t' u' ē d' i' p' s' s' i' c' a' r' a' t' t' e' r' y' m' a' g' i' a' b' i' l' i' t' a' t' e'
 cū quo a' c' o' r' p' o' r' e' r' e' c' e' d' i' t' q' u' o' h' o' m' o' r' e' u' i' t' d' cū illo aīa
 y' m' a' g' i' a' t' i' o' n' e' n' c' i' a' s' p' i' r' i' t' u' a' l' i' s' y' m' a' g' i' a' b' i' l' i' t' a' t' e' q' i' h' o' s' e' n' t' i' t' d'
 y' m' a' g' i' a' t' i' o' n' e' s' i' n' t' i' h' a' c' v' i' t' a' . a' s' i' m' p' l' i' d' i' c' o' t' i' b' i' d' e' c' a' r' a' t' t' e'
 s' a' c' r' a' m' e' n' t' i' q' u' o' s' p' i' r' i' t' u' a' l' e' d' e' n' o' u' o' c' r' e' a' t' u' ē d' i' p' o' t' e' n' t' i' s'
 aīe s' u' s' t' e' n' t' a' t' u' ē d' r' e' c' e' p' t' u' d' e' n' u' d' a' t' u' a' b' o' i' b' u' s' l' i' n' e' i' s'
 q' s' u' n' t' d' e' c' o' n' d' i' t' i' o' n' i' b' u' s' c' o' r' p' o' r' i' s' d' e' c' o' n' d' i' t' i' o' n' i' b' u' s' d' e' s' i' m' b' o' l' i' c' i' s'
 d' i' u' i' n' o' r' u' m' a' t' t' r' i' b' u' t' o' r' u' m' d' i' d' r' a' c' i' o' t' u' a' nō p' o' d' i' t' m' e' a' u' o' s' i' c'

de q'stione. 101.

Questio sacramētū altaris sit p'ile. **T**ant Raymū
 p'ile d' imp'ile sunt opp'ita d' p' t' q' d' i' c' a' t' p'ile q' ad
 d' e' u' q' i' m' p' i' l' e' q' u' o' a' d' c' r' e' a' t' u' r' a' d' i' d' h' e' r' e' n' t' i' a' d' i' c' o' t' .
 p' s' a' c' r' a' m' e' n' t' u' ē p' i' l' e' q' u' o' a' d' d' e' u' d' i' m' p' i' l' e' q' a' d' c' r' e' a' t' u' r' a'
 ē q' u' i' s' i' m' p' i' l' e' s' i' t' q' u' o' a' d' c' r' e' a' t' u' r' a' ē p' i' l' e' q' a' d' d' e' u' r' o' e'
 a' u' t' p' o' t' e' n' t' i' a' s' a' c' r' a' m' e' n' t' u' a' l' t' a' r' i' s' p' o' t' e' s' t' a' l' i' o' q' u' i' s' i' nō p' o'
 s' s' e' t' e' s' e' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t' e' m' d' e' i' d' p' o' s' s' e' t' nō e' s' e' p' i' m' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t' e'
 d' e' i' c' r' e' a' t' u' r' e' p' r' i' u' s' c' r' e' a' t' u' r' e' p' s' u' a' i' m' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t' e' p' o' t' e' s' t' e' s' e' i'
 o' b' e' d' i' e' n' s' d' p' r' i' u' s' q' d' i' n' a' p' r' a' t' e' m' i' n' f' i' n' i' t' a' q' u' o' ē i' m' p' i' l' e'

sequitur quod sacramentum altaris sit possibile. **P**reterea divina
 sapientia intelligitur per transmutationem panis in corpus et
 vino in sanguinem deus velle posset sua voluntas
 sua potestas possit facere et perficere cum sua potestas in magna
 sit in posse sicut divina sapientia in scire et divina voluntas in velle unde
 sequitur quod sacramentum altaris potest esse. **T**unc habet Raymundus
 potest esse de necessitate esse opponitur deus sicut deus quod dicitur deus in
 nullam enim quod sit in talis quod dicitur realiter in esse rationem hanc
 esse potest quia si posset quod dicitur posset esse deus non posset ad quod est
 impossibile. **Q**uestio quia dicitur quod sacramentum altaris potest esse ratione
 sine possit non obstante potest creatura prohibita quod dicitur
 est contra suum effectum et quod facere potest esse hanc quod sit in
 esse. unde sequitur alia condicio quod stare non potest quod dicitur quod
 sacramentum altaris sit impossibile. **R**espondit Raymundus habet
 creaturas unum est possibile per dicitur deus est impossibile esse per
 naturam deus est in prohibita et impossibile non loquor sed loquor de potest
 esse supra naturam sicut creare resuscitare et miracula facere deus
 prohibita nature naturam subiecta potest deus quod sic potest deus ipse
 nature miracula facere deus in sua ratione non potest.

de questione. 1026

Utrum sacramentum altaris debeat esse. **R**espondit
 illud per quod divina trinitas magis intelligitur ab humana
 natura debet esse cum magnum hanc sit cogitare divina
 trinitate. ratione sue magne longitudo deus. et voluntas in
 quodam intelligit cum suum principale et supremum omnium deus
 est de voluntate voluntate et quod magis potest intelligit divina
 trinitate tanto magis ipsa est diffinita et ordinata ad di
 ligendum beatissimam trinitate et sic de memoria ad recollem
 alioquin divina trinitas esset contra magnitudinem longitatem deus
 sue intelligibilitatem et amabilitatem deus quod est impossibile
Questio dicit Raymundus quod maior similitudo beatissime trinitatis

quo ad modum assistit per sacramentum altaris cum in beatitudine esse
 signum et spiritus sancti motu loco et tempore et quantitate et
 per se quibusque sunt de spiritu et hygiante assistit in altaris
 sacramentum quod fit per transubstantiationem panis et corporis et fit de
 panis et feni dicitur contra sua natura et exiit sub actu ab
 corpore et sic in locali assistit et sic augmentatio est
 tunc et sic ut in tempore et talis operatio est in spectum et
 magis puritate est operatio et trinitatis et quod motus est
 locus et quod et hys sita locum non hnt in hys pnt sepe
 tale signum et tale spectum debeat esse ut plura bona
 que ut supra dicitur et in nullum malum. **P**roterea in dicitur
 et ad principalem totam unum et in qua homo est et Maria
 et unum et id est in quod et nobiscum potest magis unum
 per principalem potentiam et in factum in factum altaris et est in
 quo altaris et in sacramentaliter pnt potes esse et in
 unum in unum et nos et melior veloz et in unum et in
 alie principales que esse pnt in hac vita. unum sepe quod tunc pnt
 operatio debeat esse aliquid postquam potest esse ut plura et si non de
 beret esse hoc quod magis debemus distare a tempore per absentiam
 et in unum quod est in unum et quod magis dicitur sic bonitas et quod
 et in unum quod sacramentum altaris. et esse et postquam et esse et
 et in unum dicitur in unum suum debent non solueret magis
 sic bonitas et quod. quod est in unum. **T**unc hanc plura bona
 debent esse que non sunt et unum fuerunt et erunt sic omnes homines
 et fuerunt sic debent debent esse boni et non mali et sup
 oia debent deum diligere et intelligere et ~~et~~ **R**ecolere
 et in unum laudare et benedicere licet sacramentum altaris
 debeat esse non solum quod sit. unum sic in hoc deficit sepe quod
 et debent et debent esse ut se corporeat non esse et non debent
 esse. **Q**uod in unum quod sacramentum altaris non debeat esse. **T**unc

Marginalia:
 N sanguinem
 N Huius dicitur
 quod panis non
 corrumpitur, neque
 annihilatur; sed
 convertitur in cor-
 poris Christi. **P**roterea
 de libro in unum
 nem.

Handwritten flourish or signature.

¶ **H**ereticus Raymū de quō p̄bit dicit hoc p̄m̄ h̄ i i
 quō hoc dicit nō ē facta t̄n̄s̄ b̄aō s̄ videt̄ q̄ h̄
 demonstrat panē realē d̄ nō corp̄ d̄ b̄ū s̄c̄t̄ q̄ hoc d̄
 corp̄ meū nō q̄cordant cū p̄nōis hoc n̄ sūt q̄n̄c̄a ip̄s̄
 d̄m̄ ip̄s̄ p̄cipat cū d̄r̄a s̄t̄ int̄ panē d̄ corp̄ d̄ d̄o
 hoc p̄nōm̄ nō demonstrat corp̄ d̄ s̄t̄ panē q̄ p̄ais ē i c̄d̄
 istam cū hoc p̄nōm̄ hoc. b̄ū s̄c̄t̄ q̄ p̄bit nō dicit l̄x̄
 q̄m̄ dicit hoc. s̄ hoc p̄ais ē corp̄ meū **¶** R̄p̄ndit r̄aō
 hereticus sic i sacramēto altaris color sapor fiḡa p̄n̄as
 panē significat d̄ demonstrat quo ad sp̄ritū d̄ p̄ḡiāt̄
 sic i p̄mo p̄nōie d̄ i vlt̄io s̄c̄t̄e d̄ p̄ ē d̄ p̄ corp̄ signifi
 catū d̄ demonstratū ē corp̄ d̄ q̄ ad īllatū i q̄ d̄mos
 tratio p̄ficiat d̄ l̄ra existit h̄c̄t̄ fl̄a d̄m̄r̄a n̄e s̄c̄t̄e
 f̄c̄t̄e quo ad ān̄c̄a panis s̄p̄ d̄c̄ta q̄ s̄c̄t̄e s̄c̄t̄e existit
 s̄c̄t̄e modo quo ad sp̄ritū naturalit̄ se ip̄a c̄ i p̄o
 s̄c̄t̄e significat. s̄ hoc p̄nōm̄ hoc d̄ hoc ūbū ē d̄ h̄c̄t̄e
 corp̄ d̄ hoc p̄m̄ meū significat d̄ ūo modo d̄ s̄p̄ c̄ns̄
 nature īllatū corp̄ d̄ q̄ īnt̄e for̄aō d̄ v̄er̄o. d̄uo
 t̄h̄o. ad recipiēd̄ v̄er̄itatē d̄ demonstratiōē quā sp̄ritū
 d̄ p̄ḡiātū q̄ quo ad corp̄ naturā frequē d̄cipiūt̄
 s̄c̄t̄e p̄n̄e quo ad suā naturā n̄q̄ d̄cipiūt̄ p̄mo quōq̄
 supra suā naturā v̄er̄itatē at̄git̄ p̄ fid̄ d̄ iō tua r̄aō
 suo valet

De questione 128

¶ **U**trum deus pot̄ facē b̄m̄ d̄ id̄ corp̄ s̄m̄
 c̄ i d̄v̄s̄s̄s locis localit̄ **¶** **S̄o.** d̄x̄ Raymū d̄
 d̄o agit i creaturis duob̄ m̄s̄ b̄ i p̄trib̄ locis d̄x̄
 s̄c̄t̄e īmediate d̄ m̄te. i m̄te sic quō facit īm̄ta agend̄
 supra naturā d̄ m̄te quō cū v̄no facit d̄ ūal̄t̄ sic d̄o
 q̄ d̄m̄t̄ m̄t̄em ūal̄em d̄ quō mouet ignē ad calefa
 cēd̄ d̄ pl̄tam ad uer̄gēd̄ d̄ sic d̄ q̄s̄tib̄. d̄io h̄er̄e

2

Deo naturali facere non potest quod idem corpus sit et sentiat in
 in diversis locis quod sequitur ad dictum scilicet quod idem corpus sit
 in diversis locis non naturaliter in eodem instanti in diversis locis et quod
 genere dei est eodem modo naturaliter non est in unum quod est in unum
¶ Aut heretice Raymunde sic deo non potest facere
 quod idem corpus sit et sentiat in diversis locis naturaliter
 non potest quod sit in diversis locis sit et sentiat in unum
 sue supra naturam quia si posset unum quod est in unum plena
 posset esse in eodem instanti posset esse in alia a phora que est unum
 quod est in unum sequitur ad dictum scilicet quod eadem a phora est plena
 unum et non plena. Assumpti dico tibi quod idem corpus sit et sentiat
 in diversis locis non naturaliter in unum. Raymunde
 sequitur heretice quod dicit tibi quod deo non naturaliter in unum
 facere non potest quod idem corpus localiter sit in diversis locis si
 immutabiliter corpus potest esse sit et sentiat in diversis locis
 et hoc imprudens mente tuum dicitur naturaliter quod est
 ubique quoniam ratione unius ambage in uno supposito et deo
 facere potest quod corpus sit et sentiat in unum esse ubique immutabiliter
 ex parte corpore et principaliter potest esse in unum et deo
 in heretice ex parte quod tu dicit de uno et de duobus
 phoris non valet sed valeretur scilicet deo non est deo et deo
 est ubique deo :- **de questione 129.**

Utrum deo potest infinitare substantiam panis in uno
 in plura corpora. **¶** Sed aut Raymunde in 63. quod
 huius questionis est significata. Item substantia panis est quod est ex materia
 materia alioquin ipsa substantia non posset esse corpus cum corpus dicitur
 sua propria forma et materia. Unum quod sit sacramentum
 mutatio de panis in corpus de foris et sacramentum
 sit ut tunc essentia substantie panis infinitetur alioquin substantia
 substantie fieri non posset totaliter et substantia deo heretice in illo

2

in quo fit transmutatio sicut transit ad unum individuum
 de pane in carne dicitur ipsa sicut in illo ista
 non potest esse in alio corpore qui non posset esse in ipso
 sicut in unum individuum quod est ipsa sicut unum individuum p[er]
 materia[m] individuatam in corpore sacramentali dat
 realiter aliquid si unum individuum individuatam d[icitur]
 alio posset esse in eodem instanti transmutatum in p[ar]te
 sicut in seipso dicitur sicut q[uod] est unum individuum d[icitur] p[er]tra
 ad hanc q[uod] ad tale transmutacione nega[tur] q[uod] n[on] e[st] tenenda
 sicut in ista euenies ead[em] sicut p[ar]te post transmuta[tur]
 sicut in corpore transmutari potest in corpore sicut in corpore p[ar]te
 occupare p[ar]te anima p[ar]te q[uod] dimisit sic sicut sic sicut
 regenti q[uod] consistebat sub figura cyphi d[icitur] fuit d[icitur] sub
 figura cyphi q[uod] reduci potest sub figura cyphi d[icitur] sicut
 figura cyphi non t[ame]n sub figura p[ar]te cyphi sicut sub figura
 cyphi non d[icitur] id ead[em] sicut p[ar]te d[icitur] tere potest p[ar]te d[icitur] sicut
 in carne d[icitur] d[icitur] d[icitur] carne d[icitur] d[icitur] recipe spem p[ar]te d[icitur]
 in pane p[ar]te sicut p[ar]te sicut d[icitur] nouum d[icitur] in ipso d[icitur] ad
 p[ar]te p[ar]te p[ar]te n[on] habet t[ame]n ipse sicut p[ar]te ad alia
 sicut p[ar]te p[ar]te p[ar]te in qua transmutata e[st] n[on] habet sic in se
 carne martini aut guillemi a[ut] carne d[icitur] sic de aliis co
 me d[icitur] pane Et de hoc exp[er]ientia habere possunt sicut
 martini q[uod] vivere posset d[icitur] p[ar]te fieri de p[ar]te h[ab]et
 d[icitur] p[ar]te sicut. **T**am heretica d[icitur] q[uod] fit transmuta
 de sicut p[ar]te in corpore d[icitur] remanet sic q[uod] t[ame]n sic h[ab]et d[icitur]
 sicut d[icitur] sic de aliis anima p[ar]te d[icitur] q[uod] ipse sicut q[uod] anima
 d[icitur] d[icitur] d[icitur] e[st] cu[m] d[icitur] e[st] n[on] potest sic q[uod] h[ab]et
 d[icitur] d[icitur] sic d[icitur] e[st] sine anima v[er]o sicut q[uod] r[ati]o sue
 d[icitur] d[icitur] d[icitur] d[icitur] potest transmuta[tur] in eodem instanti
 p[ar]te corpore d[icitur] remanere ead[em] q[uod] ad se ipse d[icitur] id t[ame]n
 d[icitur] d[icitur] d[icitur] d[icitur] d[icitur] affirmatiua simpl[iter] e[st] tenenda
 d[icitur] d[icitur] d[icitur] argenti q[uod] e[st] sub figura cyphi n[on] potest

Ciffybij

Q

eē i eodē i stanti sub figura affori d si pū aūmā
 tere, nō posset stare sub aliqua figura
 i loco cū sine q̄titate hītu d sicut stare nō p̄t
 t̄pore. s; i vno i stanti stare posset sūa sūa
 i qua spē stare nō p̄t sic aūmātib; d iō sic sūa
 nō p̄t i vno i stanti t̄pore sūp̄p̄o q̄ oīa aūmā
 dūtere posset sic a sūi sūa p̄mā i corp̄ d i stanti
 sacramētali d t̄pore quo ad i stanti stare posset d se
 sūa p̄mā demūdata ab oīb; aūmātib; stare nō p̄t
 aūmātib; locali d q̄asi staret iā eēt i loco d hītu
 hītu sūi sic p̄ q̄s se dūndere nō posset d dūndere i p̄
 b; corp̄tib; cū sine q̄titate d q̄ hoc fāc nō posset s; i
 s; eodē sūa p̄mā dūndere nō p̄t i p̄mā oī p̄mā
 nō p̄t d dūndere nō eā sine dūndere d dūndere
 eō i p̄tib; locis hūc p̄mā q̄tates p̄mā hītu dūndere
 dūndere nō p̄cedit i De q̄stione. 129.

Utrum ex spēb; nōmīnātib; sine sūo
 crāmēto altaris p̄t dūndere De. 9.
 heremita bādē ad q̄stionē sūp̄dictā p̄mā i 7

De q̄stione. 131.

Utrum de; p̄ dūndere p̄mā nō p̄t sine
 satisfācōne De. 9. dūndere bādē
 q̄stionem i De q̄stione. 132.

Utrum sit prior ordiē nō p̄t p̄mā
 q̄ culpe remissio De. 9. aut dūndere hītu
 nāle anteq̄ i t̄rodūcere p̄t corrupciōē i mā ut p̄mā
 corrupat d aha forma noua veniat p̄ gūncōē d p̄
 i actū o; q̄ mānā dūndere ad corrupciōē ut eūciat
 gūncōē ahoq̄ si mā eēt i dūndere sūo sūo q̄ dūndere

2

non posset in forma noua euenire a se dicit tibi heremita
 quod si ipse e prius dispenitue tunc dicitur ne qd culpe
 remissio in quo gra. venit cu caritate per e culpe remissio
 caritate caritate caritate. alioq. no est ordo i infusioe d
 caritate d. qd hinc e qd ho exone i morte pao no e
 dispenit ad remedi. gratia cu no sit qritat. n. p. q. q. a
 in ipse gra. infundere no pot. qm si posset, i ipse posset
 caritatem infundere d. ipam cu culpa d. pao aforare i
 ipse ipam. qd e p. p. se deo dispenit p. gratia p. d. d.
 q. hinc e, ut se moueat ad cogitand. bonas d. ad p. p. g.
 uacoz, d. ad facied. heremofias orones d. sic de q. s. b. q.
 ut liber sit qritat. d. p. nam agat de omnis d. tunc s. b.
 facit i illo istam i quo hoc facit d. i. ipse iusticia d. ipse
 de culpa remittit d. gra. caritate infundit i s. b. d. d. d.
 ipse dispenit d. ipse gra. caritate infundit d. ipse d. ipse
 ayat naturalit. d. ordiate. **T**ait heremita Raymundo
 gra. dei cu hoie exone i pao morti alto. d. ipse p. p.
 pao qd si posset deo posset ipm amare sic d. gra. p.
 cere d. qd no pot. ipm amare i eo no pot. gra. infundere
 un sequit qd deo no pot. p. gratia hoie disponere ad
 eligend. caritatem d. p. nam u. p. s. b. culpa remittat
 d. postmod. i ipm ad placitu suu gratia infundere pot. d.
 p. q. d. caritate. **R**aymundo respondit heremita ex dicto d.
 ipse d. d. d. qd si deo ante culpa posset p. d. rem.
 tere d. gratia quocunq. modo sit infundere deo poss. ip.
 amare d. no amare. ipm. posset amare i q. tu poss. s. b.
 p. q. d. no posset amare ipm i q. s. b. gra. infundere
 no posset. rone p. ipm ipedient. cu deo sine gra. ad
 amare no posset d. qd uerba tua. ipheas d. d. d. q. sta
 re no pot. uerba tua no sut uera = **de q. s. tione. 133.**

Utrum indulgentie tm valeat qtu sonat

2

¶ B. aut Raymundus heremita in primo libro de...
 caliditatis terra in tercio sicut dicitur...
 aqua in primo frigiditatis dicitur...
 itenss valeat... gradus...
 sicut de uno gradu aque non est sic...
 itenssa non valeat nisi unum gradum...
 gradus caliditatis...
 diffusa per omnes: non valet tamen...
 de uno gradu...
 gencia que est instrumentum...
 demum penas purgatorij...
 gradus...
 alia...
 ad dante non simpliciter...
 sicut...
 primo...
 dies...
 est data indulgentia...
 actu caritatis...
 dies...
 non heremita...
 indulgentia valet tamen...
 supra significatum...
 aut heremita...
 sit recepta...
 neque perfectio...
 sacramentum altaris...
 arbitrio...
 cepti ab ambobus...
 levet...
 apte recipientis...
 quod est impossibile...
 valet... indulgentia...

A sed

prae

2

Amediate

ad placitū cū ipis cū ita potens sit eade vita sic pūta pō
 q' deo cū igne corporeo cruarē spūa spūa malicia sic
 pō cū igne i hac vita calefacere ag' s' illic sup' natura
 sic hic scōdy natura d' iō stat i hoc sic hic p' ag' p' p' p'
 sic illic mediate sup' natura agere p' p' p' p' p' p' p' p'
 potētor eēt deo cū medo i agendo nā h' q' a' a' a' a' a' a' a'
 vū sequet' q' illic sua p'as eēt ipōna q' d' a' a' a' a' a' a' a'
 p'atē i fūmā d' suā bonitatē i fūmā vū p' p' p' p' p' p' p'
 d' **U** Et q' debeat pati p'lo sic spūa malicia sine vū sine
 p'ores quo ad suū actū mal' e' sic iustor d' a' a' a' a' a' a' a'
 actū hūc p' quē sunt q' d' nam iustor bonitatē i q' hūc
 magnitudinē i malicia sūt q' d' nā magnitudinē d' q' lūna e' d'
 sic p' quē contra alias dei dignitates q' lūna sūt d' a' a' a' a' a' a' a'
 iustitē q' lūna e' d' magna d' q' hūc nō supra p'as sep'at'
 malas vū ipas nā h' p'uat d' sup'nat' vū magnitudinē p'ū
 i p'at' magnitudinē culpe d' malicie p'uat ipas nā h' d'
 iustitē i q' ipas euacuat d' i sine d' bonitudinē ad quē creati
 fuerit d' illa pena ita e' eis nā h' spūa h' sic e' i hac vita
 nā h' passio famis sitis doloris q' hūc d' mort' hōis
 d' pena sup' nā h' quā spūa h' d' cruciat' ipas q' nā h' ipas nō
 cruciat n' a' fligit Et iō heremita p'batū e' q' s'be sep'ate d'
 teant pati ab igne. v'z. ut ille q' mal' sūt d' si pati debeant
 q' q' patiunt' v'z. d' iusticia ius suū i ipis nō amittat v'no
 d' ipis vindictā faciat oib' d' ius dignitatib' mod' at p' quē
 s'be malicie sep'ate patiunt' ab igne q' s'be ipas s'be p' p' p'
 cū sūt i inferno q' i infimo loc' e' d' ipi fuerit creati ad locū
 sup'iorē q' e' celū empireū d' iō rōne hūc q' rōne patiunt'
 ab igne d' patiunt' rōne nē ignis p' iusticia d' nā nō rōne nē ipas
 sic color' d' nā sua nō e' visiblis cū nō sit d' e' vis' set e' visi
 blis p' naturā vis' d' sic aīa quēta q' d' sua nā appetitū nō
 h' calefaciēdi set appetit' calefaciēz rōne nē corp' cū q' e'

o

adhuc e alia q'rietas senis q' sunt p'prie q' q' d'at cu
 marte d' sole p'ficatate d' cu venere d' luna p'ficatate
 d' iupit' q' q' d'at cu marte d' sole p' caliditate d' cu lune
 d' luna p' humiditate d' mercurio quodq' cu uno q' d'at d' q' d'at
 cu alio q' d'at e adhuc alia q' d'at d' q' d'at d' q' d'at
 leo d' figurari q' cu igne hnt q' d'at d' q' d'at
 d' p'prie p' aqua d' tauru d' virgo d' capricornu
 gemini d' libra d' aquariu p' tra d' p' d'at d' q' d'at
 q' d'at d' q' d'at d' q' d'at d' q' d'at d' q' d'at
 sicut cessante motu curtaru q' q' d'at d' q' d'at
 curtaris sit cu motu recti sic sol q' recte curat
 ad d' d' plantis ad motu augmentandi d' luna q' d'at
 solis attrahit vapores humidos d' frigidos d' p' d'at
 luna ipso ad tra refluit d' sic iupit' d' d'at d'at
 generat d' d'at p' d'at d'at p' d'at d'at
 cu motu recto q' d'at d'at d'at d'at d'at
 motu agere no pot' n' pot' **¶** In heremita cu motu ar
 d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at
 d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at
 q' d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at
 i pipe agere no possit si aer q' tra remoto iuanie iouis
 d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at
 i instanti d' sine suene eet corruptu aut q' d'at d'at
 d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at
 tenenda d' d'at d'at q' negatio sit tenenda d'at d'at
 pati vacuu q' d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at
 ru s'ioz oia iuanie q' d'at d'at d'at d'at d'at
 supflua cu sine iuanie eoz agere q' d'at d'at d'at
 p'finitas eet nature hauntas d'at d'at d'at d'at
 corp' celestiu sit cu sufficiens q' d'at d'at d'at
 ad d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at d'at

2

psona aia nō ut supra platur ē dicitur qd bñtudo
 eēlis augmentet itensive i bñtudo p reserpo dicitur
 alioqn bñtudo magis itensive possit ee i pte q i dno di
 vna pte q i duabz d rōbz qd nō sufficiat q p se sic supponit
 q i sba q i se sufficiat ee supposita s. hō qd ē p pte gaudet
 q bñtudo eēlis augmentet itensive i bñtudo p re
 sūpationē corpore **¶** Tē beati q sunt i pta p pta dicitur
 urm p spūm nō attingunt cu sūp corpō sūp iatū hō hō
 sūp q i aiabz sepat nō sūp d dno sūp dicitur q i
 ssa bñtudiē cōr hō quā sūp hēbūt p se reserpo dicitur
 i vidento d audie d p pta d i loquū d p pte pte beati se
 pati sine corpōbz suis nō pnt satisfacere dno corpōbz
 totū vniūsi q sunt cōr celestia d elita d mediātibz bñs
 sūp sine attingant i dno ihu d dno hūgē q dno hūgē
 a quo corpōbz d attingant q cū oibz corpōbz vniūsi tūa
 pncipat rōe cui pncipacōis ē sūp oīm corpōbz
 nā hō oīa corpōbz ipm appetit bt i ipō gestant d rō hūgē
 ē qd cū dicitate ē quicū qd p rōnatioē q p bñtudo
 qdē. i. d dno sūp sūp creati sūp d oīa cōr sibi sūp
 mediātibz corpōbz cū qbz aie sūp quicū cū qbz sūp
 dno ihu d sūp corpōbz hōi q d sūp d dno post reserpo
 nōne corpōbz beati satisfacere pnt oibz corpōbz vniūsi ex
 cludo tū corpōbz d ptoz bt i cōr dno ihu hūgē gestant
 d i sua aia d i sua nā d iā Et iō p oīa sūp sūp d dno
 aū augmentabit tūc eēlis itensive bñtudo d dno alio
 qn rōnō eēt pfecto iudex pfecto rōnō d dno p pte
 d dno magtudiēz lōmē d dno iudex d dno iudex d dno iudex
 qstiois ē tēne d a **¶** Tūc heremita d dno magtudiēz ē q cōr
 i pedit aia qnō cū ipō ē quicū qd rōnō d dno corpōbz
 p abū d pnt d dno eia p d dno d dno d dno d dno d dno
 re itelligere d amare d ei sūp d bñtudo d dno d dno d dno

1 hōi

l

sicut quo ad verū d' eq' d' sic de volūate dei q' tm diligib' h' e' quo ad verū sicut quo ad bonū d' eq' d' p' q'us d'ia sapia tm diligib' h' e' sicut intelligib' h' d' sic de d'ia volūate q' tantū est intelligib' h' sic amab' h' d' qm' verū e' obiectū et bonū obiectū volūatis dū sunt i' via deapuit' i'ntel' d' b'ator' d' q' m' sic facit iudiciū de actib' d' obit'is p' que sunt i' patria sicut de illis q' sūt i' v'ā qm' i' patria bonū d' verū equalit' sibi i' uicē corpū d' i'ntellectū d' volūatē beator' h' equalit' corpū d' eant d' uicē i'ntelligi b'itū d' amab' h' h' beatitudo sit i' alior' gradu d' p' d'icōis p' d'icōis d' ordiāōis d' cluditur q' q' b'itū d' uicē beator' nō est p'ncipalior' actū bonū p' d'icōis q' al terū cū opponat' ip'is e' equalis vt q' d' b'atū est

Sicut heretici Raymū de mag'festū e' q' p' actū maioris virtutis acq'rit' maior' premiū q' p' actū minoris virtu tis set caritas est maior' virtū q' sit fides d' caritas e' h'ic' voluntatis d' fides i'ntellectū concludit' q' q' volū tas mai' meritū adq'rit' q' i'ntellectū vnde sequitur q' i' b'itū d'ine p'ncipalior' e' actū b'ificandi e' diligere q' i'ntelligere

Raymū d' q' r'p'ndit heret'ā veritas e' q' caritas e' nob'ior' q' sit fides d' ideo e' r' d' actōis d' passi ois qm' voluntas p' caritatē h' d'lectacōēz i' diligēd' et i'ntellectū p' passionē i' credēdo mortificādo se credēd' se veritatem d' deo quā i'ntelligere nō p' d' ideo licet e' n' b'itū d' nō sūt equalis cū actio p' d'icōis dicat q' passio; tū potest i'ntellectū adq'ere d' p' d'icōis credēdo articulos fidey d' surgēdo volūtalem ad diligēd' ip'os illūiādo ip'am p' aliquod lūmē veritatis ex'ns sup' credere d' nō ita d' d' se e' i'ntelligere sic voluntas adq'ere p' d' diligere i'ntellectū p' d'icōis ad credēd' siue i'ntelligē d' vnde sicut caritas acq'rit' p' actionē i'ntellectū siue sic

tamen

l

Intellectu p panem extensive d intensive cu sit iusta
gatur continue set voluntas no qui no e de suo oficio
iqrere s eligere d pot intellectu adgrere p intensam d
extensam panem d p aliquotulu de line de quo diximus sic
voluntas p intensam actione ro tua no valet 2. **De qoe**

138.

Utrum visione beata pnt sit in passu d
qrit de voluntate **Q. S.** Exmunda dicit hereta
acr i calefaciend aqua actus e d passus actus i q ag
de caliditate set e passus q m agit sub hitu caliditatis
q no e sibi pprio hitu s appropiatus p igne d iose ser
accipit passus hitu caliditatis sic passus agit sub ipse
sen q passus sub dno dno astra dico tibi beatus dno po
teas i beatitudine sicut pnt d sic de voluntate q agit
d patit ut i tertia qone significatu e qm tanta est
pmitas i videndo beatissima trinitate d motus s que
i ipa e infimtu genare d spua cu oibz infimis acti
bz d tanta e difficultas i videndo sine itelligend
distinctione psonarum d unitatis ne d eencie d omz
dignitatu d actu eoru q pnt vigore hene no pot
pse set deo dat ei lumen grē. **Veritas** sub q est
pa ad attingend illa supma visione i qua e actus
cu sua actione paria d mota a sua parte supposito q
i via obiu sic moueat pcedna pnapaliter ad agend
sic ipam dppit rōe sue appetibiliter ad agend alioqn
si i patria intellectu eēt passus sine pane p dicta dis
pnt no eēt nec pportioatq d ordiatq ad attingend
suprema visione n ep qns hēret pfecta beatitudinez
ymo magis eēt beatus i via i qtu sub hitu fidei pa
attingit veritate de deo sup suas vires qd e impossibile

qd dicitur qd de qone utraqz e tenenda .s. afirmativa d nega
 tiva diuisimode tu vt supradictu e **¶** Aut heretia Ray
 tu iplicat qd dicitur i qtu dicit qd iustit actiue d pa
 itelligit i supma visione cu actio d passio sut oppoita
 p acti diuersos d contrarios sicut pati d agere qm pati
 dno e pati s agere d agere no e agere s pati d her
 iplicant aduione d qa aduio stare no pot ratio tua
 no valet. **¶** Raymunda rpnidit heremita no bene ite
 llexisti exemplum qd dicit de aere q sub hita caliditate
 agit pasive d qtu motu ad agend sub hita caliditate
 d suum agere e acti hita sicut voluntas q agit sub hita
 caritatis ita q velle caritatiu no e caritas cu sit acti
 voluntatis d qa hita d acti no conuertit vob tua no
 pcedit set pcederet si hita d acti potencie qnterget qe
 qusio e impossibilis qm vna cencia e potencie d alia e
 acti asimili dico tibi de suprema visione q e coadiuuat
 visione intellectu cuius iuuame e actio supreme visionis
 d intellectu e passio cu qua intellectu mouet d exal
 tate ad attingend sup vires suas cuius actio e acti po
 intellectu distincti a suo mouente q pasive ipm mouet

de questione. 139.

Utrum p dotem subtilitatis sine aliq mra
 corp9 gloriosum possit ee simul cu no glorioso i eod
 loco. **¶** Raymunda rpnidit heremita corp9 gloriosu
 qor: ht dotas q sunt agilitas subtilitas d passibilitas d
 claritas. vnde sicut i hac vita corp9 no gloriosu
 has qtuor dotas sine mra hère no pot n p qns i
 patria sine mra ipas hère potest qm si posset ipas
 tialit hère posset d p qns i hac vita i ste corp9 non
 gloriosu ipas naturalit i potencia heret qd e impo

2

concludit^r q^d p^{er} negatio^{em} q^{uestio}nis est tenenda **¶** Et cor^{pus}
gloriosum beate marie virginis q^{uod} est in celo quo erat
in hac vita erat magis graue q^{uam} leue. Et hoc naturalit^{er}
vnde si in celo est leue sine grauitate noⁿ sine miraculo est
leue et noⁿ graue naturalit^{er} cu^m q^{uod} q^{uod} in creatis opteat
e^{ss}e secun^{dum} naturam aut secun^{dum} miraculum et si leue et noⁿ gra
ue naturalit^{er}. Et q^{uod} grauitas aque et tre corporis glo
riosi beate virginis remansisset in hac vita et p^{er} q^{uod} sua
aqua et terra elutata a quibus grauitas separari noⁿ pot^{est}
et sic de sua propria frigiditate et siccitate. **¶** Vnde sequitur q^{uod}
corpus gloriosum beate virginis noⁿ est illud in n^{un}o
in celo quod erat in hoc mundo quod est impossibile sequitur q^{uod}
miraculose et noⁿ naturalit^{er} grauitas corporis gloriosi be
ate virginis sit ligata et sua appetit^{us} mutata et vno ce
tro et abumfiat^{ur} de centro terre ad centru^m cel^{estis} empi
rei et ideo heremita dicit tibi q^{uod} sicut est de corpore glo
sioso beate virginis sic erit suo modo de alijs corporibus
gloriosis q^{uod} erunt in paradiso. Vnde sequeret^{ur} q^{uod} sicut corpus
noⁿ potest e^{ss}e noⁿ graue sine miraculo nisi p^{er} q^{uod} t^{em} sub
tile q^{uod} possit stare in eod^{em} loco cu^m alio corpore noⁿ glo
sioso priuatiu^{im} ip^sis h^{ab}itibus continetibus et contentis q^{uod} est
impossible p^{er} naturam noⁿ t^{em} secun^{dum} actum siue longitate q^{uod}
sup^{er} naturam ad pl^{ur}im^{um} agunt. **¶** Tunc heremita dicit q^{uod}
primum parentes ante q^{uod} peccasset naturalit^{er} erat in
mortales et post resurrectionem etiam naturalit^{er} in mor
tales. vnde sequitur q^{uod} sicut deus mutauit s^{ibi} de immor
talitate ad mortalitate^m et de mortalitate ad immor
talit^{er} sic potest sine miraculo dare subtilitate cor
pori glorioso q^{uod} stare possit in alio corpore noⁿ glorioso
aut transire p^{er} ip^sum sicut in corpore solis q^{uod} est in corpore

R

lapidis sine aliqua fractione & nouitate corporis solis
 & lapidis & id tuaratio no pcedit. Raymū dō opūdit
 heremita tuū exemplū nō pcedit q̄ nō ē simile qm̄ cor
 p̄t p̄m̄ ē naturalit̄ mortale & quō erat ī mortale nō
 naturalit̄ stare poterat ī eod̄ loco cū alio corpore nec
 ī die r̄m̄s erit redictū ad īmortalit̄ē naturalit̄
 cū m̄ erit secūsd̄ m̄r̄actm̄ nō secūsd̄ naturā. *Et q̄d̄c.*
1. 20.

Utrum aīa sepata cogrosat ut itelligat p
 spēs adeo ī fluxas uel p spēs ī corpore receptas
 uel p spēs quas exōis sepata recipiat. *Et art. Raymū*
 heremita i. 3. q̄one d̄ m. 26. d̄ in. 138. q̄one ē siḡfica *et 138.*
 ta r̄p̄ssio ad hanc q̄stionē. s. q̄ ī uisione dei īte⁹ b̄m̄
 ī p̄p̄ia sp̄e itelligibilitate dei īcreata d̄ q̄ ē deo anti
 quā d̄nam trinitatem d̄ c̄ntā nō ī suo p̄prio itelligi
 creato d̄ hoc sine aliqua sp̄e antiqua uel noua s̄c̄t̄ īte⁹
 d̄ facie ad faciem deo cōicante itellectū suam c̄lem̄ ī
 telhgibilitatem ut ītellectū exaltatū s̄c̄t̄ ī aliori gra
 du uisionis d̄ p̄cipacionis deo alioq̄n si īte⁹ deum d̄ ī
 tellectū eēt mediū. s. spēs antiqua ut noua īte⁹ b̄m̄
 tud̄ s̄c̄t̄ d̄m̄nuta d̄ gloria ī fine nō eēt adq̄sita s̄
 ī medio ī quo nō eēt quies q̄d̄ ē īmpo^{le}. *Et h̄c̄*
 itellectū b̄atū ī suo p̄prio itelligib̄i creato sine sp̄e
 itelligere nō potest naturalit̄ cū īdigeat itelligib̄i
 & quo sp̄em̄ atrahat p̄ s̄f̄itūū d̄ ymagiātūū d̄ ip̄az
 itelligib̄tem facit ī suo p̄prio itelligib̄i ī qua sp̄e s̄c̄
 aulet̄ d̄ at̄rogat s̄f̄ib̄ta enca d̄ ymagiātib̄ta cū qua
 sp̄eie recedit a corpore alioq̄n si nō itelligeret p̄
 sp̄e antiquas recipit dū erat ī nō posset itll̄re
 hoc q̄d̄ itelligit īm̄d̄ulo hoc nec deo h̄eret grates &

2

uno q̄ sibi fecit i via d̄ sic d̄o de intellectu id̄ dico de
 voluntate beata i memoria d̄ q̄a h̄c oīa sū falsas im
 possibilia concludit q̄ q̄ intellectus b̄n̄ intelligit cū spē
 b̄n̄ quas recipit d̄u erat i via. **P**reterea inte^{tu} b̄n̄ nō
 intelligit h̄c s̄c̄s novas i fluxas a deo cū ei sufficiat
 sue spē concrete & ducte de potentia i actū sū cū sit
 sibi n̄ale intelligere cū suis spēb̄ sibi cōc̄ h̄b̄ nō q̄i
 intelligat cū spēb̄ nouis d̄ q̄a deo p̄fecte dat spē i s̄c̄o
 creatas q̄cludit q̄ intellectus postq̄ ē se pat̄ intelligit
 cū oīb̄ suis spēb̄ creatis nō cū spēb̄ nouis a deo i
 fluxis q̄m nō indiget ip̄s cū sibi sufficiat ille quas i
 sui dacione a deo recipit nec deo aliquis sup̄fluū dat
 nec natura recipit. **F**uit heremita Raymūde int̄ h̄c
 vitam d̄ a h̄a ē magna d̄ria d̄ ip̄a d̄ria ē i pl̄ib̄ maḡ
 modis d̄ iō quādo inte^{tu} trāsmutat̄ ē de hac vita i
 a h̄am oī q̄ trāsmutat̄ sit i plures d̄ magnas noui
 tates alio q̄n̄ ei i n̄s mutacio nō ēt i magna d̄ria se
 q̄tur q̄ q̄ sibi sunt date a deo plures d̄ magne d̄rie spē
 noue cū quib̄ multū melī se intelligat q̄ cū spēb̄ an
 tiquis quas oī i hac vita d̄mittere cū alieno suffia
 ant sibi i b̄itudine. **R**ep̄ndit raymūde heremita q̄c
 d̄ tibi q̄ magna ē intellectus i n̄s mutacio de hac vita
 ad a h̄a d̄ p̄ n̄s magna nouitas d̄ int̄ alias nouitates
 illa nouitas q̄ maior ē quādo inte^{tu} deū intelligit i
 mediate i intelligibilitate deī nō i sua vt sup̄dictū ē
 d̄ illud intelligere nō est sibi naturale set sup̄ naturā
 et etiā a h̄a nouitas i d̄c̄is q̄ intelligit i priā p̄c̄oib̄
 suis spēb̄ creatis i tanto q̄ pl̄ nō pot̄ nec d̄ intelligit
 hoc nō facit i hac vita i q̄tū intelligit cū paucis spē
 b̄n̄ d̄ nō em̄ q̄tū potest d̄ debet intelligere ē etiā a h̄a
 nouitas s̄ p̄ quā intellectus intelligit d̄ p̄ instanti sine

R

suadeat spiritum d ymaginatum qd no f ac i hac vita et
tales nouitates sibi sufficiunt d no indiget speciebus nouis
qm sac naturales sibi sufficiunt vt supra pbatu e se
qitur qd q tua rd non valet set mea e pmanes:

fine libri

inquit Raymūdg uerba sua laud mdo d benedic
do dnm qui dixit q oia q dixit ad honores
d laudem d: sicere itellegit Et p hunc pu
blicu d iteru dixit q si ad extra sancta eadem cathedra
dixit no ex certa sciencia s; ignoratez dix submises
sicut pmo sua uerba corraom ecclie romane sacroscte
postmodu dixit heremite si qnto erat de hys q dixit
rat **¶** At heremita Raymūde multa bona d noua que
nuq audiu m dixisti set qa tu aliu modu habes extra
neu q hnt magri modernu d ego su hituatu i sua s
modu coz d aliquibus oppio b; q tuas sum nutru q
adhuc no bn hituau nec asero tuas rones Et id ppo
no diligens ipse hituare d s modu tuu p que in tra
didisti d pna tuae artis q ordare d no p tato licz
i alio hitu scie sua nutru d i aliquibus oppio b; sto qtra
tuas s; video q tu veru dicit de qstis tuis rōib; v
lo e sentire qm hitu scie pna hor e p exōia q p
epi apena d antiqua oppio nē vera nē e amabile
nē laudabilis veru tu dico tibi q meū intellectū multū illu
minasti p illa q m dixisti **¶** Raymūdg d heremita int
tū duote d humilit inter se meatu accepit d bus
aliq rogauit q p se oraret dnm Et m m m ihum d
et beatam virginē matrem eius in quoz custodia hūc
librum conuendunt:

ipias

Ihus

Este liber factus est & curatus
Regali anno incarnatione dñi m̄
ih̄u xpi. m̄. cc. lxx. p̄mo die sep̄
te madi. **¶**

ffinito libro sit laus & gloria xpi. **¶** Finito
ffinito opere laudetur Rex glorie dñe. **¶**
Natusq; mater adu benedicatur amen.

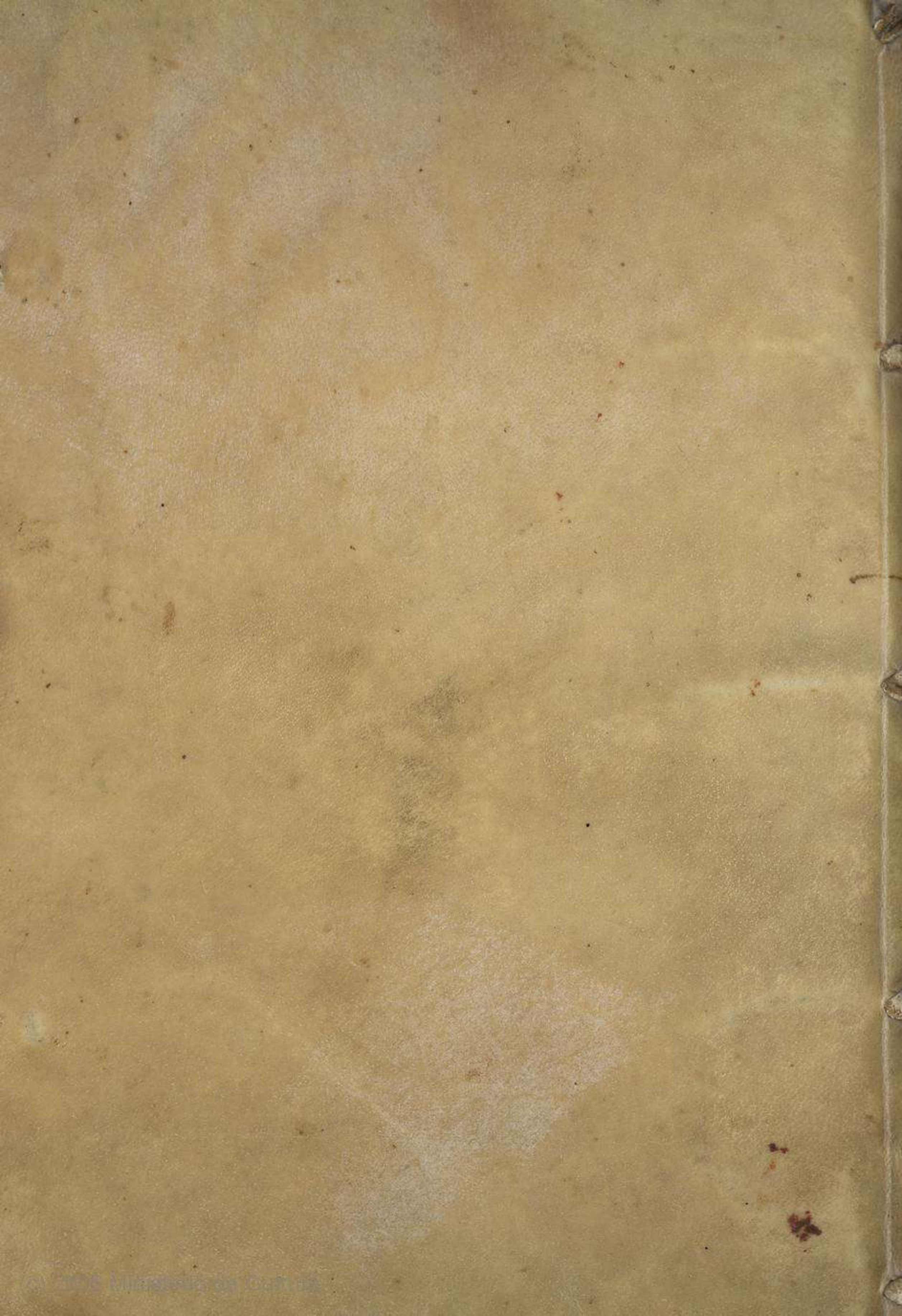
¶

709

111

39

00

7

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

Ms.

1.066

1066